

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

ADALET KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

11 Şubat 2014 Salı

ADALET KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI

11 Şubat 2014 Salı

----0----

K O N U

Sayfa

Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu Maddesi Uyarınca Kurulan Ağır Ceza Mahkemesinin Kaldırılmasına ve Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1981)

1:83

İÇİNDEKİLER

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:32

Hasip KAPLAN	(Şırnak)	1:2, 10:11
Mehmet Akif HAMZAÇEBİ	(İstanbul)	2:3, 11:12, 21:25
Atilla KART	(Konya)	3
Murat BAŞESGİOĞLU	(İstanbul)	3:4
Mahmut TANAL	(İstanbul)	4:5
Celal ADAN	(İstanbul)	5:6
Dilek AKAGÜN YILMAZ	(Uşak)	6:7, 9:10
Oktay ÖZTÜRK	(Erzurum)	7:8
Mahmut TANAL	(İstanbul)	8:9, 12:13
Aytuğ ATICI	(Mersin)	13
Kamer GENÇ	(Tunceli)	13:14
Ali Rıza ÖZTÜRK	(Mersin)	14:17, 25:31
Ali İhsan KÖKTÜRK	(Zonguldak)	17:18
Mehmet Doğan KUBAT	(İstanbul)	18:21

İKİNCİ OTURUM

33:65

Faruk BAL	(Konya)	33:40
Ertuğrul GÜNAY	(İzmir)	40:45
Hasip KAPLAN	(Şırnak)	45:47
Gürsel YALVAÇ (Yargıtay Üyesi)		47
Ekim ERGÜN (Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi)		47:48
Dilek AKAGÜN YILMAZ	(Uşak)	48, 64, 65
Atilla KART	(Konya)	48, 53:65
Prof. Dr. Adem SÖZÜER		49:51
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	51:53

Bekir BOZDAĞ (Adalet Bakanı)

(Yozgat)

55

ÜÇÜNCÜ OTURUM

66:83

Atilla KART

(Konya)

66, 82:83

Rıza TÜRMEK

(İzmir)

67:68

Dilek AKAGÜN YILMAZ

(Uşak)

69, 75:78

Ali Rıza ÖZTÜRK

(Mersin)

69:74, 83

Şuay ALPAY

(Elâzığ)

74:75

Bekir BOZDAĞ (Adalet Bakanı)

(Yozgat)

78:82, 82:83

Ali İhsan KÖKTÜRK

(Zonguldak)

83

Açılma Saati: 15.55

Kapanma Saati: 01.20

BİRİNCİ OTURUM

11 Şubat 2014 Salı

Açılma Saati: 15.55

BAŞKAN : Ahmet İYİMAYA (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ : Hakkı KÖYLÜ (Kastamonu)

SÖZCÜ : Yılmaz TUNÇ (Bartın)

KÂTİP: Mustafa Kemal ŞERBETÇİOĞLU (Bursa)

_____0_____

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, toplantı yeter sayımız vardır.

Bugünkü çalışmaların sistemimiz için hayırlı olmasını, arkadaşlarımızın diyalektik müzakere verimli olmalarını temenni ediyorum.

Gündemimiz, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu Maddesi Uyarınca Kurulan Ağır Ceza Mahkemesinin Kaldırılmasına ve Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'dir.

Bir gelişmeyi yüksek komisyonla paylaşmak isterim: Gündem yapılma sırasında Cumhuriyet Halk Partisi Grup Başkan Vekilimiz Akif Hamzaçebi ve Ali Rıza Öztürk müşterek imzasıyla Meclise aynı konuda teklif verildi, Divanımız bunu değerlendirdi; iç hukukumuzun elverişliliği içerisinde ben teklifi değerli üyelerimize dağıtıyorum, İç Tüzük'ümüzün 35'inci maddesinin öngördüğü irtibat, bağlantı koşulu gerçekleştiği için her iki teklifin birleştirilmesi ve işlemin ana gündem teklifinden yürütülmesini yüksek oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) - Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başkan, bu bir teklif ve bu teklifin içinde özel yetkili mahkemelerin kaldırılması var; ayrıca, Terörle Mücadele Kanunu'yla ilgili hükümler var, bilişim suçlarıyla ilgili hükümler var ve Mecliste grubu bulunan Barış ve Demokrasi Partisinin bir milletvekili olarak soruyorum: Bizim Medis Başkanlığı ve Kanunlar Dairesi kanun teklifleri görüşülürken irtibatlı kanun teklifleri varken neden bizim verdiğimiz teklifleri getirip bu görüşme içine otomatik olarak getirmemiştir?

Terörle Mücadele Kanunu'nun kaldırılmasıyla ilgili teklifimiz var Sayın Başkan. Terörle Mücadele Kanunu teklifiyle ilgili kanun teklifimiz olmasına rağmen Medis Başkanlığı niye bu teklifle birleştirmemiştir? Ben bunun cevabını arıyorum. Uzun tutukluluk süreleriyle ilgili benim kanun teklifim var Mecliste bekliyor, niye getirmemiştir Meclis Başkanlığı ve bu teklifle birleştirmemiştir? CMK'nın 250'nci maddesiyle ilgili, özel yetkili mahkemelerle ilgili kanun teklifim var Sayın Başkanım, benim bu kanun teklifimi Medis Başkanlığı niye burayla birleştirmemiştir, getirmemiştir?

Sayın Başkanım, bilişim suçlarıyla ilgili benim kanun teklifim var. İktidar partisinden, ana muhalefetten, diğer partiden hepsinden çok teklifimiz var. Bizi yok sayan zihniyeti biz de yok sayıyoruz. Nasıl bir anlayış bu? Nasıl bir yaklaşım bu? Kanunlar Dairesi İç Tüzük'e göre çalışmıyor mu? Meclis Başkanı neye göre çalışıyor, kimin keyfine göre çalışıyor, kimin iç tüzüğüne göre çalışıyor, kimin anayasasına göre çalışıyor? Biz burada göstermelik milletvekilliği mi yapıyoruz? Bizim verdiğimiz teklifler teklif değil mi? Kanun teklifleri bununla bağlantılı değil mi? İç Tüzük illiyet durumunda bağlantı kurduğu teklifleri buraya getirmez mi Sayın Başkanım? Niye bizim isyan ettirirler? Niye sesimiz çıktığı zaman da "Niye sesiniz çıkıyor?" diye üzerimize gelirler? Özel yetkili mahkemelerin tartışmalarında da 100 kişi üzerimize gelmişti. Bugün geldiğimiz nokta bizim düşündüğümüz nokta.

Sayın Başkanım, derhâl Kanunlar Dairesine bilgi verin ve bu kanunla ilgili, bağlantılı bütün tekliflerimizi buraya indirsin, ondan sonra görüşme başlasın. Böyle bir yaklaşım, böyle bir çalışma tarzı, böyle bir şey Adalet Komisyonunda oluyorsa vahimdir. Evet, adaleti adalet saraylarında dağıtacağız. Elbette ki, zor koşullarda çalışıyoruz, bu komisyonlarda da kanun yapıyoruz, kanun yaparken de kanunlara uymuyoruz. Bu kanunlara, İç Tüzük'e, Meclisin en başta... Bunda sizde kabahat aramıyorum Sayın Başkanım, sizin Komisyonunuzun Başkanlığının bundan ne haberi olabilir ki? Mutlaka size göndermiştir bu teklifleri. Biz bu teklifleri arşive atılsın, sümen altı edilsin, süs bitkisi olsun diye göndermiyoruz yani hakikaten bir emek veriyoruz.

Üçüncü yargı paketinde, bilişim suçlarıyla ilgili 14 maddelik teklifimizin 10 maddesi kabul edildi. O gün reddedilen 3 tane maddeyle ilgili, bugün, bizim teklifimize dönülüyor, yeni madde veriliyor. Biz, muhalefeti yapıcı yapıyoruz, kanun teklifleriniz dikkate alınıyor ama özel yetkili mahkemeler olduğu zaman, bizim verdiğimiz kanun teklifleri alınmıyor.

Anayasa Mahkemesinin kararı var Sayın Başkanım, uzun tutuklulukla ilgili. Özel yetkili mahkeme kalkınca kalkmıyor uzun tutukluluk, on sene. Bir yıl içinde -temmuzda bu karar verildi- beş yıl azami süreli... Ki bizim, burada 2+1 önerimiz var, Anayasa'nın gereği olarak da verdiğimiz kanun teklifi var. Bu kanun teklifi de CMK hükümleriyle ilgilidir. Bir zihniyet, bir düşünce şunu diyebilir: "Özel yetkili mahkemeler kalkıyor, on sene kalkıyor." Ben öyle düşünmüyorum. Ben, bu ülkede şunu iyi biliyorum ki artık, yargıların anlayacağı dilde kanunlar yapması lazım Meclisin, açık yazması lazım, net yazması lazım ki usul kurallarında takdirin -ki kanunidir, onu biliriz- takdir hakkının dahi olmadığı bir kanunilikte mutlaka CMK 102 ve diğer maddelerdeki tekliflerimizin getirilip tutuklama sürelerinin Anayasa Mahkemesi kararı örnek alınarak derhâl bu teklifle birleştirilmesi lazım.

Hangisini anlatayım? Tutukluluktan girdim, özel yetkili mahkemeden girdim, bilişim suçlarından girdim, hepsindeki teklifler kadar bizim teklifimiz duruyor orada. Gerçekten şaşkınlım Sayın Başkan. Yani, otuz yıl avukatlık yaptım, hukukçuluk yaptım, uluslararası mahkemelere gittim, bir ton karar aldık, "Non bis in idem" -Rıza Bey buradadır inşallah- bir suçtan iki kez yargılama olmaz, bir suçtan iki kez ceza verilmez. Bütün bunları konuştuk, şimdi, bunları tekrar konuşacağız.

Dersimiz, hukuk fakültesi 1, Roma hukuku. Hukukun temel ilkelerini konuşacağız. Bu çok açık bir durum.

Terörle Mücadele Kanunu kalkmadan özel yetkili mahkemeler kalkmıyor. O zaman, bütün Türkiye'nin ağır ceza mahkemeleri özel yetkili mahkeme olur. Niye? 220' den hem TMK'dan ceza veriyorsun hem TCK'dan veriyorsun. Üyedikten hem TMK'dan veriyorsun hem TCK'dan veriyorsun. Yine düşünce suçlarında hem TMK'dan veriyorsun hem TCK'dan veriyorsun. Böyle bir şeyi nasıl sürdürebiliriz?

Teşekkür ederim sabrınız için Sayın Başkan.

BAŞKAN – Çok sağ olun.

Değerli arkadaşlar, teklif sahiplerinden kim konuşmak ister?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan...

ATILLA KART (Konya) – Sayın Başkan, usule dair...

BAŞKAN – Öyle mi? Tamam. Usulse, tabii.

Akif Bey, buyursunlar.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Efendim, ben teklif sahibi olarak değil de usul hakkında...

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Adalet Komisyonunun değerli üyeleri, değerli milletvekilleri; bir teklifimizi görüşülmekte olan, görüşülecek olan tasarıyla birleştirdiniz. Ancak, Cumhuriyet Halk Partisi grup başkan vekilleri olarak imza sahibi olduğumuz ve 9 Ocak 2014 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına gönderdiğimiz görüşülecek olan teklif konusu düzenlemeleri de içeren bir başka teklifimiz daha var. Ona ilişkin birleştirme kararını almadınız. Daha sonra mı alacaksınız? Çünkü, 6352 sayılı Kanun'un geçici 2'nci maddesinin kaldırılması düzenlemesi orada var, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin düzenleme orada da var. Doğal olarak, bu paralellik nedeniyle, İç Tüzük'e göre, biraz önce yaptığınız gibi, bu birleştirme işleminin yapılması gerekir. Acaba, birleştirmeyişiniz, biz orada yeniden yargılamaya ilişkin bir düzenlemeye yer verdik, Hükümet tasarısında yeniden yargılama yok, bu nedenle mi, böyle bir düşünceden hareketle mi böyle bir şeye karar verdiniz? Önce bunu öğrenmek istiyorum. Öğrenmenin ötesinde, bu birleştirmenin yapılması gerekir Sayın Başkan. Bu birleştirme yapılmadan böyle bir tasarı görüşülmesine geçilmesinin mümkün olmadığını düşünüyorum.

İkincisi, Sayın Başkan, hem teklif sahipleri hem de tasarı hakkında Sayın Bakan bilgi verecek. Bu aşamada basın, medya komisyon salonunda olur. Ama, komisyon salonundan çıkarılmışlar gibi.

BAŞKAN – Akif Bey, buradalar. Mümkün mü o?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Buradalar mı? Yani kamera sayısında bir kısıtlama yapılmadığını umarım, yapılmamış olmasını umarım.

BAŞKAN – Kamera yok zaten, biz yapmıyoruz kamerayı. Kameralı değil.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Öyle mi? Usul mü değişti? Kameralar...

BAŞKAN – Usul değil, bütün komisyonların usulü öyle.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Hayır, Plan ve Bütçe Komisyonunda örneğin, sunum bölümünde...

BAŞKAN – Ama bizde öyle değil.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) - Sayın Başkan, Tarım Komisyonu dâhil sunum bölümünde medya olur, kameralar olur. Ben kameraların içeri alınmasını talep ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Atilla, sizin de mi usul?

ATILLA KART (Konya) – Usulle ilgili.

BAŞKAN –Tamam.

Akif Bey, bir bütün olarak, usulle ilgili arkadaşlarımla sözleri var, bir bütün olarak, kümülatif şekilde.

Atilla Bey, buyursunlar.

ATILLA KART (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

İç Tüzük'ün 34'üncü maddesi kapsamında, usulle ilgili bir değerlendirme yapacağım.

Burada, aslında, bu usule ilişkin talebimizin tarafınızdan kabul edilmeyeceğini bile bile bu değerlendirmeyi yapacağım çünkü şu anda yaptığınız fiilî uygulama bunu gösteriyor ama bütün bunların kayıtlara geçmesi gerekiyor Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım, biz, bu toplantıya gelmeden, saat 15.00'te, Anayasa Komisyonu olarak Hükûmet tarafından demokratikleşme paketi olarak adlandırılan bir düzenlemeyi yarıda bıraktık, geldik. Niye? Buradaki çalışmayı da takip etmemiz gerekiyor. Orada, 4 no.'lu mu, 5 no.'lu mu artık sayısını karıştırıyoruz, demokratikleşme paketi görüşülüyor, burada da saat 15.30'da, yine Hükûmet tarafından bir başka demokratikleşme paketi adı altında Meclis Başkanlığına sunulan, özünde ise bize göre yolsuzlukların üstünü örtmeye yönelik, acil önlemler paketi niteliğinde olan bir tasarımı burada yine görüşüyoruz.

Bakar mısınız tabloya! Biraz evvel Anayasa Komisyonunda da söyledik. Orada, her iki paketin, aslında, demokratikleşme paketi adı altında konu olarak birbiriyle bağlantılı olduğu kamuoyunda konuşuldu, görüşüldü, hatta bu iki paketin birleştirilmesi gündeme geldi çünkü doğrudan illiyet var. Bu çerçevede, haydi birleştirilmedi, Meclis Başkanlığı aşamasındaki esas komisyon-tali komisyon tartışmalarına burada girmeye gerek görmüyorum. İç Tüzük'ün 34'üncü maddesi kapsamında ayrı bir tartışmaya girmenin fiilen pek de anlamının olmadığını biliyorum ama orada, Anayasa Komisyonu Başkanı, öncelikle saati kendisinin tayin ettiğini söyledi, saat 15.00'i. Siz, Adalet Komisyonu Başkanı olarak neden 15.30'da ısrar ettiniz? Neden daha uygun bir saatte düzenleme yapmak gereğini duymadınız? Böylesine bir dikkatsizliği, özensizliği, sorumsuzluğu gerçekten kabul edemiyorum. Artık, parmak demokrasisi içinde yasa yapma anlayışını, bunları geçtik, çalışma saatlerinde bile karambol yaratmaya tenezzül ediyorsunuz. Yakışıyor mu bu? Yakışıyor mu Sayın Başkan? Neden bu saatleri böylesine çakıştırmaya yol açıyorsunuz? Bunu lütfen açıkla mısınız. Buna neden tenezzül ediyorsunuz? Biraz evvel, bunları Anayasa Komisyonunda dile getirdik: "Bizim Adalet Komisyonuna katılmamız gerekiyor, Anayasa Komisyonu çalışmasını hiç olmazsa üç saat, beş saat öteleyin, gidelim, orayı takip edelim. İkisini birlikte takip etmenin zorluğu ortada." Ama geldiğimiz noktada, bunlara bile, çalışma saatlerinde bile karambol yaratılmasına tenezzül edilmesini kınıyorum Sayın Başkan.

Bunları kayıtlara geçirmek istiyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, Sayın Başesgioğlu, buyursunlar.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli komisyon üyeleri; bir kere, bir acelecilik var, buna bir anlam veremiyoruz. 30 Marttan sonra yasama faaliyetleri duracak, Adalet Komisyonu çalışmayacak, Genel Kurul çalışmayacak diye bir endişe mi var? Bu torba yasa çıksın, bu çıksın, o paket çıksın, bu paket çıksın, paldır küldür, affedersiniz, bir koşuşturma içerisindeyiz. Yani yasa yapmak basit bir prosedür değil. 2005'te çıkmış Ceza Muhakemesi Yasası; bir uygulamasını görmemiz lazım. Bugüne kadar kaçınıcı değişiklik olduğunu hatırlamak mümkün değil.

Artı, şu anda komisyon üyelerinin dikkatine Değerli Cumhuriyet Halk Partisi Grup Başkan Vekili ve milletvekili arkadaşlarımızca verilen bir teklif geldi Sayın Başkanım. Hemen bir göz attık, burada çok önemli hükümler var. Tutuklu

milletvekillerinin, hüküm almış milletvekillerinin durumuna ilişkin bir düzenleme söz konusu. Daha da ileriye giderek yeniden yargılamaya ilişkin bir husus var.

Şimdi, burada siyasi partilerimizin görüşlerinin bir şekilde kurumsal olarak komisyona yansması lazım. Yani şu anda apar topar komisyon üyeleri bunlarla karşılaştığı zaman kendi fikirlerini ve partilerinin görüşlerini bu tasarıya nasıl yansıtacaklar?

Sayın Bakan, şu anda, bilmiyorum, daha önceden muttali olmadıysa, şu kanun teklifi bizim gibi ona da aynı anda verildiyse Bakanlık olarak Hükümet ne diyecek? Yani bu kadar acil bir yasa yapma gerekliliği nereden doğuyor? Mümkün değil.

Bir de şuna dikkat etmemiz lazım: Yani şu anda cezaevlerinde birçok insan var kulağı Adalet Komisyonunda, Türkiye Büyük Millet Meclisinde; “Yeniden yargılama” lafı çıktığı zaman geceleri uykusu kaçıyor, umutlanıyor “Ne zaman tahliye olacağım?” diye. Bir aydır Türkiye’de “yeniden yargılama” lafları aldı yürüdü. En yetkili ağızlar konuşuyor ama netice yok. Mahkemeler sapır sapır yeniden yargılama taleplerini reddediyorlar. Şimdi de bu yeniden yargılama talebi buraya geldi, buradan nasıl görüşülecek, ne olacak?

Onun için, uygun görürse arkadaşlarımız, en azından bu aciliği gidermek için bir alt komisyon talebimiz var; alt komisyona sevk edilsin, diğer kanun teklifleri de gelsin, burada gece gündüz demeden çalışalım ve gerçekten yani böyle tribüne oynamak anlamında değil ama istikrarlı bir yasa yapmanın mesaisini verelim. Benim komisyondan ricam budur.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Mahmut Bey, buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli milletvekilleri, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkan, eğer tabii bu gelen teklif veya tasarıda Anayasa’ya aykırılıkla ilgili bir çalışmanız varsa, eğer bir rapor düzenlendiyse o raporu sizden isterim mümkünse.

İki...

BAŞKAN – Ha, pardon, anlayamadım Mahmut Bey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bu tasarı ve teklifin Anayasa’ya aykırılığı açısından nedir bu? Mesela mevcut olan tasarıda yürütmeyi durdurmayla ilgili meşru İdari Yargılama Usulü Kanunu’ nun 27’ nci maddesindeki uygulama...

BAŞKAN – Anladım, anladım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – ...Anayasa’ mızın 125’inci maddesinin dördüncü fıkrasını baypas edecek şekilde bir düzenlemeye geliyor. Bu, bu hükme aykırı. Bu anlamda eğer bir raporunuz varsa bunu sizden isterim.

BAŞKAN – Onu oraya geçince tartışacağız Mahmut Bey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Usul ama.

BAŞKAN – Usul, usul. Yok, usul diyorum yani usul. Sen oraya geçince onu özel tartışacağız.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – İki: Aynı şekilde, görülmekte olan bu 17 Aralıktan sonra rüşvet ve yolsuzluk operasyonu ile ilgili bazı özel kişilerin mal varlıklarının üzerindeki tedbiri kaldırabilmeye yönelik özel bir düzenleme olduğu için bu Anayasa’ nın 10’ uncu (eşitlik) maddesine aykırı.

BAŞKAN – Hangi maddeye?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Anayasa 138. Mal varlıklarına tedbirle ilgili oy birliği kararı.

BAŞKAN – Tamam, anladım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani şimdi bir de şu açıdan: Şimdi, Anadolu’ da bir söz var, “Mal canın yongasıdır.” Burada mal düşünülmüş, kişilerin özgürlükleri düşünülmemiş.

Şimdi, evet, mülkiyet de diyeceğiz bir özgürlüktür teknik hukuk açısından ama temel hak ve özgürlüklerin hiyerarşik sıralamasına baktığımız zaman mülkiyet ikinci fasılda düzenlenmiş durumda. İlk fasılda olan o tutuklamalar vesaireler, yaşam hakkı. O açıdan yani burada, bu yine Anayasa’ daki o temel hukukun normlarına aykırılık teşkil ediyor.

Birleştirmeye ilgili, benim CMK’ yla ilgili dünya kadar teklifim var. Sayın Başkanım, bunların hepsi sizde ama bunların hiçbirisi birleştirilmedi. Hemen somut örnek açısından, mesela 108 son. Şunu demişiz: “Kişi milletvekili seçilir seçilmez derhâl serbest bırakılmalı, hiç uzatmadan.” Açık ve net bir hüküm. Bunun uygulamaları var mı? Geçmişte 2002 yani bu mevcut olan 1982 Anayasamızın yürürlüğe girmesinden sonra ben size hemen 3-4 tane milletvekilinin kararını söyleyeyim: Bir, Ahmet Türk kararı var; iki,

Jet Fadıl Akgündüz kararı var; üç, Sebahat Tuncel kararı var ve netice itibarıyla bunların hepsine aşağı yukarı aynı Anayasa hükmü ama mevcut olan bu CMK 108 son, benim bu tekliflerimle birleştirmenizi istirham ediyorum.

Ve gelelim, şimdi, burada evet, usul diyorsunuz, fazla önem vermiyorsunuz ama siz çok iyi biliyorsunuz, usul esasın kapısıdır. Yanlış kapıdan girerek gideceğimiz yer de yanlış nokta olur. Yani ne olur bu açıdan...

BAŞKAN – Perdeyi çek ya.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Perdeyi çekmeyelim, perdeyi aralama teorisini gerçekleştirelim. Nedir o? Perdeyi aralama teorisi...(Gülüşmeler) Gayet o güneşi biliyorum beyefendi, siz bilmiyorsunuz. Sayın Başkan perdeyi aralama teorisinin ne olduğunu çok iyi bilir.

BAŞKAN – Anglosakson teorisidir arkadaşlar, şirketler hukukunda geçer.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Evet. Perdeyi aralama teorisi, bırakalım -Sayın Grup Başkan Vekilimizin dediği gibi- tüm görsel basını da alın içeri, sesler, kayıtlar girsin, kimin ne söylediğini... Yani perdeyi aralama teorisi, hukukta istenen, özlenen bir teoridir.

Onun için, sizden istirham ediyorum, onlar... Mademki şunu söyleyeceğiz: Yasama, yürütme, yargı ve basın -dördüncü kuvvettir- diyoruz. Basını dördüncü kuvvetten, Sayın Başkan, çıkarıyorsunuz, efendim “Yeter, gidin.” diyorsunuz, “Göreviniz bitmiştir.” Peki, o zaman sizin de göreviniz bitmiştir.

Yani netice itibarıyla, basının göreviyle yasamanın, yürütmenin, yargının görevi, koşulları, misyonu eşittir. Basını dışladığınız yerde... Çünkü basın halkın sesidir, halkın dilidir, halkın kulağıdır. Basının dışarı atıldığı yerler diktatörlüğe, otoriterliğe doğru giden rejimlerdir.

Temennim, bu açıklamalarımızdan sonra basına biraz önce yapmış olduğunuz o “Göreviniz bitmiştir.”e buradan özür dileyerek, arkadaşlarımızı içeri almanızı istirham ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun Celal Bey.

Usul mü?

CELAL ADAN (İstanbul) – Usul, evet.

BAŞKAN – Buyurun.

CELAL ADAN (İstanbul) – Şimdi, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar, Sayın Başkan; hepinizi saygılarımla selamlıyorum öncelikle.

Şimdi, adalet konusu, burada oturan bütün arkadaşları, anlamını, neye tekabül ettiğini bilen arkadaşlar olarak bir değerlendirme yaptığımızda çok üzülerek bir ifadeyi bilinçli bir şekilde kullanıyorum.

Sayın Bakan, şimdi benim önümde müşahhas bir örnek var. Sizin Bakanlığınıza güvenmek istiyorum ama bu müşahhas olay size güvenmememi emrediyor. Bakınız, Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli’yi Bursa’da yapmış olduğu bir konuşmayı ölçü alarak bir vatandaş şikâyet ediyor, bu şikâyetinde bir tahrik unsuru olduğunu ifade ediyor. Siz bu fezlekeyi Meclise gönderiyorsunuz. Elimde şu an. Devlet Bahçeli’yle ilgili bir şikâyet Meclise gönderiliyor.

Şimdi, malum bildiğiniz gibi, sizi de çok üzdüğünü, burada herkesi çok üzdüğünü bildiğimiz bir olayla karşı karşıyayız. Dinlemeleri hâkim kararıyla olmuş bir dinleme sonucunda bir dosya hazırlanmış, cumhuriyet tarihinde görülmemiş hırsızlığın, arsızlığın öne çıktığı sürecin sonucu olarak 5 bakan görevden alınmış, sonucu belli. Bu hırsızlık iddiası olmasa bunların görevden alınması mümkün değil, alınmış. Bunlarla ilgili fezlekeleri geri gönderirken, Sayın Bahçeli’nin bir mitingde yaptığı konuşmanın fezlekesinin Meclise gelmesini değerlendirmek noktasından meseleye bakınca, ben sizden gelen hiçbir şeyin milletimize ait olmadığını, sadece Adalet ve Kalkınma Partisini koruyan bir mantığı inşa ettiğiniz noktasından meseleye bakarak güven duymuyorum.

Şimdi, ben, şunu da düşünüyorum: MİT yasası çıktı, Habur’la ilgili bazı düzenlemeler yapıldı, Silivri’yle ilgili önceleri birtakım düzenlemeler yapıldı. Şimdi bu özel yetkili mahkemelerle ilgili tasarrufla bulunulurken Başbakanın, bakanların çok ciddi bir şekilde ele alıp değerlendirdikleri “paralel devlet” adı altında size tabi olmayan bir grubu tasfiye etmek için bizi kullanıyorsunuz şu anda. Değerlendirme böyle çıkıyor yani ben, Adalet ve Kalkınma Partisinin, Türk demokrasisinin... Demokrasi iktidara hizmet etmez, iktidar demokrasiye hizmet eder ama sizin demokrasi anlayışınızda iktidarı koruma var yani demokrasi, sizin iktidarınızı korumak için kurgulanmış bir yapı olarak karşımıza çıkıyor. Şimdi de bu paralel devlet bitti, yeni birtakım tasarruflar söz konusu oldu.

Şimdi, bakınız, çok önemli bir şey söyleyeceğim...

BAŞKAN – Celal Bey, onu esasta tartışsak acaba...

CELAL ADAN (İstanbul) – Esasa girmeye de gerek görmüyorum ben.

BAŞKAN – Anladım, peki, önden diyorsunuz...

Buyurun.

CELAL ADAN (İstanbul) – Şimdi, 630 milyon dolarlık, 600 milyon dolarlık bir rüşvet iddiası var. Kurumlar sadece burada bitmiyor yani adalet, polis bir bütünlük içerisinde ele aldığımızda, İstanbul’da 5 milyon, 10 milyon dolarlık bir alışveriş yapıldığında “Bu paranın kaynağı nedir?” diye maliye bir müracaat eder. Mesela beni düşündüren olaylardan bir tanesi, bu 630 milyon doları verdiğini söyleyenler ve ilgili maliye, hiçbir noktada devreye girmedi. Adaletsizlik her tarafta. Böyle bir ortamda bu “paralel devlet” dediğiniz, endişe ettiğiniz kesimleri tasfiye etmek için bizi bir taşeron gibi kullanma noktasında, bir iradeyi zorladığınız noktasında düşünüyorum ve temelden bu işe karşı olduğumu söylüyorum yani sizden gelen doğru da olsa endişeyle bakıyorum. Yanlış... Zaten bir sürü yanlış yapıyorsunuz. Dolayısıyla bu endişeyi giderici bir tavır koymanız gerekir Sayın Bakan.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok sağ olun.

Buyurun Oktay Bey.

OKTAY ÖZTÜRK (Erzurum) – Evet, Sayın Başkan...

BAŞKAN – Yok, yok, Oktay Bey, yok...

Efendim, hanımefendilere bizim teknolojilerimiz öncelik veriyor.

Buyursunlar Dilek Hanım...

Pardon Oktay Bey, özür dilerim...

Buyurun, buyurun.

Özür diliyorum... Özür diliyorum...

OKTAY ÖZTÜRK (Erzurum) – Yani siz bu önceliği tanıyacaksınız da beni niye bundan alıkoymuyorsunuz? Hanımefendi buyursun, biz ondan sonra devam ederiz.

BAŞKAN – Bu zarafet, siyasetin muhtaç olduğu bir zarafettir.

Buyursunlar Dilek Hanım.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Zarafet, zarafetin olduğu yerde olur. Hukukun ayak altına alındığı bir yerde zarafet mi olur?

BAŞKAN – Efendim, bir dakika...

Kamer Bey, lütfen...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Tamam, hiçbir şey konuşmayalım.

BAŞKAN – Yahu, Kamer Bey, sırası gelince sana söz vereceğiz.

Dilek Hanım, buyursunlar.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, öncelikle...

BAŞKAN – Usul tabii ki...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Evet, usulle ilgili.

Öncelikle salon değiştirme talebimizi yerine getirmediğiniz için bu konudaki yaklaşımınızın doğru olmadığını söylemek istiyorum.

Onun dışında, gelen bu tasarıda, incelediğimizde, herkes Godot’yu bekler gibi bu tasarımı bekledi, teklifi bekledi, Sayın Başkan, biliyorsunuz, cezaevinde yatan insanlar, yeniden yargılama bekleyen insanlar, bunların hepsi, acaba... Başbakan, bir numaralı bu ülkenin yetkilisi tarafından söylenen “kumpas”, “sahte deliller”, “ayatlanmış yargıçlar”, “yargı içindeki çete” gibi söylemlerle, özel yetkili mahkemeler tarafından ve terör mahkemeleri tarafından verilen bu kararların yerinde olmadığına, bu usullerin yerinde olmadığına ilişkin en birinci ağızdan bu laflar söylendi. Onun için de bu teklif büyük bir şeyle beklendi ama geldiğinde bu teklifi gördük ki biz ne bu kumpaslarla ne ayatlanmış yargıçlarla ne sahte delillerle ilgili en ufak bir şey yok bunun içerisinde, gizli tanıklık yok, sahte dijital veriler yok yani bunların hiçbirisi yok, yeniden yargılamayla ilgili en ufak bir şey yok.

Şimdi, bu konuda bizim grubumuzun da vermiş olduğu, milletvekillerimizin de vermiş olduğu çok sayıda teklifler var. Bunların hiçbirisi değerlendirilmemiş, acilen, bir an önce, özellikle şu andaki Hükümetin yolsuzluklarını ve rüşvet iddialarını ortaya

çıkartan özel yetkili savcılarının, terör savcılarının ve terör mahkemelerine bakan hâkimlerin dağıtılması sürecinin görüldüğünü, biz asıl o işlevin görüldüğünü düşünüyoruz bu tasarıyla, teklifle.

Şimdi, bu nedenle, öncelikle bu tekliften dolayı bekleyen insanlar var. Gerçekten umut verdiniz insanlara, bu umutlarını kırdınız. Yani, şimdi, bakın, Medisin önüne geleceğini söylüyor, aileler geleceklerini söylüyorlar, yakınları geleceklerini söylüyorlar ve bu umutlarının bu şekilde kırılmasını yani en birinci ağızdan söylenmiş olan bu sahte deliller ve ayarlanmış yargıçlarla verilen bu kararların artık yeniden yargılamaya tabi olabileceğini düşünen insanlar çok büyük bir düş kırıklığı içerisinde ve biliyorsunuz siz ve meslektaşlarınız aynı zamanda Fatih Hilmioğlu, Kemal Alemdaroğlu ve pek çok insan şu anda cezaevinde neredeyse ölümle pençeleşiyor Sayın Başkanım ve bu insanların uzun tutukluluğuyla ilgili de bu tasarıda en ufak bir şey yok.

Şimdi, bunu, kesinlikle bu tasarımı bizim olgunlaştırmamız gerekiyor, olgunlaştırabilmemiz için de, paldır küldür değil, gerçekten de uzmanlardan da öneriler alacağımız, bizim düşüncelerimizi de söyleyebileceğimiz, yasa tekliflerinin de değerlendirilebileceği kapsamlı bir incelemeye gerek var ve acilen gerek var. Bununla ilgili bir alt komisyon oluşturulması gerekiyor. Bizim de düşüncemiz, biz, bu yasa tekliflerini beraberce değerlendirelim, uzmanların görüşlerini alalım, olgunlaştıralım ama bakın, bekleyen insanların bu beklentilerini daha uzatmamak amacıyla gece gündüz çalışalım, saat sınırlaması olmasın, hiç önemli değil, uyku uyumayalım ama insanların beklentilerine, gerçekten hukukları çiğnenen, özgürlükleri yok edilen, şu anda ölüm döşğinde olan insanların beklentilerine cevap verebilecek şekilde bir hâle dönüştürelim bu teklifi diye düşünüyoruz. Olgunlaştırmamız gerekiyor çünkü şu anda böyle çıkarsa, “Ben yaptım oldu.” mantığıyla çıkarsa Sayın Başkanım, sadece bu özel yetkili mahkemelerin, terör mahkemelerinin dağıtılması yani diyelim ki şimdi 17 Aralık operasyonundan sonra zaten daha çok gündeme geldi bunlar, o zaman Başbakan ve bakanlar söylemeye başladılar, o 17 Aralık operasyonunu yapan yargıç ve savcılarının ve emniyet mensuplarının dağıtılması söz konusu oldu. Onun meşrulaştırılmasına dönük bir şey. Hatta görüyoruz ki burada özellikle yer değiştirme, atama vesairelerde yürütmenin durdurulması da verilemeyecek. O kadar net anlaşıyor ki yani bu, sadece Başbakanın yakınlarını, bakanları yani iktidara yakın kişileri korumak amacıyla getirilmiş bir yasa teklifi. Ama yani bu Hükûmet, eğer Başbakan ya da bakanlar söyledikleri sözün - Sayın Bakanımız da- arkasında duracaklarsa, “kumpas var”, “sahte deliller var”, “ayarlanmış yargıçlar var” diyorlarsa, insanları bir beklenti hâline soktularsa yeniden yargılamayla ilgili hükümlerin de buraya konması gerekiyor, gizli tanıklıkların ortadan kaldırılmasının da buraya konması gerekiyor, dijital verilerin tek başına delil olamamasının konması gerekiyor, uzun tutuklulukların ortadan kaldırılmasının konması gerekiyor, getirilmiş olan antidemokratik hükümlerin de bu tekliften çıkartılması gerekiyor.

Ne demekmiş atama, yer değiştirmeye ilgili konularda yürütmenin durdurulması kararı verilemez ya da yüksek emniyet mensuplarının bakanın izniyle ancak yargılanabilmesine ilişkin hükümler? Bunlar ne demek Sayın Başkan?

Şimdi, bakın, bu en son 2012 Temmuzunda getirilmiş olan, o özel yetkili mahkemeleri tasfiye hâline sokulan yasa teklifinde getirilmiş olan 220'nci maddedeki bazı hükümler burada kaldırılıyor. Artık bu Komisyon ve bu çalışmalar lütfen AKP'nin oyun alanı hâline dönüştürülmesin. Ben yaptım oldu, benim hem komisyonlarda hem Genel Kurulda çoğunluğum var, ben istediğimi yaparım. Lütfen, artık bundan vazgeçin. Bunların hepsi, bakın, bumerang gibi size dönüyor. Yani o zaman birkaç hafta sonra farklı bir şey olacak, yeniden yasa değişikliği yapacağız.

Gerçekten tarafsız bir yargının oluşabilmesi için, demokratik bir düzenin oluşabilmesi için, lütfen bu komisyona bir fırsat verin, bu komisyon alt komisyon çalışmalarını yapsın ve en kısa zamanda da gerçekten antidemokratik hükümlerin ayıklandığı, vatandaşlarımızın da beklediği bir yasa teklifi hâline dönüştürelim. Bizim sizden talebimiz budur Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Oktay Bey, buyursunlar.

OKTAY ÖZTÜRK (Erzurum) – Evet, Sayın Başkan, Sayın Bakan; çok teşekkür ediyorum.

Siyasi bir değerlendirme yapmayacağım, çok samimi bir talebimizi ortaya koyacağız. Şimdi, gerek zatiatalinizin resen kullanabileceğiniz bir imkân, sayısal çoğunluğa baktığımız vakit de burada parmaklarınızın gücüyle her şeyi geçirebileceğinizi görüyoruz, kör değiliz yani sayı saymasını da biliyoruz. Bu gerçeğin ışığında gerçekten yeni bir teklif ve çok önemli maddeler içeriyor. Bu yeni geldi önümüze. Biz, samimi olarak bu işi erteleme vesaire gibi bir düşüncenin peşinde de değiliz. Bu teklifleri incelemek istiyoruz. Bunun için zamana ihtiyacımız var. Hem zatiatalinizden hem buradaki iktidar milletvekili arkadaşlarımızdan samimi bir talebimizdir bu, altında herhangi bir şey aranmasın. Bunu incelemek istiyoruz. Ha, şunu diyorsanız: “Bu Cumhuriyet Halk Partisi'nin teklifidir. Zaten geçmeyecek, değerlendirmeyeceğiz; onun için incelemenize de gerek yok.” diyorsanız onu anlayışla karşılarız. Ama

gerçekten, burada her milletvekilinin bir değeri varsa, grupların değeri varsa ve bunun da incelenmesi gerekiyorsa bu talebimizi yineliyoruz. Bu konuda bir karar vermenizi istiyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, toplantımızın, gündemimizin usulüyle ilgili talep ve itirazlar dermeyeran edildi. Bunlar: Sıra düzeni içerisinde toplantı günü Anayasa Komisyonu çalışmalarını mümkün kılacak bir zamana niye aktarılmadı, ona göre niye belirlenmedi? Televizyonların sunum aşamasında bulunması. Aynı konuda vaki tekliflerin birleştirilmesi ve alt komisyon talebi.

Değerli arkadaşlar, Komisyon Başkanınız olarak evvela değerli Divan Üyeleriyle görüşürüm, ondan sonra bütün partileri tek tek ararım, bu teklif bana geldiği anda bütün Komisyonumun partili üyelerini -bir tane arkadaşımız zannediyorum dolaylı görüştü Ali Rıza Bey- tek tek aradım. Aslında benim görüşüm “Pazar günü yapabilirsek de alt komisyon çalışması olabilse.” dendi ve MHP, Barış ve Demokrasi Partisi hepsini aradım -benim komisyon üyelerini değil tabii Divan olarak- ve pazartesi günü de Ankara’da olunamayacağını salı günü 15.30’un uygun olacağı ifade edildi. Ben Anayasa Komisyonu toplantısı var, yok hiç bilmem; bir. İç hukukumuz olarak da komisyonlar arası bir eşgüdüm veya bağımlılık ilişkisi yok, sadece karma komisyon bakımından öyle bir zaruret var. Ha, basında bu teklif paketi Anayasa Komisyonuna gidecek, gitmeyecek. Bu gibi beyanları havale makamının yetkisine saygısızlık olarak görürüm. Havale de Parlamentoda doğru yapılmıştır çünkü bunların kök kanunları Adalet Komisyonunda görülmüştür Ceza Muhakemesi, Ceza Kanunu, İdari Yargılama Usulü Kanunu ve ben, bu ön konsensüsten sonra bu tarihi belirledim. Daha sonra Cumhuriyet Halk Partili Ali İhsan Bey –burada- acaba çarşamba günü olamayabilir mi? Ben o sıra gündemi dağıtmıştım, göndermişim. Doğrusu da 15.30 diye düşündüm. Yani Atilla Bey keşke burada olsaydı. Karambole getirmek benim tarzım, usulüm değildir. Usulen zorunlu olmamasına rağmen katılımcı demokrasinin bir gereği olarak bu şekilde, öyküsü bu. Okur, inşallah kendileri okurlar.

Şimdi arkadaşlar, aynı konuda, doğrudur- Hasip Bey, Tanal- Parlamentoda teklifler var, doğru. Bunlar 50 tane, 60 tane...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Var.

BAŞKAN - Var var, bende var, listeleri var.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Aynı kanunla ilgili Sayın Başkan?

BAŞKAN - Siz konuşurken ben bir şey söylemedim.

Şimdi, İç Tüzük’ümüzün 26’ncı maddesi Komisyon Başkanına gündemi belirleme yetkisi vermiş. Bunu hepsini birlikte yapabiliriz -takdir hakkıdır 26’ncı maddesi- veya bunun birisini yapabilir. Birisini yaptım -bir partiden gelen talep üzerine çok yakından ilgili- ikisini birleştirdim. Şu anda komisyon, gündeme hâkim 26’ncı maddeye göre oylayacağım onu. Eğer “Diğer teklifler de gelsin.” deniyorsa burada önemli olan buradaki düzenlemenin ilkesel olarak doğruluğu veya yanlışlığı, o ancak esasa geçtikten sonra ortaya çıkacak.

Akif Bey’in ve Tanal’ın televizyon talepleri var.

Değerli arkadaşlar, bunun Plan ve Bütçe Komisyonu bakımından değil ama bilmiyorum o pratiği, Anayasa ve Adalet Komisyonları uygulaması, pratiği bakımından rasyosu var, mantığı var ve bakın, tarih şudur, tarihselliği şudur: Odak oluşturmayla ilgili bir Siyasi Partiler Kanunu değişikliği var. Anayasa Komisyonu Başkanayım, 90 tane televizyon sabaha kadar orada kaldılar, müzakere ettik. Atilla Sav da orada üye. Şu görüldü: Müzakerenin veriminden çok mesajın öne geçtiği görüldü. Adalet Komisyonu ve Anayasa Komisyonunun uygulamasına bizim pratiğimizde televizyonlar görüntü alır ama medya, yazılı medya, kalemli medya tamamen açıktır ve bunu da ben kendileriyle paylaşayım.

Alt komisyon talepleri var. tabii...

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Sayın Başkanım, ben de kısa bir söz istiyorum.

BAŞKAN – Geçtik o usulleri Ali İhsancığım. Vereceğim.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Bir açıklama yapma ihtiyacım olabilir.

BAŞKAN – Ali İhsancığım vereceğim de, şunu çözeyim ondan sonra ilk söz sizin.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Toplantı gündemi konusunda şimdi günah keçisi olmayalım, o anlamda söyledim.

BAŞKAN – Yo yo değil, yok yok efendim. Bu şeydir yani bütün milletvekili arkadaşlarımı, Ömer Bey’i hepsini, mesele değil. Hepsini aradım ve mutabakata dayalıdır. Ali İhsan Bey’in de bizzat talebi oldu “Acaba çarşamba günü olabilir mi?” diye.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Ha tamam o zaman.

BAŞKAN – Dedim onu, yoktunuz.

Şimdi alt komisyon meselesi, tabii, teklifleri teklif sahiplerinden dinleyeceğiz, ondan sonra alt komisyon zarureti var mı, yok mu ona bakacağız.

Arkadaşlar, gündemin bu şekilde devamını yüksek oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Geçmeden önce...

BAŞKAN – Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Sayın Başkan...

BAŞKAN – Arkadaşlar, alt komisyonu bilahare çözeceğiz, ben teklif sahibi...

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Sayın Başkan...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) - Sayın Başkan...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bakın, dünya kadar getir... Şu anda 134 değişiyor mu, değişiyor; 130 değişiyor mu, değişiyor; 310... Bakın, tüm tekliflere aynı maddeye kanun teklifi... Oylamayla ben bunu ayrı tutuyorum diyorsun, böyle bir şey...

BAŞKAN – 26'ncı maddeyi oku Tanal.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Efendim, 26'ncı madde, hukukun her alanında dürüstlük ilkesi esastır Sayın Başkan.

BAŞKAN – Peki.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Komisyon başkanı bu dürüstlük esasında ayrılamaz.

BAŞKAN - Ayrılamaz, kesinle ayrılmıyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bunlar, bakın, size havale edilmiş.

BAŞKAN – Önergelerle o teklifler getirilebilir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Efendim, önergelerle ama...

BAŞKAN – Şimdi, Hocam, dinledim Tanal...

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Sayın Başkan...

BAŞKAN – Dilek Hanım buyurun.

Ya anladım sevgili kardeşim, üç defa cümleyi söylediğiniz zaman durum değişiyor mu?

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Sayın Başkan, dürüstlük ilkesi hukukun, yaşamın, hayatın yani artık ne bilerseniz...

BAŞKAN – Sizin dürüstüğünüzün benim dürüstüğümün gerisinde kalmayacağını biliyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Ama ben, kendi şahsımı söylemiyorum. Bakın, burada Adalet Komisyonuna havale edilenler var. Siz, Adalet Komisyonu Başkanı olarak bu evrensel hukuk ilkesi olan çelişkili davranma yasağı ilkesi uyarınca sizin bunları bununla birlikte gündeme getirmeniz lazım.

BAŞKAN – Tamam teşekkür ediyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Siz, şu anda Hükûmetin ihtiyacı olanı getiriyorsunuz, vatandaşın ihtiyacı olanı getirmiyorsunuz.

BAŞKAN – Tanal, birleştirdim. Onları...

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Neyi birleştirdin? Ben size şunu söyleyeyim: Bakın, CMK 311 ne diyor? Yargılamanın iadesi, iç hukukta Anayasa Mahkemesinin kararları bizim CMK 310, 311'de yargılamanın yargı sebebi değil. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararları iade sebebi, biz bu teklifte bunu da getirmişiz, bunu da birleştirmiyorsunuz.

BAŞKAN- Teşekkür ediyorum.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Şimdi, hukuk neye cevap verir? İhtiyaca cevap verir Sayın Başkan. Hükûmetin ihtiyacına değil halkın ihtiyacına cevap verir.

BAŞKAN – Ceza reformunda onlar görüşülür.

Dilek Hanım buyursunlar.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Başkanım, televizyon yayınlarıyla ilgili özel bir oylama yapmadınız.

BAŞKAN – Yapmadık çünkü gelenek, daimi o.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Anlıyorum ama bazen gelenekleri yok sayıyorsunuz Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Yo yo değil.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Örneğin, bakın HSYK görüşmeleri sırasında daha önce baro başkanlarımız geldiğinde söz verdiğiniz hâlde YARSAV' a ve Yargıçlar Sendikası Başkanı Ömer Faruk Eminağaoğlu' na söz vermediniz. Demek ki bu gelenekleri her zaman yapmıyorsunuz.

Sayın Başkanım, şuna dikkat çekmek istiyorum: Yalçın Akdoğan' ın bugün gazetelerde görülen bir yazısı var, daha doğrusu bir tape yansımış gazetelere. Diyor ki orada: “Biz milletvekillerinin ya da muhalefetin sesi duyulmasın diye Medis Televizyonunu bile kısıtladık. Siz, bunu canlı yayın olarak veriyorsunuz, nasıl böyle bir şey yaparsınız?” diye basına bu konuda bir fırça çekiyor. Demek ki, şimdi, siz de bu televizyon yayınlarıyla ilgili sınırlamaları getiriyorsunuz. Yani şimdi, milletvekilleri boş sözler mi söyleyecek? Gerçekten olması gereken önerileri vermeyecekler mi? Genel Kurulda nasıl bu sınırlama yapılıyorsa komisyonda da aynı şekilde, aynı mantıkla bir sınırlama yapıldığı kanaatindeyim ben. Vatandaşlarımızın bizim burada ne söylediğimizi duymaya hakkı var Sayın Başkan. Yani “Basın oluyor.” diye biz, burada verimli çalışamayacak mıyız? Önergelerimizi veremeyecek miyiz? Ya da sözlerimizi daha farklı mı söyleyeceğiz? Biz zaten söylememiz gereken şeyleri her halükârda söylüyoruz. Ama kasıt şu: Sizin şimdi Komisyon Başkanı değil de iktidar parti sine mensup bir milletvekili olarak muhalefetin sesini kısma, sözlerinin duyurulmasını engelleme, aynen Yalçın Akdoğan' ın mantığında olduğu gibi bir engellemeyle karşı karşıya olduğumuzu düşündüğüm için, bunu ben hem arkadaşlarımla hem de burada yazılı basın temsilcileri var görsel basın yok ama onların da bunu bilmesi gerektiğini düşünüyorum. Yani bir başka komisyonda diyelim ki Plan Bütçede bu yapılmıyor, sizde bu yapılıyor; olur mu Sayın Başkan, Adalet Komisyonunda bu yapılıyor? En azından sunumların burada insanlar tarafından, daha doğrusu basın mensupları tarafından görülmesi gerektiğini düşünüyorum ve bu mantığın da doğru bir mantık olmadığını, demokraside milletvekillerinin sesinin kesildiğini bütün Türkiye'nin kamuoyuna ilan etmek istiyorum buradan.

Çok teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hasip Bey, ifade buyurdunuz ama ihtiyaç var, buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Çok kısa Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun, buyurun Hasip Bey.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Gerçekten çok üzgünüm. Emek veriyoruz, çalışıyoruz, ülkemiz için yeni yasalar, “Bağımsız bir adalet olsun.” diye çalışıyoruz, birikimimizi değerlendiriyoruz, kanun teklifleri veriyoruz ve buraya geliyoruz -affedersiniz- hiç yerine konuyoruz, hiç. Milletvekili değilsiniz, seçmenin oylarıyla gelmediniz, milletin iradesini temsil etmiyorsunuz konumuna düşürüyorsunuz. Her şey oy çokluğu değil Sayın Başkanım, inanın her şey oy çokluğu değil. Yani burada oy çokluğuyla katırları doğurtamazsınız çünkü mümkün değil. Yani öyle bir yasa teklifi getirip oy çokluğuyla geçti diyelim; mümkün mü şimdi bu? Mümkün olmayan şeyler... Demokrasinin de kuralları vardır, yasamanın da kuralları vardır, yasama... Demokrasi muhalefetle olur.

Şimdi, ben buradan Sayın Başkanım, açıkça söylüyorum, utanarak söylüyorum, üzülerek söylüyorum: (2/124) Müdafinin Dosyayı İnceleme Yetkisi Kanunu. (2/122) Bazı suçlara ilişkin muhakeme görev ve yargı çevresiyle birkaç madde iç içe (2/121) Bilişim suçları. (2/120) TCK özel hayata ilişkin teklif. (2/112) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine ilişkin teklif. (2/105) Tutuklulukta geçen süreyle ilgili teklif. (2/106) İl İdaresi Kanunu'yla ilgili. (2/100) Terörle Mücadele Kanunuyla ilgili, (2/95) Uluslararası sözleşmelere çekincelerle ilgili.

Şimdi, Sayın Başkan, Allah aşkına, Hükûmetin bir teklif hakkı vardır, tasarı olarak getiriyor. Milletvekillerinin teklif hakkı vardır. İktidar partisi oldukları zaman milletvekillerinin ayrıcalığı nedir; bana bu İç Tüzük' te bunu izah edebilir misiniz Sayın Başkan? Yani iktidar mensubu olup çoğunluk olmak veya ana muhalefete mensup olmak mıdır? Yani ana muhalefetinin de teklifini getirdiniz, Barış ve Demokrasi Partisinin teklifini getirmiyorsunuz. Biz hayati bir konuyu konuşuyoruz. Bu konuştuğumuz hayati konu Terörle Mücadele Kanunu' nun kökten kaldırılması olayı Anayasa 90' ın da gereğidir. Bütün bu tekliflerimizin hukuk, usul çerçevesi içinde bu Komisyona getirip bununla birleştirilmesi gerekir. Yani o zaman biz teklif vermeyelim hiç.

BAŞKAN – Estağfurullah...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Gelelim, başka türlü çalışalım Parlamentoda. Milletvekilleri kanun teklifi vermesin, görevleri içinden çıkaralım; mademki veriyoruz, işleme konulmuyor. Peki, ne zaman konulacak bu, Sayın Başkan ne zaman konulacak? Bu teklif görüşüldükten sonra bu tekliflerin ne anlamı kalacak, bundan nasıl yararlanacak Komisyon veya Genel Kurul? Burada çok ciddi bir açmaz var, çok ciddi bir çıkmaz var. Milletin iradesine biraz da saygı demokrasinin temel ilkelerinden biridir. Ben burada milletin iradesine saygısızlık görüyorum. Ben şahsıma, Hasip Kaplan' a değil, bana oy veren seçmene bir saygısızlık görüyorum. Terörle Mücadele Kanunu kaldırılmadan hiçbir özel yetkili mahkeme kaldırılmış olmaz Sayın Başkanım. İstiklal Mahkemelerinden sıkıyönetime, sıkıyönetimden devlet güvenlik mahkemelerine hepsinin bileşeni değil, uyguladıkları yasadır onu o şekle sokan niteliği

veren. Siz Terörle Mücadele Kanunu'nu kaldırmadığınız zaman 136 ağır ceza mahkemesi. -Kaç var bilmiyorum- 136 olarak aklımda kalmış.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – 273.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – 273 tane özel yetkili mahkeme kurarsınız. Terörle Mücadele Kanunu'nu kaldırmadığınız zaman özel yetkili bölgelerdeki mahkemeleri kapatırsınız ama 273 tane özel yetkili mahkeme kurarsınız çünkü sonuçta Terörle Mücadele Kanunu'nu uygulayan mahkemelerin hepsi özel yetkili mahkemelerin aynısı olacaktır.

Şimdi, bu tehlikeye dikkat çekiyoruz, kanun teklifimiz var. Yani şimdilik burada “Oy çokluğuyla gündemi ben belirlerim.” diyorsunuz, o zaman çıkalım gidelim Sayın Başkan, hiç konuşmaya gerek yok. Teklifimizi verdik, gerek yok... Konuşacağız, oy çokluğu... Gerek yok. Ben o zaman burada ne iş yapacağım, ne işe yarayacağım? Yani hakikaten ben üzülüyorum yani bu Parlamento bu hâle mi düşecekti? Bu şekilde mi... Büyük çoğunluk hukukçu arkadaşlar. Peki, hukukçuların birbirine saygısı da mı yok Sayın Başkanım? Siz, öğretim üyeliği, akademisyenlik yaptınız, kitaplar yazdınız. Yeri geldiği zaman herkes nutuk çekiyor, Barolar Birliği çekiyor, Yüksek Hâkimler Kurulu çekiyor, Yargıtay çekiyor, Anayasa Mahkemesi çekiyor, nutuk çeken çeken üstüne ama asıl kalbine geldiğimizde meselenin, Meclisin kalbine geldiğimizde, yasama sürecine geldiğimizde bizim tekliflerimizi görüşmemekte ınat ediyorsunuz; bu, çözüm sürecine aykırıdır, barış sürecine aykırıdır, kardeşliğe aykırıdır ve Türkiye'nin gündemi şu an, kanayan gündemi bağımsız yargıdır. Bağımsız yargıda bu kadar konjonktürel alalele davranırsanız hiçbir şeye hizmet edemezsiniz.

Eğer teklifim reddedilecekse Sayın Başkanım, ben bu Komisyonu terk edeceğim, çıkacağım ve asıl komisyon üyemiz olan Sayın Bengi Yıldız'ın gelip artık önerilerini vermesi... Çünkü konuşmamın da bir anlamı kalmayacak. Teklifimi konuşmadığım bir Komisyonda bulunmamın da bir anlamı kalmaz. Üzülüyorum, gezdiğimiz bütün dünya parlamentoların hiçbirinde buna rastlamadık, gelen teklifler birlikte değerlendiriliyor, muhalefetin görüşü alınıyor; demokrasi budur zaten. Muhalefetsiz demokrasi olur mu? Diktatörlükler olur. Sultanların bile danışıklı kurulları vardı. Ağalar bile bir aşiret kuruluna danışır ama yani bu kadar bizi aşağılama hakkı var mıdır Komisyonunuzun?

BAŞKAN – Estağfurullah... Estağfurullah...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bizi bu kadar aşağılama, rencide etme, çalışmayın deme, çalışmamaya sevk etme, “Tekliflerinizi görüşmüyoruz, oyumuz çok.” deme hakkınız var mıdır? Bırakın Allah aşkına, adalet bu şekilde gerçekleşmez arkadaşlar. Ben bunu protesto ediyorum, böyle bir yaklaşımı kabul etmiyorum. Yirmi tane teklif vereceğiz aynı konuda, kabul edilmeyecek.

BAŞKAN – Hasip Bey, oturun konuşun, cevap vereceğim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ben, Bengi Bey'i göndereceğim.

BAŞKAN – Hasip Bey, niye...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Üzgünüm...

BAŞKAN – Peki, cevap vereceğim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Başkanım, gündemi belirlediniz, oylamaya sundunuz yani...

BAŞKAN – Peki, peki. Arz edeceğim, arz edeceğim, buyurun Hasip Bey.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Olmaz ki arkadaşlar, yani... Allah Allah...

BAŞKAN – Oturun oturun, Hasip Bey.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Olur mu öyle şey?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, zaten öyle yapa yapa bu hâle getirdiniz.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Kanunlar Dairesi kime çalışacak? Getirsinler, ne işleri var?

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, söz talebim vardı.

BAŞKAN – Keseyim mi sözümü? Kendi sözümü keseyim mi?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Yok, hayır, ben daha önceden istemiştim...

BAŞKAN – Pardon, göremedim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Siz bitiriniz sözünüzü ondan sonra olabilir ama usulle ilgili konuşacağım efendim, usulle ilgili.

BAŞKAN – Peki.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Televizyonların Adalet Komisyonunda olmaması yönünde Komisyonun bir geleneği varsa, ben o geleneği bozun yönünde bir talepte bulunmam, gelenek varsa tabii ki devam edebilir ancak diğer bulunduğum birçok komisyonda tasarının geneline ilişkin Hükümet sunumunun ve teklif sahiplerinin tekliflerine ilişkin sunumunun yapıldığı sırada televizyonlar daima komisyonlarda bulunurdu. Adalet Komisyonundaki geleneğin farklı olduğunu anlıyorum.

İkinci söyleyeceğim konu şu: Sayın Başkan, Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun 9 Ocak 2014 tarihinde verdiği ve içinde yeniden yargılamaya ilişkin düzenlemenin olduğu, özel yetkili mahkemeler ile “üçüncü yargı paketi” olarak isimlendirdiğimiz Kanun’un 2’nci maddesindeki özel yetkili mahkemeler ile Terörle Mücadele Kanunu’nun 10’uncu maddesinin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin düzenlemeler ile Ceza Muhakemesi Kanunu’nun ve Tanık Koruma Kanunu’nun kimi maddelerine ilişkin değişiklikleri öneren düzenlemelerin bulunduğu bir teklifi, siz, İç Tüzük’ün, Komisyon gündemine hâkimdir, Komisyon Başkanı gündemine hâkimdir gerekçesine dayanarak uygun görmediniz ama “Oylamaya sunacağım.” dediniz. Oylamaya sunuş tarzınız doğrudan doğruya demokratik bir arzuyu, demokratik bir ortamı, demokratik bir kararı ortaya çıkarmanın ötesinde, bu talepleri, bu teklifleri gündeme almaya ilişkin taleplerin reddedilmesi yönündeydi, tavır tamamen buydu.

Şimdi, İç Tüzük’ün Komisyon Başkanı’na vermiş olduğu takdir yetkisi Komisyon Başkanı’nın dilediği şekilde bu kararları alabilme yetkisi değildir yani demokrasinin bu olmadığını düşünüyorum. Herhâlde Adalet Komisyonunda demokrasi üzerine konuşmak bir fazlalık olur yani çok yanlış olur diye düşünüyorum. Liberalizm, yasaların ne olması gerektiğine ilişkin doktrinin adıdır ama yasaların ne olması gerektiğine, nasıl karar verileceğine ilişkin rejimin adı da demokrasidir, bu kararı objektif bir şekilde vermek zorundayız. Hukuka, eşitlik ilkesine uygun olarak katılımcı bir şekilde vermek zorundayız.

Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun teklifinin içerisinde yer alan maddeler görüşeceğimiz tasarıyla ilgili olduğu hâlde, Sayın Başkan, hangi nedenle uygun bulmuyorsunuz? Bizim bir teklifimizi, “Evet, bunu birleştirelim.” dediniz, o şekilde Komisyona sundunuz, o kabul edildi. Diğerlerini de “Bunlar da ilgili tekliflerdir, bunları da birleştiririm ama Komisyonun onayına sunuyorum.” diye sunmanız gerekirken Komisyon gündemine hâkimdir, Komisyon Başkanı’nın takdir yetkisi vardır, dolayısıyla biz bunu birleştiremeyiz düşüncesiyle bunu siz Komisyona reddedilmek üzere oylamaya sundunuz. Bu, demokrasi değil Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Peki.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – “Peki.” demeyin Sayın Başkanım, Konuşmam devam ediyor.

BAŞKAN – Ses kesmek anlamında değil, cümlelerinizi anlamak anlamında.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Anladım.

Şimdi, olsa olsa ben bunu şuna bağlıyorum: Belki bana diyeceksiniz ki: “Hamzaçebi, sizin teklifinizde, evet, bu maddeler var, Terörle Mücadele Kanunu’nun 10’uncu maddesini kaldırıyor, özel yetkili mahkemeleri kaldırıyor ama Hükümet tasarısında da bunlar var ama gerçekte Hükümet tasarısında bunların olmasının nedeni, bu tasarıya kamuoyu desteği sağlamak için. O, Balyoz, Ergenekon gibi kamuoyu vicdanını zedeleyen, acıtan davalarla ilgili olarak, oradaki kararlarla ilgili olarak Sayın Başbakan da yeniden yargılamaya yönelik umutlar verdi, vicdanlara seslendi. Yani öyle iki maddeye burada yer verdik ama gerçekte Hükümet’in niyeti bu değil. Hükümet’in gerçek niyeti, bu iki maddenin arkasına yolsuzluk ve rüşvet soruşturmalarını engelleyecek, mahkemelerin bilirkişi raporlarını yürütme organının kontrolüne bırakacak düzenlemeleri buraya Hükümet yerleştirmiş durumda. Dolayısıyla çok ilgili değil diyebilirsiniz, bunu anlayışla karşılarım. Hükümet tasarısı doğrudan doğruya rüşvet ve yolsuzluk soruşturmalarının üstünü örtmeye yöneliktir, oysa sizin tasarınız gerçekten demokratik saiklerden hareketle hukukun üstünlüğü ilkesini hayata geçirmek üzere, yargı bağımsızlığı ilkesini hayata geçirmek üzere hazırlanmış bir tekliftir. O nedenle iki üç maddesi benzese bile ilgi kurmuyorum, birleştirmiyorum.” Bunu dersiniz saygı duyarım ama bunu demiyorsunuz. Acaba düşüncenizi ve Komisyonun oylama sonucunda ortaya koyduğu birleştirmeyelim yönündeki iradesini böyle mi yorumlamalıyım? Yani “İki teklif birbiriyle ilgili değildir. Cumhuriyet Halk Partisinin teklifi hukukun üstünlüğü ilkesine dayalı, yargının bağımsızlığı ilkesine dayalı, mahkemeleri baskı altına alan Tanık Koruma Kanunu, dijital verilerin tek başına hükme esas teşkil edecek şekilde delil olması gibi düzenlemelerin kaldırılmasına yönelik düzenlemeler olduğu için biz bunları dikkate almıyoruz” mu diyorsunuz? Öyle mi anlamalıyız? Bunu söylerseniz teşekkür edeceğim. Söylemezseniz sizi demokrasiye davet edeceğim, birleştirmek zorundasınız. Bunu böyle “Peki, peki.” diyerek geçiştiremezsiniz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Mahmut Bey, buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli milletvekillerini saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, Sayın Başkan, 26'ncı maddede sizin gündem belirlemeniz, Komisyonu toplantıya çağırmanız ve bu tasarı ve teklifin görüşülmesi yetkiniz var, 26 aynen yazar o şekilde ama sizin 35'inci maddede artık burada Komisyon toplandıktan sonra mevcut olan tasarı ve teklifler arasında bağlantının olup olmaması açısından...

BAŞKAN – Komisyon karar verecek.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Komisyondan ziyade, bakın, bağlantıyı bırakın, burada siz neyi düşünüyorsunuz? Tasarıda ne var mesela? Örnek veriyorum ben hemen size, somut örnek. Madde 11. Ne görüşülüyor? CMK 134. Benim teklifim nedir? Okuyorum ben size: “Adalet Komisyonuna, 2/1774 kanun teklifine CMK 134...”

Artık hukuken herkes tarafından maruf olan bir şeyin tersini siz nasıl oylamaya sunarsınız?

BAŞKAN – Peki.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bu, “Peki.” yle olacak şey değil.

BAŞKAN – Yahu benim “Peki.”, sizi onaylamak anlamında demiyorum, dinliyorum diye.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani, bakın, aynı şekilde burada 129 var, 311 var. Bu, yani bağlantı herkesçe bilinen bir şey. Eğer siz “Bunları ben oylamaya sundum, benim yetkim yok.” diyorsanız yine elinizde argüman var. İç Tüzük, madde 43, yeniden görüşmeyi, bu kararı gözden geçirebilirsiniz. Eğer bunları yapmıyorsanız ben bu tekliflerin hepsini huzurunuzda yırtacağım. Ve burada bir öğrenci edasıyla geliyorum, çalışıyorum. Bunu da yapmayacaksınız. Sizi, hakikaten bu tavrınızdan vazgeçmenizi... Aksi takdirde bu teklifi huzurunuzda yırtıyorum ve sizi halka da şikâyet ediyorum yani burada aynı madde, 134'ün içerisinde 134'ü veriyorum size, 129'u veriyorum size, 311'i veriyorum ben size ama buna rağmen yapmıyorsunuz...

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – 37'ye göre indirebilirsin, yırtmana gerek yok.

BAŞKAN – Bir dakika...

Buyurun Mahmut Bey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bana akıl vereceğinize akli kendinize saklayın orada.

BAŞKAN – Tamam Mahmutçugum, buyurun üstadım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Olur mu arkadaşım ya? Bu kadar olmaz ya! Öğrenci gibi...

BAŞKAN – Dinleyin lütfen.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Emeğe saygı duyun ya!

BAŞKAN – Mahmutçugum, tamam.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Elinizde hakikaten oturup bunu okuyan arkadaş varsa önünde eğileceğim ben arkadaşım ya!

MURAT GÖKTÜRK (Nevşehir) – Her şeyi öyle mi zannediyorsunuz? Hep siz mi çalışıyorsunuz? Bu mu yani?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Muhatap Başkan, siz değilsiniz.

BAŞKAN – Arkadaşlar...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, sağlık açısından küçük bir uyarı yapmak istiyorum. Salonun oksijen içeriği düşmüş görünüyor. Deminden beri Sayın Bakan başta olmak üzere milletvekili arkadaşlarımızın da gözleri düşüyor, bürokratlar da doğaldır, insan hâli, gözler düşüyor, uyuklanıyor. Ya pencere açalım ya havalandırmayı açalım.

Sayın Başkan, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Kamer Bey, usul mü?

KAMER GENÇ (Tunceli) – Evet, usul.

BAŞKAN – Buyurun.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Şimdi, Sayın Başkan, otuz üç kusura senedir...

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Otur, otur... (Gürültüler)

BAŞKAN – Mahmut Bey, otur. Niye gidiyorsun ya?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın Başkan, bana o yeri göstereceğine bana hukukun emrettiği şeyi istiyorum ben.

BAŞKAN – Ama dinlemiyorsun ki. Onu şey edeceğim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Neyi dinleyeceğim? Hukukun dışına çıkıyorsunuz. Hukukun dışına çıkan Komisyon Başkanı gayrimeşru başkandır.

BAŞKAN – Çıkmam, çıkmam.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Oturmuyorum artık.

BAŞKAN – Buyurun Kamer Bey.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Şimdi, olay şu: Aşağı yukarı otuz küsur senedir Parlamentoda görev yapan bir arkadaşınızım. İç Tüzük'ü de gayet iyi bilirim. Şimdi, İç Tüzük'te herhangi bir kanun maddesiyle ilgili Hükûmet ve milletvekilleri bir teklif veya tasarı, yani Hükûmet tasarı, milletvekilleri teklif vermişse onların hepsini birden komisyon gündemine almak zorundasınız. Yoksa, ben istediğimi alırım, istemediğimi almam diye, bu, keyfiliktir. Şimdi, sizin bunu aceleyle getirmenizin nedeni: Tayyip Bey suçüstü yakalanmış, efendim, rüşvet alırken yakalanmış, çocuğu rüşvet alırken yakalanmış, bakanlar rüşvet alırken yakalanmış. Bunları hasbikader birileri içeri almış, şimdi acele ediyorsunuz ki bu kanunu çıkarasınız, onları dışarıya çıkarasınız. Bunun dürüstlüğü o. Dürüstçe millete söyleyelim.

Arkadaşlar, dünyanın hiçbir yerinde, bakın, dünyanın hiçbir yerinde hukuk tahsili görmeye de gerek yok, tahsil gören hiçbir kişi, suçüstü yakalanan bir siyasi iktidarın başı ve onun parlamento grubu, o suçüstü rüşvet olayını yok etmek için bu kadar seferber olamaz. Bu kadar seferber olmak için insanların çok şeylerinin eksik olması lazım. Böyle bir şey olmaz arkadaşlar. Bir devlette... Yani Bekir Bozdağ başsavcıyı arıyor, "Hemen git, o tutuklama kararını kaldır, savcıyı değiştir, belgeleri yırt at, getir." diyor. Şimdi, gelmiş, burada oturuyor, bana adalet dersi verecek. Böyle bir şey olmaz Sayın Başkan. Böyle bir şey en ilkel toplumlarda olmaz.

Şimdi, bu Bekir Bey hangi sıfatla gelmiş burada şey ediyor? Hakkında fezleke düzenlenmiş, fezleke düzenlemiş, fezlekeyi iade ediyor.

Peki, kanun ne zaman işleyecek? Bu kanunu niye çıkarıyorsunuz? Hayır, kanun ne zaman işleyecek? Ben soruyorum size. Kanun işlenmiyor, savcı görev yaptırmıyor, binlerce polis görevden alınıyor. Dünyanın en ilkel ülkesinde böyle bir keyflik, böyle bir zulüm, böyle bir antidemokratik uygulama yapılamaz. Yapıldığı andan sokakta insanlar onları paramparça eder, bunu bilirsiniz. Yani, siz artık insanların meşru zeminlerde hak arama yollarını tıkamışsınız, "Ey vatandaş, ben kanun dinlemiyorum." diyorsunuz. Tayyip Erdoğan'ın oğlunu savcı "Şüpheli sıfatıyla yakalayın, getirin." diyor, İstanbul Emniyet Müdürü "Ben getirmem onu." diyor. Peki, o zaman ne olacak arkadaşlar? Yani kanun çıkarmanın ne anlamı var? Şimdi, ondan sonra da getirmişsiniz, diyorsunuz "Bunlar içeride, alalecele bu kanunu çıkaralım, onları hemen serbest bırakalım, mal varlığı üzerine konulan tedbiri de kaldıralım."

Ya, Sayın Başkan, bakın, hepimiz bu memlekete, doksan senelik cumhuriyete ihanet ediyoruz ya, hukuka ihanet ediyoruz, insanlığa ihanet ediyoruz, Türk milletine ihanet ediyoruz. Böyle bir şey yok, bunun için ben geldim, birkaç şey söyleyeyim diye, onları da söylemiyorum. Yani çok teessüf ediyorum.

BAŞKAN – Peki, teşekkürler.

Ali Rıza Bey, buyursunlar.

Pardon, Ali Rıza Bey, siz esasla ilgili şeyleri teklifi anlatırken konuşacaksınız, usuldür çünkü. Usulle ilgili mi?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Evet.

BAŞKAN – Peki, buyursunlar.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Şimdi, Sayın Başkan, bir kere, bu teklif Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekili arkadaşlarımızın verdiği bir teklif; bizimki de bir teklif, ikisi de teklif. Yani birini AKP'li vekiller vermiş, birini de muhalefet partisine mensup milletvekilleri vermiş.

BAŞKAN – Grup başkan vekilleri.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Ve yine milletvekillerinin verdiği, aynı konuda, hatta benzer değil, tıpatıp aynı konuda pek çok teklif var. Elbette ki bu konuyu bence takdir yetkisiyle açıklamak mümkün değil. Yani "Komisyon Başkanı gündeme hâkimdir." ilkesi gereği, Komisyonunda aynı ya da bağlantılı bir konu görüşülüyor iken onunla ilgili diğer tekliflerin görüşülmemesini anlamak mümkün değil. Şimdi, Sayın Başkanlığınız nasıl bir uygulama yapıyor da aynı milletvekillerinin verdiği aynı konudaki tekliflerde AKP'li vekillerinkini gündeme getiriyor?

Bu, benim tarafımdan özel takip edildi. Yani, şimdi, bu bizim teklif birleştirildi ama biliyorsunuz, özel takip edildi benim tarafımdan, bilinçli olarak yaptım ben bu işi, denemek için yaptım. Şimdi, perşembe günü akşam AKP'li vekillerin teklifi veriliyor ve daha bu teklif Adalet Komisyonuna gelmeden gündem oluşturuluyor 16.30'a. Ben sizin Komisyonunuzdaydım, bu teklifi almaya gittim, arkadaşlarımızın verdiği teklifi ama gelmemişti, henüz gelmemişti. Fakat salıya, 15.30'a gündem oluşturulmuştu, toplantı oluşturulmuştu. Ben Sayın Hakkı Köylü'ye de bu durumu söyledim.

Şimdi, bakın arkadaşlar, daha havale olmadan Adalet Komisyonuna, AKP'li vekillerin verdiği teklifin toplantı gündemi oluşturuluyor. Bunu neye göre yapıyorsunuz? Yani İç Tüzük'te böyle, sizin istediğiniz, "Ya, iktidardan milletvekili olursa onların teklifi önemlidir, muhalefetten olursa onların teklifi ikinci derecedir, üçüncü derecedir." diyen bir hukuk düzenlemesi mi var, ben bunu bilmiyorum. Şimdi, ben de aynı anda, hemen verdim o teklifi. Ondan önce 3 grup başkan vekilinin imzasıyla verilen teklif var. Bakın, o birleşmedi. Niye birleşmedi, biliyor musunuz arkadaşlar? Bu özel takip edildi, medyaya da haber verdim, bunu özel takip ettim ben. O da teklif, bu da teklif. Sizininki önden geldi, bizimki iki gün sonra özel takiple, telefonlarımla geldi. Böyle bir hukuk, böyle bir yasama şeysi olur mu? Meclis Başkanını arıyoruz, Kanunları arıyoruz, bilmem nereyi arıyoruz, "Teklif oraya gitti, buraya gitti." Ya, AKP'li vekilin teklifi geliyor da benimki niye oraya buraya gidiyor, niye gidiyor? Şimdi, yani, yasama faaliyeti bakımından hiç de hoş olmayan, şık olmayan bir davranış biçimi.

İkincisi, dediğim gibi, bu bir suçlama değil, bir gerçek tespittir. Daha Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığından bu teklif Komisyona havale edilmeden Komisyon Başkanı günü tayin etti, bildirdi. Ben Adalet Komisyonunun kapısında bekliyordum o sıra, ne zaman gelecek diye.

BAŞKAN – Çayırma niye gelmediniz?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Gelmedim canım, niye geleyim? Ben orada Meclis Başkanlığından gelecek mi gelmeyecek mi bekliyordum, akşama kadar bekledim, gelmedi. Hakkı Başkanla da konuştuk, yani ondan sonra, bakın, "Çarşamba günü olsun bu gündem." dedim, Hakkı Başkanın itirazı şu oldu: "Eğer birleştirme olacaksa bir sürü teklif var aynı konuda, bunların hepsini birleştirmek lazım Ali Rızacığım." dedi. Kabul. "O zaman bu salı günü öğleden sonra yapalım biz bu konuşmayı, onunla da birleşmiş olur. Hiç olmazsa o birleşmeye ilişkin usul tartışmaları biter, birleşen birleşir, çarşamba günü de yeniden esasa ilişkin görüşme yapabiliriz." dedi. Ben "Peki o zaman." dedim ama baktık ki hiç birleşen yok.

Şimdi, arkadaşlar, bu kanun teklifinde bunun öyle alalecele yani cuma bir, cumartesi iki, pazar üç: Bakın, hatta Sayın Başkanım ne diyor? "Pazar günü koyacaktım ben bunu." diyor. Yani paşaya kelle yetiştiriyor muyuz? Bunun paşaya kelle yetiştirme yöntemiyle çok çabuk olmasını gerektiren neden nedir? Bunun, özel yetkili mahkemelerin kaldırılmasını gerektiren ihtiyaçtan dolayı mıdır bu sıkıntınız sizin? Eğer öyleyse kamuoyunun üçüncü yargı paketi olarak bildiği, hatta onu yapmayalım, biz 23'üncü Dönemde ve 24'üncü Dönemin başında bu CMK 250, 251, 252'nci maddelerden kaynaklanan özel yetkili mahkemelerin kaldırılması için kanun teklifi verdik, onlar sizin raflarda kirlendi, gitti, rahmetli oldular. Siz özel yetkili mahkemelerin kaldırılmasına bu kadar âşık olsaydınız, bunu çok çabuk isteseydiniz gönülden, onu getirirdiniz, getiririniz. Kabul. Kamuoyunun "üçüncü yargı paketi" dediği, 6352 sayılı Yasa görüşülürken bu CMK 250, 251, 252'deki hükümleri aldınız, bu hükümleri Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesi içine taşıdınız.

Şimdi, Sayın Başkanım, biz onunla ilgili ta bu kadar önerge vermişiz, dosyayı çıkarttım ben ve bu önergelerden 2 tanesi hem bu CMK 250, 251, 252'nin kaldırılması hem de 74'üncü madde üzerinde AKP'li vekillerin verdiği önergeyle kurulan Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinin kaldırılmasına ilişkin. Yani, biz, daha siz çıkartmadan aynı şeyde, siz demişsiniz ki örneğin, geçici 104'üncü maddede, diyorsunuz ki: "Efendim, Terörle Mücadele Kanunu'nun 13'üncü maddesi kaldırılınsın." Ben de demişim ki: "13 ve 10'uncu maddesi kaldırılınsın." Yani, daha o, Terörle Mücadele Kanunu'nun kaldırılması teklifi. Siz ne yapmışınız? Reddetmişsiniz, AKP'li vekiller olarak reddetmişsiniz. Aynı şeyde bir sürü önerge vermişiz, 104 madde üzerine 104 tane önerge vermişiz. Şimdi, bunları da demokratikleşme adı altında vermişiz, tutuklama sürelerine ilişkin vermişiz o önergeleri.

Hepsinden önemlisi arkadaşlar, eğer siz demokratikleşmeyi gerçekten istiyor iseniz Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100'üncü maddesinin 3'üncü fıkrasında "otomatik tutuklama" dediğimiz madde durdukça ve bu uygulamadan kaynaklanan sorunların çıkmasına neden olan hâkim ve savcılarının keyfiliği devam ettikçe bizim demokratikleşmeyi sağlamamız mümkün değildir. Sizin de burada nasıl ki çıkan yasalara hâkim ve savcılarının uymamasından kaynaklı sorunlar kalkıyorsa ki ben buna inanıyorum, bugün yargıdaki sorunların yüzde 90'ının yasadan değil, bu uygulamadan kaynaklandığını düşünüyorum. Çünkü bir hukukçu olarak Ceza Muhakemesi Kanunumuzu incelediğimizde o kadar da çok kötü Ceza Muhakemesi Kanunu'muz var diyemeyiz, tabii ki antidemokratik olan şeyler var. Zaten bu özel yetkili mahkemeler 4 Aralık 2004 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülürken orada verilen önergeyle kurulmuş yani o bilim komisyonunun getirdiği bir düzenleme değil. Özel yetkili mahkemelerin tutuklama süresinin on yıl olması, Allah razı olsun Sayın Bakanımız sayesinde olmuş, önerge onun önergesi; ben incelediğim için konuşuyorum. Bu sorunların doğması... Yani özel yetkili mahkemeleri bu memlekete getiren AKP'dir. Biz kaldırılınsın diye kavga vermişiz. Sayın Bakanım da iddiaya girmişti o

zaman, Bakan kaybetti, o iddiasını yerine getirmedi. O tarih de 4/12/2004 günü. Cumhuriyet Halk Partisi Malatya Milletvekili çıkmış, bu özel yetkili mahkemelerin neden yanlış olduğunu anlatmış.

BAŞKAN – Kim, adı ne?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Bizim Malatya Milletvekilimiz, Adalet Komisyonu üyemiz, avukat.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Muharrem Kılıç.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Muharrem Kılıç. Demiş ki: “250, 51, 52’ye karşıyız.” Adalet Bakanı Cemil Çiçek bunların ihtisas mahkemesi olduğunu çıkmış, bir güzel anlatmış. Bekir Bey de AKP milletvekili olarak, ihtisas mahkemesi olduğunu anlatmış. Ama, aynı Bekir Bey ilerleyen süreç için ne dedi? “Bu mahkemeler, hukuk devletinde olmaması gereken mahkemeler.” dedi. Dediniz mi? Dediniz, bunu siz dediniz. Şimdi, olmaması gereken mahkemeleri 2004’te kurduruyorsunuz, ondan sonra olmaması gereken mahkeme oluyor. O canavar mahkemelere “Elinizdeki dosyalara devam edin, biraz yenilecek adam var.” diyorsunuz, o canavar tam sizi yemeye geldiği noktada “Hop, dur.” diyorsunuz. “Mediste bizim çoğunluğumuz var, biz o çoğunlukla sizi kendi adamlarımıza yedirmeyiz.” diyorsunuz. Aslında, bu tasarının tamamını incelediğimizde, siz bu tasarıda demokratikleşme adına bir şey getirmiyorsunuz Sayın Bakanım, üzülerek bunu söylüyorum. Özel yetkili mahkemelerin ve terör mahkemelerinin kaldırılması güzel bir şey. Biz burada fikir ve düşünce, ifade özgürlüğü bağlamında bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun şeyi görüşülürken, 4 kere, Terörle Mücadele Kanunu’nun kaldırılması konusunda önerge verdik, bu Komisyonunda, hem de bu salonda oldu o tartışma. Aynı şekilde, Genel Kurulda da o kanun görüşülürken, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak, Terörle Mücadele Kanunu’nun Ceza Kanunu’nda 220’nci maddesindeki 5, 6, 7, 8’inci fıkraların kaldırılması için önerge verdik. Biz bunu demokratikleşme iddiasıyla yani demokratikleşmeyi gerçekleştirmek için verdik ve dedik ki: “Terörle Mücadele Kanunu’ndaki bazı hükümleri alın, bu hükümleri Ceza Kanunu’na maddesine taşıyalım.” Şimdi bunu siz söylüyorsunuz ama yine Terörle Mücadele Kanunu’nu kaldırmaya yanaşmıyorsunuz. Hep özellerden medet umuyorsunuz, özelin özeli, özelin özeli... Bu doğru bir şey değil. Dolayısıyla, burada, çok açık ve net söylüyorum, hukuk adına, demokrasi adına getirdiğiniz bir tek şey düzenlemesi var, işte özel yetkili ve terörle mücadelenin... Kaldırılsa ne olacak o hâliyle, kaldırılmasa ne olacak? Çünkü, orada o mahkemelerin dağıtımından sonra çıkacak sonuçlar ortada. Bizim teklife bakarsanız, bizim teklifle sizin teklifin arasındaki farkı görürseniz onu görebilirsiniz. Bir yandan siz mahkeme teşkilatını da dağıtıyorsunuz ama ne yaptığınız belli değil.

Şimdi, Sayın Başkan, yani keyfilikle takdir yetkisini bir karıştırmamak lazım. Sizin yaptığınız uygulama Komisyonun takdiri değildir, sizin yaptığınız keyfildir, bunun adı düpedüz budur ve takdir yetkisinin de bir sınırı vardır, takdir yetkisi de kamu yararıyla sınırlıdır. Bana “Takdir yetkim var, ben istediğimi yaparım.” diyemezsiniz.

Son sözüm şudur: Ankara Barosunun düzenlediği bir panelde yasama faaliyeti ve süreciyle ilgili şunu söylemiştim: “Teklifleri iktidar partisi mi veriyor, muhalefet partisi mi veriyor? Bunun bir tek göstergesi vardır. Eğer bir teklif günlerce dolaşmış, bir ay sonra Adalet Komisyonuna gelmişse, Adalet Komisyonu raflarında da yıllarca bekletilip kirlenilmişse bilin ki o teklif muhalefetten gelmiştir. Ama, bir teklif jet hızıyla Komisyona gelmişse, ertesi gün de hemen gündem oluşturulmuşsa bilin ki o teklif de iktidar partisi milletvekillerinden gelmiştir.”

Ama, maalesef, düşünün, yasama organının bir üyesi olarak ben artık... Yani beni bile böyle düşündürüyorsunuz. O nedenle, ben de sizi hukukun içerisinde davranmaya davet ediyorum Sayın Başkan. Davranışınız takdir yetkisiyle açıklanamayacak şekilde, tamamen keyfi bir davranıştır. O nedenle, bu konuya ilişkin, Anayasa’da kaynaklanan yasama görevini yapma yetkisiyle donatılmış milletvekili arkadaşlarımızın tekliflerinin enine boyuna bu Komisyonunda tartışılması lazım. Eğer siz bu tasarıyı gerçekten Türkiye’nin demokratikleşmesi adına getirdiyse, yeter artık ya, ne demokratikleşmez bir ülkeymiş bu ya! Beşinci paket gitti, hepsi demokratikleşme iddiasıyla geldi. Komisyonunda görüşülüyor o da demokratikleşme, bu da demokratikleşme. Burada Sayın Sadullah Ergin’e sordum, “Bundan sonraki paketler kaçınıcı olacak” dedim, “Vallahi Ali Rıza Bey, dörtten sonra olmayacak.” dedi. “Ne olacak” dedim, “O zaman 4A, 4B, 4C der, öyle gideriz.” dedi. Ya Sayın Bakan, yani demokratikleşme diye hep... Bu, Türkiye’de demokratikleşemediğimizin göstergesidir. Her yasadaki sonra, her tekliften sonra getiriyorsunuz, demokratikleşemiyoruz demek ki. Bunu da çok açık, net, birbirimizi kandırmayalım, şu soruşturmayı nasıl örteriz, şu soruşturmanın önünü nasıl kapatabiliriz anlayışıyla getirmişsiniz.

Bir zamanlar kahraman ilan ettiğiniz Sayın Zekeriya Öz’ü de Bolu’ya göndermişsiniz Sayın Bakan, hayırlı olsun.

Sayın Başkanım, benim size önerim şudur: Şunu yapacak -yani hep aynı konuları konuşuyoruz- ben size bir hukukçu olarak, Komisyonunuzun bir üyesi olarak, birakalım milletvekilliğini, bizim teklifi bir okumanızı, bir de şu teklifi, AKP'nin teklifini okumanızı...

BAŞKAN – İkisini de okudum.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – ...ikisini okumanızı, özümsemenizi ve ona göre davranış biçimini sergilemeniz gerektiğini düşünüyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Ali İhsan Bey, son, buyurun.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Kısa konuşacağım Sayın Başkanım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Usul ama esasa giriyor.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Usul hakkında konuşmak istiyorum.

Ali Rıza Bey'in ve diğer konuşmacıların da ifade ettiği gibi, ülke demokrasisine katkı sağlayacağı hesabıyla Adalet Komisyonu gündemine getirilen bir teklifi görüşüyoruz ama daha teklifin görüşme usulünde aslında demokratikleşme amacı güdülmeyişini görmekten de gerçekten bir Adalet Komisyonu üyesi olarak ben büyük bir üzüntü duyuyorum.

Sizler güzel sözleri çok iyi biliyorsunuz, iyi de kullanıyorsunuz, biz çok becerikli değiliz ama çok güzel bir söz var biliyorsunuz, bir ülke demokrasiyle ilgili: "Bir ülkede demokrasinin varlığı ve gücü iktidara değil muhalefete gösterilen saygıyla ölçülür."

BAŞKAN – Kesinlikle.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Yani, bu demokrasilerde temel kuraldır. Bir ülkede iktidar dalkavukluğuyla o ülkedeki demokrasinin gücü ve niteliği ölçülmez. Bu ülkede muhalefetin yani iktidara muhalefet eden sivil toplum örgütlerinin, baroların, meslek kuruluşlarının düşüncelerine ancak saygı göstermekle demokrasi gelişir ve yerleşir. Bu ilke, bu saygı ilişkisi sadece iktidar-muhalefet ilişkilerinde geçerli olmamalıdır, aynı zamanda demokrasilerin beşiği olan yani halkın temsilcilerinin görev yaptığı, halk adına görev yaptığı, millet adına görev yaptığı parlamentolara da hâkim olmalıdır. Yani Türkiye Büyük Millet Meclisine ve özellikle Türkiye Büyük Millet Meclisinde adaleti ihdas etmekle görevli olan Adalet Komisyonuna da hâkim olmalıdır.

Sayın Başkan, bu kadar temel bir ilkeyi, siz, daha, bu ülkede demokrasiyi yerleştirmek, kökleştirmek ve geliştirmekle yükümlü olan Adalet Komisyonunda ihlal ediyorsunuz. O zaman ben şunu görüyorum: Burada amaç demokratikleşme değil, amaç, iktidara muhalefet eden veya iktidarı eleştiren, ülke demokrasisini geliştirmeye çabalayan kesimlerin sözcülüğünü yapacak teklifleri yasalaştırmak değil, tam tersine bir amaç güdüyor. O zaman nedir? Benim için demokrasi amacıyla getirilen bir yasa teklifini görüşüyoruz. Yani herkes için demokrasi değil, bu ülkedeki tüm vatandaşlar için, Anayasa'nın 10'uncu maddesi gereğince yani kanun karşısındaki eşitlik ilkesi gereğince herkes için arzu edilen bir demokrasi değil, ancak 17 Aralıktan sonra evlerinde, yatak odalarında ayakkabı kutularında paralar bulunan, banka kasaları bulunan, para sayma makineleri bulunan kişiler için demokrasi isteniyor demek ki. Bunu ben söylemiyorum, bunu kim söylüyor? Uluslararası kuruluşlar söylüyor Sayın Başkan.

Bakın, sizin vereceğiniz karar bu uluslararası kuruluşların Türkiye'deki gözlemlerinin doğruluğu veya yanlışlığını da teyit edecek. Adalet Komisyonu Başkanı olarak çok önemli bir misyon üstlenmişsiniz. Adalet Komisyonu Başkanı olarak buradaki toplantıları bizzat yönetmek, yönlendirmek, hukuka uygun ve muhalefete saygı çerçevesinde geliştirmekle yükümlüsünüz. Eğer bunu yapmazsanız işte bu uluslararası kuruluşların da raporlarında... Birkaç satırla okuyacağım, çok kısa okuyacağım, yani bunu teyit etmiş olursunuz. Yani bunu hepimiz biliyoruz Freedom House'un 4 Şubat 2014 tarihli raporu var, 2014 yılının Özgürlük Raporu. Biliyorsunuz, bu kuruluş genelde tutuklu gazetecilerle ilgili rapor yazıyordu ve konuşmalarında genelde sadece basın özgürlüğüne yer veriyordu. Ama bakın, Sayın Başkan, bu kuruluşlar bile artık, Türkiye'yle ilgili raporlarında sadece basın özgürlüğü ve düşünce özgürlüklerine yer vermiyorlar, Türkiye'yi daha geniş bir perspektiften ele alıyorlar. Türk demokrasisini farklı bağlamlardan ele alıyorlar.

Bakın, ne diyor, çok kısa bir paragraf: "17 Aralıkta yolsuzluk skandalını ortaya çıkaran polis baskını ve üst düzey hükümet yetkililerine yönelik çok ciddi ihaleye fesat karıştırma ve kara para aklama iddiaları AK PARTİ Hükûmetinin aldatıcı yasaklamalara gitmesine neden oldu. Düşüncelerini açıkça ifade etmeleri sebebiyle daha fazla gazeteci işinden oldu, ülke genelinde binlerce polis ve savcının görev yeri değiştirildi. İnternet'i düzenleme konusundaki değişikliklerle bazı yetkili isimlerin mahkeme kararı olmadan İnternet

sitelerini kapatabilmelerinin önü açıldı ve arkasından, bunları rahatlatacak yasal düzenlemeler devreye sokuldu.” diyor. Şimdi, siyasal iktidarın maalesef daha ayakkabı kutularından sonra farkına vardıkları özel yetkili mahkemelerdeki hak ihlallerini muhalefet partileri daha bu hak ihlalleri oluşmaya başladığı andan itibaren eleştiriyor, bunlara çözüm getirmeye çalışıyor, bunlara yönelik yasa tekliflerini Türkiye Büyük Millet Medisi Başkanlığına sunuyor, Adalet Komisyonu gündemine getirmeye çalışıyor.

Sayın Başkan, siz iktidarın daha kendi çocuklarıyla ilgili soruşturmalar, fezlekeler gündeme geldiğinden hatırladığı ülke demokrasisini muhalefet partileri bu Ergenekon, Balyoz, 2007 sürecinden bu yana ve hatta çok daha öncesinden bu yana mükerrer defalar ve kararlilikla dile getiriyor ancak siz o teklifleri gündeme almıyorsunuz, orada çok daha kapsamlı, bu hak ihlallerini önleyecek, masum insanların cezaevlerinde çürütölmelerinin önüne geçecek, yeniden yargılamaların önünü açacak bütün bu masum insanlar için onların ihtiyaçlarını karşılayacak bir yasal düzenlemeyi veya yasa tekliflerini, muhalefet önerilerini, çok daha önceden verilen önerileri dikkate almıyorsunuz ama bu Komisyonun çalışmasını sadece ayakkabı kutuları ve banka kasalarından muaf tutulmak isteyen iktidar partisi temsilcilerinin önerge ve tekliflerine münhasır kılıyorsunuz. Bu, Adalet Komisyonuna yakışmaz; bu, Adalet Komisyonuna yakışan bir davranış değildir. İyimaya olarak da sizin hukuksal birikimlerinize bunu örtüştürmüyorum. Şayet bu Komisyon usul yönünden muhalefet partisi milletvekillerinin tekliflerini bu teklifle birleştirmesse o zaman bu uluslararası kuruluşların Türkiye’ye yönelik tüm raporları sizin bu tavrınızla ve iktidar partisi milletvekillerinin tavrıyla haklılık kazanacaktır, meşruiyet kazanacaktır. Burada aslında demokrasi aranmadığı, sadece yolsuzlukların üstünün örtölmeye çalışıldığı çok daha açık ve net bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Onun için, ben aklıselim karar vermenizi sadece kendi adımıza değil ülkenin saygınlığı açısından da sizden talep ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, Komisyon Başkanınızın iç hukuka, muhalefet haklarına ve mantığın rasyolarına asgari değil azami özen gösterdiği noktasında şüphe duymamanız gerektiğini düşünüyorum.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Oylamada göreceğiz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Devam ediyorum.

Bir: Parlamento hukukunun komisyon bağlamında -defaatle yazdım, dile getirdim- kurumsal bir sorunu var. O kurumsal sorun da diyelim ki hükûmet destekli bir teklif veya hükûmet kökenli bir tasarı üç ayda, altı ayda, iki ayda, bir ayda hazırlanıyor ama komisyonda süratli şekilde çıkarılma –şu anda önümüzde seçim var tabii de- iradesi ortaya konuyor. Bu, parlamento hukukunun kuvvetler ayılığı bakımından kurumsal bir arızasıdır. Kurumsal çözüm şudur: Bu gibi gündeme alınan konularda alt komisyon zorunlu olmalı. Alt komisyon zorunluluğunu ortadan kaldıracak yegâne şey bütün partilerin konsensüsü olmalı. Böyle bir kurum noksanlığı var.

İki: Burada Cumhuriyet Halk Partisinin bir talebi oldu. 17 tane –Komisyon Başkanı, Divan inceledi- teklif var bu konuda, doğru. Bakın, Barış ve Demokrasi Partisi reaksiyon gösterdi, Mahmut kardeşimiz reaksiyon gösterdi. Şimdi, dikkat ederseniz alt komisyon talepleri konusunda Komisyon karar verecek tabii. Alt komisyon kararının verilmesi hâlinde bu konuda gelen karıncalar bile oraya aktarılır. Diyelim ki alt komisyon karar vermedi, bir müzakere zarureti var. Ben 17 tekliften hangi imkân içerisinde müzakereyi sürdürebileceğim? Bu kurumsal. Komisyon Başkanının elbette ki... Bakın, bir defa bizim parlamento hukukuna egemen, hâkim ilkelerden birisi esnekliktir. Bu 17-18 veya 50 teklif konusunda dahi Komisyon Genel Kurulunun takdir hakkı var. Alt komisyon aşamasında, eğer alt komisyonu kabul ederlerse Komisyonun bileceği iş.

Ben bu anlayış içerisinde teklif sahibi Mehmet Bey’den açıklama yapmasını, ondan sonra Cumhuriyet Halk Partimizin temsilcisinden açıklama yapmasını diliyorum. Ondan sonra müzakereye, o aşamaya devam ediyoruz.

Teşekkürler.

Sayın Kubat, buyurun.

MEHMET DOĞAN KUBAT (İstanbul) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri, değerli katılımcılar; 100’ü aşkın AK PARTİ milletvekili tarafından verilen Terörle Mücadele Kanunu’na göre kurulan özel yetkili mahkemelerin kaldırılması ve çeşitli kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin teklif üzerinde özette görüşlerimi ifade etmek üzere söz almış bulunuyorum. Bu vesileyle de yüce heyetinizi saygılarımla selamlarım.

Görüşmelerine başladığımız bu teklifin ülkemizdeki öteden beri devam eden demokratikleşme adımlarına insan haklarını güçlendirici nitelikte bir halka daha eklemesini diliyorum.

Değerli milletvekilleri, 22 maddelik bu teklif ceza ve idari yargı mevzuatına ilişkin 9 kanunda değişiklik getirmektedir. Demokratik ve çağdaş hukuk devletinin bir gereği olarak insan haklarını temel alan bir yargılama usulünün, suçun işleniş şekli ve nevi ne olursa olsun benimsenmesi adil ve çağdaş hukuk normlarının ihdası suretiyle mahkemelerin yapılandırılması, bu ilkelere uymayan

düzenlemelerin pozitif hukuk düzenimizden çıkartılması, devletimiz ve toplumumuz için bir gerekliliktir. Bu husus, tarafı bulunduğumuz Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin de başta adil yargılanma hakkını düzenleyen 6'ncı maddesinin ve özgürlük ve güvenlik hakkını düzenleyen 5'inci maddesinin ve diğer hükümlerinin de bir gereği olarak aynı zamanda ortaya çıkmaktadır.

Değerli milletvekilleri, Anayasa Mahkemesi kararlarında hukuk devleti tanımlanırken onun en belirleyici vasıflarından birisi olarak insan haklarını koruyan ve güçlendiren bir devlet olmasından bahsedilir.

BAŞKAN – Parlamentonun, Anayasa Mahkemesi kararındaki hukuk devleti tanımının, hukuk devleti tanımının daha üstün olacağını düşünüyorum.

MEHMET DOĞAN KUBAT (İstanbul) – Sayın Başkan, biz bilimin ve yargının her türlü görüşlerinden parlamento hukukunun da gelişmesine katkı sunmak amacıyla istifade ediyoruz.

Bu bağlamda devlet -yine bir Yargıtay kararında da vurgulandığı için- vatandaşına her an gözaltına alınabileceği, sorgulanabileceği, evinde, iş yerinde arama yapılabileceği endişesini yaşatmamalıdır; aksine, güvenlik içerisinde, özgür ve onurlu bir yaşam sunmayı amaçlamalıdır.

Değerli milletvekilleri, teklifle temel olarak getirilen düzenlemelere kısaca şöyle temas etmek istiyorum: Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesi kaldırılmaktadır. Bilindiği üzere bu madde, bazı suçlara mahsus özel kovuşturma ve soruşturma yöntemleri getiren bir maddedir. Terörle Mücadele Kanunu ve bugün geçici 2'nci madde çerçevesinde görevini sürdürmekte olan bu mahkemelerin esas 1973 yılında muhtıra sonrası Anayasa'ya 1699 sayılı Kanun'la sokulan devlet güvenlik mahkemeleridir. Bilindiği üzere, bu hükümler 1982 Anayasası'nın 143'üncü maddesine de aktarılmış ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Kuruluş ve Yargılama Usulü Hakkında Kanun da yürürlüğe konulmak suretiyle 2004 yılına kadar yürürlüğünü sürdürmüştür. Her ne kadar 5170 sayılı Kanun'la Anayasa'nın 143'üncü maddesi kaldırılarak devlet güvenlik mahkemelerinin anayasal düzeydeki hukuki temeline son verilmiş ise de, yeni Ceza Muhakemesi Kanunu'nda özel yetkili mahkemeler adıyla bu eski DGM'lerin görev ve yetkilerini haiz mahkemelerin varlığı 2012 yılının Temmuz ayına kadar devam etmiştir kural olarak.

2012 yılında 6352 sayılı Kanun'la, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun bu mahkemeleri düzenleyen 250, 251 ve 252'nci maddelerinin yürürlüğü kaldırılmış ancak eldeki davalar yönünden geçici 2'nci maddeyle- işte bugün de devam eden- süreç devam etmiş, yine biraz önce belirtildiği üzere, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesine bu 250'nci maddenin içeriği büyük oranda aktarılmak suretiyle Terörle Mücadele Kanunu kapsamında kalan terör suçları ve terör amacıyla işlenen suçlar ve yine bir kısım özel suçlar bakımından bu mahkemelerin görev ve yetkisi devam ettirilmiştir. İşte, teklifin 20'nci maddesiyle bu 10'uncu madde kaldırılmak suretiyle, ağır ceza mahkemeleri arasındaki bu farklılık giderilmekte, genel hükümlere başvurulmak suretiyle de suçun hangi yerdeki ağır ceza mahkemesinin yetkisinde ise o yer ağır ceza mahkemesi tarafından görürülmesi amaçlanmaktadır.

Yine, 6352 sayılı Kanun'un geçici 2'nci maddesi uyarınca, görevlerine devam etmekte olan özel yetkili mahkemelerin de görevine son verilmekte ve getirilen geçiş hükmüyle de bu mahkemelerin elindeki davaların kanun çıktıktan sonraki duruma göre yetkili ve görevli ağır ceza mahkemelerine gönderilmesi hedeflenmektedir.

Bu Terörle Mücadele Kanunu'na göre yapılan soruşturmalar bakımından da, yine bu kanunun yürürlüğe girmesinden sonra, geçiş hükmü gereği, yetkili suçun işlendiği yer cumhuriyet başsavcılığına eldeki dosyaların gönderilmesi, böylece bu tür mahkemelerin yürüttüğü, baktığı davalar birleştirilmek suretiyle aslında hukukta birlik ilkesinin de bir gereği yerine getirilmektedir.

10'uncu maddenin kaldırılmasının önemli sonuçlarından birisi de, bilindiği üzere 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 102'nci maddesinde, tutuklulukla ilgili olarak azami süreler belirlenmiş, ağır ceza mahkemesinin görev alanında kalan suçlarla ilgili iki yıl kural olarak, uzatmalarla birlikte üç yıl daha, toplam beş yıl olarak bu süre belirlenmiştir. Ancak, Terörle Mücadele Kanunu, bu suçlar bakımından tutukluluk süresinin ve gözaltı sürelerinin 2 kat uygulanmasını düzenlediğinden, bu 10'uncu maddenin kaldırılmasından sonra artık ağır ceza mahkemesinin görev alanında kalan bütün suçlar bakımından genel hüküm niteliğindeki Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 102'nci maddesi uygulanacaktır.

Öte yandan, Türk Ceza Kanunu'nun yine teklifle üç maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Anayasa'nın 20'nci maddesinde özel hayatın gizliliği ve korunması ve yine o maddenin içeriğinde kişisel verilerin, kişiye ait özel bilgilerin başkaları tarafından elde edilmesinin yasaklandığı, bunun ancak kanunla yetki verilen kişi ve kurumlar tarafından elde edilebileceği ve kullanılabilmesi düzenlenmiştir. Ancak, maalesef, uygulamada, basına da yansıyan, zaman zaman Genel Kurulda da arkadaşlarımızın dile getirdiği, bu kişilere ait özel bilgilerin maalesef başka amaçlarla da kullanıldığı söylenmektedir. İşte bu tür söylemlere de bir karşılık olmak üzere, Türk Ceza Kanunu'nda kişisel verilerin yasaya aykırı olarak kaydedilmesi, bunların hukuka aykırı olarak başkaları tarafından ele

geçirilmesi ve keza yine kanunda belli süreler sonunda bunların yok edilmesi öngörüldüğünden, bunların yok edilmemesine ilişkin Türk Ceza Kanunu'nda öngörülen cezalar artırılmaktadır.

Değerli arkadaşlar, burada önemli olan, yine dikkatinize sunmak istediğim, Ceza Muhakemesi Kanunu'nda bir kısım verilerin yok edilmesi için özel süreler öngörülmüştür. İşte genetik incelemeler sonucu elde edilen veriler, 135'e göre olayla ilgili olmayan veya tanıklıktan kaçınılabilecek kişiler arasında elde edilen kayıtların imhası Ceza Kanunu'nda emredici olarak öngörülmüş olmasına rağmen, maalesef uygulamada bunlara riayet edilmediği de görülmektedir. İşte, bu tür yaptırımlara da Ceza Muhakemesi'nde imhası öngörülen verilerin süresi içerisinde yok edilmemesine ilişkin de bu bir artırıcı sebep olarak kabul edilmiştir.

Değerli milletvekilleri, teklifle, Ceza Muhakemesi Kanunu'nda da kapsamlı bir değişiklik yapılmaktadır. Buradaki değişiklikler Ceza Muhakemesi'nin Dördüncü Kısımında düzenlenen temel olarak 9 tane maddesi koruma tedbirlerine yöneliktir. Bilindiği üzere, ceza yargılamasının amacı maddi gerçeğin ortaya çıkartılmasıdır. Bu maddi gerçeğe ulaşılmasını sağlamak için de yasalarda öngörülmüş bir kısım tedbirler vardır ki, Ceza Muhakemesi'nde bunlara "koruma tedbiri" diyoruz. Koruma tedbirleri, kişinin vücuduna, örneğin üstünün aranması, doku örneği alınması gibi veya özgürlüğüne, yakalanması, tutuklanması, iletişimin denetlenmesi, teknik araçlarla izlenmesi gibi veya mülkiyet hakkına yahut zilyetliğine el koyma gibi veya konut dokunulmazlığına ilişkin olabilir konutta arama gibi. Amaç bakımından bakıldığında, koruma tedbirleri, Ceza Muhakemesi'nde maddi gerçeğe ulaşmak için bir araçtır ve geçici niteliktedir. Dolayısıyla da, bu tedbirlere ancak zorunlu olması hâlinde ve makul bir süreyle ve yine AİHM içtihatları da dikkate alındığında orantılılık ilkesine uygun şekilde uygulanması gerekir, başvurulması gerekir. Koruma tedbirleri insan haklarını doğrudan ilgilendirdiğinden, anayasal düzeyde düzenlemelere konu olmuştur. Örneğin, Anayasa'mızın 19'uncu maddesinde kişi özgürlüğü ve güvenliğinden bahsedilmektedir. Kişi özgürlüğü bir kelimeyle geçerken kişi güvenliği o maddenin değişik fıkralarında ayrıntılı biçimde düzenlenmiş, tutuklamalar, yakalamalar, hatta şu anda Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 91'inci maddesindeki gözaltı süresi Anayasa'nın 19'uncu maddesinde düzenlenmiştir, bu denli önemlidir. Dolayısıyla, bu tedbirlerin de yasayla net biçimde ve kişilik haklarını, daha doğrusu insan haklarını koruyucu bir içerikte düzenlenmesi gerekir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nda düzenlenen bu koruma tedbirleri niteliği itibarıyla adli niteliktedir; başka bir anlatımla, bu tedbirlere ancak bir suç şüphesiyle ilgili olarak başvurulabilir. Nitekim, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun örneğin 91'inci maddesinde, gözaltına alma tedbirinin uygulanmasında, kişinin bir suçu işlediğini düşündürebilecek emarelerin varlığından bahsedilmektedir. Keza, tutuklamada -100'üncü maddede- kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olgulardan bahsedilmektedir. Keza, teknik araçlarla izlemede, suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin bulunmasından bahsedilmektedir.

Teklifle, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun, işte bu koruma tedbirlerine başvurulmasına ilişkin usuli şartları netleştirilmekte, somut delillere dayanması esası kabul edilmektedir. Böylece, soyut olarak, bir kimsenin elde... Zaten, esasen, arkadaşlar, koruma tedbirlerini düzenleyen maddelere bakıldığı zaman, örneğin iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması veya teknik araçlarla izleme, bunların başka türlü delil elde edilme imkânı olmaması durumunda başvurulacak istisnai yollar olması gerekirken, maalesef uygulamada bu ilk başvuru bir yol hâline getirilmiştir. Böylece, şüphenin somut delillere dayanması esası kabul edilerek, bu koruma tedbirlerinin insan haklarını ihlal etmeden uygulanmasına da hukuki düzeyde bir zemin oluşturulmaktadır yani eğer bir fiil, somut delil kavramının kanuna dercedilmesiyle birlikte, ceza normlarında soyut tanımlamaları bulunan suçlardaki tipe uygun hareketlerin somut olaylarda gerçekleşip gerçekleşmediğini, gerçekleşmişse bu fiilin kim tarafından işlendiğini tespiti ve ortaya koymaya yönelik her türlü iz, eser, belge ve kayıtlar somut olarak ortaya konulduktan sonra ancak ve bunların kuvvetli şüpheyi desteklemesi durumunda bu koruma tedbirlerinin uygulanmasına izin verilmektedir.

Yine, getirilen bir yenilik: Eskiden, sulh ceza mahkemesinin kararıyla verilmesi mümkün olan bu nitelikteki koruma tedbirlerine ağır ceza mahkemesinin oy birliğiyle bu kararı vermesi mecburi hâle getirilmiştir. Yine, süreler yönünden, değerli arkadaşlar, örneğin, 135'e göre, iletişimin dinlenmesi normal, basit suçlar bakımından üç artı üç ay uzatılabilen. Örgütlü suçlar bakımından ise kanundaki boşluk nedeniyle süresiz yani on beş yıl, o 135'e göre, bir insanı "suç örgütü" diyerek, 3 kişiyi bir araya getirip "suç örgütü" diye bunlarla ilgili soruşturma başlatıp on yıl, beş yıl, on beş yıl bu insanları sınırsız olarak dinleme imkânına 135'inci madde izin veriyor. İşte, hukuk devletinin bir unsuru olarak belirlilik ilkesi gereği -ki çok önemli bir ilkedir- bu yasal sınırlar içerisinde artık altı ay olacaktır, iki artı bir ay normal suçlar bakımından, örgütlü suçlar bakımından da en fazla altı ay dinleme yapılacaktır. Böylece, soruşturmanın da belli bir disiplin içerisinde ve ciddiyet içerisinde ve kanuni temellere ve insan hak ve özgürlüklerini ihlal etmeden yürütülmesi sağlanmış ve böylece iddia makamlarında, kovuşturma makamlarında daha titiz, daha özenli kararlar verilmesi temin edilmiş olacaktır. En azından, amaç budur.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Bir uyuşturucu çetresinin teknik takibi altı ayda mı kalacak yani, öyle mi? Anlamak için soruyorum.

MEHMET DOĞAN KUBAT (İstanbul) – Şimdi, şu anda, hukukun, kanunların genelliği prensibi çerçevesinde, eğer bir norm getiriyorsak bu suçun niteliği çerçevesinde hangi yaptırımlar CMK gereğince uygulanıyorsa veya özel kanunlar da uygulanıyorsa elbette ki o suç işleyen kişinin kişiliğine bakılmaksızın o hangi maddeye tabi ise o da elbette ki o kanuna tabi olacaktır.

Değerli arkadaşlar, bunu, sizler müzakere esnasında detaylı biçimde değerlendireceksiniz. İnşallah, Genel Kurulda da gene birlikte bunu detaylı olarak müzakere edeceğiz. Ben de biliyorum, muhalefet temsilcisi arkadaşlarımla bu konuda değerli teklifleri var. Ben onlara da buradan bir çağrı yapmak istiyorum. Bu konuda, sizler burada, Genel Kurulda önerelerinizle yine eklemeler, ilaveler, zenginleştirmeler yapabilirsiniz. Bu noktada, inşallah, katkılarınızla birlikte yapacağız.

BAŞKAN – Hocam...

MEHMET DOĞAN KUBAT (İstanbul) – Son olarak, idari yargılama usulüne ilişkin de bir değişiklik yapılmaktadır. Burada, biraz önce, değerli arkadaşlarımdan birisi... Atama, naklen atama, geçici yer değiştirme, geçici görevlendirme gibi statü hukukunun gereği olarak -Devlet Memurları Kanunu'nun 76'ncı maddesinde de bu zaten kurumlara verilmiş bir yetkidir- kurumlar, görev ve unvan eşitliği gözetmeksizin müktesepelerine uymak koşuluyla kamu yararı ve hizmet gerekleri nedeniyle idari personeli ihtiyaç duydukları yerlerde görevlendirebilirler.

Şimdi, değerli arkadaşlar, burada, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27'nci maddesine bir fıkra ekleniyor. Burada eklenen fıkra, bu tür idari işlemlere karşı yürürlüğü durdurma kararı vermesini önleyici nitelikte bir ilave değildir. Burada, "uygulanmakla etkisi tükenecek idari işlemler" diye, biliyorsunuz, son zamanlarda, hukukumuza girmiş bir kavram var.

BAŞKAN – Onu maddeyi mahsusada tartışalım mı sırası gelince?

MEHMET DOĞAN KUBAT (İstanbul) – Sayın Başkanım, iki cümleyle toparlıyorum.

Şimdi, yıkım kararı gibi, sınır dışı kararı gibi... Bunlar bir kere uygulandığı zaman artık geçmişe dönmesi mümkün değil. İşte, atama kararı ve bunun gibi statü hukukunun gereği olan bu kararların etkisi şu: Örneğin, bir yıkım kararında, idarenin savunması beklenmeksizin mahkeme yürürlüğü durdurma kararı verebiliyor.

Şimdi, bu, getirdiğimiz düzenlemeyle "Etkisi tükenecek olan kararlardan değildir." diyerek yani idare atama yaptığı zaman, o memur yine idari yargıya başvurabilir ama idarenin savunmasını aldıktan sonra ancak mahkeme onunla ilgili yürürlüğü durdurma kararı verecektir diyoruz. Anayasa Mahkemesinin de 6532 sayılı Kanun'da bu konuyla ilgili aydınlatıcı gerekçeleri, görüşleri de vardır.

Ben teklifin sizlerin değerli katkılarıyla daha da olgunlaşacağına inanıyorum. Teklifin ülkemize ve milletimize yararlar getirmesini diliyorum, çalışmalarınızda başarılar diliyorum, saygılar sunuyorum efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, Parlamentoda aslında iki tür hukukçu var: Birinci tür hukukçu, Hans Kelsen ekolüne mensup saf hukuk normu, hukuk dünyası... Mehmet Kubat hukuk dünyamıza büyük katkıları olan, Parlamentoda da hukuk noktasında saf hukuk ekolünü benimseyen bir arkadaşımız. Temenni ediyoruz, siyasal hukuku buna karıştırmaz.

Bir de ikinci tür hukukçular var, bizim gibi 1/2 tam hukukçu, 1/2 siyasal hukukçu. Mesela, Faruk Bal, Ali Rıza Bey ve ben - isim saymayayım- gözlemlerime göre ikinci tür hukukçuyuz. Ama, Mehmet Bey'in bu Kelsen ekolüne mensubiyetini ne kadar süre sürdüreceği noktasında kaygılıyım.

Cumhuriyet Halk Partisinden teklif veren arkadaşlardan hangisi söz alacaksa ona teklifini açıklamak üzere söz vereceğim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Bir söz alabilir miyim efendim?

Şimdi, siz, başta, dediniz ki: "Sayın Kubat'tan sonra Sayın Öztürk'e söz vereceğim."

BAŞKAN – Özür dilerim.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Yani, teklifin birinci imza sahibi benim bir kere.

BAŞKAN – Kesinlikle, usule göre siz vereceksiniz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Yani, her ne kadar, benim burada arka planda oturmamı Komisyon üyeleri, iktidar partisi üyeleri...

BAŞKAN – O konuda, kesin gerçeği söylüyorsunuz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) –... Komisyon yönetimi öyle uygun görmüş ise de ben teklifin birinci imza sahibiyim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Size, doğrusu bu kadar tecrübeli bir siyasetçinin bunu fark etmemiş olması nedeniyle üzüntülerimi bildiriyorum.

BAŞKAN – Efendim, onu açıklayayım...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Bir saniye, Sayın Başkan, devam edeyim.

Ayrıca, hukuk öyle hukukçu kimliğine sahip kişilerin tekelinde de değildir yani.

BAŞKAN – Değil, kesin.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Bir garip tanım yaptınız şimdi. “İki tür hukukçu vardır.” Evet, ben de bir hukukçu tanımı yapayım. Sizin dediğiniz hukukçular gerçekten hukukçu olsaydı... Sayın Kubat’ın hukukçuluğuna ben saygı duyarım. Gerçekten, Genel Kurulda son derece değerli katkı koyuyor ama bu teklifin Sayın Kubat’ın vicdanına tam oturduğu kanaatinde değilim çünkü kendisi muhtemelen çok fazla katkı vermemiştir bu teklife. Çünkü, bizim asıl eleştireceğimiz maddelere ilişkin hiçbir değerlendirme yapmadı. Demek ki o maddeler Sayın Kubat’ın arkasında durabildiği, onun vicdanının oturduğu maddeler değil. İşte, bunu da bizim gibi hukukçu olmayan ama hukuktan anlayan kişiler fark edip ortaya koyabilir. Hukuk, hukukçulara emanet edilemeyecek kadar önemli olmuştur AKP iktidarı döneminde.

BAŞKAN – Akifçğim, burada, bir cümle saptamama izin verir misin?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, hayır, ben konuşmama başladım efendim, bir saniye.

BAŞKAN – Yok, faydalı olayım diyorum, saygı sunuyorum, hürmet ediyorum, devam edeceksiniz.

Şöyle: Bir defa, üçüncü tür hukukçu, alan körü olmayan hukukçulardır. Hukuku meslek olanlar seçenler kendi alanlarının körleridir, doğru. Alan körlüğü kavramı bilimseldir. Hukukçu olmayan hukukçular da bizim alan körlüğümüzün sekellerini ortaya koyarlar. O konuda, ben Akif Bey’i gerçekten yetkin bir kişi olarak kabul ediyorum.

Ayrıca, burada, İç Tüzük’ün mücerret hükmü doğrudur, birinci imza sahibi ama demokratik katılım ilkesi gereği ben her ikisine sorarım. Tabii, evvela, sizin. Özür diliyorum.

Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Bu, çevir kazı yanmasın oldu biraz!

BAŞKAN – Yok, alan körlüğü bilimsel bir kavramdır, gittiğiniz zaman bakarsınız.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Yok, benimle ilgili değerlendirmelerinizi söyledim.

BAŞKAN – Olur mu, yok, değil...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Hayır, ben birinci imza sahibiyim dedikten sonra, bir şey daha söyleyecektim ama söyleyeceğim şeyi siz ifade ettiniz. Grup Başkan vekillerinin imzası olan tekliflerde imza sahibi bir kişi daha vardır. Yani biz bu teklifi Sayın Ali Rıza Öztürk’le birlikte verdik. Dolayısıyla, burada her ikimizin de İç Tüzük’e göre konuşma hakkı vardır, bu sadece sizin toleransınızla sağlanmış olursa bunu üzüntüyle karşılarım.

BAŞKAN – Yok, o kanaatte değilim ama talep edilirse karşılarım.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – İç Tüzük’e göre hakkımız olan bir konuyu, “Ne kadar demokratik davranıyorum.” diyerek Komisyona sunmuş olmanızı yadırgıyorum. Gerçekten demokratik bir tutumu benimsemiş olsaydınız, benim tahayyülümdeki Ahmet İyimaya, hukukçu Ahmet İyimaya kavramına uygun davransaydınız bizim diğer teklifimizi bununla birleştirdiniz Sayın Başkan. Bu nedenle size üzüntülerimi bildiriyorum.

Şimdi, Hükûmet devamlı, “demokratikleşme” adını verdiği paketleri Parlamenteoya getiriyor. Adalet ve Kalkınma Partisi hükûmetleri 12’nci iktidar yılına girmiş durumda ve devamlı, demokratikleşme paketi hazırlıyor. Yani on iki yıl geçmiş Türkiye hâlâ demokratikleşemedi, on iki yıldır adım atmayan Hükûmet şimdi “Demokrasi adına adım atıyorum.” diyor. Bir kere, bundan Hükûmetin üzüntü duyması lazım, Türkiye on iki yılda demokrasi konusunda bir mesafe alamamış demek ki eğer bunlar demokratikleşme paketi ise. Gayet iyi hatırlıyorum, 2 Temmuz 2012 tarihinde “üçüncü yargı paketi” adı verilen 6352 sayılı Kanun, Parlamenteoda “yargıda reform” iddialarıyla kabul edildi. O, yargıda reform iddiasını taşıyan bu yasa özel yetkili mahkemelerin kaldırılması düzenlemesini yaparken öte taraftan, geçici 2’nci maddeyle de bir hukuk devletinde olmayacak bir şekilde, mevcut özel yetkili mahkemelerin görevlerine devam etmesi yönünde bir düzenleme yaptı. Şimdi, o paketin adı reform paketi idi ama özel yetkili mahkemeleri, o zamanki

mevcutları bir yandan muhafaza ederken asıl ana ruhunu da Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesine taşımak suretiyle, gerçekte o konuda hiçbir adım atmamıştır.

Şimdi, Anayasa Komisyonunda görüşülmekte olan bir başka paket var, onun adı da demokratikleşme paketi idi ama pakete baktığımızda, paketin Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nda toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkını kısıtlayan, neredeyse bir belediye otobüsü seferinin aksamış olması nedeniyle insanlara cezaevinin kapısını açan düzenlemeleri görüyoruz. Yani o, Anayasa Komisyonundaki paket şu anda Gezi'den, Gezi olaylarından intikam alma paketidir. AİHM kararlarını bir kenara atarak toplantıyı, İstanbul'da toplantıyı sadece ve sadece Kazlıçeşme'deki o miting alanına, toplantı alanına inhisar ettirmek isteyen bir düzenlemedir o.

Şimdi, birkaç gün önce gazetelerde bir haber yer aldı, "Taksim yeşilleniyor, yeşil alan artıyor, ağaçlar dikiliyor." Onun altındaki gerçek niyet şudur: Taksim'i yeşillendirmek değildir. 70'li yıllarda Beyazıt Meydanı'nda yapılan o merdivenli düzenlemelerle nasıl Beyazıt Meydanı öğrencilerin gösteri yürüyüşünü yapabilir olmaktan çıkarılmış ise Taksim'e dikilecek olan ağaçlarla, platformlarla, merdiven düzenlemesiyle Taksim'de bundan sonra gösteri yapılması engellenmek isteniyor, işte, onun yasal altyapısı da şu an Anayasa Komisyonunda görüşülüyor, o paketin adı demokratikleşme paketi.

Şimdi görüşeceğimiz tasarının adı da demokratikleşme paketi. Maddelere Komisyon şüphesiz ayrıntısıyla girecektir, ona ilişkin değerlendirmeni yaparak kendi teklifimizle bunun bağı kuracağım, yani teklifimize gelmek istiyorum. Ama bu, adı demokratikleşme olan paketleri gördükçe ben Sayın Bakana buradan bir talepte bulunuyorum, çağrıda bulunuyorum: Sayın Bakan demokratikleşmeyelim! Bu düzenlemeler demokratikleşme adı altında gelecekse lütfen, demokrasi adına adım atmayın çünkü bu paket demokrasiyi, hukuk devletini katleden bir paket. HSYK düzenlemesinin çok daha ilerisinde, yargıyı yürütmenin kontrolüne alan, yürütmenin ellerini yargının içine sokan bir düzenlemedir bu.

Şimdi, kamuoyuna sunulan müjdeler şunlar: "Özel yetkili mahkemeler kaldırılıyor." Ama Hükümet buna hangi nedenle ihtiyaç duyuyor? 17 Aralık nedeniyle ortaya çıkan rüşvet ve yolsuzluk soruşturmaları nedeniyle kendi bakanlarının yakınlarının ağır ceza mahkemelerinde, özel yetkili mahkemelerde yargılanma tehlikesini gördüğü için özel yetkili mahkemeleri kaldırma ihtiyacını duyuyor. Keşke Hükümet demokratik bir saikten hareket edebilseydi, keşke teklif sahipleri demokratik bir saikten hareket edebilseydi. Onu görmüyoruz burada.

Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinde yer alan mahkemeler kaldırılmaktadır. 10'uncu maddeye ilişkin düzenlemeler kaldırılmaktadır.

Tutukluluk süresinin, Ceza Muhakemesi Kanunu'ndaki beş yıllık tutukluluk ve gözaltı sürelerinin iki kat olarak uygulanacağı yönündeki düzenleme, 10'uncu maddedeki düzenleme, bunların kaldırılmış olması nedeniyle kendiliğinden yürürlükten kalkıyor ve Sayın Başbakan bunu kamuoyuna bir müjde olarak sunuyor. Sayın Bakan, o ara yedi buçuk yıla inecek gibi bir şey demişti, Sayın Başbakan da "Biz yedi buçuk yıla indirmiştik, şimdi de beşe indirdik." diyor ama sanıyorum, Sayın Başbakanın yedi buçuk yıla ilişkin açıklaması tam bir bilgi akışı sağlanamamasından oldu. Bu bir müjde değil. Anayasa Mahkemesi on yıllık tutukluluğun Anayasa'nın 19'uncu maddesine aykırı olduğu konusunda karar verdi. Gerçekte yürütme organını ve yasama organını ilgilendiren yani bu konuda eğer bir yasal düzenleme yapılacak ise bu konuda Hükümete ve yasamaya verilmiş olan süreyi yargı yanlış yorumladı, kendisini o kararın bir yıl sonra yürürlüğe gireceği yönündeki düzenlemeye bağlı kılarak bu süre içerisinde tutukluluk süresini hâlâ on yıl olarak uygulamaya başladı, uyguladı. Gerçekte o kararlar yargı makamlarını bağlamaz, yani kararın bir yıl sonra yürürlüğe gireceği yönündeki düzenleme yargıyı bağlamaz, on yıllık tutukluluğun iptali yönündeki düzenleme uyarınca yargıçlar derhâl harekete geçip beş yılın üzerindeki herkesi serbest bırakırlar. Kural böyle olmasına rağmen bizde maalesef böyle işlemedi. Şimdi, Sayın Başbakan diyor ki, bu teklif diyor ki: "Tutukluluk süresini beş yıla indiriyoruz, müjde." Hayır, tutukluluk zaten inmişti.

Haberal ve Balbay kararlarında onların beş yıla yakın tutukluluk süresini Anayasa Mahkemesi, seçilme hakkının ihlali yanında Anayasa'nın 19'uncu maddesine de aykırı buldu. 19'uncu madde hepinizin bildiği gibi, herkesin makul sürede yargılanmayı isteme, hâkim karşısına çıkma, tutukluluğu sona erdirmeyi talep etme hakları vardır, hükmünü haizdir. 19'uncu maddeye aykırı buldu Haberal ve Balbay'ın beş yıla yakın tutukluluk sürelerini. Dolayısıyla, "Burada tutukluluk süresinde bir adım atıyoruz, bunu beş yıla indiriyoruz." şeklindeki düzenlemeyi, buna ilişkin açıklamayı ben kabul etmiyorum. Zaten böyleydi, var olanı siz buraya getirdiniz. Bunun müjde olacak bir yanı yoktur. Müjde olacak olan, yeniden yargılamadır. Sayın Başbakan bunun da sözünü verdi ama yeniden yargılamayla ilgili burada hiçbir düzenleme yoktur. Ergenekon, Balyoz ve diğer bütün hukuksuz davaların, o hukuksuz kararların mahkûm ettiği, cezaevinde bulunan insanların vicdanını sızlatan o mahkûmiyetlerin konusu olan kişileri, o mahkûmları, tutukluları rahatlatacak hiçbir düzenleme burada yoktur.

Rüşvet ve yolsuzluk soruşturması iddialarına konu olan kişiler masumiyet karanesi ilkesi gereğince suçlulukları hükmen sabit oluncaya kadar masumdur, hiç kimse bunun aksini iddia edemez. Ne kadar kuvvetli deliller olursa olsun elbette bir mahkeme kararını beklemek zorundayız. İlginç olan, 17 Aralık operasyonuna kadar masumiyet karanesini, adil yargılanma ilkesini savunma hakkını göz ardı eden, o hakları çiğneyen mahkemelerin kararları karşısında “Türkiye bağırsaklarını temizliyor.” diyen Sayın Bakanla Sayın Başbakan, masumiyet karanesini hatırlamayanlar şimdi sıkı sıkıya masumiyet karanesine sarılmış durumdadır. Ne zamandan sonra? 17 Aralıktan sonra. Buna inanmak mümkün mü? Keşke 17 Aralığı demokratikleşme için Hükümet bir fırsat telakki etseydi, keşke 17 Aralığı bir öz eleştiri için imkân kabul etseydi, “Nerede hata yaptık?” diyebilseydi Hükümet. Demokratikleşme konusunda, yargı konusunda, özel yetkili mahkemeler konusunda, Terörle Mücadele Kanunu konusunda, hukuksuz mahkeme kararları konusunda keşke Hükümet bir öz eleştiri yapabilseydi ve onun düzenlemelerini getirseydi. Onların hiçbirini burada görmüyoruz. Burada yer alan düzenlemeler nelerdir, Sayın Kubat’ın bilgi vermediği? Bilgi veriyse de atladım, özür dilerim şimdiden. Onlar şunlar: Daha önce Adli Kolluk Yönetmeliği’yle Anayasa’ya aykırı bir şekilde adli kolluk görevi yapan güvenlik görevlilerini yürütmenin emrine veren o Adli Kolluk Yönetmeliği bugün bir bölümüyle buraya taşınmış durumda. Aslında ana ruhu buraya taşındı. “En üst dereceli kolluk amirleri hakkında soruşturma yapma yetkisi Adalet Bakanlığına aittir. O bu yetkiyi kullanırsa en üst dereceli kolluk amiri hakkında soruşturma yapılır.” hükmü başlı başına adli kolluk görevini temelden dinamitleyen bir düzenlemedir. Bunu kabul etmek mümkün değildir, bu hüküm en az HSYK kanun tasarısındaki hüküm kadar sakıncalıdır.

Yine, birçok konuda mahkemelerin oy birliğiyle karar verme şartı getiriliyor. Teknik takip, dinleme, el koyma konusunda mahkemeler oy birliğiyle karar almak zorundadır. Aksi takdirde bunlar yapılamayacaktır. Yani, bir kişiyi müebbet hapse mahkûm ederken oy çokluğu yetiyor ama teknik izleme için, dinleme için oy birliği. Böyle bir mantığı kabul etmek mümkün değildir. Hukuksuz dinlemelerin önünü kesmek için izlenecek olan yöntem bu değildir, böyle bir şey olmaz.

Yine, çok vahim bir düzenleme var teklifin 10’uncu maddesinde. Bu, bütün kara para soruşturmalarını yok edecek olan bir düzenlemedir. Bu, doğrudan doğruya yargıya müdahaledir, bilirkişi müessesesini yürütmenin kontrolüne alan bir düzenlemedir. Madde şunu düzenliyor... 5271 sayılı Kanun’un 128’inci maddesinde bir düzenleme yapıyor. Somut deliller gibi, şüphesiz olumlu yani somut olmayan bir şey elbette bir soruşturmaya, kovuşturmaya esas teşkil etmemeli. Şöyle diyor, 128’e şöyle bir ilave yapıyor: “Bu madde kapsamında taşınmazlar, hak ve alacaklar bakımından el koyma işleminin uygulanabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan el konulacak taşınmaz, hak ve alacağın suçtan elde edildiğine ve suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınması zorunludur.” Kara para, konusu suç teşkil eden faaliyetlerden elde edilen paradır. Bu konunun gerçekten uzman kuruluşu MASAK’tır ama mahkeme MASAK’la bağlı değildir. Yani, MASAK eğer buna kara para demiyorsa, konusu suç teşkil eden bir fiilden elde edilen para, varlık, hak ve alacaktır demiyorsa MASAK, o hâlde bu kara para değildir, konusu suç olan bir fiil burada yoktur demektir bu. Mahkeme MASAK’tan rapor alabileceği gibi, başka bilirkişilerden rapor alabilir. “Bankacılık konusunda BDDK ne derse o olacak.” Böyle bir şey olabilir mi? Bunu kabul etmek mümkün değildir. Niye BDDK yazıldı buraya? Çünkü bankacılık sistemini ilgilendiren birtakım olaylar var 17 Aralık soruşturmasında, Halkbankla ilgili, bir bankamızla ilgili konular var, başka havaleler var. Bu, doğrudan doğruya bilirkişi müessesesini yürütme organının emrine vermektir. Bu çok açık bir şekilde Anayasa’ya aykırıdır.

Yine, 17’nci maddede bu maddenin devamı mahiyetinde dehşet bir düzenleme var. 17’nci madde Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük Ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun’da bir düzenleme yapıyor, diyor ki: Hâlen mevcut olan soruşturmalar bu kanunun... Teklif yasalaşması hâlinde tabii ki, evet, şöyle diyor: “Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 128’nci maddesi hükmüne istinaden verilmiş tedbir kararları hakkında –geçici madde bu- bu kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç otuz gün içinde bu kanunla düzenlenen yeni hükümler uyarınca karar alınması zorunludur. Aksi takdirde, soruşturma evresinde cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından tedbire ilişkin kararların uygulanmasına derhâl son verilir.” Bunu kabul etmek mümkün değil. Mahkemeye deniliyor ki: Konusu suç olan bir fiil var ise, bundan dolayı da bir yasa dışı menfaat elde edilmişse kara paradır bu. Bu kara parayla ilgili MASAK’tan rapor alacaksın, isteyeceksin. MASAK bu raporu otuz gün içinde verdi verdi, vermedi tedbir kararını kaldırdım. MASAK otuz gün içinde bu kararları veremez, veremez. Bu doğrudan doğruya 17 Aralık soruşturmasına müdahale amaçlı bir düzenlemedir.

Yine, kamu görevlileri için İdari Yargılama Usulü Kanunu’na bir madde eklenmek suretiyle kamu görevlilerini... Çok, binlerce polis tayin edildi şimdi, binlerce kamu görevlisi, daha tayin edilecek, kitle hâlinde tayinler yani bunlar bir yönetici vesaire değil. Normal olarak bir kamu görevlisini tayin etmek için, cezai mahiyette bir tayin ise hakkında bir soruşturma raporu olması gerekir. Bu

soruşturma raporuna istinaden gerekli deliller var ise cezai mahiyette bir tayin talep edilmişse ilgili bakan, ilgili organ buna uyar. Böyle olmadan kitleler hâlinde bir tayin yapıldığı için bu tayinler yargıdan mutlaka dönecektir, bunun önemi alınıyor burada. Deniliyor ki: İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27'nci maddesine göre, yargı, idare mahkemesi, Danıştay, her neyse idarenin savunmasını almadan yürütmeyi durdurma... Gerekli, zorunlu hâllerde savunmayı beklemeden yürütmeyi durdurma kararı verebilir. Bu düzenleme diyor ki: Hayır, savunmayı bekleyeceksin, yürütmeyi durdurma kararı veremezsin, acele bir iş değildir bu, bekle. Yani, bir kamu görevlisi tayin edilip bir yıl, iki yıl sonra idarenin savunma yapması mümkündür, yürütmeyi durdurma veremeyeceği için muhtemelen esastan görüşmeyi bekleyecektir. Dolayısıyla, o davanın görülmesi iki üç yıllık bir zamana baliğ olacaktır.

Evet, daha konuşacağımız çok şeyler var ama "Sadece özel yetkili mahkemeleri kaldırıyorum. Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesini kaldırıyorum. Tutukluluk süresi on yıldan beş yıla iniyor." gibi kamuoyuna hoş gözükecek maddeler değildir bu teklif. Tam aksine, bu maddelere sığınarak Hükûmetin rüşvet ve yolsuzluk soruşturması kapsamında kendini sağlama almayı kapsayan düzenlemeler vardır burada. Dolayısıyla, kabul etmek mümkün değildir. Özel yetkili mahkemeler, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesi düzenlemeleri, elbette Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak destek vereceğimiz maddelerdir hiç tartışmasız ama bu desteğin arkasına saklanılarak öbür maddeleri burada hemen geçirelim, yasalastıralım düşüncesini kabul etmiyoruz, onlara çok kesin bir şekilde karşıyız.

Efendim, teklifimize bağlayacağımı ifade ettim, çok kısa tutacağım, zamanınızı almayacağım çünkü çok konuşmak isteyen arkadaş var. Sayın Ali Rıza Öztürk bu bilgileri şüphesiz verecektir ama ben çok kabaca şöyle söyleyeyim: Bizim yeniden yargılama önerimiz burada yoktur. Yine, gündeme almadığınız, birleştirmedığınız bizim teklifimizde mahkemeleri, yaşadığımız bu hukuksuzlukları ortadan kaldıracak, mahkemeleri rahatlatacak düzenlemeler vardır. Örneğin, biz o teklifimizle Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak verdiğimiz teklifte şunları da önermiştik: Tanık Koruma Kanunu'nda değişiklik öneriyoruz, gizli tanık müessesesini kaldırıyoruz. Diğer ülkelerde, demokrasisi güçlü, hukukun üstünlüğünün yerleşik olduğu ülkelerde "tanık koruma" diye, "gizli tanık" diye bir şey yoktur. Tanık, kimliğiyle bildiklerini, tanıklığını açıklar, devlet daha sonra o tanığı korumaya alır, kimliğini değiştirebilir, estetik ameliyatla fiziğini değiştirebilir, yüzünü değiştirebilir, sistem budur. Bu şekilde hiç kimsenin yüzünü görmediği, kimliğini bilmediği kişilerin perde arkasından vereceği bir ifadeyle insanların hayatları karartılıyor, insanların hayatlarıyla oynanıyor. Gerçekten hukuk devleti olacak isek bu düzenleme mutlaka buraya girmek zorundadır.

Yine, bir ikinci düzenleme: Esasen Ceza Muhakemesi Kanunu'nda var olan ama mahkemeler tarafından dikkate alınmayan bir ilkeyi buraya koyduk, bizim gündeme alınmayan teklifimize koyduk: "Dijital veriler tek başına hükme esas teşkil etmez." İşte, bütün hukuksuzlukların kaynağı budur. Yani, Hükûmet Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru sonucunda vereceği karara bağlı olarak yeniden yargılamayı bekliyor, umuyor olabilir. Bu, çözüm değil; bakın, bu tutum değildir. Böyle bir Anayasa Mahkemesi kararıyla sağlanacak olan yeniden yargılamanın mevcut yargı ve mahkeme sisteminde hukuksuzlukları ortadan kaldıracağının güvencesi yoktur. İşte, onu güvence altına almak için "Dijital veriler tek başına hükme esas teşkil etmez." hükmünü getirdik, buraya koyuyoruz. Bunların bu tasarıya dâhil edilmesi gerekir.

Sonuç olarak, bu görüşeceğimiz paket... Suçsuz insanların "Ben mahkemeye çıkayım, ben aklanayım." istekleri olur çünkü kendisinin masum olduğuna inanıyordur, aklanma ister, yargıda aklanma ister ama bu paket 17 Aralık operasyonuna karışanların yargıda aklanması değil, onları Parlamentoda aklama paketidir. Bunun adı aklama paketidir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, emsal oluşturmamak üzere... Çünkü teklif sahiplerinden bir kişi söz alabilir, aksi takdirde - 50 imzalı - 50 kişiye söz vermek lazım.

Teklif konusunda zaten çok muhtasar konuştu Akif Bey. Teşekkür ediyorum Akif Bey, çok sağ olun Başkanım.

Emsal oluşturmamak üzere Ali Rıza Bey, buyursunlar.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlarım; önümüzde görüşmekte olduğumuz kanun teklifinin aslında 17 Aralık 2013 tarihinden sonraki süreçte ortaya çıkan sorunları gidermek, o sorunları çözmek, özellikle 17 Aralık 2013 günü yapılan soruşturmalardan etkilenen kişileri, kesimleri korumak, onlar hakkındaki soruşturmaları örtmek amacıyla getirildiği, öylesine bir ihtiyacı karşılamak üzere getirildiği çok açıktır. Aslında, her ne kadar "demokratikleşme" denilmiş olması yani bu paketin, getirilen teklif paketinin "demokratikleşme" olarak tanımlanması dahi bu paketin demokratikleşmeye yönelik bir paket olmadığının çok açık örneğidir. Çünkü, bugüne kadar iktidar tarafından getirilen gerek yargı hizmetlerinin etkinleştirilmesi ve verimliliğin sağlanması gerek düşünce ve ifade özgürlüğü ve insan hakları ihlalleri bağlamında bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun tasarıları

gerekse bugüne kadar getirilen, Adalet Komisyonunca görüşülen “demokratikleşme” dedikleri diğer paketlerden sonra her seferinde gördük ki demokratikleşme ihtiyacı daha fazla kendisini gösterdi.

“Demokratikleşme” ve “reform” gibi kelimeler aslında gerçekten saygın olan, ağırlığı olan kelimelerdir. 2002’de iktidara gelen bir siyasal parti böylesine “reform” ve “demokratikleşme” gibi kelimelerin gerektirdiği düzenlemeleri, bu kavramların içine doldurmayı iktidarının ilk yıllarında yapar. Dünyada ve Türkiye Parlamentosunda hiçbir zaman on iki, on üç yıl sonra bir siyasi partinin reform ya da demokratikleşme yaptığı görülmemiştir. Çünkü, siyasi iktidarlar zamanla o demokratikleşme ve reformu sağlayacak olan devrimci barutlarını halkın akıttığı gözyaşlarıyla ıslattığı için patlatamazlar. Bu bile bize bu paketin aslında, gerçekten toplumun demokrasiye, özgürlüğe olan ihtiyaçlarını karşılamak için getirilmediğini, bu paketin 17 Aralıktan sonra Sayın Başbakana ve yakınlarına yönelik soruşturmayı etkisiz kılmak amacıyla getirildiğini göstermektedir. Keşke bu kadar demokratikleşme adına konuşulmasaydı da bir cümleyle düzenleme yapılsaydı, o da şu: “Başbakanın oğlu ve yakınları hakkında yapılacak işlemlerle ilgili olarak Sayın Başbakandan izin alınır.” deseydiniz sorunu çözmüş olurdunuz.

Değerli arkadaşlarım, Ceza Muhakemesi Kanunu’nun amacını hepimiz biliyoruz. Ceza yargılamasında uyulması gereken kuralları ortaya koyan bir usul hukukumuzdur, yöntem hukukumuzdur. Bu ceza yargılaması kanunu, 5271 sayılı Kanun’umuz 2004 yılının sonunda kabul edilmiş ve Haziran 2005’te yürürlüğe girmiştir. Bu kanunun yürürlüğe girdiği aşağı yukarı sekiz buçuk yılı aşan bir süredir uygulamalar da bize göstermiştir ki bu kanundan kaynaklı olarak özellikle tutuklama ve diğer koruma tedbirleri konusundaki sorunlar hep gündemimizi meşgul etmiştir. Aslında, usul üzerinde söylediğim sözden de anlaşılacağı üzere Ceza Muhakemesi’nde yazılı olan kurallara uyulmamasından dolayı yani bu Ceza Muhakemesi Kanunu’nu uygulamakla görevli hâkim ve savcılar bunlara uymamasından kaynaklı sorunlar daha ağırlıklı sorunlardır. Elbette ki yasadan kaynaklı sorunlar vardır ama uygulamadan kaynaklı sorunları Parlamentodaki çoğunluğa dayanarak, yasa yapma özensizliğini kural hâline getirerek, bunları yasa çıkararak çözme yoluna gidildiği için her seferinde daha da çamura batılmış, Ceza Muhakemesi Kanunu’nun neredeyse üçte 1’ine yakın kısmında değişiklik yapılmasına rağmen sorunlar bir türlü çözülmemiş, her seferinde katlanarak artmıştır. Buradaki temel mesele şudur: Türkiye’deki yargıç ve savcılar aslında Anayasa’nın 90’ıncı maddesiyle bizim iç hukukumuzun bir parçası hâline gelen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararlarının kendileri için de bağlayıcı olduğunu bildikleri hâlde buna uymamayı alışkanlık hâline getirmişlerdir. Özellikle son zamanlarda, siyasi nitelikli gördüğümüz davalarda bu yargılama sürecindeki unsurlar dikkate alınmamış ve bırakın, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ndeki kuralları, var olan, Parlatmentonun çıkardığı bu Ceza Muhakemesi Kanunu’ndaki kurallar hiçe sayılmıştır. Bu ülke savunmasız ve avukatsız verilen mahkûmiyet kararlarını içine sindirmek zorunda bırakılmıştır. Ceza Muhakemesi Kanunu’nun hiçbir tarafında avukatsız ve savunmasız karar verileceği yazılı değildir ama kanun hükümleri açıkça çiğnenmiştir. Bu bize şunu gösteriyor: Türkiye’de daha çok uygulamadan kaynaklı sorunların giderilmesi gerektiğini ve bunun için çaba sarf etmemiz gerektiğini düşündürüyor.

Değerli arkadaşlarım, hukuk devleti kavramına mevzuatla yer vermek yeterli değildir. Bu kavramlara işlerlik kazandırılması, uygulanabilirliğinin sağlanması, tüm topluma egemen kılınması, toplumda böyle bir inancın yerleşmesi, hukuk devletinin fiilen var olduğunun kanıtıdır. Ceza muhakemesi aslında gerçeğin araştırılması ve suçlunun cezalandırılması yanında sanığın korunmasını da esas almıştır. Bu ilkelerden birinin eksiz kalması yargılamanın eksik yapıldığı sonucunu verir. Ceza muhakemesinin amacının sanığı cezalandırmak olduğu eski dönemlerdeki alışkanlığı sürdüren toplumlarda, somut tutuklama peşin bir ceza sistemi olarak değerlendirilmekte, tutukluluğun keyfi olması veya somut olayın koşullarından orantısız olması ya da makul süreyi aşması ilkel düşüncelerin etkisiyle doğal karşılanmaktadır. Oysa, bugün içinde yaşadığımız çağdaş toplumda, çağdaş hukuk sistemlerinde tutuklama peşin bir ceza değil, ceza muhakemesinin amacına ulaşmasını sağlamak için başvuru olan geçici bir önlem olduğunu hepimiz her vesileyle söylemekteyiz. Ama bu söylemlerimize uygun düzenlemeyi bir türlü yapamamaktayız. Tek başına tutuklama bile henüz kesin hükümle suçluluğu sabit olmayan bir kişiyi özgürlüğünden alıkoyduğundan, gerek Anayasa’da ve gerekse yasalarda, uluslararası metinlerde sıkı koşullara bağlanmıştır. Çağdaş hukuk sistemlerinde ceza muhakemesinde tutuklamaya ancak yasa da aranan tüm koşulların gerçekleştiği ve başka önlemlerle tutuklamadan beklenen sonuca ulaşılması mümkün olmayan hâllerde başvurulmaktadır. Oysa bizim hukukumuzdaki uygulamalar göstermektedir ki tutuklama geçici bir önlem olmaktan çıkmış, fiilî bir mahkûmiyet hâline getirilmiştir.

Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 100’üncü maddesinin 3’üncü fıkrasında yer alan “Katalog suçların işlendiği hususunda kuvvetli suç şüphesi sebeplerinin varlığı hâlinde tutuklama nedeni varsayılabilir.” düzenlemesi âdeta bugün otomatik bir tutuklama maddesi hâline gelmiş ve öyle uygulanmaya başlanmıştır. Herhangi bir suç, fıkradaki suçlar arasında kalmasa bile, 2’den fazla kişinin mevcudiyeti örgüt olarak nitelenebilecek bu durumu yaratacak fıkra sokulmakta ve o kişiler tutuklanabilmektedir. Oysa fıkra giren

bir suç söz konusu olsa dahi tutuklama zorunluluğu bulunmamaktadır. Sınırlama istisnadır; aslolan, kişinin özgürlüğüdür. Ama bizim sistemimizde aslolan, tutuklama; istisna olan, kişinin özgürlüğü hâline gelmiştir. O nedenle, eğer biz demokratikleşmeden bahsedeceksek bu Ceza Muhakemesi Kanunu'nda kaldırmamız gereken maddelerin başında, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100'üncü maddesinin 3'üncü fıkrasında yer alan ve bu otomatik tutuklama maddesi hâline gelen madde gelmelidir. Zaten, burada, baktığımız zaman, gerçekten Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bile suçun vasfı ve mahiyetinin tutuklama nedeni olamayacağını, tutuklamanın ana davadan bağımsız bir süreç olduğunu, koşulları olduğu hâlde ve bu koşulları olmasına rağmen başka yöntemlerle elde edilmek istenilen amaç elde edilemediği takdirde başvurulabileceğini öngörüyor yani diyor ki: Tutuklama nedeni var olabilir ama bu bile hemen o kişiyi tutuklamamızı gerektirmez. Eğer o tutuklama nedenlerini başka nedenlerle, başka yöntemlerle engelleyebiliyorsa o zaman tutuklama değil, ona başvuracağız.

Hatırlarsınız, İsmail Karadayı'nın kararında mahkeme bir karar verdi, dedi ki: Tutuklama nedeni yoktur yani soyut suç şüphesinin, kuvvetli suç şüphesinin varlığı tutuklanmayı gerektiren bir neden değildir. Ama aynı mahkeme aynı kararında adli kontrol sistemi uyguladı. Şimdi, arkadaşlar, adli kontrol sistemi, tutuklama nedeni varsa uygulanır. Zaten mahkeme tutuklama nedeninin olmadığını tespit etmişse kontrol uygulanmaz. Şimdi, bu nedenle, biz kanun teklifimizde, demokratikleşmenin alfabesi olarak, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100'üncü maddesinin 3'üncü fıkrasındaki otomatik tutuklama maddesinin kaldırılmasını öneriyoruz. Bunu pek çok kez önerdik, bugün tekrar bununla getiriyoruz.

İkinci mesele, değerli arkadaşlarım, gerek ülkemiz uygulamasında gerekse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bugüne kadar yerleştiği içtihatlarında ve Anayasa'mızın 19'uncu maddesinin ruhu veya 90'ıncı maddesinin son fıkrası gereği Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarının bizim ulusal yargıç ve savcılarımızı bağlayacağı ilkesine bağlı olarak tutuklamada geçen sürelerle ilişkin öteden beri var olan bir tartışmadır. Aslında, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 102'nci maddesinin "Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren işlerde tutukluluk süresi en çok 2 yıldır. Bu süre zorunlu hâllerde gerekçesi gösterilerek uzatılabilir. Uzatma süresi toplam üç yılı geçemez." hükmünde öngörülen uzatma süresinin aslında özgürlükçü bir anlayışla 2 yıllık tutuklama asıl süre, 1 yıl da uzatma, toplam 3 yıl olması gerektiği yönündedir. Nitekim, bu maddenin buraya getirildiği sıradaki tartışmaları okuduğumuzda yani Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 102'nci maddesine ilişkin tartışmaları okuduğumuzda ve 102'nci maddenin getiriliş amacına baktığımızda; o tarihteki getiriliş amacı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin tutuklama süresinin makul olmayan bir süre olduğu yönündeki eleştirilerini karşılamak için getirilmiş. Buradan baktığımız zaman, 2+1 olarak düzenlendiği, asıl amacın bu olduğu çok açık bir şekilde anlaşılabilir. Fakat özgürlükçü olmayan bir yorumla, özellikle 9. Ceza Dairesinin yaptığı bir yorumdan sonra tutuklama süresi, ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren suçlarda 2+3 yani -anası danasından daha az- 5 yıl olarak uygulanmış.

Değerli arkadaşlarım, bu madde getirilirken ki Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet Komisyonu ve Genel Kuruldaki konuşmalara baktığımızda çok açık bir şekilde bunun 2+1 şeklinde formüle edildiği konuşmalardan anlaşılmaktadır. Nitekim, o tarihte Adalet ve Kalkınma Partisi adına konuşan Aydın Milletvekili Semiha Öyüş devrim yaptıklarını, reform yaptıklarını, uzun tutuklama sürelerini kısalttıklarını, asıl tutuklamanın ağır cezada 2 yıl olduğunu, 1 yıl da uzatma olduğunu, toplam tutuklama süresinin 3 yıldan ibaret olduğunu Genel Kurulda söylemiştir. Sayın Bozdağ da o tarihte sanıyorum Adalet Komisyonu üyesi olarak oradaymış, Sayın Cemil Çiçek de Bakanmış. Ama geldiğimiz noktada ne hikmetse bu özgürlükçü olmayan yorum sonucunda bu olay 3+2=5 yıl olarak uygulanmaktadır. Bizim buna ilişkin önerimiz, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 102'nci maddesinde 2 yıl tutuklama süresi, 1 yıl da uzatma -gerekçelerini göstermek suretiyle- toplam 3 yıl. Eğer yerel mahkeme bu 3 yıl içerisinde hüküm vermiş ise o zaman hakkında birinci yani yerel mahkemece hüküm verilmiş kişiyle diğer kişiyi ayırmak bakımından Yargıtay ya da istinaf aşamasında 1 yıllık da ilave tutuklama süresi konulabilir. Ama ne olursa olsun ilk 3 yıl içerisinde mahkeme sonuçlandırılmamışsa, toplamda 4 yılda sonuçlandırılmamışsa bunu sanığın ya da şüphelinin üzerine yıkmamanın anlamı yoktur değerli arkadaşlarım. Bu, hukuk devleti anlayışıyla bağdaşmamaktadır. Yani bir ülkede siz 3 yıl içerisinde bir kişinin suç işleyip işlemediğini tespit edememişseniz bu kusur yürütme organınındır, yargınındır. Yargının ya da yürütme organının sorumluluklarını şüphelinin ya da sanığın üzerine yıkmak hukuk devletinde var olmayan bir anlayıştır. O nedenle, ona ilişkin de önerimiz vardır.

Gerçekten biz demokratikleşmek istiyor muyuz, yoksa Başbakanımızın istediği kadar, istediği alanda ve onun izin verdiği ölçüde mi yapmak istiyoruz? Yani bizim demokratikleşmemiz, tüm Türkiye'de düşüncesi, mezhebi, inancı, fikirleri ne olursa olsun herkesin ama herkesin korkusuzca ve özgürce yaşamasını mı öngöreceğiz ya da sadece benden olanların düzenlerini kurmak için tedbir alınmasına mı ilişkin olacak? Eğer biz gerçekten demokratikleşeceksek o zaman meseleyi genel şeyde kalan hükümlerle çözmemiz lazım, özel hükümlere gitmememiz lazım.

Bir de bizim teklifte 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 109'uncu maddesindeki adli kontrol sisteminde değişiklikler öngörölüyor. Burada öngördüğümüz değişikliklerin temel amacı, tutuklama nedenlerinin varlığı hâlinde tutuklama ile elde edilmek istenilen amacın ve sonucun bunun dışında elde edilebilmesi için adli kontrol sistemini daha sağlıklı hâle getirmeye yönelik önerilerdir. Aslında, adli kontrol 5271 sayılı Yasa'yla bizim hukukumıza girmiştir.

Değerli arkadaşlarım, başka bir mesele, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesiyle kurulmuş olan özel yetkili mahkemeler.

Aslında bizim tarihimize baktığımız zaman, 1973 yılından beri bu özel yetkili, güzel yetkili mahkemeleri biz hep görürüz. Başlangıçta, 1976 yılında halk hareketleri sonucunda kaldırılmak zorunda kalan devlet güvenlik mahkemeleri, 12 Mart 1971 faşist darbesinden sonra bizim mevzuatımıza girmiştir, ancak o tarihte bu devlet güvenlik mahkemelerine yönelik demokratik tepkiler ve hareketler sonucunda, bu devlet güvenlik mahkemeleri 1976'da kaldırılmak zorunda kalmış, ancak 12 Eylül 1980 darbesinden sonra, tekrar Anayasa'da yapılan bir düzenlemeyle bizim sistemimize konulmuştur. Ve gerek Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin eleştirileri gerekse bu devlet güvenlik mahkemelerine yönelik demokratik tepkiler sonunda aslında kaldırılma ihtiyacı ortaya çıkmış ve bunun bir adı daha değiştirilmiş, 12 Eylül 1980 darbesinden sonra kurulan bu devlet güvenlik mahkemeleri, 5190 sayılı Yasa'yla faaliyetlerine devam etmişler, en son bu Ceza Muhakemesi Kanunu değiştirilirken -Genel Kurulda bu usul hakkında yaptığım konuşmada da söyledim- o zaman bilim platformu, yani mahkemeler bilim heyeti hazırlamış, Ceza Muhakemesi Kanunu'nu hazırlarken, aslında doğru bir düzenlemeyken, buna Genel Kurulda bizim çok bilmiş arkadaşlarımız müdahale ederek, 250, 251 ve 252'nci maddelerine, bazı ağır ceza mahkemeleri yönünden özel soruşturma ve kovuşturma kurallarını koymuşlardır ve böylelikle siyah gözlüklü kahraman savcı ve kahraman yargıç yaratmışlardır.

Bunların "özel yetkili mahkeme" olarak tanımlanmalarının nedeni, aslında 250, 251 ve 252'nci maddelerde, gerek soruşturmada gerek kovuşturmada var olan genel hükümlerin dışında özel yöntemler uygulayabilmelerinden kaynaklanmıştır.

Değerli arkadaşlarım, bu Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinden önce, CMK 250, 251 ve 252'ye göre faaliyet gösteren bu mahkemelerin kaldırılması için, biz, daha önce de söylediğim gibi kanun teklifleri verdik.

6352 sayılı, yani üçüncü yargı paketi görüşülürken, bu hükümlerden bazıları alındı, demin de söylediğim gibi, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinin içine konuldu.

Şimdi, o tarihteki AKP'li vekil arkadaşlarımızın verdiği önergeye baktığınız zaman, o önergede, gerekçesinde şöyle diyor: "Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 250, 251 ve 252'nci maddelerinde düzenlenen özel soruşturma ve kovuşturma yetkisi bizim hukuk mevzuatımızdan çıkarılmıştır."

Şimdi, o yasanın, 6352 sayılı Yasa'nın 74'üncü maddesi üzerinde verilen AKP önergesinde, "Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilir." dedikten sonra, bu 250, 251 ve 252'nci madde hükümleri buradan alınmış, Terörle Mücadele Kanunu'nun içerisine aynen monte edilmiştir.

Bakın, ben o zaman bunların hepsini çıkardım tek tek, yani hangi cümleler alınmış oraya girmiş diye, 250'den neresi alınmış diye, hepsini görebilirsiniz arkadaşlar, noktasına, virgülüne kadar hiç değişiklik yok. Yani burada yapılan, gerekçesinde belirtildiği gibi özel soruşturma ve kovuşturma yetkisinin mevzuatımızdan çıkarılması değil, tam aksine nakliyecilik yapılmıştı, bir yasama faaliyeti yapılmamıştır, taşınma yapılmıştır ve bu halka da yutturulmaya çalışılmıştır.

Bizim anladığımız, özel yetkili mahkemelerin kaldırılması demek, bir hükmün başka bir hükme taşınması ya da adının değiştirilmesi değildir, bizim anladığımız, onların özel olarak toplumda ifade edilmelerine neden olan hükümlerin ortadan kaldırılmasıdır.

Nitekim, devlet güvenlik mahkemelerinin kaldırılmasına esas teşkil eden gerekçe ve anlayış, "özel yetkili mahkemeler" dediğimiz, 250, 251 hükümlerinin kaldırılmasında da geçerlidir, aynı anlayış Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinde yetkili mahkemeler yönünden de geçerlidir. Bugüne kadar bunun yapılmamış olması bir eksikliktir. Biz bunu tespit ettiğimiz için, aslında yapılmak istenilen şeyin sadece bir kanun maddesi içerisindeki hükümlerin başka bir yere taşımaktan ibaret olduğunu tespit ettiğimiz için, o kanun daha görüşülürken, 104'üncü maddede verdiğimiz önergeyle, hem Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesinin hem de 13'üncü maddesinin kaldırılması gerektiğini söyledik, ama Adalet ve Kalkınma Partili arkadaşlarımız onu reddettiler.

Değerli arkadaşlarım, burada bizim üstünde durduğumuz başka bir esaslı düzenlemelerden bir tanesi de bu hâkim ve savcılarının tazminatlarına ilişkin düzenlemedir.

Şimdi, arkadaşlar -demin de başta söyledim- dedik ki biz bu yargıdaki sorunların büyük bir kesiminin uygulamadan kaynaklandığını düşünüyoruz, yasadan kaynaklanmadığını düşünüyoruz. Dolayısıyla, herkesin eylem ve işlemlerinin bir sorumluluğu olmalıdır, yani insanları aşırı keyfi davranışa itebilecek bir rahatlık içerisinde olmaması gerekir. Eğer Türkiye bir hukuk devletiyse, hukuk devletinde herkesin sorumlu davranması esastır, sorumlu davranmayanları da sorumlu davranmaya iten müeyyideler olması lazımdır.

Şimdi, Türkiye’de biz Parlamento olarak yasa çıkartıyoruz ve kimi düzenlemeler var olan Ceza Muhakemesi Kanunu’nda aynı yazılı olan bazı ifadeleri başka bir şekilde tanımlamaktan ibaret.

Biz bunu niye yapmak zorunda kalıyoruz? Bir türlü yargıdaki sorunları aşamıyoruz. Neden aşamıyoruz? Çünkü biz onları mevzuattan kaynaklanıyormuş gibi düşünerek sık sık mevzuatta değişiklik yapıyoruz, ama uygulamadan kaynaklandığı konusunda hiçbir tedbir almıyoruz.

O nedenle, ben bu hukuk kurallarını uygulamakla görevli hâkim ve savcıların da sorumlu olması gerektiğini düşününlerdenim. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu görüşülürken bu düşüncemizi ifade ettik.

Şimdi, hâkim ve savcılara ilişkin 2802 sayılı Yasa’nın 93’üncü maddesinin (a) fıkrası 2011 yılında getirildi. Bunun getirilme nedeni neydi arkadaşlar, şöyle bir düşünelim.

Biz hukukun ya da toplumun ihtiyaçlarına cevap vermek için yasa yapmadığımız için, biz, aksine, hukuku siyasetin emrine, siyasetin taleplerine cevap verecek bir cendereye sokmak istediğimiz için böyle bir yasa çıkartıyoruz, buna “reform” diyoruz, bir sene sonra “reform” dediğimiz yasanın reform olmadığını görüyoruz, değiştirmeye çalışıyoruz.

Şimdi, o şundan gelmişti arkadaşlar. Sayın Haberal davasında İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tutuklama kararı verdi, ama bu tutuklama kararının gerekçesini yazmadı. Şimdi, hem Anayasa’mız hem diğer kanunlarımız hem de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararların gerekçeli olacağını belirtiyor ve suçun vasfı ve mahiyeti, mevcut delil durumu, işte, dosya muhteviyatı, sanığın kaçma şüphesi, delillerin karartılması şüphesi gibi soyut nedenlerle, insanların tutuklanmış olmasından dolayı Türkiye’yi tazminata mahkûm etti. Şimdi, orada da tutuklanma kararının gerekçesiz olmasına dayanarak, Sayın Haberal o hâkimler hakkında Yargıtay 4. Hukuk Dairesinde dava açtı.

Sayın Başbakan feryat etti tabii, onunla ilgili söylediği bir sürü şey var. Bugün isyan ettiği yargıyı çok övüyordu o zaman. Şimdi, o hâkimler kendindendi ya, daha onların Fethullah Hoca’ya bağlı oldukları tespit edilmemişti, o hâkimlerin, yani çok tehlikeli bir örgütün üyesi oldukları henüz tespit edilmemişti. Ama o zaman, hemen dedik ki: Vay kardeşim, o 4. Hukuk Dairesinin verdiği tazminat kararı Yargıtay Hukuk Genel Kurulunda onaylandı. Ha, ondan sonra onları kurtarmak için şak diye bu 2802 sayılı Yasa’nın 93/a maddesi getirildi, oraya bu hâkim ve savcılarının kişisel kasıt ve kusurlarından dahi olsa haklarında dava açılmayacağı ilkesi getirildi.

Sevgili arkadaşlarım, bir adamın kişisel kusur ve kastından dahi olsa dava açılmaz gibi bir ilkenin, doğrudan ona yönelik dava açılmaz gibi bir ilke demek şu demektir: Sen kardeşim, istediğini yapabilirsin. Bu ülkede avukat, doktor, profesör, herkes ama herkes yaptığı eylem ve işlemlerden dolayı sorumlu tutuluyor da hâkim ve savcılar kişisel kusur, kasıt, inat, kin, garaz nedeniyle yaptığı eylem ve işlemlerden neden sorumlu tutulmuyor? Bunun sorumluluk hukukunda bir dayanağı var mı? Yani bu insanların hâkim olması, savcı olması, hukuk kurallarını uygulamakla görevli olması bunların özensiz hatta “özensiz” demeyelim yani özensizlik de... Zaten bunlar hakkında açılacak tazminat davasında yine karar verecek olan mahkemelerdir yani o tazminat talepleri yerinde midir değil midir? Buna karar verecek olan mahkemelerdir. O hâlde, bu hâkim ve savcılar neden korkuyorlar, kendileri hakkında doğrudan tazminat davası açılmasından neden korkuyorlar? Efendim, devlet rücu edermiş. Daha önceki Sayın Bakanımıza “Devlet bugüne kadar ne kadar rücu etti?” diye sorduk, vallahi hiç rücu etmediğini söyledi o zaman. Şimdi, bugün ne kadar rücu etti bilemiyoruz.

O nedenle, arkadaşlar, herkes yediğinin faturasını ödeyecek. Demokratik hukuk devletiysek bu böyle. Ben milletvekili olarak yaptığım eylem ve işlemlerin hesabını veriyorsam, bir doktor –artık, doktorlar avukatların da kazanç kapısı oldu, bunu da unutmamak lazım, doktorlar daha zor durumda- ikide bir yargıda hesap veriyorsa, herkes hesap veriyorsa elbette ki, bu hâkim ve savcılar da keyfi davranışlarından dolayı hesap verilebilirler, en azından, tazminat ödeyebilirlerdir.

Ben biliyorum, bu hâkim ve savcılar için para çok önemlidir. Bir dava aleyhlerinde sonuçlandığında, bakın bakalım, öbür davada daha nasıl özenli davranacaklar, daha nasıl dikkatli davranacaklar.

O nedenle, Sayın Başkanım, aslında, biz bu konuda hâkim ve savcılara bazı nedenlere dayanılarak doğrudan dava açılma müessesesini getiriyoruz. Yani bu teklifimizin 93/a maddesinde, hâkim ve savcılarının bir soruşturma, kovuşturma veya davayla ilgili

olarak yaptıkları işlem, yürüttükleri faaliyet veya verdikleri her türlü kararlardan dolayı aşağıdaki nedenlere dayanılarak doğrudan aleyhlerine tazminat davası açılabilir.

Bunlar nedir?

- 1) Kayırma, taraf tutma yahut taraflardan birine olan kin, intikam, düşmanlık, kişisel kusur, haksız fiil ve diğer sorumluluk gerektiren nedenlerle hukuka aykırı bir hüküm veya karar verilmiş olması,
- 2) Sağlanan veya vaat edilen bir menfaat sebebiyle kanuna aykırı bir hüküm veya karar verilmiş olması,
- 3) Farklı bir anlam yüklenemeyecek kadar açık ve kesin bir kanun hükmüne aykırı karar veya hüküm verilmiş olması.

Bunu çok görüyoruz yani kanun hükmü açık, daha nasıl açalım biz bunu ya! Yani bu Parlamento... Ben de şaşırıyorum. Okumuyor mu, anlamıyor mu? Buna rağmen, ters karar veriyor.

- 4) Hakkın yerine getirilmesinden kaçınılmış olması ve memuriyet vazifesini yapmakta ihmal veya gecikme gösterilmesi ve kanuna göre verilen emirlerin geçerli bir sebep olmaksızın yapılmaması konusunda biz hâkimler hakkında doğrudan dava açılması gerektiğine Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak inanıyoruz ve tazminat davasının açılması şekil ve şartlarını o teklifte zaten sunuyoruz. Hâkim ve savcıya karşı bir ceza davasının soruşturmasının yapılması yahut bu davanın mahkûmiyet şartına da bağlanmaması gerektiğini de düşünüyoruz.

Değerli arkadaşlarım, son olarak, şimdi, Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesini kaldırıyoruz, Hükûmetin teklifi de bu. Tamam, kalktı. O 6352 sayılı, geçici 2'nci maddenin (4)'üncü fıkrasının verdiği yetkiye istinaden o yürürlükten kaldırıldı belirtilen 250, 251, 252'nci maddelerde faaliyet gösteren mahkemelerle ilgili ne demiştik? "Elinizdeki dosyalarla devam edin bitene kadar." demiştik. Şimdi geçici 2'nci maddeyi de kaldırıyoruz. Hükûmetin teklifinde de var o, bizim teklifte de var. Dolayısıyla, bu ikisi kalkıyor. Ondan sonra, ne kalıyor arkadaşlar? Peki, o davalar, o mahkemelerin verdiği kararlar ne olacak? Şimdi, bununla da ilgili veya onlar görevsiz ve yetkisiz bir mahkemede görülmüş olmuş oluyor. Bu ikisi kalktığı zaman görevsiz ve yetkisiz bir mahkemede o davalar görülmüş oluyor. O nedenle, biz, geçici 2'nci maddenin (4)'üncü fıkrasının kaldırılmasıyla birlikte bir geçici madde öneriyoruz. O da şu: "6352 sayılı yasanın geçici 2'nci maddesinin 4'üncü fıkrasının yürürlükte olduğu zamanda -yani, bu kamuoyunda yanlış anlaşılıyor, özel yetkili mahkemelerin verdiği tüm kararlar yönünden değil teklifimiz, bu geçici 2'nci maddenin (4)'üncü fıkrasının yürürlükte olduğu zamanda, o 2011'de mi, 2012'de mi çıktıysa- kovuşturması yapılan ve kesin hükümle neticelenen veya kovuşturması yapılan ve hâlen temyiz incelemesinde bulunan, kovuşturması önceki CMK 250'inci madde gereğince yapıp temyiz aşamasında ilgili fıkra gereğince işlemlere tabi tutulan kararlar ile, kovuşturması yapılmakta olan davalar, görev ve yetki yönünden -tekrar altını çiziyorum buranın, görev ve yetki yönünden- hukuka aykırı bir düzenleme içerisinde bulunduğu, verilen hükümler, kararlar ya da kovuşturma safhasında olan davalar başından itibaren yeniden görülür." Bizim getirdiğimiz önerinin esas Hükûmet tasarısından çok farklılığı bu.

Yeniden yargılanma olarak kamuoyunda söylenilen bu ifade aslında Hükûmet tarafından da Sayın Başbakan tarafından da çok sık ifade edildi. Yani orada bir davaya münhasır olarak bu görüldü belki şey açısından, Balyoz davası onandığı için ama madem bu mahkemeler hukuk devletinde olmaması gereken mahkemelerse, Başbakanın ifadesiyle madem içeride çok sayıda insan günahsız yere yatmaktaysa, madem Başbakanın bu "Çok tehlikeli örgüt" dediği ve adını bir türlü söylemediği, bugüne kadar ısrarla söylememize rağmen "Bu tehlikeli örgüt kim?" diyoruz, söylemiyor, bu tehlikeli örgüt tarafından Hükûmetin haberi olmadan bu kişilere yapılmış bir komplo ve kumpas ise ve o tehlikeli örgütün üyeleri bu mahkemelerin başındaysa, bunlar karar vermişse, o zaman Parlatmentonun görevi, demokratik hukuk devleti ilkesi gereği bu verilen kararları yeniden gerçekten örgüt üyesi olmayan, sadece cumhuriyetin savcısı, cumhuriyetin hâkimi olan hâkim ve savcılar tarafından yeniden görülmesinin önünü açmaktır. Eğer bunu açmıyorsanız, o zaman Sayın Başbakanın bugüne kadar söylediği lafların toplumda hiçbir geçerliliği yoktur. Sayın Başbakanın, o zaman yaptığı tehlikeli örgüt, işte bilmem haşhaşiler, şu, bu, bunlar dediği... İki de bir "Bunlar" diyor ya Başbakan. "Bunlar" diyor. "Bunlar" deyince hangisi, kim, ben onu anlayamıyorum. Mesela Gezi olayında da "Bunlar" diyordu, şimdi de "Bunlar" diyor. Televizyonda izliyorum "Bunlar" diyor. Ama şimdiki "Bunlar" Gezi olayındaki "Bunlar" değil, farklı onlar. Dolayısıyla, Başbakanın söylediği bu sözlerin samimiyetinden ben o zaman çok ciddi bir şekilde şüphe duyarım. Eğer kumpas varsa burada, eğer gerçekten hukuk dışı bir intikam söz konusuysa yapılması gereken, bu insanların yeniden, gerçekten hukuk kurallarıyla yargılanmasının önünü açmaktır. Efendim, burada hukuku zorlamak lazım mı değil mi? Bunlar bence işin şeysidir.

Önemli olan konu şudur: Bu kişilere gerçekten kumpas, komplo kuruldu mu kurulmadı mı? Bir ülkede Başbakan çıkıp bunları söylüyorsa ve o gün altına zırhlı araç verdiği ve kahraman savcı ilan ettiği Zekeriya Öz'ü bugün alıp da önce Bakırköy yetkili Başsavcı Vekili yapıp arkasından Bolu'ya gönderiyorsa, o zaman, canım ben de bu ülkenin gariban bir vatandaşı olarak "Demek ki bu

adam bir şeyler yapmış.” diye düşünüyorum. Demek ki yapmış ki Hükümet onu oradan oraya alıyor. Bakıyor orada da tehlikeli o. Oradan bu tarafa gönderiyor.

Şimdi istediğim şudur Sayın Bakan: Bakan yok. Eğer bu insanlar gerçekten gizli örgütün böyle tehlikeli adamlarıysa, Bolu'daki insanlara yazık günah değil mi? Oraya sürdüğünüz insanlara yazık günah değil mi? O zaman bunların yargılanması lazım. Bunlar hakkında, hem gerekli disiplin soruşturması yapılmalı hem de -bu adamlar sizin söylediğiniz gibiyse yani Hükümetin söylediği gibiyse- bunların yargılanması lazım. Bunların bir örgüt üyesi olup olmadığı delilleriyle birlikte ortaya konulmalıdır, yoksa insanlara böyle afaki cümlelerle, ikide bir “Canım bu gizli örgüt, paralel devlet...”

Ben paralel devletin ne olduğunu anlamam. Paralel iki yan doğrudur işte. Yani neymiş bunlar, benim anlamam mümkün değil. Paralel devlet kimdir, bu ne iş yapar, kimi engellemiştir, bugün mü çıkmıştır, dün var mıydı, dün hangi icraatları yaptı, kim nereyi yaktı, hangi ocakları söndürdü, kimleri yetim, babasız bıraktı? Bunları açıklamak lazım arkadaşlar. Bunları yapmadığımız zaman, yazık günah değil mi o hapisanede yatan hangi düşünceden olursa olsun, insanları özgürlüklerinden bırakarak... Seksen yaşındaki Yalçın Küçük katarakt ameliyatı olmuş orada, Fatih Hilmioğlu artık kafayı üşütmüş, duvarlarla konuşuyor, kanser hastası olmuş, evde karısının da akli dengesi bozulmuş. Yazık günah değil mi bu insanlara? O zaman yapılması gereken şey budur. İşte milletvekilinin birisi hâlâ hapisanede tutuklu. Hâlâ çıkaramıyoruz.

Yani bunlar eğer gerçekten “suçsuz günahsız bir şekilde” Başbakanın dediği gibi orada yatmaktalarsa, bizim Parlamento olarak bunun tedbirini almamız lazım. Yani gerçekten yapılması gereken, bir soruşturmayı örtmek değil. Parlamantonun görevi, hak ve özgürlüklere yönelen elleri kırmaktır. Bu eli kim uzatıyorsa ona müdahale etmektir ve biz bu nedenle, “Hükümetin desteklediği teklif” diyelim ona, o tekliften farklı olarak işte 8 maddelik bir kanun teklifimizi sunduk. Gerçekten demokratikleşmek istiyorsak, budur.

Hatta buradan daha da şeyini söyleyeyim, biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak bu komisyonda defalarca söyledim, Terörle Mücadele Kanunu'nun yürürlükten kaldırılmasını istiyoruz. Oradaki kimi düzenlemelerin Ceza Kanunu'na ya da Ceza Muhakemesi Kanunu'nun, ilgili kanunların düzenlenmesini istiyoruz. Böyle on tane değişik şey olmaz. Önemli olanlar oraya gelir, diğerleri kalkar. Çünkü Terörle Mücadele Kanunu, artık bugün terör örgütleriyle mücadele kanunu olmaktan çıkmıştır. Yani Terörle Mücadele Kanunu getirilmiş amacını aşmıştır, getiriliş amacı ortadan kalkmıştır. Terörle Mücadele Kanunu terörle mücadele kanunu olmaktan çıkmış, siyasi iktidara muhalif olan insanlarla, halkla mücadele kanunu olarak gelmiştir.

Siz bir yandan terör örgütüyle “çözüm süreci”, “barış süreci” diyorsunuz, bir yandan da burada diyorsunuz, “Biz müzakere ediyoruz, mücadeleyi kaldırdık.” diyorsunuz. Öbür taraftan, bari yaptınız yapacağınızı, şu Terörle Mücadele Kanunu'nu kaldıralım, hiç olmazsa siyasi iktidara muhalif olan insanlara, Anayasa'yla güvence altına alınan temel hak ve özgürlüklerini kullanmak isteyen insanlara böyle şey yapmayalım.

Son söz: Sayın AKP'li arkadaşım açıkladı. Yahu arkadaşlar, bir yandan “demokratikleşme” diyoruz -onu genelinde söyleyeceğiz- bir yandan da dava açarken bile yürütmeyi durdurma konusunda “yok öyle değil, yok böyle” tartışmasına giriyoruz. Yahu benim bildiğim demokratikleşme, vatandaş devleti karşı korumak demektir. Demokratikleşme benim bildiğim, bireyi özgürleştirmektir, korkusuzlaştırmaktır. Yani siz onun hak arama hürriyetini kısıtlayacaksınız, engelleyeceksiniz, yürütmeyi durdurma kararı verilmesini daha da zor koşullara bağlayacaksınız, canım yok tükenen işlendi, yok tükenmeyen işlendi. Ya buna niye gerek duyuyorsunuz? Bunun demokratikleşmeyle de hiçbir ilgisi yok arkadaşlar.

Bu pakette gerçekten demokratikleşmeyle ilgili olan bir konu bulamadım. Üçüncü yargı paketi ve bundan önceki paketlerdeki muhalefet şerhimiz, şimdiden söylüyorum, aynen bu kanun için de geçerlidir.

Bunun anlamı şu demektir: Demek ki toplumun beklentileri hâlâ karşılanamıyor. Bir yandan beklenti oluşturuyorsunuz toplumda, çok büyük beklentiler oluşturuyorsunuz, ama ondan sonra kendinizin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik düzenlemeleri yapabilir miyiz diye düşünüyorsunuz, arasına da bir iki tane kamuoyunun tartışacağı maddeler ekliyorsunuz, demin de söylediğim özel yetkili mahkemeler.

Şimdi, kamuoyu özel yetkili mahkemelerle tartışıyor ama diğer kesimlerle, diğer hükümlerle ilgili hiçbir tartışma mecburen yapmıyor.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

Değerli arkadaşlar, söz isteyen arkadaşlarımız var ama, saat 19.00'a geldi, yüksek izinlerinizle 20.00'ye kadar ara verelim, 20.00'de devam ederiz.

FARUK BAL (Konya) – 19.30' da verseniz olmaz mı Sayın Başkan? Benim bir özel mazeretim var da.

BAŞKAN – Çok yorulduk da.

Ben şahsen başkanınız olarak çünkü ben farklı bir konsepteyim, gerçekten dinliyorum, gerçekten yoruldum.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Alt komisyon konusunda...

BAŞKAN – Efendim göreceğiz... Dilek Hanım, bunları konuşacağız.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Gelen konuklarımızın tanıtımı hiç yapılmadı. Onların da görüşlerini almak istiyoruz.

BAŞKAN – Dilek Hanım, bunun sıra düzeni notlarımda. Komisyon öyle bir irade koyarsa, şu anda müzakereye ara veriyorum, öyle bir irade koyarsa benim için de sevindirici olur.

Ben 20.00' ye kadar ara veriyorum arkadaşlar. 20.00 uygun mu?

Dönüşümüzde Ertuğrul Bey birinci söz sizin, Faruk Bey var, ondan sonra değerli kardeşimiz var.

Çok saygılar sunuyorum.

Kapanma Saati: 18.56

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 20.06

BAŞKAN : Ahmet İYİMAYA (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ : Hakkı KÖYLÜ (Kastamonu)

SÖZCÜ : Yılmaz TUNÇ (Bartın)

KÂTİP : Mustafa Kemal ŞERBETÇİ OĞLU (Bursa)

-----0-----

BAŞKAN – Komisyonumun çok değerli üyelerini, üyesi olmayan milletvekili arkadaşlarımı, bilim adamlarını, basını ve diğer yüksek mahkeme üyelerini ve diğer katılımcıları saygıyla selamlayarak çalışmalarına devam ediyorum.

Şu anda Komisyonumuza İç Tüzük'ümüzün, iç hukukumuzun ilgili hükmü gereği, davet üzerine iştirak eden kişileri kurumlarıyla ve mensubiyetleriyle birlikte okutuyorum:

(Katılımcı listesi okundu)

BAŞKAN- Faruk Bey, buyurun.

Değerli arkadaşlar, Faruk Bal'ın bugün doğum yıl dönümü değil, doğum günü.

FARUK BAL (Konya) – Benim değil, oğlumun.

BAŞKAN – Bana yanlış bilgi verdiniz.

HAKKI KÖYLÜ (Kastamonu) – Ben vermedim.

BAŞKAN – Neyse...

FARUK BAL (Konya) – Bütün kabahat Hakkı Beyin, sen devam et Başkanım.

BAŞKAN – Evet. Babalar da oğullar da birbirine özdeş, baba evlat gibidir, evlat baba gibidir. Evladının doğum günü, Allah nice nice günlere, ömürlere, yıllara, mutluluk içerisinde nasip etsin ve bu ön söz içerisinde Değerli Bakanıma söz veriyorum.

Buyursunlar.

FARUK BAL (Konya) - Peki, teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, komisyonun değerli üyeleri, sayın akademisyenler, Yargıtayın değerli temsilcileri ve katılımcılar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Nereden başlayayım derken Sayın İyimaya gibi ben de edebî bir cümleyle başlamak istiyorum.

BAŞKAN – Çok sağ olun.

FARUK BAL (Konya) – “Bu kaçınıcı faslı bahar, solar gider emelim.” diye bir şiir başlıyor.

BAŞKAN - Münir Nurettin Selçuk.

FARUK BAL (Konya) – Kim olduğunu da bilmiyorum ben de...

Bu kaçınıcı demokrasi paketi, bu kaçınıcı reform, solup gidiyor milletin emeli, demokrasiye ulaşabilmek için. Şimdi, bu kanunu eleştireceğiz Sayın Başkanım, hem de ciddi bir şekilde eleştireceğiz.

BAŞKAN – Tabii, en doğal hakkın ve katkı olur.

FARUK BAL (Konya) – Ama, yani “kaçınıcı faslı bahar” deyince, bugünkü kanunun değiştirdiği yasaların ekseriyeti 2004 ve 2006 yılında bu Hükûmetin demokratikleşme paketi, reformu olarak getirmiş olduğu hususlardır. O zaman, demokrasi nedir tersinden tanımaya ihtiyacı var bu Meclisin ve bu komisyonun. Herkes kendine göre tarif eder, ben de sana özendim Sayın Başkan. Demokrasi, eğer muhalefetin varlığı ve saygınlığı tespit ve tescil edilebilmiş ise bir rejimdir, demokrat rejimdir. Adı demokrasi olsa bile, muhalefetin varlığı ve saygınlığı tespit ve tescil edilmemiş rejimlerin hiçbirisi demokrasi değildir. Bunu tamamlamak üzere bir cümle daha ilave ediyorum. Demokrasi eğer demokrasi ise, en önemli özelliği, iktidar ile muhalefetin yer değişmesini kurallara ve kurumlara bağlar. İktidar ve muhalefetin yer değiştirmesi kurum ve kurula bağlanmamış olan rejim, adı demokrasi olsa da kendi demokrasi olamaz.

Bunu tespit ettikten sonra, iktidar neye göre değişecek? İktidar, demokrasi olabilmesi için, halkın iradesine göre değişecek. Nasıl değişecek? Halk, siyasi eğilimlerini değiştirecek de ondan sonra değişecek. O zaman, halkın siyasi eğilimlerini değiştirebilmesi için bilmesi, görmesi gereken, ülkenin gidişatı, memleketin hâli hakkında bilmesi gerekenler var. O bilmesi gerekenleri de iktidar ve

muhalefet değişikliği yapacak olan siyasi partilerin mensupları 76 milyon insanın her birinin kulağına varıp “Bizim parti şöyle yapacak, iktidardaki parti şöyle bir uygulama yapıyor.” diyemez. Buna imkân yok, fiilen yok, fiziken yok. O zaman, ortada, siyaset alanı ile halk arasında bir iletişim olması lazım; buna biz “basın” diyoruz. İşte “demokrasi” dediğimiz olayın özünü, basının özgürlüğü, hürriyeti, halkın haber alma hakkını yerine getiren, bir kamu görevi yapan birim, kuruluş olarak karşımızda böyle görüyoruz, bir de ikti dara karşı baskı...

BAşKAN – Özür dilerim.

FARUK BAL (Konya) – Demokrasilerde iktidara karşı, siyaset, siyasi bilimler, siyasi partiler dışında, baskı organı, baskı aracı olarak kullandığını görüyoruz. Bütün dünyada, üç çeşit, basınla ilgili kurum var. Bunlardan birisi yazılı basın, biri görsel basın, biri de sanal basın. şimdi, yazılı ve görsel basın, on bir yıllık AKP Hükümeti çerçevesi içerisinde, tamamen ya yandaş hâle getirilmiş, sermayesiyle ve organlarıyla yandaş hâle getirilmiş veya yandaş olarak inşa edilmiş ya da tehditle, baskıyla korkutulmuş ve içine iktidarın gözü, kulağı olan kişiler sokulmuş, bu şekilde kontrol altına alınmıştır. Yazılı ve görsel basının bu şekilde kontrol edildiği medyanın yanı sıra bir de sanal medya çıkmış, bu sanal medya yani “twitter”, “facebook” dediğimiz İnternet mecrasındaki alanı da kontrol altına alabilmek zor olduğu için, buraya da bir sansür kanunu çıkarıldı, o da şimdi Sayın Cumhurbaşkanının imzasına sunuldu. O da olursa artık, bugün bizzat benim Anayasa Komisyonunda yaşadığım olay itibarıyla tespit ve tescil edildiği gibi, Türkiye’de basın hürriyeti diye bir hürriyet yoktur, Türkiye’de iktidarın izin verdiği kadar basın, görseliyle, yazılı basınıyla, sanal basınıyla yayın yapabilir, zülfüyâre dokunan haberler ve fikirler asla, kat’â yayılamaz.

şimdi, Anayasa Komisyonunda Sayın Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısıyla bir tartışma yaptık. Bu tartışmada bizim söylediğimiz sözler İnternet medyasında yok; benim söylediğim bir cümle var, Bakanın söylediği bir cümle var; demek ki bu kadara izin verilmiş. Anadolu Ajansı kaynaklı muhtemelen, oradan çıkan haberleri herkes kabul etmek zorunda. Nasıl? TRT’nin diğer televizyonlarda emsal teşkil edilip, TRT’nin verdiği kadar siyasi partilerin haberlerini vermek, TRT’nin açıldığı kadar diğer siyasi partilere açılmak gibi. Bunu nereden anlıyoruz? Bunu alo Fatih hattından anlıyoruz. Biraz önce söylediklerimi teyit etmek üzere, basında -demek ki her kanalda bu böyle- ikinci Fatih’in söylediğine göre -birinci Fatih, Başbakanın telefonla irtibat kurduğu Fatih, ikinci Fatih de birinci Fatih’le irtibata geçen Sayın Fatih Altaylı- onun ifade ettiğine göre “Bir biz değil, bütün televizyonlar, gazeteler bu şekilde baskı altındadır.” diyor mealen. Değerli arkadaşlarım, işte böyle bir basın. Son somut hadise de, MHP Genel Başkanının, bırakın canlı yayında ve diğer haber kaynaklarında görüntülenmesini, haberlerin televizyonun alt kısmında çizgi hâlinde verilmesine dahi Başbakan sinirleniyor, ta Faş’tan arayarak birinci Fatih’i “Derhâl kaldırın.” diyor, o da “Emredersin efendim.” diyor, kaldırılıyor. Bir başka olay da MHP yükseliyor, yükselen...

Sayın Başkanım, şimdi burada dinleyen milletvekili yok, siz de dinlemiyorsunuz, biz duvarlara mı konuşuyoruz? Yani böyle şey olur mu?

BAşKAN – Faruk Bey, kesinlikle dinliyorum.

FARUK BAL (Konya) – Nerede efendim? Milletvekili yok burada.

BAşKAN – Bir dakikayı açmadı, zaruret hasıl oldu.

Dinliyorum değil, yararlanıyorum da aynı zamanda.

FARUK BAL (Konya) – MHP yükseliyor, talimat alıyor Başbakandan, oğlundan, “Efendim, bunun 3 puanını kırıp, feşmekanca partiye verin.”, veriliyor. Bununla ne oluyor, MHP’ye zarar mı veriliyor? Bununla verilen zarar, halkın haber alma hürriyetine zarar veriliyor. Bununla halkın siyasi tercihte bulunma hakkı elinden alınıyor. İşte, böyle bir demokrasi içerisinde bu kanunun nelere kadar uzanabileceğini sizlerle paylaşmak istiyorum.

şimdi, bu kötü olayları tekrar ede ede kötülüğü demokrasinin üzerine yaşıştırılan bir sıfat olmaktan çıkarmak lazım. Burada özellikle keşke iktidar partisinin milletvekilleri olsaydı da muhalefetin ne anlama geldiğini onlar da duyabilseydi. Değerli arkadaşlarım, “muhalefet” dediğimiz, parlamenter demokrasiye, iktidarı dengeleyen ve denetleyen bir organdır. Bu sadece iktidar karşıtı partilerin yaptığı bir görev değildir. Aynı zamanda parti içerisinde de parlamenter demokrasilerde bir muhalefet anlayışı olması lazım. İçinden çıkardıkları hükümeti o partinin milletvekilleri grup toplantılarında veya partinin karar organlarında dengeleyebilmeli, değerlendirebilmeli, eleştirebilmeli. Eğer bu böyle olursa demokrasi bir anlam ifade eder, eğer bu böyle olursa Adalet ve Kalkınma Partisinin bugün karşı karşıya kaldığı ve Türkiye’yi de yakın gelecekte çok ciddi sorunlar ile baş başa bırakacağı temel sorunu halledebilmek imkânı mümkün olurdu.

İktidar partisinin milletvekilleri bunları dinleme ihtiyacı hissetmediği için buradaki konuşmayı kısa kesiyorum ama muhalefet partilerinin denge ve denetimi Adalet ve Kalkınma Partisinin 320 civarındaki parmak üstünlüğü ile söndürülüyor, bastırılıyor ve hiçbir demokratik değere tabi tutulmuyor. İşte burada biat kültürü demokrasiyi yok eden en ciddi virüs olarak karşımıza çıkmaktadır. Eğer iktidar partisinin milletvekilleri Cenab-ı Allah'ın kendilerine bahsettiği akılla, mantıkla, ızanla hareket ederek, haktan, hukuktan ayrılmadan vicdanları ile iktidarın gidişini kendi parti programlarına göre değerlendirebilir ise o takdirde sorunların çözülmesi mümkün, o takdirde muhalefetin de daha kolay anlaşılması mümkündür. Bu şekilde halkın bilgi alması engellendiğinde bunun adının "demokrasi" olmadığı çok açık bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; on bir yıldır –yani bugünkü sonucu analiz etmek için ifade ediyorum- Adalet ve Kalkınma Partisi pozitif anlamda Türkiye'de uzun yıllardır tek başına parlamento çoğunluğuna ulaşmış bir hükûmeti kurma imkânına kavuştu. Ancak, negatif açıdan baktığımızda, on bir yılda Adalet ve Kalkınma Partisinin elde etmiş olduğu orantısız temsil gücü ve elde etmiş olduğu kontrol edilemeyen, dengelenemeyen, denetlenemeyen gücü Türkiye'de üç tane temel sorun yaratmıştır. Bunlardan bir tanesi, yandaş sermaye yaratmıştır; ikincisi, yandaş basın yaratmıştır; üçüncüsü, biat kültürüyle hareket eden yandaş kamu görevlileri yaratmıştır. Bu üç negatif gelişme, Türkiye'de demokrasinin iki temel ayağı olan hukukun üstünlüğü ve piyasa ekonomisini altüst etmiştir. Piyasa ekonomisi rekabet açısından, yandaşlara tanınan fırsatlar, yandaş sermayeye tanınan imkânlar, yandaş sermayeye tanınan ölçsüz avantajlar, iltimaslar neticesinde karşı tarafta bulunan sermaye bunlarla rekabet edemez hâle gelmiş; bunun doğal sonucu yolsuzluktur. Nitekim bugünkü Hükûmetin karşı karşıya bulunduğu gerçek bu yolsuzlukla baş başadır.

Demokrasinin ikinci temel unsuru hukukun üstünlüğüdür. Hukukun üstünlüğünün temeli ise vatandaşlar arasında eşitlik, dil, din, cins, ırk ve sosyal zümre ve siyasi fikir ayrıcalığı tanınmadan herkese kamu kaynaklarının ve imkânlarının eşit sunulması, kanunlar ve hukuk önünde eşit kabul edilmesidir. İşte bu yandaş sermaye, yandaş basın ve yandaş devlet görevlilerinin yapmış olduğu yandaşlık faaliyetlerinin neticesinde, bir tarafta piyasa ekonomisi bozulur iken diğer tarafta da hukukun üstünlüğü ilkesi bozulmuş, hukukun üstünlüğü yerine güçlünün haklılığı gibi bir sonuç doğmuş, hukukun üstünlüğü yerine üstünlere imkân sağlayan bir hukuk ortaya çıkmıştır. Böyle olacağını varsayarak fütursuzca hareket eden fırsatçılar, fütursuzca hareket eden, birtakım yolsuzluğa, kamu malına el atmaya niyetli olanlara işte gün doğmuştur. Dolayısıyla, bu iklim, demokratik değerlerden uzaklaşılarak yaratılmış farklılıklar, siyasi farklılıklar veya siyasi iktidarın koruduğu farklılıklar neticesinde ortaya çıkan bu dengesizliği gidermek için başka bir şeye ihtiyaç hasıl olmuştur; o da bu düzensizliğe uygun bir hukuk. İşte önümüzdeki kanun, bu düzensizliğe, bu hukuksuzluğa, bu bozukluğa uygun bir hukuk yaratma teşebbüsünden ibarettir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; ortaya çıkan bu durumda karşımızda somut bir gerçek var. Bu somut gerçek 17 Aralık tarihinde ortaya çıkan görüntüler. Bu görüntülerin kamuoyunda yaratmış olduğu infial ve bu görüntüler ile infiali de analiz eden Adalet ve Kalkınma Partisinin vermiş olduğu tepki. Bu tepkileri sizlerle paylaşmak istiyorum.

İlk iş olarak, bu operasyonları yapan emniyet görevlileri ve yargı mensupları "paralel bir devlet" olarak ilan edildi, "çete" olarak ilan edildi, "hain" olarak ilan edildi, ilerleyen süreçte "Haşhaşı" gibi birtakım itham ve iddialara maruz kaldılar. Eğer bunlar doğru ise... 2010 yılında, yine bir faslıbahardı, anayasa değişikliği yaparken siz bunu bir paket olarak getirmiştiniz, demokratikleşme paketi. O faslıbaharda siz AKP Hükûmeti olarak iddianızda ifade ediliği şekilde bir çeteyi, bir paralel devleti, bir hainler örgütünü inşa eden, kuran baş suçlusunuz çünkü bunu siz yaptınız, buradaki milletvekilleri yaptı, oy verdi anayasa değişikliğine.

Şimdi, değerli arkadaşlarım, ikinci olarak ve aynı gece İstanbul Emniyet Müdürü değiştirildi, dikkat buyurun, Sayın Başbakan Başbakanlık uçağıyla -Aksaray'da vali yanılmıyorsa- bir zatı uçağına aldı, İstanbul'a kadar götürdü, İstanbul'da indirdi, "Emniyet Müdürü bu." dedi. Ne konuşuldu o uçakta şimdiye kadar? Aynı gün Sayın Vali Emniyet Müdürü olarak "Ben de bilmiyorum, öğreneceğiz hep beraber." dedi, bir şey bilmediğini ortaya koydu ama o geceden itibaren bilmediği şeyleri yapmaya başladı. İstanbul emniyetinde bu operasyonları gerçekleştiren kaçakçılık, organize, istihbarat ve terörle mücadele şube müdürlerinin kellesini aldı tabir yerindeyse. İstanbul Emniyet Müdürü değişti, müdür yardımcıları değişti ve bir operasyon yapıldı. Sayın Bakan da savcılar arasında karşılıklı atışma ve birbirlerine karşı basın açıklamaları olunca savcıların bir cenahını tuttu, diğer cenahı suçladı. Suçladığı cenaha "Soruşturma izni vereceğim." dedi, suçlamadığı cenaha ise "Soruşturma izni vermeyeceğim." dedi. İlerleyen süreçte İstanbul'da ortaya çıkan görüntüler o kadar büyük bir telaş, o kadar büyük bir korku yaratmış olacak ki işte, yatak odalarından çıkan 7 tane kasa, ayakkabı kutularında milyon dolarlar, sırt çantalarında, havaalanında ele geçirilen milyon dolarlar, 700 bin liralık saatler, telefon tapeleri vesaire büyük bir korku ve telaş içerisinde hakkında bu suçlama bulunan İçişleri Bakanı 17 ayrı ilde emniyet müdürlerini değiştirdi, emniyet müdür yardımcılarını değiştirdi, kaçakçılık, organize, mali şube, istihbarat gibi şube müdürlerini değiştirdi ve sonuç itibarıyla emniyette

yapılan operasyonlarda 4.500 insan suçlu suçsuz ayrımı yapılmadan, bir disiplin soruşturmasına tabi tutulmadan görevlerinden alındı, ülkenin değişik yerlerine gönderildi, bu kışta kıyamette aile sorunlarıyla baş başa bırakılmak suretiyle. Demek ki buradan şunu anlıyoruz: İstanbul'daki olay gibi takip eden süreçte 17 ayrı ilde de milyon dolarlar çıkacak operasyonlar yapılacaktı. AKP, bu operasyonların önünü kesmek için bunlara ilişkin delil toplayan emniyet müdürlerinin tamamını görevden aldı. Bununla yetinmedi. Sayın Bakan ilerleyen süreçte HSYK'ya başkanlık yapmak üzere gitti. Tarihini hatırlayamıyorum ama bir tarihte gitti. Saat dokuzda oraya gitti, onda oradan ayrıldı, iki saat sonra HSYK'da bir değişiklik oldu. HSYK'nın 1. Dairesi, hâkimlerin atama, nakil ve yetki işlerini düzenleyen, değerlendiren, HSYK'nın kalbi, HSYK da yargının kalbi. Dolayısıyla buradaki 2 tane zülfüyâra dokunan üye başka dairelere gönderildi, 2 tane zülfüyâra dokunmayan üye de bu daireye getirildi. Sayın Bakanın bir ziyaretiyle böyle bir şekillenme olurken, aynı gün, bu olaydan iki saat sonra HSYK bir kararname yayınladı. 20 civarında, operasyonları yapan özel yetkili savcı görevlerinden alındı, başka yerlere gönderildi. Tabii bundan önce de dosyaları ellerinden alınmıştı, bundan önce de görevlerden el çektiler. Bu işler böyle -teferruatı bırakıyorum- yargının, adli zabıta görevi yapan emniyet güçlerinin yetkileri, görevleri ellerinden alınırken Adli Zabıta Yönetmeliği değiştirilerek, İzmir'deki operasyonlara "Ankara böyle istiyor, savcının emrini yerine getirmeyeceksiniz, katiyetle operasyon yapmayacaksınız." "Yapıyoruz." diyecek, "Yapmayacaksınız." "Çalışıyoruz." deyip "Çalışmayacaksınız." şeklinde valinin, emniyetin birtakım hukuk dışı faaliyetleriyle yargının ve adli zabitanın eli kolu bu şekilde bağlanmıştı. Demek ki bununla da sonuç alınmıyor. O zaman ortaya çıkan delillerin, idari tedbirlerle olmuyor, adli tedbirlerle olmuyor, kanuni tedbirlere ihtiyaç var. İşte meselenin özü burada. Bu kanuni tedbirler nelerdir? Onlara, sıra geldi için özüne Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, bu kanuni tedbirlerin başında iki tane özel yetkili nitelikteki mahkeme görevlerine son veriliyor. Bunlardan bir tanesi geçici özel yetkili mahkeme, diğeri ise Terörle Mücadele Kanunu'nun 10'uncu maddesi uyarınca terör tehdidine karşı bir ihtisas mahkemesi olarak kurulmuş, terörle mücadeleyle ilişkin suçlara bakan mahkeme. Dünyanın pek çok ülkesinde ihtisas mahkemeleri vardır, dünyanın pek çok ülkesinde de özel yetkili mahkemeler vardır. Türkiye coğrafi yapısı itibarıyla stratejik bir konumda bulunmakta, üç kıtanın birleştiği deniz, kara, hava yollarının merkezindedir. Bir, uluslararası uyuşturucu suçlarıyla mücadelede çok önemli bir merkezde olduğu için bu suçların takibinde önemi vardır Türkiye'nin. İki, yine Türkiye, uluslararası kara para, insan kaçakçılığı ve fuhuşla ilgili organize suç örgütlerinin bulunduğu, kesiştiği, icrai faaliyet yaptığı merkezî bir yerdedir. Üçüncü olarak da Türkiye, otuz küsur yıldır 40 bin insanının canına mal olmuş bir terör tehdidi altında kalan ülkedir. Dolayısıyla bu mahkemelerin ıslah edilmesi, yapılmış yanlışlıkların adil yargılama hakkı gözetilerek düzeltilmesi ve bu şekilde faaliyetlerine devam etmesi gerekirken "yaralanmış kolu, yarayı tedavi etmek yerine kökünden kesmek" anlamını taşımaktadır. Bu da bize bir garip savunma refleksiyle AKP Hükümetinin davrandığını ortaya koymaktadır. Terörle ve geçici özel yetkili mahkemelerle ilişkili olarak kamuoyuna yansıyan algı olumsuz. Bu olumsuz algıyı AKP'nin yolsuzlukları kapatmak için bu kanunda o derecede vahşi, o derecede hukuk dışı, o derecede vahim önerilerini, tekliflerini, üstünü örtmek amacıyla kullandığı düşüncesine ulaşmak mümkün.

Değerli arkadaşlarım, işte bu kanunun içerisinde, teknik takiplerle ortaya çıkmış tape kayıtlarını, fotoğrafları, görüntüleri ve alınmış olan tedbirleri kanunen geçersiz hâle getirecek düzenlemeler bulunmaktadır. Bu kapsam içerisinde teknik takibe uğrayacak olan suçların katalog hâlinde sayılırken suç işlemek için örgüt kurma hâli bu madde kapsamından çıkarılıyor, yani suç işlemek için örgüt kuranlar, artık teknik takibe tabi olmayacak. O zaman suç işlemek için örgüt kuranları takip etmeyeceksiniz de neyi takip edeceksiniz teknik takipte? Münferit insanların zaten delillerini bulursunuz. Önemli olan örgütlü olarak suç işlemek için bir araya gelen insanları takip edip örgüt arasındaki bağlantıyı kurmak için teknik takip yapmanız lazım. Bu o kadar mantıksız, o kadar ölçsüz bir şekilde buraya konmuş olarak düşünülemez. Bunun buraya konmuş olmasının sebebi hikmeti kılı kırk yararak düşünülmüş ve hesaplanmış. Diğer maddelerden eğer bir fırsat kaçarsa bizim de yolsuzluk, kara para, bilmem rüşvet gibi işlere bulaşmış kurtarmak istediğimiz kişileri kurtaramazsak eldeki deliller bu madde yürürlükten kalktığı için ve örgütlü suç kapsamında elde edilmiş olan deliller lehe olan hükümler uygulanması gerekeceğinden suç olmaktan veya delil olmaktan çıksın amacıyla yönlendirildiği, konulduğu akla gelmektedir. Bir daha teknik takibe, dinlemeye, aramaya, gözaltına alma kararlarına hâkim karar verecekti. Hâkim kavramı çok geniş bir kavram tabii. Kontrol edilmesi, hangi hâkime isabet edeceği bizim işlerin, hangi hâkimin hangi gün görevde yapılacağı matematiksel hesaplarla bulunamayacağı için bir spesifik nokta olarak ağır ceza mahkemesindeki bir hâkime görev veriliyor. O hâkim de herhangi bir ağır ceza mahkemesi üyesi. Türkiye'de 137 tane ağır ceza mahkemesi var. İlk çıkan kararnamede Adalet Bakanı artık atamayla ilgili 1. Daireyi de kontrol altına aldığına göre bu 137 tane ağır ceza mahkemesinin bulunduğu yerlere birer tane güvendiği hâkimi atar, 137 hâkim de bu tedbir kararlarına ilişkin siyasi yönlendirmeyi rahatlıkla yapabilir. Geriye kalan 7-8 bin civarındaki hâkimle uğraşma ihtimali kalmaz.

Tabii, şu, bana rakamsal ve matematiksel bilgilerimi değerlendirirken garip geliyor: 2 mi büyük, 1 mi büyük; 2 mi çok, 1 mi çok gibi...

BAŞKAN – 1 asal sayı, bütün sayıların üzerinde.

FARUK BAL (Konya) – Değil mi, yani bak ben burayı bilmiyordum. Demek ki bu asal sayı asil olan sanıklara...

BAŞKAN – Sıfır da bütün sayıları yutar.

FARUK BAL (Konya) - ...güçlü olan sanıklara, şüphelilere, iktidar yanlısı olanlara bir imkân sağlamak üzere 1 hâkim “Hayır” dedi mi 2 hâkimin hükmü geçmeyecek şekilde bir düzenleme yapılıyor.

Değerli arkadaşlarım, bu akla ziyan bir iştir. Bırakın hukuku filan, bu akla ziyan bir iştir. Bu, 2 tane hâkimin vicdanından, 2 tane hâkimin ölçüsünden, 2 tane hâkimin mantığından kuşkuya düşmek demektir ki bunun kabul edilmesi mümkün değildir.

Değerli arkadaşlarım, şimdi bu kanun çıktığı zaman, yürürlüğe girdiği zaman ne olacak? Artık, ne Sarraf’ tı adamın adı? Rıza Sarraf mı? Rıza Sarraf öyle asil, öyle kaliteli, öyle itibarlı bir şüpheli ki onun dilekçe yazarak mahkemeye “Şu kanunu bana uygula.” gibi bir talepte bulunması ona zül gelir, ona karşı ayıp olur. O niye böyle bir dilekçe filan yazsın? Bu kanunda hüküm var, savcılar resen on beş gün içerisinde dosyaları alacak, bu dosyalar bu kanundaki şekle, usule uygun olarak düzenlenmiş mi, düzenlenmemiş mi savcılar resen bunu inceleyecek. Yani buraya uymuyor ama “İti, öldürene sürükletirler.” gibi bir mantık var ya, haşa, oradaki yargıçları kastetmiyorum, mantığı kastediyorum; işte, savcıya “Sen madem böyle iş yaptın, bunları aklamak da sana gelir. “ Onların dilekçe vermesine gerek yokmuş gibi böyle bir düşünce.

Şimdi, bu bir tek savcılar olsa iyi, mahkemeye de aynı şeyi söylüyor. Eğer aradan sızarak bir dava filan açılıvermiş ise mahkemeler de otuz gün içerisinde dosyayı alacak, bu dosyanın delillerinin bu kanuna göre düzenlenip düzenlenmediğini resen inceleyecek, dilekçe beklemeyecek.

Peki, mahkemeler, savcılıklar bunu düzenlerken şunu demeyecek mi? “Ya, biz tedbir kararı aldık, tutuklama kararı verdik, arama kararı verdik.” Bunların hepsi eskiden 1 hâkim tarafından yapılıyordu şimdi 3 hâkim tarafından yapılıyor. Usul Kanunu çıktığı günden itibaren yürürler. Bütün tedbirler kalktı, bütün aramalar, gözaltılar hepsi kalktı, yeniden ağır ceza mahkemesine dosyayı sevk ediyor. Bu ne demek kardeşim? Bu ne demek? Bu, açık seçik bir şekilde, yapılmış olan yolsuzluğun, hırsızlığın, kaçak para aklamanın, kara para aklamanın, rüşvetin, suiistimalin, ihaleye fesat karıştırmanın iktidar marifetiyle ve buradaki sayın milletvekillerinin oylarıyla aklanması demektir, kanunla aklama demektir, kanunla delil yok etme demektir, kanunla delil karartma demek, kanunla delilleri ortadan kaldırmak demektir. Yani burada biat kültürüne, Başbakan’dan çekinerek veya himmetine sığınmak için kaldırılacak bir el, bunca günahın, vebalin öbür tarafta verilecek hesabını da peşinden getirecek demektir.

Şimdi, mahkeme tabii bütün delilleri vesaireleri böylece yok etti ama ola ki ağır ceza mahkemesinde 3 hâkim de dedi ki: “Burada bir arama yapalım, burada işte bir el koyma yapalım.” Yaptılar ve tedbir kararını verdiler. Tedbir kararı ne? Mahkeme kararı değil mi? Yok, bu kanuna göre mahkeme kararı değil. Bu kanuna göre o tedbir kararının uygulanması idarenin iznine tabi. Yani bu el koyma kararının uygulanması için ilgisine göre BDDK’ya, efendim MASAK’a, Sermaye Piyasası Kuruluna ve diğer sayılanlara gidecek, o kurullar eğer bu malların suçtan elde edildiğine veya suçtan elde edilenle elde edildiğine karar verirse o zaman bu mahkemenin kararı uygulanacak.

Burada hukukçu olmayanlar anladı zannediyorum değil mi? Ama hukukçulardan saç baş yolan yok kardeşim; hukukçulardan saç baş yolan yok. Nasıl mahkeme kararı oluyor bu idarenin hükmüne tabi?

BAŞKAN – İdarenin iznine...

FARUK BAL (Konya) – İdarenin hükmüne tabi, tasdiğine tabi mahkeme kararı.

BAŞKAN – Yok öyle bir şey.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – O kurul karar vermezse mahkeme uygulaması da...

FARUK BAL (Konya) – Kardeşim, bir daha anlatayım. (AK PARTİ sıralarından gürültüler) Ne bilirkişi raporu? Bilirkişi raporu mahkeme kararından önce alınır.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Görüş alınır.

FARUK BAL (Konya) – Bir saniye buyurun, bir saniye buyurun.

Bilirkişi karar vermeden önce... Dinleyin beni, ben yıllarca hâkimlik yaptım.

YUSUF BAŞER (Yozgat) – Biz de avukatlık yaptık.

FARUK BAL (Konya) – Yaptın, o kadar yapmışsın demek ki.

Bilirkişi mahkeme... O zaman demek ki anlamamışsınız, teşekkür ederim.

BAŞKAN - Dinleyelim Faruk Beyi.

FARUK BAL (Konya) – Ben yanılıyorsam beni düzelttin, siz yanılıyorsanız beni dinleyin.

Maddesini de bulayım ben size, durun, madem merak ettiniz.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Bir daha okursanız.

FARUK BAL (Konya) – Bir daha okuyalım.

Siz bunun maddesini bana söyleyin. Tedbir kararı uygulanmadan önce...

ATILLA KART (Konya) – 10'uncu madde.

FARUK BAL (Konya) – 10'uncu madde; oku...

MURAT GÖKTÜRK (Nevşehir) – 10'uncu değil, daha önce.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – “Bu madde kapsamında taşınmazlar...” Faruk Bey oku.

BAŞKAN – Faruk Bey, devam edin...

FARUK BAL (Konya) – Dur, dur, 10'uncu maddeyi bulayım.

BAŞKAN – Kanuni bilirkişi...

ATILLA KART (Konya) – “Kanun bilirkişi” diye yeni bir kavram yarattınız Sayın Başkan. Kanuni bilirkişi... Doğru...

Doğru...

FARUK BAL (Konya) – Dur, bir dakika, kanuni bilirkişi değil ya.

Şimdi, dinleyin arkadaşlar, bakın...

ATİLA KART (Konya) – Yani yeni bir kavram kazandırdınız.

MURAT GÖKTÜRK (Nevşehir) – Aile mahkemelerinin yapısına bir bakarsanız...

FARUK BAL (Konya) – Değerli arkadaşlar, ben tartışmak için değil, ben sizin...

ATİLLA KART (Konya) – Literatüre yeni bir kavram kazandırdınız.

FARUK BAL (Konya) – Atilla Bey, izin verir misiniz.

BAŞKAN – Kavram üretme... Faruk Bey...

FARUK BAL (Konya) – Ben şimdi maddeyi okuyorum arkadaşlar yani anlaşılmamış olabilir, ben de yanlış anlamış olabilirim, beraber okuyalım, yanlışsa düzelttin.

BAŞKAN – Normal...

FARUK BAL (Konya) – Bakın, diyor ki bu madde: “Bu madde kapsamında taşınmazlar hak ve alacaklar bakımından el koyma işleminin uygulanabilmesi için...” “El koyma işlemi” nedir? “El koyma” ya savcı kararı ya mahkeme kararı eskiden, şimdi ağır ceza mahkemesi kararı el koyma işlemi dediği, orada gizliyor; karar bu.

“...bu kararın uygulanabilmesi için ilgisine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Mali Suçları Araştırma Kurulu, Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan el konulacak taşınmazın, hak ve alacağın suçtan elde edildiğini veya suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınması zorunludur.” Gayet açık.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – “Alınması zorunludur.”

FARUK BAL (Konya) – Gayet açık, “Alınması zorunludur.”

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Kararın uygulanması için.

FARUK BAL (Konya) – Kararın uygulanması için.

Şimdi, burada madem hassasiyetiniz var, siz de bunu anlayın. Başka bir şey daha ifade edeyim.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Sayın Bal, bir de dokuzuncu fıkrayı okur musunuz?

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Okudu işte, bunu okudu.

FARUK BAL (Konya) – Okudum ben Sayın Bakan.

Devam edelim de Sayın Bakanım.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Dokuzuncu fıkrasını da okursanız...

FARUK BAL (Konya) – Devam edeceğiz Sayın Bakanım, o maddelere gelince anlatacağız.

Bu açık seçiktir ve öyledir.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – “Kanun hükmüne göre oy birliğiyle karar veriliyor.” diyor, dokuz o.

FARUK BAL (Konya) – O da oy birliğiyle karar verecek.

ADALET BAKANİ BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – On, karardan önce alınması koşuluyla...

MURAT GÖKTÜRK (Nevşehir) – Karardan sonra...

FARUK BAL (Konya) – Oy birliğiyle alınmış kararın, el koyma kararının uygulanmasından önce bu birimlerden rapor alacaksınız, bu zorunlu.

BAŞKAN – Madde müzakeresi yapıyoruz, Faruk Bey...

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – “El koyma işleminin” diyor.

FARUK BAL (Konya) – El koyma işleminin uygulanabilmesi için. El koymaya karar vermişsin, bunu uygulayacaksın artık.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Rapor zorunlu...

BAŞKAN – Ya, arkadaşlar...

FARUK BAL (Konya) – Ya kardeşim, sizin yazdığınız bu, ben Türkçe anlıyorum.

BAŞKAN – Ya madde üzerindeki müzakere bu maddeyi...

FARUK BAL (Konya) – Neyse tamam, ben daha devam edeceğim.

BAŞKAN – Yanlışlık varsa düzeltiriz ya.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi devam ediyoruz arkadaşlar.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Böyle saçma şey olur mu? Bunu bir hukukçu yazamaz arkadaşlar, yapmayın.

BAŞKAN – Arkadaşlar, yeni madde müzakere etmiyoruz.

FARUK BAL (Konya) – Şimdi, değerli arkadaşlar, 4.500 civarında emniyet görevlisi yer değiştirdi. O emniyet görevlileri savcının verdiği talimatı yerine getirmiyor, arama, el koyma, gözaltına alma emirlerini yerine getirmiyor, suç. “Bu emirleri yerine getirmeyin.” diye emniyet müdürü, vali talimat veriyor, suç. Bu emirlerin yerine getirilmemesi için Sayın Bakan en azından siyasi bir tavır ortaya koyuyor, suç.

Bu suçlarla ilgili oraya görevlendirdiğiniz insanlara, kamu görevlilerine, hâkimlere, savcılara bir teminat vermeniz lazım. Ne teminatı? O teminat da işte bu kanunla ortaya çıkıyor. Operasyonda yani karşı operasyonda görev alan yeniden görevlendirilmiş olan, delillerin karartılması, ortadan kaldırılması, sanıkların kaçmalarına göz yumulmasına ilişkin görev yapan kamu görevlilerinin hakkında tazminat davası açılmayacak ancak devlet aleyhine açılacak. Devlet aleyhine açılacak dava da o kamu görevlisinin suçu işlediğine dair kesinleşmiş bir mahkeme kararı olduktan sonra bu dava açılacak, devlet aleyhine açılan dava kesinleşecek, ondan sonra eşeğimiz ölmezse yonca gelecek ve bu şekilde delillerin karartılması, yok edilmesi, sanıkların kaçmasına izin verilmesi, kara paranın dolaşımına izin verilmesine ilişkin suçların oluşmasına izin veren, bunları sağlayan kamu görevlilerinden tazminat almak için bir yasal süreç başlayacak. Ortalama bunun süresi en az on yıldır. Dolayısıyla, bu, etkin bir hukuki süreç değil, bu etkin bir güvenli hukuk değildir. Aynı hüküm hâkim ve savcılar için de var. Dolayısıyla hâkim ve savcılara da yanlı, yandaş bir rol biçilmiş, onlara da bu şekilde verdirilecek, yaptırılacak, aldırılacak kararlarla ilgili onlar da güvence altına alınıyor.

Değerli arkadaşlarım, ama aynı himaye görevden alınan polisler yapılmıyor. İdari Yargılama Usul Kanunu’nda bir değişiklik yapılıyor. Diyorlar ki: “Görevden alma, geçici görevlendirme -birkaç tane daha yazıyor- bunlar, bitirilmiş idari işlem sayılmaz.” Ne demek? Bunu Ahmet İyimaya iyi anlar, Faruk Bal da iyi anlar ama anlamayanlar var. Anlamayanları aldatmak için. “Bitirilmiş idari işlem” demek “Yasa yollarına müracaat edilebilir idari işlem.” demek. “Bitirilmemiş idari işlem” demek “Ben daha işe devam ediyorum, yazmaya devam ediyorum, daha imza atmadım, bu işlem bitmedi, yargıya gidemezsin.” demektir. İşte bu kanunla idare hukukunun temel kuralları alt üst ediliyor. “İdarenin hiçbir eylem ve işlemi yargı denetimi dışında bırakılamaz.” şeklindeki Anayasa kuralına aykırı, vatandaşın bireysel haklarını devlete karşı koruyan tüm evrensel değerlere aykırı olarak operasyonlarda, AKP yolsuzluğu yapan operasyonlarda görevlendirilmiş, delilleri toplamış olan emniyet mensuplarının dava açma hakkı bu kanunla ellerinden alınıyor.

Değerli arkadaşlarım, bu, dahası var ama vakit geçtiği için toparlayarak ifade etmek istiyorum. Bu mızrak çuvala sığmaz. Bundan sizin kurtulmanız mümkün değil çünkü teknoloji gelişti. Elektronik delil ve iz asla, kafa yok edilemez. Bu elektronik delil ve iz yakalandıktan sonra bundan kurtuluş yok. Bunca operasyonu yapan emniyet görevlileri başına sizin bir kış getireceğinizi bilmez mi? Bilir. Biliyorsa şu kadicik bir alet olan flash belleğe bütün bu bilgileri yüklemes mi? Yükler. O zaman nereden kaçırıyorsunuz siz? İstediğiniz kadar bilgisayarı kökünden yok edin. Bu bilgiler herkesin elinde, işte tapeler içerisinde her gün akşam bir delil yayınlanıyor. O zaman, bunu hukuk içerisinde adil yargılanma hakkına uyarak, masumiyet karinesine de riayet ederek, yargıyı serbestleştirerek kendi

içinde çalışabilmesine imkân sağlayacak şekilde üzerindeki siyasi baskıyı ve siyasi operasyonu sona erdirin, yargı kendi içerisinde, kendi temposu içerisinde devam etsin. Ama benim sizi uyarmak istediğim daha vahim olan iki tane önemli konu var. Sayın Bakanım, burayı zatiâliniz de dinlerse iyi olur.

Şimdi, bu operasyonlar üç grupta toplanıyor. Birinci grubu rüşvet, yolsuzluk, ihaleye fesat karıştırma, görevi suiistimal, kara para. Bunlar bizim iç hukukumuzda görülmesine ilişkin kurallar. Bunu bir şekilde yaparız, sonunda gitse gitse insan hakları mahkemesine gider, yargı olarak. Ama ikinci gruptaki operasyonlar Reza Zarrab kaynaklı İran petrol ambargosunu veya Birleşmiş Milletlerin İran'a uyguladığı ambargoyu delmeye ilişkin kara para operasyonu ile bütünleşen, uluslararası boyutu olan bir soruşturma. Bunun şimdilik Türkiye ve İran ayağı faaliyete geçti. Diğer ülkelerde de muhtemelen benzer gelişmeler olabilir. Dolayısıyla, bu uluslararası mecralarda, kurum ve kuruluşlarda bir sorgulama ve karşılığını değerlendirme, muhakeme, murakabe ve muaheze edilme ihtimali çok yüksektir. Türkiye, bu operasyonun sonunda ambargoyu delen, kara para aklayan, uluslararası kara para trafiğini yöneten bir ülke konumunda olmamalı. Olmaması için Türkiye bununla ilgili delillerini ortaya çıkarmış, failleri kimse, kimsenin gözünün yaşına bakılmadan kendi yargısında yargılanmalı ve uluslararası böyle bir risk ortaya çıktığında "Ben, kendi yargımda bu işi tamamladım kardeşim git yoluna." diyebilme hakkını elde etmelidir.

İkinci ise Suriye kaynaklı, tır operasyonlarıyla ortaya çıkan teröre destek El Nusra'ya, El Kaide'ye, ISID'e destek anlamındaki birtakım deliller, belgeler ve buna ilişkin soruşturmalar.

Değerli arkadaşlarım, bu da uluslararası kurum ve kuruluşların takip ettiği ve buna ilişkin ülkeleri uluslararası mecralarda murakabe ve muaheze ettiği bir konudur. Dolayısıyla Türkiye, bununla ilgili ortaya çıkan delilleri kendi yargı organları içerisinde halletmeli, failleri kimse, nereye kadar gidiyorsa oraya kadar gitmeli, Türkiye'yi yurt dışında veya uluslararası mecralarda teröre destek veren ülke hanesine yazılmasını engellemelidir. Bu, bugün için sizin göremeyebileceğiniz ama yakın gelecekte Türkiye'yi ve Türk milletini tarih önünde sorgulayabilecek, sorgulanabilecek bir noktaya taşıyacaktır. Bugün, büyük bir telaş ve büyük bir korkuyla bu delilleri ortadan kaldırmak için getirmiş olduğunuz bu kanun, hayra alamet değildir. Aynen HSYK Kanunu gibi Türkiye'de demokrasiyi ortadan kaldıracak ve gelecek nesillerde de demokrasinin vermiş olduğu hak ve hürriyetlerden yararlanma imkânını ortadan kaldıracak ve Türkiye'yi beşinci sınıf dünya ülkeleri hanesine yazdıracak bir tekliftir. Gelin hakka dönün, gelin hukuka dönün, gelin akli, mantıki ve akliselime uygun olan yolu tercih edin. Bu tercihinizi eğer doğru yaparsanız, Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz Türkiye'nin gelecekteki özellikle son iki şıkta ifade ettiğim yolsuzluk ve kara para aklama gibi operasyonları bir kenara bırakırsak, uluslararası alanda kara para merkezli ambargoyu delen ülke ve diğer taraftan da terörü destekleyen ülke konumuna düşmemesi için elimizden geleni yapacağız. Bu kanunun yürürlüğe girmemesi için İç Tüzük'ün verdiği imkânları sonuna kadar kullanıp göğsümüzü siper edip bu kanunun Meclisten geçmesini engelleyeceğiz diyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Yürürlüğe girmemesi mi yoksa kabul edilmemesi mi?

FARUK BAL (Konya) - A'dan Z'ye, ne anlarsan.

BAŞKAN – Peki, çok teşekkür ediyorum, tamam.

Teşekkür ediyorum Faruk Bey, sağ olun.

Ertuğrul Bey, buyursunlar.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Sayın Başkan, Adalet Komisyonunun değerli üyeleri, Sayın Bakan, muhterem hazırun; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Saat 4'te başlayan bir müzakere bir saatlik arayla oldukça yorucu biçimde devam ediyor ama çok önemli bir kanunu görüştüğümüzü düşünüyorum ve bu kanunun önümüzdeki günlerde kamuoyunda çok büyük tartışmalara vesile olacağını düşünüyorum; o yüzden, daha kanun teklifinin başında kaygılarımızı, itirazlarımızı, düşüncelerimizi etraflıca yapmamız gerektiğine inanıyorum. Bunun yeri de bence Adalet Komisyonudur. Ben, Meclis İç Tüzüğü'nde bir usul eksikliği olduğunu da izninizle ifade etmek istiyorum. Komisyonlar arasında bir hiyerarşi yok elbette, bütün komisyonlar kendi alanlarında bağımsız olarak Meclis adına iş görüyorlar ama İç Tüzük'te sanki bir hiyerarşi varmış gibi, Anayasa Komisyonu başa yazılmış, arkasından Adalet Komisyonu yazılmış.

BAŞKAN – Yanlış o.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Hâlbuki alfabetik sırayla da olsa Adalet Komisyonu önce gelir.

BAŞKAN – Kesinlikle aynı kanaatteyim.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Ayrıca, Anayasa nihayet bir hukuk metnidir ama adalet bir idedir. Anayasa, adaleti kapsamayabilir ama adalet, Anayasa'yı her zaman kapsar, içselleştirir. Adalet, bence her şeyin, bütün kavramların yasama ile görevli bir organda bütün öteki mekanizmaların hiçbir zaman gözden uzak tutmaması gereken en temel kavramdır. O yüzden Medis İç Tüzüğü'nü biz birkaç yıldan beri değiştirmeyi hep konuşuyoruz, bir türlü başaramadık ama bu usuli olarak gözükebilir, esasa çok mütealliktir bence. Öz şekli etkilediği gibi şekil de özü etkiliyor. İç Tüzük'ü açıp komisyonların sıralamasına bakanlar bir alfabetik sırada gözetilmediği için Anayasa Komisyonunu başta gördükleri zaman sanki "Birincil komisyon odur." düşüncesiyle bakabiliyorlar. Hâlbuki bence birinci komisyon Türkiye Büyük Millet Meclisinin yasama işlevinde en temel komisyon ve bütün yasama faaliyetimizde en temel kavram adalet kavramıdır; bunun altını çizmek istiyorum, buna döneceğim.

Bir noktada çok üzüntü duyuyorum. Bu Komisyon'da, geçenlerde, bundan önceki bir kanun teklifinde, Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunun yeniden düzenlenmesiyle ilgili kanun teklifinde fevkalade üzüntü verici görüşmeler oldu. O kanun teklifi, bu üzüntülü görüşmelere toplumda sahne olduktan sonra içerideki uyarılar fayda etmedi ama dışarıdan, bir yurt dışı gezisinden sonra bazı uyarılar alınca geri çekildi. Bunu, ülkemiz için büyük talihsizlik hissediyorum yani Türkiye Cumhuriyeti kendi yasalarını, kendi aklıyla, kendi vicdanıyla, kendi izanıyla yapabilecek bir erginliğe ve olgunluğa gelmiş olan bir toplum olmalıdır ama biz geçmiş yıllarda da dışarıdan bir zorlama olduğu zaman demokratikleşme konusunda adımlar attık, dışarıdan zorlama olmadığı zaman "Biz bize benzeriz." anlayışına hep geri döndük. Daha önce de bir vesileyle söylemişim. Biraz şaka kaldırsa içinde bulunduğumuz durum, hani sürekli "dış mihrak" sözü ediliyor ya işte dış mihraktan kimin etkilendiği belli olur gibi bir benzetme yapmak belki mümkün ama içinde bulunduğumuz ortam değerli arkadaşlarım -üzüntüyle söylüyorum- şaka kaldırmıyor.

Bakınız, bu sabah çok izlenen bir televizyon kanalında oldukça yaygın gazetelerin temsilcilerinin kendi aralarında bir değerlendirmesi vardı. Bir tanesi dedi ki, Türkiye'de en fazla bilinen basın organlarından birinin temsilcisi: "Basın şu anda itibar itibarıyla dibe vurdu." dedi. Basının şu anda en fazla itibar kaybettiği bir noktadayız. Neden? Çünkü, birkaç akşamdan bu yana, birkaç günden bu yana ülkemizde siyasetin en tepesindeki bir arkadaşımızın basında çıkan, görsel basında yazılı basında çıkan her şeye müdahale ettiği konusunda birtakım hukuken kayıt altına alınmış olan bilgileri dinliyoruz. Bu, gerçekten hem basının itibarını aşağı çekiyor hem bileşik kaplar gibi siyasetin itibarını aşağı çekiyor. Buna ihtiyacımız yok ki bizim. On yıldan bu yana, bu ülkeye fiziki alanda veya başka alanlarda önemli hizmetler yapmış bulunan bir siyaset adamı, basında bir yanlış gördüğü zaman, o haberi yazan kişiye müdahale etmek yerine, o yanlışlığı yapan kişiyi arar ve "Bu yanlışlığı benim vatandaşına karşı nasıl yaptınız?" der. Açar basına da "Teşekkür ederim siz bu haberi yazmışsınız; ben de onun ilgisini aradım, o sorumlunun üzerine gittim, onu düzelttirdim." der ve basına bu yeni haberi verir. "Bunu yazma diyerek bir sorun çözülmez; bu, yanlış bir yöntem. Yani nasıl danışmanlarla çalışılıyor, nasıl bir çevreyle çalışılıyor bilmiyorum ama bu yol değil. Ne oldu? Bu telefonlara muhatap olan arkadaş, dün akşam bir televizyon kanalında "Bir ben miyim bu emirlere muhataplara olan, bir ben miyim bu direktiflere muhatap olan? Öyle mi zannediyorsunuz? Hepsi. Bu baskılar, bu yukarıdan emir buyurmalar bende ete kemiğe büründü." dedi. Sabahtan da bir başka gazetenin genel yayın müdürü "Basının itibarı dibe vurdu." dedi. Peki, adaletin itibarı nerede?

Değerli arkadaşlarım, adliye hepimizin. İnanalım inanmayalım kararlarına, sığınacağımız son merci, son sığınak, son iltica edeceğimiz yer. Orada geçmişten bu yana nice yanlış kararlar verilmiş olabilir, Adliyenin her tarafında bulunmuş bir arkadaşınız olarak konuşuyorum ama bizim işimize gelmediği zaman adliyeyi yerin dibine batırmak sadece Türkiye'de hukuk dışı çevrelerin işine yarar; hukuka itibar etmeyen, devletin düzeni olmasını isteyen, hukuk mekanizmalarının iflas etmesini isteyen çevrelerin işine yarar. Adaletin kendi içinde kendisini iyileştirmesi için gereken önlemleri alırız ama adaleti yerden yere vurduğumuz zaman bizim ayağımıza basıldığında yerden yere vurduğumuz zaman, sadece bize zararı dokunan mahkeme değil bütün adalet kavramını zedeleriz. Geçen gün yine bir kamuoyu araştırması çıktı, adalet toplumun güveni çok aşağıları inmiş.

Peki, adaletle güvenmeyen bir toplum nereye güveniyor? Nereye güveniyor, siyasete mi güveniyor? Yine bir anket çıktı, orada da yüzde 72'si, son yaşanan olayların yolsuzluk olduğuna inanıyor. Değerli arkadaşlarım, bu bileşik kaplar gibi bütün yapıların dibe vurmasıdır; biz bunu hak etmiyoruz, buna itiraz ediyorum. Yani bu geride bıraktığımız on yılın beş altı yılında bulunmuş, bunun icra organında beş yıldan fazla görev yapmış bir mensubu olarak şu geldiğimiz tabloya itiraz ediyorum, isyan ediyorum, bu haksızlıktır ama buradan akılla çıkılır, buradan panikle çıkılmaz, buradan öfkeyle çıkılmaz, buradan telaşla çıkılmaz, buradan akılla çıkılır, sağduyuyla çıkılır. Buradan kolumuzu kesmeye çalışmayalım, sakalımızı kesmeye çalışalım. Hani İnebahtı'dan sonra Sokullu Paşa'nın söylediği var ya: "Sakalı keserseniz yeniden gelir." Ama adaletle uğraşırsanız böyle yargıyı ve medyayı, siyasetin, ayrıca bağımsız karar vermesi gereken kurumlarını böyle kendi çıkarınız için panik hâlinde dizayn etmeye çalışırsanız kolunuzu kesmiş olursunuz. Şimdi,

bence Türkiye’de bu yanlış yapıyor; bunu büyük bir kaygıyla, büyük bir üzüntüyle söylüyorum. Ben Türkiye’nin 2002’de başladığı yürüyüşün hiçbir kazaya uğramaksızın şu anda da şanla, şerefle, dürüstlikle, açıklıkla, herhangi bir şaibenin gölgesi altında kalmaksızın yürümesini bütün kalbimle temenni ederdim; çok isterim ama madem böyle bir sorunla karşı karşıya gelindi, o zaman o sorunu örtbas ettiğimiz görüntüsü veren düzenlemeler yapmaya çalışmak yerine o sorunu yaratanların kolunu, kafasını -neyse- hukukun emrettiği biçimde kesip o badireden kendimizi kurtarmamız gerekirdi. Şimdi, maalesef talihsiz bir süreç yaşıyoruz.

Değerli arkadaşlarım, bakın, adalet kavramı... Barış adaletle sağlanır, düzen adaletle sağlanır. Gelişme angaryayla sağlanmaz, adaletle sağlanır. Yükselme, bir milletin, bir insanlığın, bir toplumun yükselmesi adaletle sağlanır. Bütün bunlar adaletin çok temel bir kavram olduğunu gösteriyor. Adalet kavramı bütün dinlerin de -bence- derinden bir yerden baktığınız zaman ibadetten bile önce gelen amacdır. İbadetle ilgili kusurunuz affedilebilir ama adaletle ilgili kusurunuz katiyen affedilmez. Adalet, ibadetten bile -bütün dinler için söylüyorum, sadece İslam dini için söyleyemiyorum- önemlidir. Adalet çünkü insanlığın ulaşmak istediği en yüksek idedir, bütün dinlerde Zebur’a bakın, İncil’e bakın, Kur’an’a bakın, adaletle ilgili çok emredici, çok temel, katiyen ihmal edilmez hükümler var. O hükümlerden birini gözden kaçırıp da “Ben o dine mensubum.” dersiniz, hiç kimseyi aldatamazsınız, ne o emri vereni aldatabilirsiniz ne de o inancın gerçek, samimi müntesiplerini aldatabilirsiniz.

Değerli arkadaşlarım, dünyanın büyük hukuk fakültelerinden birinde, Harvard Hukuk Fakültesinde dünyanın çeşitli kültürlerinin adaletle ilgili sözlerine yer verilmiş İngilizce olarak duvarlarda. Aramızda o üniversiteleri, o fakülteleri bilen arkadaşlarımız vardır, hocalarımız vardır; onların da tekrar hatırlayacaklarına güvenerek söylüyorum. Bunlardan birisinde, Harvard Hukuk Fakültesinin duvarında şöyle yazıyor: “Ey inananlar, haktan yana olup var gücünüzle bütün işlerinizde adaleti gerçekleştirin. Allah için tanıklık edin. Bu hükmünüz ve şahitliğiniz bizzat kendinize, ana babanıza, en yakınlarınıza zarar verse bile bu şahitlikten vazgeçmeyin. Zengin ve fakir diye de ayırmayın çünkü Allah onların hepsine sizden daha yakındır ve siz eğer şahitliğinizi eğip bükerseniz biliniz ki Yaradan en doğruyu biliyor ve görüyor.” Bu, Harvard Hukuk Fakültesinin duvarında yazıyor, Kur’an-ı Kerim’den. Bakın, bu çok önemli bir hüküm. Yani bizim yazdığımız, yaptığımız bütün yasalardan daha tepede, daha yukarıda bir tabii ilahi hukukun temelini teşkil eden kavramlar var ve adalet onların en tepesinde. Yaptığımız hiçbir iş, bu çatı altında yaptığımız hiçbir iş, partimizin çıkarına aykırı olabilir, ülkemizin şusuna busuna aykırı olabilir, bizim siyasi beklentimize aykırı olabilir, bunların hepsi bir vadede açıklanabilir ama adalet aykırıysa hiçbir cihanda, o cihanda, bu cihanda, hiçbir cihanda açıklanmaz.

Değerli arkadaşlarım, “Adalet mülkün temelidir.” diye bir söz var, onu bazıları mülkiyetin temeli sanıyor, hâlbuki “Mâlikül mülk: Mülkün sahibi Allah.” dediğimize göre bütün evrenin, bütün kâinatın temeli adalettir, değil mi? Bu böyle bir kavram.

Bizim ecdadımız diye övündüğümüz Osmanlının düzeni -Başkanımız da çok iyi bilecektir- Kınalızâde Ali Efendi, 16’ncı yüzyılın Ahlâk-ı Âlâî kitabında adalet dairesi...

BAŞKAN – ...benim kütüphanemde ve Türk Tarih Kurumunun bir sene evvel bastığı...

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Biliyorum, biliyorum.

Ahlâk-ı Âlâî’de düzeni adalet dairesiyle izah etmiştir. Nasıl izah etmiş? Diyor ki: “Adalet dünyada barışın temelidir. Adldir mucibi salâhi cihan.” Öyle mi? Arkadaşlar bunları tutanağa yazarken zorlanıyorlar ama sonra düzeltiriz. “Cihan, dünya bir bağdır ve duvarı, sınırları devlettir. Devlet de hukukla kendisini sürdürebilir, devletin temeli şeriattır, hukuktur devletin nizamı. Kanun bir siyasi güçle, o nizam, o düzen bir siyasi güçle korunabilir. Siyasi gücü de bir erkin, askerin koruması gerekir. Asker için de varlığa ihtiyaç vardır, varlığı da halk üretir. Halkı da ancak adalet bir arada tutar.” diyor. Adaletten başlıyor, adalette bitiriyor. Bu, Kınalızâde’nin sadece Ahlâk-ı Âlâî’inde değil, İbni Haldun’da da aşağı yukarı böyle, Aristo’da da aşağı yukarı böyle. Yani insanlığın iyi bir düzene kavuşması için kimler düşünmüşse onların bulduğu temel ide, temel kavram “adalet” kavramıdır.

Kınalızâde’den söz edince, onun bir çağdaşı var, belki biraz esprili olur, yorulduk hepimiz, onu hatırlatmak istiyorum. Ayaküstü, geçende, Sayın Başkanla da konuştuk: Zembilli Ali Efendi. Her ikisi de 16’ncı yüzyılın büyük âlimleri. Zembilli Ali Efendi Bayezid oğlu Selim Han döneminde şeyhülislamlık yapmış. Ama Çaldıran seferi sırasında, İran seferi sırasında padişahla birlikte sefere giden bir müfti var, Hamza Efendi. Müfti Kanlı Hamza, Kara Hamza diye de kayıtlara geçtiği söylenen bir müfti. Yavuz Selim çok celalli bir padişah, hançeri çekip bazen huzurdaki vezire sapladığı rivayet edilen, Uzunçarşılı’nın falan yazdığına göre rivayet edilen bir padişah ve sefer sırasında da Anadolu’da büyük kıyımlar yapıyor. O kıyımlar sırasında da tabii, usulen bir fetva alıyor, usulen.

BAŞKAN – İdrisi Bitlisi’nin Heşt Behişt’i var.

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Orada yazıyor, evet.

Ve Hamza Efendi de, müfti, sürekli buna fetva veriyor. Dönüşte veya seferin bir noktasında Şeyhülislam Zembilli Ali Efendi diyor ki: “Hiç Allah’tan korkmuyor musun? Böyle, padişah celalleniyor, padişah öfkeleniyor, padişah kızıyor, sen anında onun kellesinin vurulması için ‘Katli vaciptir.’ diye fetva veriyorsun.” Diyor ki: “Allah’tan korkmaz mıyım? Haşa, tabii korkuyorum ama padişah’tan da çok korkuyorum.” İlginçtir, bu Hamza Efendi sonra rüşvetten padişaha ihbar ediliyor, rüşvetten hakkında hüküm tespit ediliyor ve Hamza Efendi’nin da katlini yine padişah sağlıyor. Yani bir adaletsizliğe vasıta olmuşsa birisi, onun sonu mutlaka hüsrarla sonuçlanıyor. Bu da tarihten.

Şimdi, değerli arkadaşlarım, bizim Türkiye’de adliyenin işleyişiyle, adaletin işleyişiyle ilgili, mahkemelerin işleyişiyle ilgili sorunlarımız yok mu? Var, elbette var. Yeni mi? Hayır, yani Fikret’in ben o ünlü şiirinden bir beyit hatırlıyorum: “Ey, vad-i muhal, ey kizb-i muhakkak/ Ey, mahkemelerden mütemadi kovulan hak.” diyor. “Ey, mahkemelerden mütemadi kovulan hak.” bu ezeli derdimiz ama bunu dışarıdan, kendimize göre mahkeme kurarak veya kurulmuş mahkemeyi dağıtarak düzeltemeyiz. Burada hukuk fakültesi dekanı var, burada pratiğin içinden gelen arkadaşlarımız var. Bu, eğitim sistemiyle de çok ilgili. Yani Türkiye’de hukuk fakültelerinin eğitim düzeyi. Bu konuştuğumuzu burada konuşmuyoruz. Bence Adalet Bakanının önce oturup bunun üzerinde çalışması lazım YÖK’le birlikte, Eğitim Bakanlığıyla birlikte. Fevkalade, yani sizin bir lisede yurttaşlık dersi verilmeyeceğiniz arkadaşlar hukuk fakültelerinde hocalık yapıyor. Onların yetiştirdiği öğrencilerden, sonra, adalet bekliyorsunuz. Çok derin sorunları vardır adaletin ama bu kritik bir eşikte, bize lazım olduğu sırada düzenlemeleri yapmaya kalkarsanız kimseyi ikna etmez. Burada yapacağımız her şeyin, her düzenlemenin adil olduğu konusunda toplumun vicdanında bir duygu yaratmamız lazım.

Şimdi, mahkemelerin işleyişiyle ilgili biz ilk defa, 17 Aralıktan beri mi bir yakınma duyuyoruz? Hayır, 2008’den, 2009’dan beri biz kulaklarımızı tıkadık kısmen ama birçok insan itiraz etti. Öyle mi? Etti. Ben 2009’da -hatırlatmak istiyorum değerli arkadaşlarım, tarih veriyorum size, hepinizin önünde iPad var, hemen tıklayıp, girip bulabilirsiniz- 18 Nisanda -burada olayla ilgili arkadaşlarımız da var- Antalya’da bir söyleşi sırasında dedim ki: “Ben Ergenekon davasını çok önemsiyorum. Türkiye’de demokratik düzene karşı bir arayış olduğu, bir kıskırtma, bir kalkışma olduğu konusunda benim vicdanı, somut bilgilerim yok ama vicdanı, gördüklerimle ilgili sezgilerim ve inançlarım var. Ama Ergenekon davası, kullandığı yöntemler ve yarattığı soruşturması, yaygınlıkla, gittikçe toplumun önünde haklılık duygusunu yitiriyor.” 18 Nisan 2009, girin, “Ertuğrul Günay: ‘Ergenekon davası 12 Marta dönmessin.’” başlığıyla girin, bulacaksınız bunu. Bunu söyledim. “Bakın, 12 Mart da terörle mücadele adı altında yola çıktı, sonra Ankara Hukuk Fakültesinden Bülent Nuri Esen’i, İstanbul Hukuk Fakültesinden Tanık Zafer Tunaya’yı gözaltına aldı, bir aydınlar cadı avına döndü, bir haklı yargılama olmaktan çıktı, bir haklı soruşturma olmaktan çıktı, bir aydınlar cadı avına döndü. Korkuyorum ki oraya doğru gidiyor. Türkân Saylan olayı da somut ve sıcağı önümüzde, Haberal Hoca da sanıyorum o tarihlerde gözaltına alınanlardandı. Siz buraya doğru, bilim insanlarına doğru, birtakım toplumun tanıdığı, sevdiği aydınlara doğru bunu yaygınlaştırırsanız ve üstelik onları sabahın köründe gidip kanun kaçağı gibi yakalamaya kalkarsanız o haklılık duygunuzu yitirebilirsiniz ve bu sulandırır bu davayı ve bu içinden çıkılmaz, kamu vicdanını incitir hâle gelir.” dedim. 18 Nisan 2009. 19 Nisan tarihli gazetelerde Adalet Bakanının bana cevabı var: “Adalet tıkr tıkr işliyor, herkes işine baksın.” dedi.

Ben bir hukukçuyum, evet, Kültür ve Turizm Bakanıydım ama bir hukukçuyum. Yani onu bana söyleyen arkadaşlar kadar hukuki bilgim, deneyimim, gayretim, uğraşım var. Üstelik de hep siyaset hukuku alanında çalışmış bir arkadaşınızım, o yargılama süreçlerinin de içinde çeşitli kademelerde bulunmuş bir arkadaşınızım. O kaygılarımı söyledim, onu ciddiye almak yerine “Adalet tıkr tıkr işliyor.” dedi arkadaşımız. Şimdi, ne zaman adaletin tıkr tıkr işlemediğinin farkına vardınız? 17 Aralık, sabah saat altıdan sonra. Bu rahatsız edici bir şey. Bazı arkadaşlarımız rahatsız oluyor ama olmasınlar. Çünkü bakın, kamu böyle algılıyor, sevgili arkadaşlarım, kamu böyle algılıyor, kamuoyu böyle. Normal akıl var, insanların normal aklıyla, ortalama insan aklıyla, ortalama insan vicdanıyla, ortalama insan izanıyla alay edecek bir şey yapmamak lazım. Orada haklılık parlamentodaki parmak çoğunluğundan çok daha önemlidir. Çünkü sonuçta parlamentodaki parmak çoğunlukları yazılır bir yere ama toplumun vicdanında, izanında, imanında haklı olup olmadığınız o tarih boyunca sizi bir hüküm olarak takip eder.

Şimdi, bu şikâyetler yapıldı, arkasından başka davalar geldi, o davalarda da bu itirazlar göze alınmadı. Emniyetle ilgili, hatırlatmak istiyorum size, daha 2013 yılının yaz aylarında, İstanbul’da 5 tane ağacı korumak için yola çıkan çocuklara sabahın altısında polis inanılmaz bir, herkesin kabul ettiği, Sayın Cumhurbaşkanının da kabul ettiği, tevil yoluyla Sayın Başbakanın da kabul ettiği bir şiddet uyguladı. Ona herkes karşı çıktı ama siz üç ay sonra çıktınız, “Polis destan yazdı.” dediniz. Bakın, yargıyı korudunuz, savcıyı korudunuz o zaman çünkü başkasına zararı dokunuyordu. Koruduk, öyle diyorum, koruduk, o zaman zararı başkasına dokunuyordu. Polisi, aynı şekilde, “Destan yazdı.” falan diye övdük, göklere çıkardık ama ondan sonra birdenbire bir başka kritik eşikte polisle ilgili,

yargıyla ilgili, adliyeyle ilgili, savcıyla ilgili, Yargıtayla ilgili, Türkiye'nin bütün hukuk düzeniyle ilgili inanılmaz iddialar ortaya sürmeye çalıştık ve şimdi buradan Türkiye, tekrar düzen kuracak, biz yasa çıkaracağız, bazı yargılamalarının önünü düzelterek ve buradan yol yürüyeceğiz diye bekliyoruz. Bu, inan ki bana eğer toplumun vicdanında bir haklılık taşımıyorsa bir yeni sonuca getirmez. Şimdi, teknik ayrıntıya çok fazla boğulmak istemiyorum ben çünkü bu yasanın hem zamanlamasının hem genel amacının adalet duygusunu fevkalade zedelediğine inanıyorum ve o çerçeve içinde götürmek istiyorum.

Şimdi, burada özel mahkemeler işte kaldırıldı ama uzatma süresi verilen özel mahkemeleri sanıyorum on beş günde kaldırıyoruz. Özel mahkemeleri kaldırmakla kalmıyoruz, dağıtıyoruz özel mahkemeleri. Yani özel yetkili savcı değildir arkadaşlar, özel yetkili savcılıktır; özel yetkili hâkim değildir, özel yetkili mahkemedir. Siz o özel yetkilerini aldığınız zaman olağan ceza mahkemesi, ağır ceza mahkemesi, olağan ağır ceza savcısı hâline gelir. Öyle yapmıyorsunuz, darmadağın ediyoruz onları ve tamamen... 5.600 dosya var, 20 bin soruşturma var; on beş gün içinde bütün bunları darmadağın ediyoruz, Türkiye'de hukuk sistemi işlemez hâle gelecek. Onunla yetinmiyoruz, tedbirlerle ilgili yeni bir düzen getiriyoruz. Tedbirlere itiraz hâlinde... Şimdi, yani bunu yazan arkadaşlarımız -demin bir arkadaşım, değerli arkadaşım konuştu- tamamen yasanın insan hakları ve Anayasa çerçevesindeki makul unsurlarını, hedeflerini söyledi amenna; arkadaşlar da dediler ki: "Hiç kritik yerlere girmedin." Hakikaten kritik yerlere girilmedi. O kritik yerleri gerçekten hukukçular mı yazıyor çok merak ediyorum? Yani Adalet Bakanlığı hukukçularının buna katkısı oldu mu, Parlamentodaki uzmanların buna katkısı oldu mu çok merak ediyorum değerli arkadaşlarım. Yani bir mahkeme, ağır ceza mahkemesi nihai kararını -Yani nedir o nihai karar? Ağırlaştırılmış müebbet hapis- ağırlaştırılmış müebbet hapis kararını oy çokluğuyla verebiliyor mu? Bir ağır ceza mahkemesi nihai kararını oy çokluğuyla verebiliyor mu? Evet. Tedbir kararını niye oy birliğiyle veriyor? Tedbir bu arkadaşlar. Bu, ceza değil, adı üzerinde tedbir, önlem bu. Yani "Ben şunu araştıracağım; bir dakika kardeşim, senin mal varlığını şurada tutuyorum." İtiraz edersin... Geçen gün nitekim birisiyle ilgili işte "2012'nin filan tarihinden önceki bu mal varlığı bu soruşturmaya girmez." dediler, geçen gün kaldırdılar. İtiraz edersiniz on beş gün içinde. "Kardeşim, bu benim babamdan kalmış olandır." dersiniz, "Bu, eşimin babasından olan" dersiniz kaldırırınız. Orada sınır getirirsiniz; hayır, hayır onu yapmıyorsunuz. "Bu mal varlığının suçtan elde edildiğine ilişkin MASAK kararı, SPK kararı, BDDK kararı -daha bilmem ne kurulu kararı- getireceksiniz, zorunlu." diyorsunuz. "Getireceksiniz, ondan sonra da o raporlar çerçevesinde oy birliğiyle karar vereceksiniz." diyorsunuz. Yani arkadaşlar, yapmayın! Bunu bir hukukçu yazmaz. Bunu yazan arkadaşım bak, burada Yargıtay üyeleri var, hukuk fakültesi dekanı var, herkesin önünde söylüyorum: Bunu yazan adam hukuk fakültesi 1'inci sınıfından 2'nci sınıfına geçemez. Bu hukukun hiçbir kavramını bilmiyor demektir. Böyle bir şey olur mu? Böyle bir şey olur mu? Bu ayıptır, bu ayıptır yani bu, siyaset adına da yazılmaz. Şimdi, davaları kadük etmeye çalışma anlayışıyla çalakalem bir şey yapılmış ve bu, Parlamentonun önüne getiriliyor. Burası Türk milleti adına yasama yetkisini kullanan bir mukaddes mekândır. Buraya önüne gelen bir kâğıdın altını çizip de gönderemez. Çok ayıp bir şey! Böyle bir şey olur mu? Sayın Başkanım, bir dakika.

BAŞKAN – Öfke atına binmeyelim!

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Hayır ama yani bu, insan aklıyla, insan ahlakıyla, insan vicdanıyla ve hukuk ilmiyle alay eden bir anlayış. Yani bir daha söylüyorum arkadaşlar, elinizi vicdanınıza koyun. Ağırlaştırılmış müebbet hapis, yirmi yıl hapis cezalarını oy çokluğuyla veriyor öyle mi bir mahkeme? Oy çokluğuyla veriyor. Ama tedbir kararı ne? Yani uyuşturucu suçunu takip ediyoruz biz, uyuşturucuyla ilgili bir uyuşturucu baronunu yakaladık. O uyuşturucu baronunun mal varlığına el koymak için ben kurum kurum gezeceğim bir yerden rapor alacağım. Onlar nihai karar mı üretiyorlar? Gerçekten suçluluk değil, suçluluğu, suçluluk bakınız... Yani mahkemeden önce MASAK veya SPK veya BDDK diyecek ki: "El konulacak taşınmaz hak ve alacağın suçtan elde edildiğine ve suçtan elde edilen değerle ilişkili olduğuna ilişkin rapor almak zorunludur." Yapmayın arkadaşlar, bunu kim yazmışsa ona iade edin çok rica ediyorum. Çok rica ediyorum, yani bu, hukukun bütün kavramlarını zedeleyen bir bakış açısıdır. Böyle bir şey Türkiye Büyük Millet Meclisinin önüne kesinlikle getirilemez.

Şimdi, şunu görüyorum zaten: İktidarın, elbette en önemli mevkiilerini kullanan arkadaşlarımızın çok yoğun işleri var, çok yakından biliyorum gerçekten insanüstü bir gayretle çalışıyorlar onu biliyorum. Elbette danışmanlıklara ihtiyaçları var. Ekonomi danışmanları var, siyaset danışmanları var, hukuk danışmanlarının en üst düzeyde, birinci sınıf olması lazım, birinci sınıf. Yani ben hatırlıyorum 2007'de anayasa çalışması yaparken Ergun Özbudun Hoca'dan yararlandık biz değil mi? Levent Köker Hoca'dan yararlandık. Bunları görmüyorum şu anda. Bence bunlara ihtiyacımız var. Yani başka isimler saymayayım, daha önce çalıştığımız arkadaşları sayıyorum, bunlara ihtiyacımız var.

Şimdi, bugün uluslararası bir televizyonda Sayın Başbakanın açıklaması var. "Devlet kesesinden bir şey çıkmış mı? Efendim, rüşvet bir kamu görevlisiyle şahıs arasındadır." Tamam, rüşvet bir kamu görevlisiyle şahıs arasındadır ama siz bir hakkın verilmesi veya bir hakkın önlenmesi için aranızda bir anlaşma yapar, orada bir yerlere bir pay verir, arkasından da size verileceği kaygılı veya şüpheli veya soru işaretli bir hakkı alırsanız o zaman suçtur o, o suçtur. Yani "Devletin kesesinden çıkmış mı bir şey?" Şimdi bu söyleniyor. Arkadaşlar bakın, yani hukukçu danışmanları uyarıyorum: Bu, suçun tevil yoluyla ikrarıdır. Lütfen bunu yapmasınlar. Yazık ediyorlar, bu memleketi büyük hizmetleri dokunmuş bulunan...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Bakanım, idare etmesinler mi?

ERTUĞRUL GÜNAY (İzmir) – Hayır bakın, bu ülkeye hizmetleri dokunmuş bir siyaset adamına yazık ediyor bu danışmanlar. Ciddi hukuk danışmanlıklarına ihtiyaç var. Bu, yani devlet kesesinden çıkmamışsa... Yani devlet kesesinden rüşvet çıkmaz zaten. Rüşvet şahıslar arasında dolaşır ama siz o şahıslar arasında dolaşan parayla kamudan bir hakkı alırsınız veya bir hakkı önlersiniz. Bu budur ve bunu siz "Devlet kesesinden çıkmamış, o zaman..." diye izah ederseniz, bu suçu kabul ediyorsunuz da tavsifte yanılıyorsunuz demektir. Bunu ciddi hukukçular okurlar ve sizi mahkûm ederler ve o mahkûmiyet mahkemenin verdiği mahkûmiyetten daha ağır olabilir bazen.

Değerli arkadaşlarım, Sayın Başkanım, Sayın Bakan; çok dostlukla söylemeye çalışıyorum. İnanın, bazı arkadaşlar sesimizi yükselttiğimiz zaman sanıyorlar ki büyük bir başka itiraz, isyan kaygımız var. Evet, bir şeye itiraz ve isyan ediyorum: Demin söyledim yani ben bu ülkeye ciddi hizmetler yapmış bulunan bir siyasi hareketin şu tartışmalarla yüz yüze bulunmasını kesinlikle, kesinlikle istemezdim ama mademki böyle bir eşığe geldik, o zaman bunu örtecek, bunu saklayacak, bunu kadük edecek, bunu yargılamadan, yargılamanın elinden kurtaracak önlemler almak yerine bence kimse bunun failleri onları kulağından tutup yargının önüne çıkarmak, sakalı kesmek, kolu kesmek değil, sakalı kesmek doğrusudur. Bu, 20 milyon oy vermiş bulunduğu bir siyasi hareket, üç seçimden bu yana halktan oy almış bir siyasi hareket, üç kişinin -kötü bir tabir kullanmayayım masumiyet karinesi var çünkü- ağızlılığı yüzünden böyle bir badireye, böyle bir ithama, toplum vicdanında böyle bir sorgulamaya muhatap olmamalıdır. Ama siz de dinliyorsunuz yani hukuken alınmış bulunan kayıtlar var ve o kayıtları dinlediğiniz zaman siz de herhâlde benim gibi içinizden "Allah kahretsin" diyorsunuz. "Allah kahretsin bizi bu sorunlarla, bu olaylarla yüz yüze bıraktığınız için Allah kahretsin." diyorsunuz. O zaman hayıflanıp, burada da onların günahını temizlemeye kalkmamız yerine o kolu kesmemizdir, o sakalı kesmemizdir doğru olan.

Değerli arkadaşlarım, ben gerçekten son zamanlarda hem bu getirilen yasalarla ilgili hem de Türkiye'nin içine düştüğü bu tartışmalarla ilgili çok büyük bir üzüntü duyuyorum. Bir kez daha söylüyorum: Yaptığımız her şey adalete uygun olmalıdır çünkü adalet anayasadan yukarıdadır, adalet siyasetten yukarıdadır, adalet menfaatten yukarıdadır, adalet gelecek seçim beklentisinden yukarıdadır ve adalet bence Allah'ın emridir.

Sayın Başkanım, çok teşekkür ederim.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Hasip Bey, buyursunlar.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Sayın Başkan, benim de söz isteğim var.

BAŞKAN – Seninki herhâlde son sıraya geçecek.

Buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, size bir dosya sunacağım çıkarken. Şunu söylemek istiyorum Sayın Başkanım: Türkiye'nin birinci gündemi şu an adalettir. Özel yetkili mahkemelerin acımasızlığı, gizli dinlemelerin yasa dışı, hukuk dışı, ahlak dışı delil toplamaların, bunların bilişim alanında kullanılmasının, uzun tutukluluğun, 550'nin üzerinde şu an ölümü bekleyen ağır hasta hükümlünün ve şu an binlerce siyasetçinin fikirlerinden tutuklu olduğu bir Türkiye'de yaşıyoruz. Bunun üzerine, bir de konjonktürel olarak 17 Aralık'ın getirdiği bir paket düzenlemesiyle şu an karşı karşıyayız.

Galiba buradaki herkesin biraz öz eleştiri bazında konuşması gerekiyor. Biz ne yaptık geçmişte? İktidarı, ana muhalefeti, hatta burada bulunan uzmanlar, TCK'yı yaparken bulunan uzmanlar, CMK'yı yaparken bulunan uzmanlar, hepsi, burada -tanıyoruz- varlar.

Fakat bir sitemimi dile getireceğim Sayın Başkan. Bu torba paket geldi. Siz "demokrasi paketi" diyorsunuz, bana göre içinde demokrasi de yok, adalet de yok; partime göre de yok, Barış ve Demokrasi Partisine göre ama Allah'tan korkun diyeceğim.

Bakın, “Özel yetkili mahkemeler kalsın.” demişsiniz. Biz kanun teklifi vermişiz 7 Ekim 2011 tarihinde Sayın Başkanım. Kanun teklifi vermişiz “Özel yetkili mahkemeler kalsın.” Bunu okumayacağım gerekçelerini. Uzun tutukluluk yara olmuş “Uzun tutukluluk kalsın.” demişiz. “Bilişim suçlarında suç işleniyor İnternet üzerinden.” demişiz, onunla ilgili kanun teklifi vermişiz, burada duruyor. Yine, Sayın Başkanım, siyasi parti ve sivil toplum örgütlerine acımasızca uygulanan tedbirler var; kendi partisine gitmeyi, hatta siyaset yapmayı yasaklayan tedbirler var -bu mal tedbirlerine getireceğim daha sonra onu- onunla ilgili yasa teklifi vermişiz. Silahların eşitliği konusunda teklif vermişiz. Yine, gizli soruşturmacılarla ilgili, dinlemelerle ilgili teklif vermişiz. Yine, 102’nci maddeyle ilgili teklif vermişiz, bu teklifte de, tutukluluk durumu Anayasa Mahkemesinden çok önce verdiğimiz bir teklif. Terörle Mücadele Kanunu’nun yürürlükten kaldırılmasını teklif etmişiz Sayın Başkan. Burada uzmanlar var. TCK ve CMK’yı yaptıkları zaman TMK’nın bütün hükümlerini kapsayan bir şekilde yaptılar. Burada, dini, vicdanı, insani olan kalkar doğru konuşur, uzmanı da, o gün o komisyonda olan da, o gün milletvekili olan da, o gün oy veren de elini vicdanına koyar, doğruyu konuşur burada.

Şimdi, bütün bunlar bu torbayı ilgilendirmiyor ama ana muhalefetin dün verdiği teklif ilgilendiriyor. Milletvekili olarak 14 tane teklifimiz komisyonunuzu ilgilendirmiyor Sayın Başkan. Üstelik, İç Tüzük’ün 74’üncü maddesine göre, teklifleri, başkanlar, Kanunlar Dairesi, Meclis Başkanlığı kanalıyla direkt komisyona havale eder ve İç Tüzük’ün 26’ncı maddesi de elbette ki başkana gündem belirleme hakkını verir ama bir şey der: “Teklif sahiplerini bilgilendir.” Ondan sonra “İlan tahtasına as.” der, bırakın e-maili vesaireyi. Ben buraya gelmişim, bu kadar kanun teklifi var. Ya, bu kadar mı şuurumuzu yitirdik, hukuk bu kadar mı ayağa düştü, hukuk nosyonu hakikaten bu kadar mı ayaklara düştü, bu kadar mı izanımızı kaybettik, bu kadar mı hukuk siyasetinde dibe battık, bu kadar mı çürümüşlük? Yani, ben bunu gerçekten söylerken utaniyorum ve bunu paket olarak getirdim vereceğim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Torba kanun onlar.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yok, 14 tane teklif vermişiz zaten değerlendirmiyorsunuz.

Özel yetkili mahkemeler kalsın. Burada bir hukukçu görmüyorum “kalkmasın” demeyecek ama zihniyeti de kalsın. Sıkıyönetim mahkemelerinden DGM’lere, özel yetkili mahkemelere, bunu kaldırmak demek geçici 10’uncu maddeyi kaldırmak değildir arkadaşlar. Terörle Mücadele Kanunu’nu kaldırmadığınız zaman bütün ağır ceza mahkemeleri özel yetkili mahkeme olur. O yasaları uygulamayacaklar mı? 220’nci maddeyi 2 defa uygulamayacaklar mı? 5’e göre ceza artırmayacaklar mı? 7’ye göre infazı artırmayacaklar mı? Propagandada hem oradan ceza verilip hem TCK’dan verilmeyecek mi? Biz neyin tartışmasındayız? Burada bir babayiğit göremiyorum “Özel yetkili mahkemeler devam etsin.” diyen. Herkes payını aldı, en çok biz aldık, evet. 10 bine yakın siyasetçimiz içeride, belediye başkanımız, seçilmişlerimiz içeride. Asker de içeride, 463 tane general, subay içeride, Ergenekon’dan -işte arkadaşlarımız da var burada- onlar da içeride. E, size de sıra geldi. Buradan herkes payını alacak, adalet karşısında dik durmayan, doğru durmayan herkes payını alacak ve o acıyı herkes tadacak, o haksızlığı herkes tadacak çünkü hiç kimsenin sığınacak bir limanı kalmadı adalet diye. Kim nereye sığınacak? Silinecek mi “tape”ler? Kim silecek, bana birisi çıksın desin. Önleme dinlemesini siz yasakladıktan sonra, bu pakette, nasıl, sadece 3 ağır ceza hâkiminin oybirliğiyle vereceği kararla gizli dinlemeyi yok edeceksiniz? Kiminle dalga geçiyorsunuz arkadaşlar ya? Yüzde 85’i Türkiye’nin gizli dinleme, idari merciler yani vali, emniyet müdürü ve komutan tarafından 81 vilayette yapılıyor, uzatmalı çavuş ve bekçi düzeyine düşmüş. Hepsi de emri altında Hükûmetin.

Arkadaşlar, kimse kimseyi kandırmasın. Önleyici dinlemeyi yasakladığınız zaman, isterse Yüce Divan karar versin, gizli dinleme için, hiçbir şeyi değiştiremezsiniz, birbirimizi kandırmayalım.

Bakın, MİT Başkanını niye bakan izniyle soruşturuyoruz? Bakanlar, maşallah, hepsi hukuk nosyonu süper, hepsi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde Sayın Türmen gibi on yıl çalışmış, her şeyi biliyorlar da onlar yargılama için izin verecek. Onların ne özelliği var? Bakanların ne özelliği var ki memurlarını soruşturma izni verecek? Adalet Bakanlığında -anladık- avukatlarla ilgili ayrı bir durum var, izin şartı var. Bir iki özel durum var. E, MİT için Başbakan verecek -yasa getiriyorsunuz- Genelkurmay için Başbakan, generaller için Millî Savunma Bakanı, bilmem kim için ne. Arkadaşlar, nedir bu izin sistemi? Niye barikat kuruyorsunuz yargılamanın önüne? Ne barikatı kuruyorsunuz, kimi kimden koruyorsunuz? Arkasından da, millî eğitimde yasa getiriyorsunuz. Özel yetkili mahkemeleri kaldıracaksınız ve özel yetkili mahkemeleri kaldırırken Uludere katliamını askerî Genelkurmay mahkemesine göndereceksiniz. Bu adalet sistemiyle siz terfi edersiniz tüm dünyada.

Arkadaşlar, yargı kararını uygulamamanın yolunu açıyorsunuz. Valileri, emniyet müdürlerini, komutanları, hepsinin yolunu açıyorsunuz, açık konuşuyorum. Tazminatı devlet ödesin, onlar da ne yaparsa. “Le passe de passe” Serbest piyasa ekonomisi uyguluyorsunuz.

Bu el koyma operasyonuna ilişkin konjonktürel yasa düzenlemesi yapmayın arkadaşlar, boşuna uğraşmayın. Adaletli olun, Terörle Mücadele Kanunu'nu kaldırın. Size önerim, adil bir yargılama için bağımsız yargının gereklerini yerine getirin. Burada uzmanlarımız var, hocalarımız var TCK'yı yapan, CMK'yı yapan, Barolar Birliği var. Gerçekten, benim önerim, herkes bu konuda elini vicdanına koysun ama son bir uyarı söyleyip çıkacağım çünkü aşağıdan çağırıyorlar, konuşmam var. Açılım sürecinde demokrasi paketi bu değil; bunu 25 madde olarak partimiz verdi. Sayın Bengi Yıldız burada, devam edecek. Bu yanlış. Bu eksik torbayla hiçbir çözüm sürecine katkı sunamazsınız.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Hasip Bey.

Değerli arkadaşlar, konuşma sıralarını arkadaşların bilmesi bakımından -çünkü dijital kayıta saptalar oluyor- şimdi, söz sıralarını yüksek komisyona arz ediyorum: Atilla Kart, Rıza Türmen, Dilek Akagün Yılmaz, Şuay Alpay, Ali Rıza Öztürk.

Başka söz almak isteyen var mı arkadaşlar? Yazalım tekrar.

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Beni de lütfen...

BAŞKAN – Evet, tamam, Murat Bey.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Başkanım, usul açısından söylüyorum. Bir alt komisyona havale edilip edilmeme konusunda bir karar...

BAŞKAN – Şimdi, şöyle...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – İkincisi, hocalarımız burada. Vakit geciktikçe, elbette yorumlar...

BAŞKAN – Bir ara küçük konuşma mı? Bir açayım, zapta geçmiyor Dilek Hanım. Küçük bir...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Önce hocalarımızın konuşmasını, görüşlerini bildirmelerini öneriyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Şimdi arz edeyim Dilek Hanım.

Bir: Yargıtay üyelerimiz var. Benim notum var. İki: Barolar Birliği var. Üç: Bilim adamları var. Şimdi, bilim adamlarından, genellikle bu Genel Kurul maddeler üzerinde geçerse bilim adamlarından biz ihtisas alalım. Maddelerdir, geneli üzerinde konuşma ihtiyacı olursa onlara da söz vereceğim; bunlar bitsin, onlara da söz vereceğim. Maddeler üzerinde bilim adamları... Yargıtay belki geneli üzerinde konuşacak, belki maddeler üzerinde.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Soralım efendim, belki görüşmek isterler.

BAŞKAN – Onu ben takdir edeyim Dilek Hanım. Ben, şu anda söz sırası şey ediyorum. Tamam, onu yine sorayım ben.

Başka söz isteyen?

MURAT BAŞESGİOĞLU (İstanbul) – Alt komisyona gitme ihtimali varsa konuşmaları burada sınırlandırılabilir, ben de aynı kanaatheyim.

BAŞKAN – Efendim, mesele, ben kendim şey ediyorum ama geneli üzerindeki müzakereden sonra, bittikten sonra -benim bireysel görüşüm değil- komisyon ona ihtiyaç duyarsa ben sevinirim şahsen; duymazsa da maddeler üzerine geçeceğiz.

Şimdi, hocalarım -değerli 3 bilim adamımız var- siz maddeler üzerinde mi, geneli üzerinde mi söz almak istersiniz? Ama bu sözler -Atilla Bey'e sözü sonra da verebilirim- yani bizim komisyonun uygulaması, Dilek Hanım, teknik bir alan olduğu için maddeler üzerinde bilim adamları konuşuyor ama takdir bunu yani "ratio legis" geneli üzerinde bir konuşma istiyorlarsa...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Yarın öğleyin hocalar gelemezler Sayın Başkanım. Yarın geleme ihtimalleri var.

BAŞKAN – Yok, günlü davet...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Onun için görüşlerini...

BAŞKAN – Parlamento, hocalarımızın buraya gelişinin giderlerini karşıladı ve birlikte çalışacağız. Yani, yarın hocaların olmaması gibi bir durumumuz yok.

Yargıtay, maddeler dışında...

YARGITAY ÜYESİ GÜRSEL YALVAÇ – Maddelerde...

BAŞKAN – Tamam, peki.

Barolar Birliği, geneli üzerinde bir şey etmek ister mi?

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ EKİM ERGÜN – Başkanım, size bir dosya sunmuştuk.

BAŞKAN – Var, var.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ EKİM ERGÜN – Dosyayı eğer dağıtacak olursak...

BAŞKAN – Bana çoğaltın, dağıtayım ben, zevk duyarım; çoğaltın, dağıtayım. Barolar bize gelen lojistik destektir. Çoğaltın dışarıda, hemen dağıtım veya arkadaşlar çoğaltsın, dağıtım.

Demek ki siz de maddeler üzerinde...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sevgili Başkanım, şimdi geneli üzerinde görüşmeleri yapacağız. Ben, ısrarla hocalarımızın da görüşlerini dile getirmesini istiyorum. Eğer alt komisyona gitmeyecekse önergelerimizi hazırlayacağız. Elbette, hocalarımızın bilimsel görüşlerinden de yararlanmak isteriz; Yargıtayın, Barolar Birliğinin bilimsel görüşlerinden yararlanmak isteriz. Önergelerimizi de ona göre hazırlamak isteriz alt komisyona gitmeyecekse.

BAŞKAN – Anladım Dilek Hanım.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Onun için buradaki görüşlerinin öne alınmasını talep ediyorum.

BAŞKAN – Hocaların söz almasını sizin temennilerinize göre değil, kendi kararlarına göredir. Konuşmayacaklarını ifade ediyorlar. Bilmiyorum, şey ettim ben, sordum. Ne yapayım ben başka?

Atilla Bey, buyursunlar.

ATILLA KART (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Adalet Komisyonunun değerli üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım, Ceza Kanunu ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nu 2005 yılında, 22'inci Dönemde hep birlikte hayata geçirdik. Temel bir kanun. Daha evvel seksen beş yıl civarında süreyle uygulaması olan bu temel kanunları değiştirdik. O değişikliktir sonra, benim tespitlerime göre -hocalarım tabii onu daha net olarak ifade edeceklerdir- Ceza Kanunu'nda 44 maddede değişiklik yapıldığını görüyorum, Ceza Muhakemesi'nde 56 değişikliğin yapıldığını görüyorum. Aradan geçen sekiz dokuz yıl içinde bu kadar çok madde değişmesini ve bu kadar sıklıkla değişmiş olmasını, zaten o Ceza Kanunu'nun yapım sürecindeki talihsizlikler adına özellikle dikkatinize sunmak istiyorum.

Burada, aslında Dilek Hanım'ın dediğine ben şöyle katılıyorum: Burada özellikle Ceza Kanunu ve Ceza Muhakemesi yapımında görev alan, sorumluluk üstlenen hocalarımızın bu sekiz dokuz yılın uygulamasına dair gözlemlerini, değerlendirmelerini dinlememiz çok büyük fayda var. Orada, maddeler üzerindeki teknik değerlendirmelerden ziyade, onu elbette yaparlar, yapacaklardır ama onun ötesinde, ne oldu da bu Ceza Muhakemesi ve Ceza Kanunu'nun uygulamasında bu kadar ihlaller yaşandı, bu kadar değişiklikler yapılması zarureti doğdu? Bunu konuşmak gerekiyor, bunu analiz etmek gerekiyor. Aslında bu analizin yapılması, beraberinde sekiz dokuz yılın siyaseten değerlendirmesini de getirecektir. Onun için, Sayın Başkan, ben bu konuyu bir kez daha değerlendirmenizi öneriyorum.

BAŞKAN – Ben bizzat soracağım tekrar, tamam.

ATILLA KART (Konya) – Çünkü, bilim adamı olan arkadaşlarımızın bu konudaki gözlemleri, diğer çalışmalara, diğer konuşmalara da bir anlamda zemin hazırlayacaktır, daha sağlıklı bir tartışmanın yapılmasına, verimli bir tartışmanın yapılmasına yol açacaktır.

BAŞKAN – Atilla Bey, o zaman, şöyle -izin verir misiniz- hocalarıma söylesem, belki sizin çalışmalarınız bakımından da bir ufuk geliştirebiliriz.

ATILLA KART (Konya) – Yani, tabii, elbette ben söz hakkımı vermek isterim.

BAŞKAN – Hocalarım şu anda... İzin verin...

ATILLA KART (Konya) – Yani, bu anlayışla hocalarımız bir değerlendirme yapmak isterlerse memnuniyetle tabii.

BAŞKAN – Sorayım.

Hocalarım, bir görüş bildirmek ister misiniz?

Buyurun Adem Bey.

ATILLA KART (Konya) – Yani, sekiz dokuz yılın bir özgeçmişini, bir değerlendirmesini yapalım.

BAŞKAN – Hocam, arkadaşlar diyor ki: “Kanunun mimarlarısınız. Uygulamanın getirdikleri, götürdükleri ve gözlemler noktasında, bu teklifin geliştirilmesi noktasındaki “background” arka plan ve “ratio legis” nedir?” Atilla Bey ve bilhassa Dilek Hanım soruyorlar.

Buyurun Hocam.

PROF. DR. ADEM SÖZÜER – Şimdiye kadar olan çalışmalarda, hep genellikle maddeler üzerinde konuştuğumuz için biraz çekimsermiş gibi göründük yani şimdiye kadar hep usul olduğu için. Yoksa, yani konuşmak bakımından bir başka endişemiz yok. Sadece böyle bir en azından teamül vardı. Ancak, mademki genel bir değerlendirme yapmamız isteniyor, elbette ki bunu yaparız, aslında şimdiye kadar da yaptık.

2004 reformunda iki şeye dikkat etmek lazım. Bir kere, 2004 reformu, o zamanki siyasi yapının uzlaşmasıyla çıkmıştır. “Siyasi yapı” diyorum, sadece Meclisteki partiler değil, aynı zamanda Cumhurbaşkanının ve sivil toplum kuruluşlarının da büyük bir uzlaşması söz konusuydu. Rüzgârı veren de -hepiniz hatırlayacaksınız- Avrupa Birliğiyle müzakere süreciydi.

Şimdi, temel ilkeler vardı; adil yargılanma, ifade özgürlüğü ve birey haklarının güçlendirilmesiydi temel felsefe. Bunun, o günün koşulları içerisinde en geniş alanda kanunlara yansması söz konusuydu. Bunu nereden anlıyoruz? Avrupa Birliği de bu yapılan reformu... Kendileri buraya da, Türkiye Büyük Millet Meclisine de geldiler; burada onların uzmanlarıyla da uzun toplantılar yapıldı ve onlarla da bir mutabakat sağlanmış oldu.

Peki, bizden istenen şu anda, uygulama nasıl oldu? Burada zaten defaatle vurgulandı. Şahsen de bu on yıllık süre içerisindeki sorunların yüzde 99’unun diyeyim, uygulamadan kaynaklandığını düşünüyoruz. Bugün, bu uygulamadan kaynaklandığını düşündüğümüz sorunlar için hiçbir kanun değişikliği yapılmasa dahi, bu sorunların hiçbirisi ortaya çıkmaz esasında. Doğru bir uygulama yapılsa, bugün, bizim, ne tutuklamadan dolayı ne el koymadan dolayı herhangi bir konuda bir sorun yoktur. Şu anda, tam aksine, Türk Ceza Kanunu’ndaki -diyelim ki- örgüt maddesini ele alalım, ki bunun bile değişmesi gündeme gelir. Avrupa ceza kanunlarından herhangi birini alalım, hepsinden daha güvenceli bir örgüt maddesi var bizde. İçinde elverişlilik unsuru var, belli bir yapılanma öngörüyor. Hâlbuki, özellikle 11 Eylül’den sonra Avrupa ceza kanunlarında örgüt maddeleri çok geniş biçimde düzenlendi ve öne çekildi.

Bu ceza kanunları yapılırken dünyada 11 Eylül rüzgârları esiyordu ve Türkiye’ye, aslında, özellikle bu terörle mücadeleyi çok ön plana çıkaran ülkeler başka öneriler getiriyorlardı. O zaman, bütün dünyada “Özgürlük mü, güvenlik mi?” tartışmasında güvenlik çok ön plandaydı, Türkiye ise doğru yaparak tersine gitti, hep özgürlükçülüğü tercih etti bütün kanunlarında. Fakat, uygulama nasıl oldu? O konuda tabii bir değerlendirmede bulunmak lazım.

Şimdi, tutuklama örneğini verelim. Hepsiniz gayet iyi biliyorsunuz, ben daha önce “Yüzde 99’u hukuka aykırıdır Türkiye’deki tutuklamaların.” dedim. Haklı olarak bana da sordular “Saydın mı?” diye. Şöyle saydım: Baktığım bütün tutuklama kararlarında hemen hemen hiçbir somut gerekçe yoktu. Başka bir şeye bakmaya gerek yok. Daha sonra, bu tartışmalardan sonra, kanunlarımıza, birçok yerinde gerekçe yazılması gerekmesine rağmen, tekrar tutuklamaya da eklendi ama bu yine uygulamaya yansımada. Aslında hiçbir kanunda yazılı olmasa dahi, zaten bir devlet hukuk devletiyse, sadece mahkeme kararlarında değil, bütün işlemlerinde ilk yapması gereken gerekçedir. Yani, bu hiçbir yerde yazılmasa bile olması gerekirdi. Fakat, en son yargı paketindeki “Tutuklamada da gerekçe yazılması gerekir.” düzenlemesinden sonra da arzu edilen değişme olmadı maalesef.

Özellikle, gece baskını şeklindeki uygulama başlandığı zaman -bundan çok yıllar evvelde- bu açıkça hukuka aykırıydı ve bunu yapanların aslında o dönemde sorumluluğuna gidilmesi gerekirdi. Yani, çağrılınca gelebilecek insanlar dahi gece baskını şeklinde evlerinden alındılar. Bunun kanunla bir ilgisi yok. Kanunda “Telefonla da çağırabilirsin, SMS bile gönderebilirsin.” diyor.

Gelelim, başka bir uygulamaya. Türkiye’deki telefon ve iletişimin denetlenmesi, dünyada örneği az görülecek şekilde kötüye kullanıldı. Nasıl yapıldı bu kötüye kullanıma? Herhangi bir yapılanma, olsun veya olmasın, gerçekten suçun unsuru var mı, yok mu diye bakılmaksızın, kolluk bir grubu suç örgütü olarak tanımladığı zaman, Ceza Muhakemesi’ndeki, gerçekten örgütlü suçlar için istisnai olarak öngörülen bütün düzenlemeler otomatik olarak uygulanmaya başladı ve Türkiye’de sayısı bilinmeyecek ölçüde süresiz şekilde dinlemeler yapıldı. Bu en ciddi bir kötüye kullanımdı yani kolluk, daha baştan, hangi muhakeme tedbirlerinin uygulanacağına karar veriyordu. Aslında, sistemde, kolluğun bu tanımlamasını yapması gereken savcıydı. Eğer kolluk bir şey yapması gerekiyorsa bunu düzeltmesi gereken de savcıydı. Eğer savcı yanlış yapmışsa, her şey hâkim kararına bağlandığı için hâkimin düzeltmesi gerekiyordu. Fakat, bu sistem hiçbir şekilde işlemedi ve Türkiye’de iştirak hâlinde olabileceği kabul edilebilecek bütün suçlar suç örgütü olarak soruşturuldu. Aslında istisnai durum genel kural hâline geldi ve özel yetkili mahkemeler yani CMK önceki durumda, aslında hiç görev alanı olmayan konularda daha başta itibaren görevli hâle geldiler.

Burada arkadaşların vereceği başka örnekler de oldu. Türkiye’de bu kadar örgüt nedeniyle soruşturma yapıldı ancak bunlardan ne kadarı acaba mahkûmiyetle sonuçlandı? Baktığınızda arada ciddi bir fark var. Fakat, bunun da hesabı sorulmadı. Diyelim ki, 100 soruşturmayı başlatıyorsunuz örgütlüye ama mahkûmiyet 5 çıkıyor, 10 çıkıyor. Ve Yargıtayımız da aslında bunun önüne

geçebilecek kararlar vermedi görev meseleleri tartışıldığında. Burada, ciddi olarak kanunların göz ardı edilmesiyle karşılaştık. İnsanların suçsuz sayılma karinesi olarak düşünülen Ceza Kanunu'ndaki ve Ceza Muhakemesi Kanunu'ndaki soruşturmanın gizliliği, kişilerin lekelenmeme hakkını korumak ve soruşturmaların âdeti bir linç kampanyası şeklinde yürütülmesini engellemek için konulan hükümlerdi, amacı buydu yoksa kişilerin savunma hakkını kullanmak açısından değil. Fakat, ne oldu? Türkiye'de bu kurallara rağmen, biz, birçok iddianamenin daha mahkeme aşamasında kabul edilmeden yayınlandığı gördük. Soruşturma aşamasında aslında bütün kamuoyunda belli kişilerin suçlu olduğu yönünde kamuoyu oluşturuldu ve buradaki kuralların hiçbirisi uygulanmadı. Bugün de aslında birçok -bunu burada söylemek zorundayım- "tape"lere dayalı olarak, dinlemelere dayalı olarak böyle hukuki sonuçlar çıkarmak doğru değil ama bu, tabii ki herkesin de bildiği gibi, bugünün meselesi değil. Ama bunların hepsi kanunlarda yasaklanmıştı, hatta bunlardan dolayı da suç duyuruları yapıldı, birçok girişimde bulunuldu ama etkili olmadı.

Başka bir uygulama, el koyma uygulaması. Şimdi, eski kanun döneminde el koyma şöyle uygulanıyordu: El koyma kararı verildiği zaman, mahkeme, kişinin bütün malvarlığına, diyelim ki bankalardaki hesaplarına, şirketlerine, her şeyine el koyuyordu ve kişinin bir günde bütün şirketleri ve bütün ekonomik girişimleri, her şey o anda sıfırlanıyordu çünkü yüzlerce, binlerce işçi çalışıyor, ne işçilerin maaşı ödenebiliyor ne borçlar ödenebiliyor; bütün sistem kitleniyordu. Bunun üzerine, bu hak ve alacaklara el koyma diye bir tedbir getirildi ve "Belli suçlardan dolayı olsun." dendi. Bu, sadece işlenen suçla bağlantılı olarak verilebilecek bir karardı. Kanunda böyle yazıyor ve sadece gerçek kişilerle ilgili verilecek bir karardı ama uygulamada bir baktık yani şöyle kararlar gördüm ben: Kişinin bütün malvarlığına yani suçtan önceki dâhil, miras kalan bütün malvarlığına el konulan kararlar oldu. Hatta, öyle el koyma kararları var ki, tüzel kişinin malvarlığına el koyuyor. Şimdi, bunun bir yoruma ihtiyacı yok çünkü bizim Ceza Muhakemesi Kanunu'nda tüzel kişiliğin malvarlığına el koyma diye bir tedbir yok ama mahkeme vermiş, hem de şöyle bir karar vermiş, diyor ki: "Borsada işlem gören tüm hisselerini." Yani, bu ne demek? Bir şirketin borsada işlem gören tüm hisselerine el koyamazsınız ki çünkü o hisseler o şirketin malvarlığında değil her şey yani bu uygulanabilir bir şey de değil. Şimdi, bunların, bu kanunda şöyle veya böyle düzenlemesiyle ilgisi yok. Ve bütün bu yanlış uygulamalar karşısında devreye girmesi gereken, benim kanaatime göre, yani hâkimlerimiz teftişe tabi tutuluyorlar yanlışlıklarıyla ilgili olarak, fakat bu konularla ilgili hiçbir şikâyet gerçekten etkili şekilde izlenmedi. Yani mesela bütün mahkemelerdeki şey aşağı yukarı gerekçesiz. Ee, Anayasa Mahkemesi kararı var, İnsan Hakları Mahkemesi kararı var. Eğer HSYK bunlarla ilgili ciddi bir soruşturma yapsa, bunlar zaten tekrar etmesi mümkün olmayan şeyler, bunlar da herhâlde kanunun kendisinden kaynaklanan şey değil. Dolayısıyla bunları savunma imkânı yok.

Özellikle bir noktaya geleceğim. Bu linç kampanyalarıyla, basın desteğiyle yürütülen soruşturmaların ve açılan davaların hiçbirinin adil yargılanma ilkesine uygun olarak yürütüldüğünü söyleyemeyiz. Yani öyle bir noktaya geldi ki hükümleri gazeteciler yazdığı kitaplarda, mahkeme salonları televizyonların açık oturumu hâline geldi, yani orada tartışılmaya başlandı.

Şimdi, bundan herkes şikâyetçi. Bir örnek vereceğim. Ben bu yeniden yargılama konusunu kategorik olarak reddetmiyorum, ama sorunu ne kadar çözer ondan kuşkuluyum, fakat birkaç örnek vereceğim size. Şimdi, İngiltere'den ve Hollanda'dan bir örnek verip konuşmamı tamamlayacağım. Türkiye'yle çok benzer bir kavram kullanıyorlar orada, "tünel bakışı" diye bir kavram var. Tünel bakışı ne demek? Bir tünelden bakıyorsunuz, karşınızda şüpheli var. Sadece ona yoğunlaşıyorsunuz. Bu yoğunlaşma şöyle: Yargılamanın bütün süjeleri o tünelden bakıyorlar ve o kişiyi mutlaka suçlu olarak görüyorlar. Bu kim? Kolluk o tünelden bakıyor, "suçlu" diyor, savcı o tünelden bakıyor, "suçlu" diyor, yargıç öyle, istinafı ve temyizi böyle. Hollanda ve İngiltere'de şöyle bir çözüm bulunmuş. Demişler ki "Eğer bir yargılamada açıkça bu tünel bakışı varsa ve bu tünel bakışı içerisinde kişi mahkûm edilmişse, biz bu yargılamaları yeniden yapalım." ve bunun için özel komisyonlar kurulmuş ve şimdi, bu İngiltere'de ve Hollanda'da uygulanıyor, Hollanda'daki de şeyini tamamladı.

Ben aslında buna benzer önerilerimi yazdım ve bazı siyasi partilere de gönderdim, ancak şunu tekrar vurgulamak istiyorum. Bu yeniden yargılama, bu şikâyet ettiğimiz sorunları ne kadar çözer, onun da ayrıca konuşulması lazım. Ancak ben şöyle bir ölçü öneriyorum: Şayet bir yargılamada soruşturmanın gizliliği sistematik olarak ihlal edilmişse, kişiler henüz dava açılmadan suçlu olarak damgalanmışsa, bu tür davaları bir komisyonun inceleyerek yeniden yargılama kararı verebilmesi önerisi üzerinde düşünebiliriz.

Bu şuna yarar: Otomatik olarak bütün davaların yahut da belli bir tarihten sonraki davaların hepsine bakması gerekmez, o komisyon -onun nasıl oluşturulacağı da ayrıca konuşulur- der ki, "Evet, bu davada gerçekten böyle olmuştur ve çok açıktır bu." Yani bu kriterler üzerinde tartışırız, bunlar bakımından bir düşünce şey yapabiliriz, ama şunu unutmayalım ki yeniden yargılama sonucunda da bugün şikâyet edilen kararların verilmeyeceği anlamına gelmez, onu da özellikle söylüyorum.

Özet, sözlerimi bitirirken, Türkiye’de kanunlar göz ardı edilerek, açıkça göz ardı edilerek, çok uzun süredir bu bahsedilen son... Ben “operasyon” lafını kullanmak istemiyorum, çünkü bir yerde operasyon varsa orada hukuk yoktur. Bu hepsi için geçerli, hepsinde bu soruşturmalar sorunlu soruşturmalardır, bu tür soruşturmalarda verilen bazı kararlar tünele bakış gibi bakılmış ve kişiler önceden yargılananın bütün süjeleriyle suçlu kabul edilmiş, yapılmıştır, bu sorunun bir şekilde çözülmesi gerekir.

Gelelim, özel mahkeme olsun, olmasın. Türkiye’de 2004’te yoktu, olması da gerekmez, Türkiye’nin tecrübesi bu konuda maalesef çok çok olumsuz olmuştur. Ben size Avrupa’daki birçok ülkeden özel yetkili mahkeme örneği verebilirim, var da, ancak hiçbirinin uygulaması bizim gibi değil. O yüzden, bu bakımdan bu mahkemelerin kaldırılması elbette ki yerinde olacaktır.

Tabii ki biz hep şunu söylüyoruz, hep de söyledik, bütün bu değişikliklerde panik mevzuatı doğru değildir, ancak çok ciddi hak ihlalleri var, çok ciddi adil yargılama ihlalleri var, bunlara da bir şekilde mutlaka ama mutlaka çözüm bulunmalıdır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok sağ olun Hocam.

Evet, Atilla Bey, buyursunlar.

Atilla Bey konuşmasına devam edecek, Mehmet Bey bir şey mi söyleyecektiniz?

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Evet, söz...

BAŞKAN – Atilla Bey söze devam ediyordu, bitirmedi, ondan sonra...

ATILLA KART (Konya) – Siz bir şey söylemek istiyor musunuz?

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Tabii, ama siz devam edin, çünkü artık bana konuşma sırası gelmeyecek.

BAŞKAN – Yok, yok, değil Hocam.

Mehmet Beye verelim, sabahdan beri işaret ediyor.

Sayın Haberal buyurun.

Atilla Bey vazgeçti efendim, ben sözünü kesiyorum, buyurun Hocam.

ATILLA KART (Konya) – Hocam konuşsun, sonra ben konuşayım, peki.

BAŞKAN – Sonra konuşturup konuşturamama bana bağlı Atilla Bey.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Çok teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, değerli öğretim üyeleri; hepinize çok teşekkür ediyorum.

Hiç konuşmadım, hep dinledim, ama şimdi siz konuştuktan sonra artık konuşma zamanı geldi diye düşünüyorum.

Evet, söylediklerinizin hepsini ben yaşadım. Yasalar var ülkemizde, gerçekten bu yasalar, genelde baktığımız zaman insanların hak ve özgürlüklerini koruyacak niteliktedir, ama söylediğiniz gibi, değerli öğretim üyesi, maalesef, uygulamada yaşadıklarımız insanlık dışıdır. Bunun altını çiziyorum. Hatta dahası var. Ortaçağ döneminde bile böyle bir yargılama düzeni olduğu kanaatinde değilim. Silivri’de yargılama yapılmamıştır, işkence yapılmıştır. Silivri’de o zindanlar, o demir kapılar arkası işkence yeri dir, orada insanlar yaşayamaz değerli milletvekilleri, Sayın Başkan.

Siz burada yasa çıkardınız, özellikle 3’üncü Yargı Paketi ve orada 97’nci ve 98’inci maddelerinde çok net olarak söylediniz. Ne dediniz? “Tutuklama istisnâidir.” Öyle mi? Evet. “Somut olguya dayanmalıdır.” Ben şimdi soruyorum: O şu anda bile o demir kapılar arkasında bulunan insanların kaçında gerçek anlamıyla somut olguya dayalı kararlar verilmiştir değerli milletvekilleri? Ben orada söyledim, iki şey var ki bunun dönüşü yoktur. Bunlardan birisi insan hayatıdır, diğeri de zamandır. Maalesef zaman geçtiğinde onu geriye döndüremezsiniz. Ne diyor Hazreti Ömer: “Yaydan çıkan ok, ağızdan çıkan söz, kaçan fırsat ve geçen zaman bir daha geri gelmez.” Şimdi ben soruyorum: Dört yıl dört ay, kim getirecek benim zamanımı? Ve sordum, 13 Nisan 2009’dan bu yana soruyorum: Suçum ne? Bugün de burada soruyorum: Suçum ne?

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri; bana suçumu söyleyeceksiniz ki ben de bütün insanlarımıza, bütün dünyaya... Çünkü bütün dünyadaki arkadaşlarım bana soruyor: “Mehmet Haberal, suçun ne? Biz sana güvendik.” Çünkü ben, çok şükür Allah’a, dünyanın en üst düzeydeki bilim kuruluşlarının bir de onursal üyesiyim. Kolay mı? Arkadaşlarım bir anda düşündü, şok oldu herkes, “Acaba biz hata mı yaptık?” diye. Mehmet Haberal tutuklandı.

Evet, ne zamana kadar değerli arkadaşlar? Baktılar ki ben CMK’nın 34’üncü maddesini kullandım. Yani bütün avukatlarım karşıma çıktılar. Aynen söyledikleri şey şu oldu, dediler ki... Ben onlara sordum, “Bir hakkım var mı?” dedim. Bakın, şimdi söylediniz sayın öğretim üyesi, dediniz ki “Gerekçe.” Ben de söyledim, karar verdiler. “Gerekçe nedir?” dedim, “Bana gerekçeyi söyleyin, suçumu söyleyin, ben de insanlara söyleyeyim.” Defalarca gerekçesiz karar verdiler, ben de avukatlarıma sordum, “Yapabileceğim bir şey var mı

acaba? Yani yasaların bana tanıdığı bir hak var mı?” Dediler ki “Var, CMK’nın 34’üncü maddesi.” Galiba, yanlış hatırlamıyorsam. “Ben kullanıyorum.” dedim, “Aman, yapma.” dediler. “Eğer yaparsan, kararı bunlar verecekler, seni çıkartmazlar, tahliye etmezler.”

Ben yasal hakkımı kullanmak durumundayım. Evet, yasal hakkımı kullandım. Nereye kullandım değerli milletvekilleri, Sayın Başkan, Sayın Bakan? Yargıtaya, Yargıtay 4. Hukuk Dairesine müracaat ettim ve oradaki değerli yargıçlara teşekkür ediyorum, onlar da kararlarını verdiler ve Yargıtay Hukuk Genel Kurulu da bu kararı onayladı. Ben sadece hakkımı aradım. Aman, birisinden tazminat alayım... Ve şunu söyledim... Bana hep baskı yapıldı, “Aman, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine müracaat et Mehmet Bey, aman, şuraya müracaat et.” Tek cevabım oldu: “Ben ülkemi başka bir ülkeye kesinlikle şikâyet etmem. Ülkemde bütün hukuk kapılarını çalacağım, eğer bütün bunlar kapanırsa ondan sonra oturur düşünürüm.”

Evet, ben de bu görevi yaptım. Ülkemde mutlaka hukuk olduğuna inandım ve gerçekten hukukun olduğunu Yargıtay 4. Hukuk Dairesi ve Yargıtay Hukuk Genel Kurulu da gösterdi. Ne dedi? “Gerekçesiz karar yazmışsınız. Siz yanlış yaptınız.” Biraz önce değerli öğretim üyesi bunu ifade etti, “gerekçe.” “Gerekçe yazın, ben de suçumu bileyim.”

Sonra ne oldu? O karardan sonra, sizler burada, bir de üstelik benim ismime izafeten yasa çıkardınız ve dediniz ki: “Savcılara ve hâkimlere şahsen dava açılmaz, devlete karşı dava açılır.” O zaman ben de dedim ki: “Ben devletime karşı dava açmam, bütün davaları geri çekiyorum.” Ben de bunu yaptım.

Değerli arkadaşlar, hep şunu söyledim, suç mu var, mutlaka ceza olması gereklidir. Ey, akıl sahipleri, kısısta sizin için hayat vardır, umulur ki suç işlemezsiniz. İnsanların hakkı olan şeyleri kısıtlamayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın. Benim hakkım neyse ben bunu aradım. Ha, bugün sizlerle beraber buradayım, ama inanınız, şimdi, ben o demir kapılar arkasındaki arkadaşlarımı düşünüyorum ve söylüyorum: Suçu mu var? Suçunu bulunuz, cezasını da veriniz.

“Atatürkçülük Nedir?” diye Falih Rıfkı Atay’ın bir kitabı var. Onun 149’uncu sayfasında en altta bir paragraf var, aynen şöyle, diyor ki: “Kanuni döneminde en makbul kişiler kadılardı. Herhangi bir kimse yalancı şahitlik yaptığı zaman, o -yani oradaki ifadeyi aynen kullanmak zorundayım, onun için özür diliyorum- yüzü boyanır ve eşeğe ters bindirilir, kapı kapı dolaştırılır, yüzüne tükürülür.”

Bir ay devam eden yargılama zulüm kabul edilir. Ben bütün bunların hepsini, oradaki beni yargılayan yargıçlara söyledim ve sonunu şöyle bağladım: “Bugünkü durumumuzu da aziz milletimizin takdirine sunuyorum.”

Durum budur değerli arkadaşlar ve burası, Türkiye Büyük Millet Meclisi hepimizin güvencesidir. Burada eğer sizlerin vermiş olduğu bir karar, onu uygulayacaklar tarafından “Canım, ne olacak, biz bu kararları çok gördük.” şeklinde algılanıyorsa, bu, hepimizi, burada bulunan milletvekillerini çok zedelemelidir.

Evet, benim yönümden en fazla rahatsız edici taraf da bu olmuştur. Türkiye Büyük Millet Meclisi kanun çıkarıyor, onu uygulayacak olanlar sanki böyle bir şey yokmuş gibi âdeta onu atıyor bir kenara, yine o adaletsizliğe, o işkenceye devam ediyorlar. Gerçekten, burada, Türkiye Büyük Millet Meclisinden çıkacak kararlar, insanlarımızın geleceğini garanti altına almalıdır değerli arkadaşlar.

Adalet gerçekten Allah’ın emridir. Şimdi, her cuma günü binlerce, milyonlarca insan camiye gider. İmam efendi hutbeye çıkar, sonunda ne der? “Ey cemaati Müslim’in, muhakkak ki Allah adaleti, iyiliği, akrabaya yardımı emreder, çirkin işleri, fenalığı ve azgınlığı da yasaklar.” O düşünüp, tutasınız diye öğüt veriyor ve ben beni yargılayanlara dedim ki: “Merak ediyorum, acaba bu öğüdü kaç kişi alıyor? Eğer o öğüt alınmış olsa, bugün burada bu kadar adaletsizlik yapılmazdı.”

Dolayısıyla, değerli arkadaşlar, biz, milletvekili olarak, burada vereceğimiz kararlarla insanlarımızın geleceğini garanti altına almak durumundayız ve gerçekten suç varsa ona cezasının verileceğini, ama suçsuz insanların da geleceğini garanti altına alacağımızı onlara mutlaka temin etmek zorundayız. Türkiye Cumhuriyeti devleti -ki ben bu devletimizi kuran Atatürk, arkadaşları ve aziz şehitlerimizi her zaman rahmet ve şükranla anıyorum- ne mutlu ki ülkemiz var. Ne güzel değerli arkadaşlar. Bakın, nereden nereye geldik. Ülkemiz o kadar yoksulluklardan bugün buraya geldi.

Ve hepimizin görevi ne? Şimdi, Sayın Günay söyledi, hakikaten biz niye başkalarından örnek alıyoruz değerli arkadaşlar? Birileri mi illa bize diyecek ki “Şunu yapın.” ki biz onu yapalım. Biz niye kendimiz yapmıyoruz? Biz başkalarından daha mı az düşünüyoruz? En az başkaları kadar biz de insan haklarına, özgürlüklere layığız.

Şimdi, bilimde, sanatta ve teknikte ülkemiz gerçekten asri medeniyet düzeyini yakalamış ve dünyada birtakım ilklerin altına da imza atacak duruma gelmiştir.

Peki, özgürlüklerde neden olmasın değerli arkadaşlar? Hukukta, adalette neden olmasın? Hani diyoruz ya “Adalet Allah’ın emridir.” Ve ben orada beni yargılayanlara söyledim, “Adalet Allah’ın emridir. Sizin arkanızda yazıyor, devletin de temelidir. Sizden sadece adaleti uygulamanızı talep ediyorum.”

Bugün, bizim de burada bunu yapmamız gereklidir değerli arkadaşlar. Gerçekten bu yasaları yaparken o ortamı çok iyi düşünmenizi ben sizlerden rica ediyorum. Şu anda bile gerçekten o demir kapılar arkasında bir sürü suçsuz insan... Ne diyorsunuz? Somut olguya dayanarak. Suçu varsa onu değerlendirelim, cezasını da verelim ki başkaları mağdur olmasın.

Dolayısıyla, benim burada sizlerden ricam, gerçekten bu getirilen yasalarla hakikaten ülkemizin geleceğine katkı sağlayarak bir karar çıkmasını temenni ediyorum.

Şimdi, oradaki arkadaşlar, onların arasında, gerçekten şu anda hayati riski çok önemli olan insanlarımız var, değerli arkadaşlarımız var. Fatih Hilmioğlu bir örnektir, Kemal Alemdaroğlu başka bir örnektir. Ama bu kadar mı değerli arkadaşlar? Tabii, sizler o demir kapılar arkasındaki sorunları bilmiyorsunuz. Ben, Cumhuriyet Halk Partisi Grubundaki değerli arkadaşlarımızdan rica ettim, dedim ki: “Cezaevleri şu anda insanları tecrit eden birer kurum konumundadır. Nasıl ki, benim görevim karşıma hastam geldiği zaman onun hastalığına teşhis koyarak topluma kazandırmak ise o hâkimlerin karşısına giden insanların da bir an önce eğer cezası varsa onu verip, onu topluma kazandırmak görevi olmalıdır. Dolayısıyla, cezaevleri âdeta adli rehabilitasyon ve eğitim merkezi olmalıdır.” Arkadaşlarımız, 7-8 arkadaşımız imzaladı, bu yasayı Medisimize getirdi, sanıyorum kabul edilmedi.

İki, Sayın Oktay Ekşi’den rica ettim. Hâkim ve savcılar göreve başlamadan önce asgari bir ay o cezaevlerinin şartlarını görmelidirler ki, verdikleri kararlarda nasıl karar vereceklerini çok daha iyi anlasınlar diye ve ben oradaki beni yargılayan yargıç ve savcılara sordum: “Acaba sizler hiç cezaevini gördünüz mü, içinde bulundunuz mu?” Çünkü, düşünebiliyor musunuz değerli arkadaşlar, o kadar rahat söyleyebiliyor ki: “Ağırlaştırılmış müebbet.” Bunu söylemek ne kadar kolay oluyor arkadaşlar. Böyle bir şey olabilir mi? Ben hastamı bir dakika bile fazla yaşatabilmek için tıbbın bütün imkânlarını kullanmak durumundayım. Dolayısıyla, oradaki yargıç ve savcıların da bir insanın hayatıyla ilgili karar verebilmesi için yargının bütün imkânlarını kullanması gereklidir.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; biz de burada bu yasaları çıkarırken aynı hassasiyeti göstermek durumundayız.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok sağ ol Hocam.

Atilla Bey, buyursunlar.

ATILLA KART (Konya) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Hocamızın, Adem Bey’in değerlendirmelerinin, inanıyorum ki, çalışmalarımıza ciddi bir katkısı olacak değerli arkadaşlarım çünkü dile getirmek istediğimiz bazı hususları Hocam akademik bir üslup içinde dile getirdi.

Değerli arkadaşlarım, biraz evvel de ifade etmişim, Ceza Kanunu’nda ve Ceza Muhakemesinde 44 ve 48 civarında değişiklik oluyor.

Bakın, burada, kayıtlara geçmesi için, o dönemde Cumhuriyet Halk Partisi Grubuna mensup arkadaşlarımızın muhalefet şerhlerinden bazı bölümleri okumak istiyorum. Bunların bir hafızanın tazelenmesi anlamında ve fotoğrafın bütününe, tamamının görülmesi anlamında son derece önemli ve yararlı olacağı kanısındayım. Eğer gerçekten biz yasa yapma noktasında bir sorumluluk içinde davranıyorsak, kendi aklımızla hareket ediyorsak, kendi muhakememizle hareket ediyorsak, bu süreci gözlemlememiz ve bu fotoğrafı bütünüyle görmemiz gerekiyor. Yoksa birilerinin bize dayattığı çerçeveden o görevi yapıyorsak o zaman da herhâlde vicdanımızda kendimizi, hiç olmazsa baş başa kaldığımız dönemde sorgularız diye düşünüyorum.

Burada, Cumhuriyet Halk Partisi Grubuna mensup arkadaşlarım 22’nci Yasama Döneminde -onların isimlerini okumak durumundayım, emeğe saygı adına, Afyon Milletvekili Halil Ünlütepe, Antalya Milletvekili Feridun Baloğlu, Artvin Milletvekili Yüksek Çorbacıoğlu, Bursa Milletvekili Mehmet Küçükbaşık, Çorum Milletvekili Feridun Ayvazoğlu, Malatya Milletvekili Muharrem Kılıç, Niğde Milletvekili Orhan Eraslan, Tekirdağ Milletvekili Mehmet Nuri Saygun- şunu demişler bakın değerli arkadaşlarım...

Ben, tabii, bu muhalefet şerhini yine hocalarımın da bilgi ve takdirlerine sunmak istiyorum. Bu muhalefet şerhlerinin de inanıyorum ki, hocalarımız açısından da yine bir gözlem yapmak, bir değerlendirme yapmak, bir kıyaslama yapmak anlamında katkısı olacaktır.

Bakın, ne demiş arkadaşlarımız: “Hızlandırılmış Ceza Kanunu’nun şu anda öngöremediğimiz birtakım olumsuzluklara davetiye çıkaracağını herkes bilmek durumundadır.”

Burada bir şeyi atladım, tabii o 22'nci Yasama Döneminde Sayın Köylü de orada görev yaptı, önemli katkılar sağladı, ciddi katkılar sağladı. Aslında, bu muhasebeyi belki de en çok yapması gereken milletvekili konumunda Sayın Hakkı Köylü geliyor.

Bu muhasebeyi, Sayın Köylü, Sayın Başkan, siz kendi vicdanınızda saklı tutamazsınız, o muhasebeyi, o analizi, bizlerle paylaşmak durumundasınız, yüzleşmek durumundasınız. Bu cesareti göstermek durumundasınız, bu sorumluluğu göstermek durumundasınız. Ben, bunu yeri gelmişken ifade etmek gerektiğini duyuyorum.

Devam ediyorum muhalefet şerhini okumaya: "Siyasi iktidarın başarıya susmasını, birtakım şeyleri başarmak istemesini anlayışla karşılayabiliriz. Bu konuda makul olan ıvecenliğı de anlayışla karşılama durumundayız ancak Ceza Kanunu'nun kamuoyunda her türlü derde deva, hastalıklara şıfa bir şeymiş gibi takdim edilip acele olarak çıkmasının faydalı olduğunu savunmak doğru değildir. Aktüel birtakım olaylardan esinlenerek ya da aktüel birtakım olayları bu çerçeveye oturtarak "Yeni Ceza Kanunu çıksa kapkaç olmayacaktı.", "Çocukların ve kadınların korunması için bu Ceza Kanunu'nun derhâl çıkması lazım.", "Ceza Kanunu çıksın, töre cinayetleri son bulsun." ya da "Bu Ceza Kanunu'yla trafik vahşeti son bulsun." tarzındaki yaklaşımlarla ceza kanunu yapılamaz. Bu yaklaşımların belki propaganda değeri olabilir ama bilimsel ve hukuki hiçbir değeri olamaz.

Adalet Komisyonunda görüşülerek kabul edilen Ceza Muhakemesi Kanunu Tasarısı dünyada eşî ve benzeri görülmedik bir süratle görüşülen ve kabul edilen bir tasarı olmuştur. Tasarı, esas itibarıyla, bir panik tasarısı olduğundan panik tasarılarında görülen olumsuzlukları da içinde taşımaktadır.

Tasarı, adalet alt komisyonunda 28/10/2004-19/11/2004 tarihleri arasında toplam on iki günde eşî benzeri dünyada görülmeyecek şekilde kısa ve süratli bir görüşmeyle sonuçlandırılmıştır. Tasarının alt komisyonda ete kemiğe büründürölme süresi sadece ve sadece on iki gündür."

Bir ceza kanunundan, ceza muhakemesinden söz ediyoruz değerli arkadaşlarım.

"Alt komisyondan çıktıktan hemen sonra henüz alt komisyon raporunu milletvekilleri okuma fırsatı bile elde edemeden, hatta, bizim karşı oy yazımızı yazmaya bile zaman tanımadan, tasarı, bu defa Adalet Komisyonunda görüşölmeye başlanmış ve toplam beş günlük süre içerisinde de Adalet Komisyonunda görüşölerek Genel Kurula gönderilmesi kararlaştırılmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanunu'nda düzenlenen hükümlerin çoğu Anayasa'nın önemli ilkelerinin uygulanmasına ilişkindir. Bu itibarla, Ceza Muhakemesi Kanunu'nu bir ölçüde Anayasa'nın yürürlük kanunu sayma olanağı da vardır. Bu kadar önemli bir kanunun toplumun en geniş kesimleriyle paylaşarak çıkarılması, tüm hukuk çevrelerinin, bilim ve yargı çevrelerinin, baroların katkıda bulunması terdih ve arzu edilen bir durum olması gerekirken, anlamsız bir şekilde ve bir panik içerisinde aman, yasa 17 Aralık'a yetişsin mantığıyla -ki, Hocamız da biraz evvel buna temas etti- bırakın toplumun geniş kesimlerinde tartışmayı ve mutabakata varmayı, kimi noktalarda ana muhalefet partisiyle bile mutabakat aranmamıştır. Oysa, Ceza Muhakemesi Kanunu bir ülkedeki rejimin en temel indikatörlerinden bir tanesidir yani rejimin turnusol kâğıdıdır. Zannedildiğı gibi, Ceza Muhakemesi Kanunu sadece bir usul kanunu olmayıp, tersine, temel haklarla ve Anayasa esaslarıyla doğrudan doğruya ilgili, hukuki hayata çok geniş etkisi olan bir kanundur. Konunun önemiyle ters orantılı bir görüşme usulü benimsenmiş olması, belki de kanunun en zayıf tarafını teşkil etmektedir. Bu tür haklı taleplerimize iktidar partisi temsilcileri, kanunun 17 Aralık 2004'e yetişmesi gerektiğini, Avrupa Birliğı ilerleme raporunda bu hususun yazılmış olduğunu ileri sürerek, mazereti anlayışla karşılamamızı istemişlerdir. Öyle ki Komisyon görüşmelerinin sonuna kadar Türkiye Büyük Millet Meclisine sevk ettiğı tasarı üzerinde Bakanlık hiçbir düzeyde elini çekmemiş, yürütmenin yasama üzerinde ağır baskısı komisyon görüşmeleri sonuna kadar devam etmiştir. Âdetâ bugünü anlatıyor değerli arkadaşlarım, günümüzü anlatıyor değerli milletvekilleri. Dokuz yıl öncesinden söz ediyorum değerli arkadaşlarım. "Bu noktada yüzlerce önerge antidemokratik bir biçimde idare tarafından iktidar partisi milletvekillerine imzalatılmış, getirilen önergeleri milletvekilleri tarafından reddedilmesine rağmen İç Tüzük hükümleri yok sayılarak tekrar tekrar oylamalar yapılmıştır. Bu şekilde yapılan görüşmeler sonucunda hukuk devletlerinde vazgeçilmez sayılan adli kolluk yasaya girme şansını bulamamıştır. Yine devlet güvenlik mahkemesi tarzında özel yargılama kuralları bir genel kural hâline getirilmiş ve doğal yargıç ilkesi zedelenmiştir. İktidar partisi, kendi bakış çerçevesinde yasada birtakım düzenlemeler yapmaya çalışmış, kendi yandaşlarını soruşturma ve kovuşturma ve tedbirlerden bağışık tutmak için ince ayarlar yapmaya çalışmıştır. Yasa, ülkenin temel kodlarından birisi olmasına rağmen buraya iktidar partisinin ideolojik yaklaşımı ve dünya görüşü de yansıtılmaya çalışılmıştır. Kadına ve hekime çarpık bakış soruşturma hukuku içerisinde yer almaması gereken bir biçimde, üstelik de Anayasa'ya aykırı olarak ve ayrımcılık yapılarak yasada yer almıştır. Hükümet tarafından, demokratik hukuk devletlerinde olmaması gereken kimi müesseseler yasaya taşınmaya çalışılmıştır. Bu örnekleri tek tek saymak karşı oy yazısı mantığı içerisinde olanaklı değildir. Kanun, kendi içerisinde çelişkiler içeren, kısa zamanda hazırlandığı için teknik olarak birçok kusuru taşıyan bir kanun olmuştur. Kanunun kendi

maddeleri arasında çelişkiler vardır. Yeni getirilmek istenen kimi müesseselerin sisteme uyumu sağlanmamıştır. Düzenlenen kataloglar keyfidir yani tutuklamayı, uzun ve haksız tutuklamaları yaratan katalog düzenlemesinden söz ediyoruz değerli arkadaşlarım. Katalog düzenlemelerinde kıstaslar objektif değildir, ideolojiktir, torba düzenlemeler yapılmıştır. Tüm bu hususları belirterek karşı oy yazımızda..." diye devam ediyor.

Peki, bu dokuz yılın sonunda geldiğimiz nokta nedir değerli arkadaşlarım? Bunu vicdanlarınıza havale ediyorum, sağduyunuza havale ediyorum, sorumluluk duygunuza havale ediyorum. Şu söylediklerimizin bugün söylediklerimizden ne farkı var? Bugün daha ileri noktadayız, onları anlatacağız, daha ileri noktadayız, daha vahim bir noktadayız.

Bakın, bir yazı okuyacağım. Özel yetkili mahkemeler ve AKP'nin iki yüzlülüğü. Burada Sayın Bekir Bozdağ'dan da epey alıntı yapacağız.

Sayın Bakan, şu anlattıklarımın birinci derecede rol alan bir konumdasınız. Sekiz dokuz yıllık safahattan söz ediyorum.

Değerli Bakan, biraz muhasebe yapacak mısınız, biraz yüzleşme cesaretini, sorumluluğunu gösterecek misiniz ve en azından da hiç olmazsa konuşacak mısınız? Karşımızda, tırnak içinde söylüyorum, bir duvar gibi duruyorsunuz.

BAŞKAN – Estağfurullah...

Lütfen...

ATILLA KART (Konya) – Tırnak içinde söylüyorum, tırnak içinde söylüyorum.

Konuşmak durumdasınız...

BAŞKAN – Atilla Bey...

ATILLA KART (Konya) – Konuşmak durumdasınız, konuşacaksınız.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) - Siz konuşuyorsunuz...

ATILLA KART (Konya) – Eleştiri yapacaksınız ya da savunacaksınız...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) - Ben dinliyorum.

ATILLA KART (Konya) – Ya da çıkacaksınız savunacaksınız.

BAŞKAN – Atilla Bey...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – O kanun uzlaşmayla çıktı, Cumhuriyet Halk Partisiyle beraber çıkardık.

ATILLA KART (Konya) – Öyle mi?

Bu okuduğum nedir benim?

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – O muhalefet şerhi.

ATILLA KART (Konya) – Bu okuduğum muhalefet şerhi nedir?

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Bu maddelerin hepsinin altında Cumhuriyet Halk Partisinin de oyu vardır, kabul oyu vardır.

ATILLA KART (Konya) – O muhalefet şerhinin bir örneğini de size vereyim. Hâlen neden söz ediyorsun?

BAŞKAN – Sayın Kart, diyalog değil...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Cumhuriyet Halk Partisi, Ceza Muhakemesi Kanunu...

ATILLA KART (Konya) – Devam edeceğim Sayın Bakan, aynı noktada olduğun anlaşılıyor.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Hepsini beraber yaptık.

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakan, aynı noktada olduğun...

BAŞKAN – Sayın Kart, diyalog değil...

ATILLA KART (Konya) – Devam edeyim, devam edeyim. Benim aslında Sayın Bakana yönelmem gerçekten hata, gerçekten hata.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Yönelmeyin o zaman!

BAŞKAN – Genel Kurula seslenin kardeşim.

ATILLA KART (Konya) – Hiç Sayın Bakana yönelmemin anlamı yok çünkü Sayın Bakanın bir tepki vermesi söz konusu değil.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Yani ifade tırnak içerisine alındı!

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakanın bir tepki vermesi söz konusu değil.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Yakışmıyor, yakışmıyor...

ATILLA KART (Konya) – Müsaade et kardeşim, müsaade et...

Neyin yakışıp yakışmadığını sizin anlayışınıza havale edecek kadar... Ben nedir? O kadar, on yılın tecrübeleriyle, on yılın yaşanmışlıklarıyla bunları anlatacağım.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Sabahtan beri burada saygıyla çalışıyor. Sabahtan beri...

ATILLA KART (Konya) – Saygınlığı, Sevgili Bülent, senden falan öğrenecek değilim ben.

BAŞKAN – Atilla Bey...

BEDİL SÜHEYL BATUM (Eskişehir) – “Tırnak içinde...” diyor onu, “Bir cevap vermiyorsunuz.” manasında söylüyor yoksa hakaret falan söylemiyor.

BÜLENT TURAN (İstanbul) - Duvar gibi misin sen Hocam?

BEDİL SÜHEYL BATUM (Eskişehir) – Aynen duvar gibi buradayız. Ben de bekliyorum...

BÜLENT TURAN (İstanbul) - Sabahtan beri odun gibi...

BEDİL SÜHEYL BATUM (Eskişehir) – A, odun sensin...

BÜLENT TURAN (İstanbul) - Olur mu öyle şey ya?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Ne oluyor ya?

ATILLA KART (Konya) – Ben bir süreçten söz ediyorum, ben bir süreçten söz ediyorum.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Sabahtan beri...

ATILLA KART (Konya) – Ben gelişigüzel konuşmuyorum, bir süreçten söz ediyorum.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Ağzını açmadı...

BAŞKAN – Atilla Bey, dinler misiniz?

Sevgili Başkan...

Süheyl Hoca...

BEDİL SÜHEYL BATUM (Eskişehir) – Tamam...

BAŞKAN - Değerli arkadaşlar, kolektif bir müzakere yürütüyoruz, diyalog değil, Genel Kurula seslenme, lütfen, usulü var... Buyurun, buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Bir süreçten söz ediyorum.

BAŞKAN – Bırakın ya...

ATILLA KART (Konya) – Bakın “tırnak içinde” diyor, “tırnak içinde” diyorum ve bir süreçten söz ediyorum.

Evet, AKP’liler bu sözleri hatırlatılınca ne diyecek? İşte on yıllık ÖYM iki yüzlülüğü. 2004 yılında dönemin Adalet Bakanı Çiçek Medis kürsüsüne çıkarak “Adil yargılama açısından özel yetkili mahkemelere ihtiyaç var, olağanüstü mahkemelere karşıyız fakat ihtisaslaşma diye de bir olay var.” demiş. AKP’li Salih Kapusuz, gelen tepkilere “Hiç de öyle değil, çok güzel bir düzenleme yaptık.” yanıtını vermişti.

Yani, Sayın Bakan, sizin dediğiniz gibi, bu tasarıların özüne yönelik olarak Cumhuriyet Halk Partisi ile AKP arasında hiçbir zaman mutabakat olmadı. Biz, eleştirilerimizi yapmışız, eleştirilerimizi muhalefet şerhine geçirmişiz. Onları okudum size. ÖYM’lerin kurulmasının üzerinden...

Devam ediyorum, devam ediyorum... Tabii, nedir? 3 Aralık 2004’te Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kuruluna gelen ve özel yetkili mahkemelerin kuruluşunu da içeren düzenleme sırasında AKP adına ilk olarak günümüzün Adalet Bakanı olan Yozgat Milletvekili Bekir Bozdağ söz almış ve şu ifadeleri kullanmıştı: “Görüşmekte olduğumuz tasarı on beş günlük, yirmi günlük, bir aylık çalışmanın ürünü olarak huzurlarınızda değildir. Bu tasarı yaklaşık altmış yıllık bir çalışmanın, bir birikimin, bir tecrübenin, bir emeğin, bir kalitenin huzurlarınıza bir demet hâlinde sunulmasından ibarettir. Maddelerin başından sonuna kadar takip ettiğiniz takdirde Türk Ceza Kanunu’nun içerisinde yer alan insan merkezli güzelliklerin Ceza Muhakemesi Kanunu’nun içerisinde de yer aldığını, paralel değişikliklerin olduğunu çok iyi göreceksiniz. Ceza Muhakemesi Kanunu hazırlanırken hukuk devletinin temel prensipleri de alabildiğince Ceza Muhakemesi Kanunu’nun içerisine yansıtılmaya çalışılmıştır. Onun için, bu kanun, hukuk devletini Türkiye’de bulunduğu noktadan bir adım daha ileri götüren bir kanundur.” diyor Sayın Bekir Bozdağ.

Geçtiğimiz günlerde de günümüzün Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, ÖYM’leri sanki bir başka iktidar kurmuş gibi bu kez aldı eline sazı bakın ne demiş: “Yargının içerisinde çoklu yapıyı ortadan kaldırıyoruz. Devlet güvenlik mahkemelerini biz kaldırdık. Şimdi yargı içerisinde imtiyazlı gibi o özel mahkeme, özel savcı, özel yargılamayı da biz kaldırıyoruz. Hukuk devletinin gereği olan bir adımı

da hayata geçiriyoruz. Biz DGM'leri kaldıran adımı attık, ardından da özel yetkili mahkemeleri kaldıran adımı attık, şimdi de tamamen ayrıcalıklı yapıyı ortadan kaldırıyoruz, Türkiye'de önemli bir demokratikleşme hamlesini gerçekleştiriyoruz.”

E, tabii, o dokuz yıl evvelinin Adalet Bakanı, günümüzün Türkiye Büyük Millet Medisi Başkanı Cemil Çiçek geride kalır mı? O da hemen koroya iştirak ediyor. Sayın Cemil Çiçek, on yıl sonra, bu kez, mahkemelerin kaldırılması gündeme geldiğinde şu ifadeleri kullanıyor: “Yargının siyasallaşması ya da yargının siyasetin merkezine oturarak belirleyici rol oynaması, o ülkenin başına gelecek en büyük felaketlerden birisidir. Konjonktürel olarak verilen kararlar veya birtakım açıklamalar siyasetin hoşuna gidiyor olabilir ama bu kurumlar siyasetin merkezine yerleştiği takdirde demokrasiyi yerleştiremezsiniz, orada demokrasi olmaz.”

Değerli arkadaşlarım, çok tabii söylemimiz var, çok belgemiz var ama çok tabii zamanı değerlendirerek bunları özet hâlinde ifade ediyorum. 15 Haziran tarihinde, 15 Haziran 2012 tarihinde bir basın toplantısı yapmışız, “AKP iktidarlarında özel yetkili mahkemeler yetmez.” demişiz. Özel yetkili mahkemeleri şekli olarak “Kaldırıyorum.” demekle olmuyor. Özel yetkili mahkemelerin siz iklimini yarattınız, aygıtlarını yarattınız, ayaklarını yarattınız, idarede yarattınız, yargıda yarattınız, bürokraside yarattınız, üst kurullarda yarattınız, Türkiye Cumhuriyeti devleti içinde bu ağı kurdunuz. “AKP iktidarlarında, Adalet ve İçişleri bakanlıklarının hep özel misyonları olmuştur. Legal-illegal dinamiklerin yanında, kırım ve liyakati dışlayan yapılanma sebebiyle Türkiye’de asayiş ve adaletsizlik sorunları temel sorunlar hâline gelmiştir. On yıllık iktidar dönemi boyunca güvenlik ve adalet konularında iyileştirmeler olması gerekirken, Türkiye hep geriye gitmiştir. Yargıda adaletsizliği yaratan pek çok unsur ve dinamik vardır. Bunların tartışması ve değerlendirmesi ayrıca yapılmalıdır. Ancak bir gerçek vardır ki, tamamen parti ve cemaat referansı ile gerçekleştirilen yapılanma sebebiyledir ki, sorunlar artık kangrenleşmiş ve kronik bir hâl almıştır. Bu sebeple, bu sorunların çözümüne yönelik olarak dile getirilen çözüm önerilerinin inandırıcılığının ve ciddiyetinin olmadığını yeri gelmişken ifade ediyoruz. Her türlü hak, hukuk, adalet, insaf, emek kavramlarını ayaklar altına alan bu anlayışın en son örneklerini...” diye 6 Mayıs 2012 tarihinde avukatlıktan yargıçlık mesleğine geçiş sınavında soruların ÖSYM ve Adalet Bakanlığı tarafından nasıl servis edildiğini, o listeyi anlatmışız. O listede, sınavı haksız bir şekilde kazananların listesini yayınlamışız. Sen Adalet Bakanlığı olarak, ÖSYM olarak, yargıçlık sınavında bile soruların çalınmasına, yani soru çalarak yargıç olunmasına zemin hazırlıyorsan orada özel yetkili mahkeme biter mi yahu? Kimi kandırıyorsun? Özel yetkili mahkeme düzeni biter mi orada?

BAŞKAN – Komisyona Atilla Bey...

ATİLLA KART (Konya) – Efendim?

BAŞKAN – Muhatap tek değil, çoğul, Komisyona...

ATİLLA KART (Konya) – İşte, heyete anlatıyorum.

BAŞKAN – “Sen” dedin de, onun için...

ATİLLA KART (Konya) – Tabii “Sen” derken elbette iktidarı kastediyorum.

BAŞKAN – Anladım.

ATİLLA KART (Konya) – İktidarı kastediyorum, Türkiye’yi yöneten zihniyeti kastediyorum, anlayışı kastediyorum, yaratılan iklimi kastediyorum Değerli Başkan. “Sen” derken, bu.

BAŞKAN – Peki, tamam.

ATİLLA KART (Konya) – Siyasette nedir, her zaman muhatapına “Siz” demezsin çünkü sabah akşam beraberiz, onun için bazen de “Sen” dersin, değil mi Sayın Başkan?

Bakın, orada ne demişiz? Cemaat ilişkilerinden söz etmiş. Karı-koca önceki sınavlarda 50 puan almışlar, bu sınavlarda 95 puan almışlar. Yüzlerce örnekten söz etmişiz ve ne olmuş? Tabii, bunu, şimdi, hemen “Efendim, biz o sınavı iptal ettik.” Evet, sınavı iptal etmek zorunda kaldın, iptal etmek zorunda kaldın. Şu bulgular karşısında suçüstü oldun, iptal etmeyip de ne yapacaksın, elbette iptal edeceksin. Ama ne oluyor? Şu bulgulara göre, şu faileri ortaya çıkarman gerekmez mi? O soru hırsızlıklarını yapanları, o soruları servis edenleri ortaya çıkarman gerekmez mi? E, ne oluyor? E, savcılık takipsizlik kararı veriyor. Adalet Bakanlığı o mekanizmayı hızlandırıyor ve ne oluyor biliyor musunuz? Ne oluyor biliyor musunuz değerli arkadaşlarım? “O zaman öyle gerekiyordu.” ama bir ay evvel, 7 Ocak’ta Ankara Cumhuriyet Başsavcısı beni arıyor, 2012’de bunu yapıyorsun, 2010’da bunu yapıyorsun ama bir ay evvel de arıyorsun “Yahu, Sayın Vekilim, efendim, biz geçmişe yönelik olarak bu şekilde takipsizlik kararı verilen dosyaları inceliyoruz, sizin böyle bir şikâyetiniz var, gelin de bunu tekrar canlandıralım.” Tamam, canlandıralım. Hukuksuzlukların, yolsuzlukların üstüne gidelim, gidelim Sayın Başsavcı ama ne yapalım biliyor musun? Kömür yolsuzluğu dosyasındaki üç yıldır sünen altı edilen o dosyayı da

canlandırılır, olur mu Sayın Bakan? Ama ne yapalım? TELEKOM özelleştirmesinde bir ülke iletişimiyle, güvenliğiyle nasıl kuşatılır, Başbakanlık Müsteşarı orada nasıl rol üstlenir, gel onları da irdeleyelim.

18 Ekim 2011 tarihinde, burada olan arkadaşlarımla -Dilek Hanım var, Ali İhsan var, Uğur olacaktı, başka kim vardı bilemiyorum- 7 milletvekili arkadaşımın Adalet Bakanlığına gittik 7-8 dosyayla, Oda TV dâhil olmak üzere, Deniz Feneri dâhil olmak üzere, ortadan kaldırılan fezlekeler dâhil olmak üzere -ya milletvekili adam, fezlekesi ortadan kaldırılıyor, fezlekesi yok ediliyor- Sayın Bakana bunları söyledik. 18 Ekim 2011, iki yılı aşkın bir süre geçmiş, bir dönüş yok, bir dönüş yok. Sen, hangi özel yetkili mahkemeleri kaldırmaktan söz ediyorsun? Kimi kandırıyorsun, kimi kandıracağını zannediyorsun?

Şimdi, bunları anlatacağız, bunları anlatmamız gerekiyor. Ha, biz, anlatacağız da ne olacak? Siz, yine, bildiğinizi yapacaksınız. Bunları çok iyi biliyoruz, yine bildiğinizi yapacaksınız ama bunların kayıtlara geçmesi gerekiyor. Siz, parmak demokrasi anlayışı içinde bildiğinizi yapmaya devam edeceksiniz, bundan da adımız kadar eminiz. Sizden, yoksa, bu anlamda ümitlenmek için, iyimser olmak için hiçbir sebep yok, keşke bizi yanıltsanız, keşke bizi mahcup etseniz.

Bakın, burada, Cumhuriyet Halk Partisinin özel yetkili mahkemeler... Biraz evvel, Sayın Kaplan'ın, evet, yine haklı olduğu noktalar var ama yani bu haklı kendi meramını ifade ederken Cumhuriyet Halk Partisini infaz etme gibi hastalıktan da yine kurtulamayan bir anlayışını gösterdi, burada keşke olsaydı da tabii cevap verseydi. Özel yetkili mahkemelerle ilgili olarak, arkadaşlarımızın, işte Ali Rıza ve diğer arkadaşlarımızın her hâlde onlarca kanun teklifi var, sadece dün verilen teklif değil. Bunların, hepsinin birleştirilmesi sizin sorumluluğunuzdadır Sayın Başkan. Onlarca kanun teklifi var Sayın Başkan.

BAŞKAN – 17.

ATILLA KART (Konya) – Evet. Bunların hepsini usuli anlamda birleştirip gereğini yapmak durumundasınız. Bunları geçiştirmemeniz gerekir.

BAŞKAN – Komisyon o sorunu halletti Atilla Bey, yoktunuz siz.

ATILLA KART (Konya) – Evet, peki efendim, hallettiyseniz mesele yok.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Nasıl hallettiniz Sayın Başkan, nasıl halledildi?

BAŞKAN – Alt komisyona...

ATILLA KART (Konya) – Şimdi, şunu ifade edeyim: Biraz evvel, Adem Hocam çok güzel konu başlıklarına temas etti, ne dedi?

Bir: "Telefon ve iletişimin dinlenmesi dünyada örneği görülmecek bir şekilde kötüye kullanıldı."

İki: "2007-2008'li yıllardaki gece baskınları sorgulanmadı, sorgulanmalıydı."

Üç: "100 soruşturma yapılıyor, dava açılıyor, 5-10 mahkûmiyet çıkıyor, Adalet Bakanlığı bunun sebeplerini sormalıydı, araştırmalıydı, araştırmadı."

Basında, kamuoyunda iddianameler yazılıyor, infazlar yapılıyor. Biraz evvel Anayasa Komisyonunda da konuştuk, 4 bin civarında soruşturmanın gizliliğini ihlal dosyası var. Ne zaman? 2007-2008. Bunları Adalet Bakanlığına suç duyurusuna konu yaptık, dedik ki: Bunlar münferit ihlaller olamaz. Bir anlık ihlaller olamaz. Nasıl olur bu? Ancak siyasi iktidarın, siyasi otoritenin kurumsal, hiyerarşik himayesiyle olur bu. Yoksa sen Adalet Bakanlığı olarak kalkıp doğru dürüst bir soruşturma yapsan ne olacak? O soruşturmanın gizliliğini ya savcı ihlal ediyor ya kolluk ihlal ediyor ya zabıt kâtibi ihlal ediyor. Sen bunu ortaya çıkarırsın ama sen zaten o yapıyı himaye ediyorsun, o yapıyı zaten üretiyorsun. Bizim o taleplerimizi reddediyorsun Adalet Bakanlığı olarak. Biz idare mahkemesine gidiyoruz, Danıştaya gidiyoruz, o yargı yapılanması içinde, müdahil olduğunuz yargı yapılanması içinde ikide bir de o taleplerimiz ret oluyor. Yani asli fail konumundasınız Sayın Bakan, Sayın Hükümet.

Şimdi, böyle bir tablonun devamında tabii asıl... Haberal Hocamı izlerken gerçekten etkilendim ve duygulandım. Niye? Olayın bir numaralı mağduru çünkü bütün bu ihlaller niye yapıldı biliyor musunuz? Savcılar, yargıçlar, adalet müfettişleri gözü kara bir şekilde bu ihlalleri -biraz evvel 4-5 başlık hâlinde anlattığımız- o kolluk aşamasındaki, o soruşturma aşamasındaki, o yargılama aşamasındaki o ihlalleri niye yaptılar? Çünkü sen hükümet olarak ne yaptın? 2802 sayılı Yasa'nın 93/a maddesinde değişiklik yaptın. Cumhuriyet rejimi -tırnak içinde söylüyorum, biraz evvel ki tırnağa affen söylüyorum- vesayet rejimi dediğimiz cumhuriyet rejimi ne yapmış? Seksen beş yıl boyunca demiş ki: Bir yargıç... Arkadaşlarımızın konuşması bitsin, öyle devam edeyim efendim. Seksen beş yıllık cumhuriyet rejimi demiş ki: "Bir yargıç, bir savcı yargılama, soruşturma yaparken menfaat temin ettiğine dair, husumet beslediğine dair, sahte belge ürettiğine dair, bunları üretmek karar verdiğiğine dair bulgular varsa o yargıç reddi hâkim talebiyle reddedilir. O yargıç hakkında dava açılır, tazminat davası açılır." O vesayet rejimi dediğimiz cumhuriyet rejimi ne yapmış? Hukukun gereğini

yapmış, adaletin gereğini yapmış. Sen ne yapmışsın AKP olarak? 93/a maddesinde değişiklik yaparak demişsin ki: “Bir yargıcın husumetle karar verdiğiine dair, sahte belgeyle karar verdiğiine dair, menfaat teminiyle karar verdiğiine dair bulgular olsa bile o yargıç hakkında tazminat davası açamazsın.” demişsin. “O yargıç yargılama yapmaya devam eder.” demişsin. “Sadece devlet hakkında dava açabilirsin.” demişsin. Yani yargıçlara, savcılara, adalet müfettişlerine “Benim adıma tetikçilik yap.” demişsin. İşte onlar da tetikçilik yapmışlar, onlar da tetikçilik yapmışlar. Bunları Anayasa Uzlaşma Komisyonunda bu şekilde anlattığım zaman Sayın İyimaya, Sayın Mehmet Ali Şahin, Sayın Şentop çok kızdılar arkadaşlarımız, Komisyonu terk ettiler, çok kızdılar. Komisyonu üçünüz beraber terk ettiniz. O toplantı yapılamadı değil mi Sayın Başkan?

BAŞKAN – Komisyonu terk etmek olmaz bende.

ATILLA KART (Konya) – Komisyonu terk ettiniz, bir saat sonra tekrar toplandık. Yani aslında niye terk ettiniz biliyor musunuz? Her şeye rağmen umutlanıyorum, o aybınızdan dolayı utandınız herhâlde. Utandınız, söyleyecek lafınız yoktu, söyleyebilecek lafınız yoktu. Orada celal lenerek, öfkelenerek Komisyonu terk etmek durumunda kaldınız.

BAŞKAN – Atilla Bey...

ATILLA KART (Konya) – Sözümlü kesmeyin. Geldiğimiz noktada ne yapıyorsunuz? 2009-2010 bu düzenlemeyi yapıyorsunuz, üç yıl sonra, dört yıl sonra burada kaldırılıyorsunuz. Tabii, teşekkür ederiz, sağ olun, var olun. Gerçekten muazzam bir düzenleme yaptınız ya! Seksen beş yıldır uygulanan o evrensel normu yargıçlara, savcılara, adalet müfettişlerine tetikçilik yapmak için kullandırtınız, düzeni bu hâle getirdiniz, Türkiye’yi bu hâle getirdiniz, binlerce mağduru yarattınız, toplumda, yargıda intikam üzerine, husumet üzerine, rövanş üzerine yargılama yapılmasını sağladınız. Eseriniz, bugünkü Türkiye sizin eserinizdir Sayın Başkan, AKP iktidarının eseridir. Eserinizle övünebilirsiniz. Şimdi bunu toparlamaya çalışıyorsunuz ama bu mağduriyetleri, bu haksızlıkları, bu adaletsizlikleri bunları nasıl gidereceksiniz? Bu yarayı, kanayan bu yarayı, bu toplumsal yarayı nasıl ortadan kaldıracaksınız? Şimdi, vahim olan şu... Bunları niye anlatıyorum? Kendimi tatmin etmek için falan anlatmıyorum, bir ego tatmini için falan anlatmıyorum. Siz aynı yanlışları daha vahim ölçülerde bu tasarıyla getiriyorsunuz Sayın Başkan, Sayın Bakan. Daha ötesini getiriyorsunuz, daha kötüsünü getiriyorsunuz. Biraz idrak diyorum, biraz sağduyu diyorum, biraz sorumluluk diyorum ve devam ediyorum.

Bakın değerli arkadaşlarım, şimdi, taslak üzerinden –tasarıdır bu teklif falan değildir- böylesine bir düzenlemeyi, böylesine vahim sonuçları olan bir düzenlemeyi yine teklif adı altında getiriyorsunuz ama öz itibarıyla tasarı olduğu başından sonuna belli. Niye? Gene o işte nedir, Mevzuat Hazırlama Yönetmeliği’ni ayaklar altına alıyorsunuz, kendi hazırladığınız yönetmeliği, o mükemmel yönetmeliği, 2006 şubatında hazırladığınız. Nedir o? Katılımcılığı, çoğulculuğu sağlayan, sivil toplumu dinlemeyi gerektiren, yasa yapma kalitesini yükselten o düzenlemeyi ayaklar altına alıyorsunuz. Torba kanunu uygulamalarıyla, özünde tasarı olan teklif uygulamalarıyla yasa yapma tekniğini katlediyorsunuz ve siz de Adalet Komisyonu olarak, Anayasa Komisyonu olarak bunları seyre diyorsunuz Sayın Başkan. Gerçekten tarih önünde sorumlusunuz Sayın İyimaya.

BAŞKAN – Tarihi sorumluluğun bütün unsurlarını üstleniyorum.

ATILLA KART (Konya) – Şimdi, bu çerçevede tasarıyla ilgili değerlendirmelerimi yapmak istiyorum. Bakın 10’uncu madde el koyma maddesi. Nedir bu? Efendim işte “Somut delillere dayanan...” gelmek üzere “...somut olarak belirlenen...” diye yararlanmış ve şu şekilde değiştiriliyor... Biraz evvel Faruk Bey de dile getirdi ama bence bu tam hakkıyla tartışılmadı, tam hakkıyla konuşulmadı, karambole gitti, onu bir kez daha açmak gerekiyor. Ne diyorsunuz? “Bu madde kapsamında taşınmazlar hak ve alacaklar bakımından elkoyma işleminin uygulanabilmesi için ilgisine göre BDDK, SPK, MASAK, Kamu gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumundan el konulacak taşınmaz hak ve alacağın suçtan elde edildiğine ve suçtan elde edilen değere ilişkin rapor alınması zorunludur.” diyorsunuz Sayın Başkan. Yani bunu hakikaten -Sayın Günay’da ifade etti- gerçekten bir hukukçu yazmış olamaz. Yani asgari hukuk kültürü olan bir hukukçu yazmış olamaz. Ne yapıyoruz? Şimdi nedir, tamam MASAK’tan, BDDK’dan, şuradan, buradan bilirkişi raporu alalım, bilirkişi raporu almayalım demeyen yok herhâlde ama burada ne diyorsunuz? O elkoyma kararı verebilmek için o rapordan ne diyorsunuz -inanılmaz bir şey bu- suçtan elde edildiğine dair MASAK’ın raporu. MASAK ne yapacak? Suç bulgularını araştırarak, MASAK yargılama yapacak, MASAK mahkemenin önüne geçecek, MASAK yargı mercisi olacak. “MASAK” dediğin kim? “MASAK” dediğin parti memuru olarak oluşturduğün mekanizma, kamu ajanları, idarenin ajanları ve bunu biz getiriyoruz. Ne yapıyoruz? Yargı idarenin icazetine tabi oluyor. Sayın Bakan, yani böyle bir şey... Fonksiyon gaspı değil de bu nedir yahu? Bu nedir Allah aşkına? Bu, bırakın yasaya aykırılık, müdahale falan değil bu, kuvvetler ayrılığı anlamında yetki gaspıdır bu, yetki gaspıdır. MASAK ne oluyor? Yargı kurumu oluyor, BDDK yargı kurumu oluyor. İşte, o MASAK’ın, o BDDK’nın ne hâle geldiğini de biliyoruz. O da zaten üst kurul olmaktan çıktı. Hadi gerçekten hakkıyla üst kurul olsa gene elbette söz konusu olamaz da üst kurul da

değil onlar, onlar üst kurul olmaktan da çıktılar. Yani idare hukuku anlamında özerk kurul olmaktan da çıktılar. Onlar doğrudan kamu ajansı konumunda olan kanunsuz emir ve talimatları şu anda Türkiye’de zaten idari mekanizma içinde bunu yargıda da işte tamamlamak istiyoruz. İdaredeki bu kanunsuz emir ve talimat uygulaması yetmiyor, bunu yargıya da taşımak istiyoruz, özü bu.

Şimdi, bunu herhâlde değerli arkadaşlarımız hukuk vicdanlarında, bırakın hukuk vicdanını, bunu herhâlde vicdanlarında, muhakemelerinde değerlendireceklerdir. Daha öte bir şey söylemeye gerek görmüyorum.

Şimdi, geçiyoruz, 10’uncu madde, 11’inci madde, işte, efendim, 12’nci maddede dinlemelerde bakıyoruz, 13’üncü maddede gizli soruşturmacıda bakıyoruz, 14’üncü madde teknik takiplerde bakıyoruz. Ne yapıyoruz? Buralarda o bütün bu kararların alınabilmesi için oy birliği esasını getiriyoruz. E, bu kararların hepsi de biliyoruz ki nedir? Müteferrik karar. Hukukçu arkadaşlarım çok iyi bilirler. D. İş kararı, değişik iş kararı. Ara kararı niteliğinde olan kararlar bunlar, değil mi Sayın Başkan? Bunların hepsi de ara kararı niteliğinde olan kararlar. İşte, gene arkadaşlarımız ifade ettiler, nedir? Hukuk sistemimiz belli, ağırlaştırılmış müebbet dâhil olmak üzere oy çokluğuyla karar verilen bir sistemde ara kararı niteliğinde olan bu kararlar için oy birliğini neden ararız? Evet, neden ararız? İşte, bu işin özüne geliyoruz. Biz, bunun dünyada örneği varsa tabii arkadaşlarımız bilgilendirirler.

Şimdi, bakın, nedir biliyor musunuz? Bunların anlamı nedir arkadaşlar? Tekrar ifade ediyorum, bu kararlar teknik niteliği itibarıyla hüküm niteliğinde olmayan, nihai karar niteliğinde olmayan, hükme tesir edip etmeyeceği belli olmayan düzenlemeler olmakla, ara kararı niteliğinde olmakla ne yapıyoruz biz Değerli Başkanım? Yargılamanın, usulün, ceza usulünün genel ilkesini ortadan kaldırıyoruz. Bunun bir açıklaması olabilir mi, bunun bir gerekçesi olabilir mi? Gerekçesi nedir biliyor musunuz? Gerekçesi şu: Biz 17 Aralıkta ortaya çıkan delilleri kadük hâle getirmek istiyoruz, özü bu. Bu demokratikleşme paketinin asıl adı nedir biliyor musunuz, özü nedir? “Demokratikleşme paketi” falan değil, 17 Aralıkta ortaya çıkan o yolsuzlukları yok etmeye yönelik acil önlemler paketi bu. Panik olarak hazırlanan, o panik olarak hazırlanırken de, işte, nedir -gene tırnak içinde söylüyorum- hukuk sistemini iğfal eden, ceza usulü, yargılama usulü ilkelerini ortadan kaldıran bir niteliği var. Gerçekten Sayın Başkan, bizim bilemediğimiz yani burada bu kadar hukukçu arkadaşımız var, olabilir yani bizim bilemediğimiz gerekçeler olabilir ama şu açıklamalar karşısında herhâlde bir açıklama yapmak gereğini ya da sorumluluğunu, duyarlılığını herhâlde duyacaksınız Sayın Başkan.

Şimdi, devam ediyorum değerli arkadaşlarım. Bakıyoruz, 15’inci maddeye geliyoruz. Şimdi, ne yapıyoruz? Adli kollukla ilgili o temel ilkeyi yani o, savcının sorumluluğunu bertaraf etmek için çok girişimler yaptık, yönetmelik getirdik, olmadı, işte Danıştay iptal etti. Efendim, HSYK’da her türlü müdahaleyi yapıyoruz ama kendimizi garantiye almamız lazım. Onun için ne yapıyor Hükümetimiz? Diyor ki 15’inci maddede: “5271 sayılı Kanun’un 161’inci maddesinin beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.” Neymiş o? “En üst dereceli kolluk amirleri hakkında inceleme ve soruşturma izni Adalet Bakanı tarafından verilir. Adalet Bakanı inceleme ve soruşturmayı adalet müfettişleri veya cumhuriyet başsavcılarını eliyle yapar, yaptırır.” diyor. Peki, açalım o 5271’i değil de Değerli Başkanım...

BAŞKAN – Atıllacığım, maddenin müzakerelerinde olmaz mı?

ATILLA KART (Konya) – Hayır, genel olarak bunu ifade edeyim. Bitiriyorum Sayın Başkan. Bütünlük içinde, sistematik içinde yani bunun aslında nedir? Bu tasarının, aslında bırakın Anayasa’ya aykırılığı falan, butlanla malul olduğunu ifade anlamında bunları anlatmam gerekiyor, keelenmekün olduğunu ifade anlamında bunları anlatmam gerekiyor Sayın Başkan. Sizi bu noktada acaba sorumluluğa, duyarlılığa davet edebilir miyiz diye çırpınıyoruz.

BAŞKAN – Madde müzakerelerinde tek tek değerlendireceğiz.

ATILLA KART (Konya) – Bütüne yönelik olarak bu fotoğrafı ortaya koymamız gerekiyor Sayın Başkan.

Şimdi, 5271’i bırakalım da, şöyle bir Anayasa 144’e bir bakalım, Anayasa 144 ne demiş? Ne demiş? Adalet hizmetleriyle savcılarının idari görevleri yönünden Adalet Bakanlığınca denetimi adalet müfettişleriyle hâkim ve savcı mesleğinden olan iç denetçiler; - devam ediyor- araştırma, inceleme ve soruşturma işlemleri ise adalet müfettişleri eliyle yapılır.” Yani burada kolluk amirlerine yönelik olarak inceleme ve soruşturma iznine yönelik bir bahis var mı, dolaylı bir atıf var mı? Bırakın doğrudan bir düzenlemeyi, dolaylı bir atıf yok. Sonra biliyoruz ki HSYK mevzuatında da -bunu arkadaşlarım tamamlayacaktır, oradaki maddeyi, şu anda tam hatırlayamıyorum- biliyoruz ki o adli kolluk görevini yapan emniyet amiri onunla ilgili soruşturma izni HSYK’nin yetkisinde, görevinde, sorumluluğunda ama onun ötesinde, bakın, 144’ün gerekçesini incelediğiniz zaman da orada bu maddede, getirilen maddede olduğu gibi kolluk amirleri hakkında inceleme ve soruşturma izninin Adalet Bakanlığına verilmesine dair bir yetki yok. Anayasa’da olmayan bir yetkiyi alıyorsunuz, buradan, karambolden geçirmek istiyorsunuz.

HAKKI KÖYLÜ (Kastamonu) – O doğru değil. O elli senedir vardı, elli seneden beri öyleydi, HSYK çıktıktan sonra oraya atıf yaptığı için otomatik olarak HSYK bağlanmış oldu fakat şimdi tekrar düzeltildi, eskiye dönüldü.

ATİLLA KART (Konya) – Anayasa’da karşılığı var mı Sayın Köylü?

HAKKI KÖYLÜ (Kastamonu) – Anayasa yazmaz onu.

ATİLLA KART (Konya) – Anayasa ne yapıyor? Adalet hizmetlerinin yerine getirilmesi noktasındaki Adalet Bakanlığının hareket yetkisini düzenliyor, çerçeveyi düzenliyor. Sen o çerçeveyi aşıyorsun, tecavüz ediyorsun, ilgisi olmayan bir yetkiyi Anayasa’da ne yapıyorsun? Adli kolluğu tersyüz ediyorsun, kuvvetler ayrılığı sisteminin özünü yok ediyorsun.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – “Adli kolluk aslında Adalet Bakanlığına bağlı olması lazım.” diyordunuz siz daha önce.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Hayır, hayır, savcıya bağlı olması...

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Adli kolluk kurulsun, Adalet Bakanlığına bağlı olsun...

ATİLLA KART (Konya) – Hayır, hayır, adli kolluğun Adalet Bakanlığına bağlanması söz konusu olabilir mi? Nereden çıktı bu? Adalet Bakanının, nedir? Aksine biz diyoruz ki, yıllardır ne diyoruz? Nedir? “Emniyet mensuplarının, o adli kolluk olarak görev yapacak emniyet mensuplarının sicil amiri dahi savcı olmalıdır.” diyoruz. Bu yıllardır dile getirdiğimiz önerimizdir ve aslında bu konuda Anayasa Uzlaşma Komisyonunda da gene büyük ölçüde mutabakat sağlandı, Sayın Başkan siz de gayet iyi biliyorsunuz, ama neyi görüyoruz? Oradaki yine iktidar olarak, oradaki mutabakatı tamamen ortadan kaldıran gene günlük, konjonktürel ve yine tabii 17 Aralık süreciyle bağlantılı olan bir düzenlemeyi yine 17 Aralık kadükleştirme operasyonunun bir başka maddesi olarak bu maddeyi de düzenliyoruz.

BAŞKAN – Evet, geneli üzerinde...

ATİLLA KART (Konya) – Burada, aslında, bakın, Avrupa Birliği İlerleme Raporu’nda bu konuda şöyle bir ifade var, aslında bugünkü Türkiye fotoğrafını bir anlamda da düzenliyor: Bu getirilen düzenlemelerle aslında bir toplumda özellikle o oy birliği esas ve diğer düzenlemelerle bir cezasızlık kültürü yaratılıyor. O biraz evvel iptal edilen yargıçlık sınavıyla ilgili değerlendirmede de ifade etmiştik. AKP’yle beraber ortaya değişik bir uygulama çıktı ceza mevzuatımızda, ceza hukukumuzda, ceza uygulamamızda. Suç var, bunu yok edemiyorsun çünkü bulgular ortada ama her nasılsa -belli bazı olaylar için söylüyorum tabii, iktidar kaynaklı olaylar için söylüyorum- suçlu bulamıyorsun suçlu yok. Suçun olduğu yerde suçlu olmaz olur mu? Suçun olduğu yerde mutlaka suçlu da olur. Ama her nasılsa, her nedense Hükûmet odaklı, Hükûmetin nüfuz suistimali, çıkar ilişkileri içinde göz yumduğu, himaye ettiği olaylarda ne yapıyoruz? Suçlu bir türlü bulunamıyor. TELEKOM’da bunu görüyoruz, kömür yolsuzluğu dosyasında görüyoruz, yargıçlık sınavında görüyoruz, pek çok olayda bunu görüyoruz.

Şimdi, bir diğer husus: 18’inci maddede ne yapıyorsunuz Sayın Başkan? Yani gerçekten ferasetinize, idrakinize sunuyorum. Lütfen biraz hareket, biraz idrak.

BAŞKAN – Benim bu kanunu 3 defa okuduğumu ve değerlendiğimi varsayın, madde müzakerelerinde...

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, ne diyor?

BAŞKAN – Ama lütfen geneli üzerinde buyurun.

ATİLLA KART (Konya) – Diyorsunuz ki: “Kamu görevlileri hakkında tesis edilen atama, naklen atama, görev ve unvan değişikliği, geçici veya sürekli görevlendirmelere ilişkin idari işlemler, bitirilmiş idari işlem niteliğinde sayılmaz.” anlamında. Yani tüketilmiş idari işlem...

HAKAN ÇAVUŞOĞLU (Bursa) – Sayın Başkan, maddeleri mi müzakere ediyoruz, geneli mi müzakere ediyoruz? Neyi müzakere ediyoruz? Şimdi kendisi gidecek... O zaman yarın gelsin, yarın kendisi konuşsun bu konuda.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Niye rahatsız oluyorsunuz? Neden rahatsız oluyorsunuz?

HAKAN ÇAVUŞOĞLU (Bursa) – Rahatsız olduğumuzdan değil.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Usul farkı. Şunlar konuşulmaz, bunlar konuşulmaz diye...

ATİLLA KART (Konya) – Tamamlıyorum Sayın Başkan.

Arkadaşlarımız...

HAKAN ÇAVUŞOĞLU (Bursa) – O zaman direkt olarak maddeleri konuşacağız.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Maddeleri de konuşacağız, bunu da konuşacağız.

HAKAN ÇAVUŞOĞLU (Bursa) – Öyle şey olmaz.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Doğru düzgün uzlaşma yoluyla alt komisyona sevk edelim dedik, o da olmuyor. Uzlaşma yoluyla bir şey hazırlayın, o zaman bu lafları işitmezsiniz.

BAŞKAN – Hakan Bey, tamam.

Atilla Bey, buyursunlar.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi, ne yapıyoruz biliyor musunuz? “Bitirilmiş idari işlem sayılmaz.” diyerek -şu anda 5 bin civarında emniyet görevlisi, herhâlde bu sayı her geçen gün hızla tırmanıyor- şunu söylüyoruz...

Bakın, gene, tabii istismar edilebileceğini bildiğim için bu açıklamayı yapmak gereğini duyuyorum: Devlet içinde çeteler hep oldu. 80 öncesinde de oldu 80 sonrasında da oldu, AKP döneminde daha farklı tezahür etti, AKP’den önce de devlet içinde nüfuz suistimali, görevini kötüye kullanma yoluyla çeteler, çetecikler hep oldu ama Türkiye ama bunlarla hukuk içinde mücadele etmedi. Şimdi “paralel devlet” olarak adlandırdığınız, ifade ettiğiniz bu süreçle ilgili olarak emniyet bünyesinde hukuksuzluğa bulaşan, yolsuzluğa bulaşan 5, 10, 20 50, 100, her neyse ne yaparsın? İdari soruşturmanı yaparsın, adli soruşturmanı yaparsın, yasal gereğini yaparsın. Ama sen ne yapıyorsun iktidar olarak? 5 bin kişiyi alıyorsun bir torbanın içine koyuyorsun oradan oraya savuruyorsun.

Bu, 27 Mayıs ihtilalinde olmadı beyler, 12 Eylül 1980’de bu kıyım yapılmadı, bugün bu kıyım yapılıyor. Bu bir kıyımdır. Bu bir tasfiyedir. Ne büyük mağduriyetlere yol açtığının farkında mısınız ve ne yapıyorsunuz? “Tükenecek olan idari işlemlerden sayılmaz.” diyerek o insanların dava haklarını ellerinden alıyorsunuz. Aman Allah’ım! Yani dava açma hakkını ellerinden alıyorsunuz ya!

BAŞKAN – Nerede yazıyor?

RAMAZAN CAN (Kırıkkale) – İdare savunma verdikten sonra...

ATİLLA KART (Konya) – Açıklayın. Yani gerçekten yanlış yorumluyorsam açıklayın arkadaşlar.

BAŞKAN – Maddesi gelsin açıklasın. Yarın bir arayın arkadaşlar.

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, bu getirilen düzenleme nedir biliyor musunuz?

YUSUF BAŞER (Yozgat) – Nedir? Sen mi biliyorsun?

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, mutmain olalım, tatmin olalım, öğrenelim ya. Anlatın da öğrenelim. Yani şunun bir açıklamasını yapın da öğrenelim. Getirdiğiniz düzenleme nedir biliyor musunuz? Anayasa’da düzenlenen herhâlde 20 civarında temel hak ve özgürlük maddesi var. O yirmi civarındaki temel hak ve özgürlüklerden kaçını ayaklar altına alıyorsunuz? O dava açma hakkını falan geçiyorum. Kişinin dokunulmazlığını düzenleyen 17’nci maddeyi, özel hayatın gizliliğini düzenleyen 20’nci maddeyi, konut dokunulmazlığını düzenleyen 21’i, haberleşme özgürlüğünü düzenleyen 22’yi, yerleşme ve seyahat özgürlüğünü düzenleyen 23, din ve vicdan özgürlüğünü düzenleyen 24, düşünce ve kanaat özgürlüğünü düzenleyen 25, düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğünü düzenleyen 26, bilim ve sanat özgürlüğünü düzenleyen 27, basın özgürlüğünü düzenleyen 28 diye devam ediyor. Bu temel hak ve özgürlükleri ayaklar altına alıyorsunuz, ortadan kaldırıyorsunuz.

Devam ediyorum, 19’uncu madde...

BAŞKAN – Atilla Bey, ne olur...

ATİLLA KART (Konya) – Bunu anlatmam gerekiyor. 19’uncu maddeyi anlatmam gerekiyor Sayın Başkan. Ondan sonra...

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Maddelere geçmedik.

YUSUF BAŞER (Yozgat) – Yarım saattir konuşuyor.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Nedir bu acele yani?

ATİLLA KART (Konya) – Ama nedir? Bakın bir şeyi anlatıyorum size. Buradaki anayasaya aykırılıktan öte bir şeyleri anlatıyorum size. Bir hırsızlığı, Sayın Başkan, bir hırsızlığı anlatmak istiyorum biliyor musunuz. Hani o tapelerde çıkıyor ya vatandaş hitap alarak anasını bilme ne diyor ya...

Sayın Başkan, o sermaye grubundan söz edeceğim.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sayın Başkan, bir buçuk saattir konuşuyor. Böyle suistimal olmaz.

BAŞKAN – Ne yapayım? İnsafılı olun.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Başkanım, neden söz hakkımızı sınırlıyorsunuz?

BAŞKAN – Sınırlamıyorum.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Arkadaşların müdahalesine müsaade ediyorsunuz.

BAŞKAN – Dilek Hanım... Dilek Hanım...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Alt komisyona sevk edelim, teklifin eksiklerini tamamlayalım. Onu yapmıyoruz. O yapılmıyor. Yapılmayacağını da anladık. Neden arkadaşlarımız rahatsız oluyorlar?

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Konuşunca saygısızlık mı oluyor arkadaşlar?

BAŞKAN – Dilek Hanım, tamam.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Tabii saygısızlık oluyor.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir durun ya. Yılmaz, yapmayın ya!

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Asıl bize yaptığınız saygısızlık. Bizi yok sayıyorsunuz.

BAŞKAN – Dilek Hanım, söz vereceğim biraz sonra.

Atılacağı, buyurun. Genelî üzerindeki müzakereler, maddeleri ayrı ayrı yarın tartışacağız.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdi, yani işte bu nedir? Sizin yorumunuza göredir. Bu nedir? Ben bütün içinde bunu anlatmak gereğini duyuyorum. Müsaade edin de...

BAŞKAN – Bir buçuk saat oldu Atilla ya...

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Atilla Bey'in konuştukları maddeyle alakalı değil.

BAŞKAN – Yılmaz, yapmayın ya!

Buyurun Atilla Bey.

ATİLLA KART (Konya) – Bu gerçekler sizi rahatsız ediyor. Tabii, tabii, anlaşılıyor.

Ama şudur: Hakikaten bu gerçeklerden rahatsız olmanızdan da...

BAŞKAN – Kesinlikle rahatsız olmayız Atilla. Maddesinde genişçe tartışalım.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Rahatsız olan sensin.

ATİLLA KART (Konya) – Yani her şeye rağmen, rahatsız olmanız bana ne yapıyor biliyor musunuz? Beni ümitvar kılıyor, olabilir ki acaba muhakeme eder misiniz diye ümitleniyorum.

BAŞKAN – Peki, zaman sizin, söz sizin, buyurun.

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, ne yapıyoruz? Yine hukuk sistemini, hukuk düzenini altüst eden bir düzenleme. Ne diyor? İşte, "İdari Yargılama Usul Yasası'nın ilgili maddesinde şu düzenlemeyi yapıyoruz: Mahkeme kararlarını süresi içinde kamu görevlilerince yerine getirilmemesi hâlinde de tazminat davası ancak idare aleyhine açılabilir, yani kararı yerine getirmekle sorumlu olan kamu görevlisi aleyhine tazminat davası açılabileceğini düzenleyen mevcut hükmü ortadan kaldırıyoruz."

BAŞKAN – Tamam, senin görüşün. "Anayasa 129' da onu emrediyor." diyorlar. Anayasa 129' a bakın, 40 ve 129' a bakın, Anayasa emri.

ATİLLA KART (Konya) – 129 diyorsunuz...

BAŞKAN – Bizzat, Atilla...

ATİLLA KART (Konya) – Tamam, peki.

BAŞKAN – Onu maddesinde konuşalım, daha güzel olur.

ATİLLA KART (Konya) – Peki.

Bir şey anlatmam gerekiyor.

BAŞKAN – Peki, buyurun efendim.

ATİLLA KART (Konya) – Bakın, 4 Ekim 2013 tarihinde Anayasa Mahkemesi bir karar verdi gene bu konuyla bağlantılı. Hangi karardı o? Seydişehir ETİ ALÜMİNYUM özelleştirmesi, bunları hatırlayalım. Seydişehir ETİ ALÜMİNYUM deyince kimi hatırlayacaksınız biliyor musunuz? Cengiz grubunu hatırlayacaksınız. Hani, Başbakanın, Hükümetin özel himayesinde olan Cengiz grubu; hani, vatandaşa küfreden bir grup var ya, o grubu hatırlayacaksınız. Umarım oradan birtakım değerlendirmeler yaparsınız.

Bakın, Seydişehir ETİ ALÜMİNYUM, Balıkesir SEKA, TÜPRAŞ, Kuşadası ve Çeşme limanlarının özelleştirmesi... Bunların hepsinde de ne oldu? Bir kısmında...

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Fabrikayı gel de ben sana bir gezdireyim Atilla Bey ya.

BAŞKAN – Ya, arkadaşlar, bir dakika, dinleyelim.

ATİLLA KART (Konya) – Hâlen konuşma cesaretini gösteriyorsun, öyle mi arkadaşım?

BAŞKAN – Ya, hocam, tamam.

ATILLA KART (Konya) – O zaman dinle, anlatayım.

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – 500 trilyon lira harcandığını gör.

ATILLA KART (Konya) – Dinleme cesaretin varsa anlatayım. (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir dakika.

HAKAN ÇAVUŞOĞLU (Bursa) – Her hafta hızlı trenle mi gidip geliyor?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Arkadaşlar, isterseniz biz terk edelim, siz bu yasaları çıkartın.

BAŞKAN – Atilla Bey, ikiniz de Konya milletvekili siziz ya.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Muhalifetin olmadığı Türkiye’yi çok güzel yönetirsiniz, verdim yani. Ya, yeter artık, niye bu kadar engelleyici oluyorsunuz, niye bu kadar tahammülsüz oluyorsunuz?

ATILLA KART (Konya) – Dinlemeye cesaretin var mı?

BAŞKAN – Harun Bey, tamam. Atilla Bey...

ATILLA KART (Konya) – Seydişehir’le ilgili gerçekleri dinlemeye cesaretin var mı?

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Ben yaşıyorum o gerçeği, yalan söylüyorsun.

BAŞKAN – Ya, Harun...

ATILLA KART (Konya) – Dinlemeye cesaretin var mı?

BAŞKAN – Ya Atilla Bey...

ATILLA KART (Konya) – Seni suçluluk psikolojisi içinde görüyorum.

HAKAN ÇAVUŞOĞLU (Bursa) – Hızlı trene karşı çıkarak bahane buluyorlar, mesele bu.

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Aynen öyle!

ATILLA KART (Konya) – Suçluların...

BAŞKAN – Atilla Bey, ne olur, diyalogu bırakın, lütfen.

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Her seferinde Seydişehir Alüminyum...

BAŞKAN – Ya, Harun Bey...

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Gel gezdireyim Seydişehir Alüminyum, gel gezdireyim!

BAŞKAN – Ya, arkadaşlar...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Yok ettiğiniz, talan ettiniz her yeri...

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Gel gezdireyim!

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sayın Başkan, buna bir sınır yok mu?

BAŞKAN – Ya, ne yapayım?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Yok ettiniz, talan ettiniz vatan topraklarını. Yabancılar ne kadar yer sattınız, onun cevabını verebilecek misin bana?

BAŞKAN – Ya, susun kardeşim ya!

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Nereye gitmiş vatan toprakları?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Bir yere gitmiyor zaten...

BAŞKAN – İstirham ediyorum.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – O yerler sizin babanızın malı mı? Bütün özelleştirmeleriniz aynı. Yeter artık ya!

BAŞKAN – Ya, Yılmaz...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Hem talan ediyorsunuz hem yok ediyorsunuz hem de bu kadar konuşuyorsunuz. Ne cesaretle, ne hadle ya?

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sende ne had be?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Yeter artık, bu kadar saygısızlık fazla.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Bağırmayın, bağırmayın!

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Bütün ülkenin değerlerini yok ettiniz. Sattınız, savdınız...

BAŞKAN – Ya, Yılmaz, susun ya Dilek Hanım...

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sana iade ediyorum ben.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Aynen ben sana iade ediyorum! Bu kadar vatan sevgisiinden yoksun insanlar olamaz.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Bağırmanın!

ATİLLA KART (Konya) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Atilla Bey, bundan haz mı duyuyorsunuz?

ATİLLA KART (Konya) – Bir anlatayım ama, bırakın anlatayım.

BAŞKAN – Arkadaşlar, konuşsun Atilla. Ya, arkadaşlar, konuşsun, yapmayın ya.

HARUN TÜFEKÇİ (Konya) – Gündem dışı konuşuyor, lütfen uyarın.

BAŞKAN – Ya anladım arkadaşlar da kaç defa söyledik.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – O zaman kesin Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Neyi keseyim?

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sözüünü kesin. Dinlemek zorunda mıyız? Konu dışı konuşuyor.

ATİLLA KART (Konya) – Şimdiye kadar son derece sakin olan, soğukkanlı olan bazı arkadaşlarımızı suçluların telaşı içinde görüyorum.

BAŞKAN – Ya, Atilla, yapma şu cümleyi.

ATİLLA KART (Konya) – Suçluların telaşı içinde görüyorum. (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, on dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 23.28

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 23.35

BAŞKAN : Ahmet İYİMAYA (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ : Hakkı KÖYLÜ (Kastamonu)

SÖZCÜ : Yılmaz TUNÇ (Bartın)

KÂTİP: Mustafa Kemal ŞERBETÇİOĞLU (Bursa)

-----0-----

BAŞKAN – Atilla Bey, değerli meslektaşım, bir buçuk saat tir -tabii beş saat de olur, yüz saat de olur da- yine, yüksek takdirinize sunuyorum, insafınıza sunuyorum. Tamamlayalım, diğer arkadaşlar da söz aldı.

Buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Biraz evvel, Harun Bey’in yanında oturan arkadaşımızın ismini bilmiyorum, dedi ki: “Ya, hızlı trene biniyorsun falan.” Hızlı trene biniyorum.

BAŞKAN – Ya, Atilla, her söze cevap vermek zorunda mısın ya? Atillacığım, geneli üzerinde bitir sen.

ATILLA KART (Konya) – Hayır, bir şey söyleyeceğim, olumlu bir şey söyleyeceğim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ya, olumlu-olumsuz dert değil ya, konuyu bitir.

ATILLA KART (Konya) – Nedir? Hızlı tren hizmetinde emeği geçen herkese herhâlde elli defa teşekkür etmişimdir. Yani binmemden rahatsız olmuyorsunuz herhâlde değil mi? Konya’ya giderken trene bineyim yani. Gerçekten trenin getirdiği o rahatlık için emeği geçen herkese teşekkür ediyorum ve bunu herhâlde elli kez muhtelif zeminlerde, televizyonlarda da anlatmışımdır.

BAŞKAN – Atilla Bey, bu tebessümünüzü son cümlemin işaretini olarak görüyorum.

Buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Tamam Başkanım, bitiriyorum. Bunların kayıtlara geçmesi lazım.

Bakın, beş tane özelleştirmeden söz ettim.

BAŞKAN – O geçti ya ama tekrarlamayın, zapta geçti.

ATILLA KART (Konya) – Hayır ama bağlayacağım Sayın Başkan.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Gündem Konya’ysa biz sonra gelelim Sayın Başkan.

ATILLA KART (Konya) – Peki, tamamlayayım müsaadenizle.

BAŞKAN – Atilla Bey tamamlayacak, tamam.

ATILLA KART (Konya) – Beş tane özelleştirmeden söz ettim. Nedir? Bunların, bu yargı kararlarının uygulanması gerekiyor. Ne yaptı Hükûmet? Bu yargı kararlarını uygulamadı. Uygulama sonucunda ne olacak? Bunlar kamuya, devlete iade edilecek. Ne oldu? Tazminata dönüşen süreçler oldu, AİHM’e intikal eden tazminat davaları oldu. Ne yapıyor Hükûmet? Bütün bunları ortadan kaldırmak için 26 Nisan 2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisinde dedi ki: “O özelleştirmeye konu olan yargı kararlarının, iptal kararlarının fiilî ve hukuki imkânsızlık sebebiyle uygulanmaması hâlinde, işte, bu kararı uygulamakla sorumlu olanlar tazminat sorumlusu olmazlar.” mealinde düzenleme getirdi. Anayasa Mahkemesi iptal etti, uzak değil, 4 Ekim 2013 tarihinde iptal etti. Şimdi, ne yapıyoruz? Bu düzenleme Anayasa’nın 138, 125, 129, 657 sayılı Yasa’nın 13’üncü maddelerine aykırı olduğu gibi... Bu düzenlemeyle ne yapıyoruz? Anayasa Mahkemesinin o kararlarının da sonuçlarını 138’e aykırı olarak ortadan kaldırıyoruz. Bu kabul edilebilir mi? Orada ne yapıyoruz? Aynı zamanda idareye, yürütmeye keyfilik noktasında, sorumsuzluk noktasında olağanüstü bir hareket alanı yaratıyoruz. Bunun hukukta yeri olabilir mi? Ne yapıyoruz aslında? Bu yaptığımız düzenleme 2802 sayılı Yasa’nın 93’üncü maddesindeki düzenlemenin bir başka versiyonudur, bir başka türüdür. Böyle bir düzenleme olabilir mi?

Sayın Başkan, söyleyeceklerim bu kadar.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Sonlandırma noktasında gösterdiğiniz özene de Komisyon Başkanı olarak ayrıca şükranlarımı ifade ediyorum.

Şimdi Avrupa hâkimini dinleyeceğiz ve Rıza Bey, yöntem olarak da ders almak istiyoruz. Çünkü Avrupa'da muhtelif ülkelerde biz gündeme bağlılığı anayasaya bağlılıkla denk olarak görüyoruz. Bu görüntüyü de komisyonumuzda tekrar etmenizi istirham ediyorum.

Buyurun.

RIZA TÜRME (İzmir) – Sayın Başkan, çok teşekkür ederim. Benim böyle ders verecek hâlim yok ancak öğrenebilirim ben burada.

Adalet Komisyonunun değerli üyeleri, bu getirilen kanun teklifini ya da tasarısını okuduğunuz zaman edindiğiniz izlenim şu oluyor: Biraz aceleyle getirilmiş, biraz telaşla yazılmış ve belirli bir amaca yönelik, belirli bir siyasi amacı gerçekleştirmeye yönelik. Nedir o siyasi amaç? İşte, bu yolsuzluk soruşturmasını bir şekilde boğmak amacına yönelik ve telaşla ve acele yazıldığı için de içinde pek çok çelişki barındıran, tutarsızlık barındıran böyle bir teklifle karşı karşıyayız. Yani bunun belirli bir amaca yönelik olduğunu anlıyorum da yalnız böyle bir kanun teklifinin hukuk devletinde açacağı yaraları nasıl tamir edeceğiz ondan sonra bu hiç hesaplanmamış, bu yaralar hiç hesaplanmamış. Yani sadece o siyasi amaç var kafaların gerisinde, bunu yazarların kafasının gerisinde ama hukuk devletinde açacağı yaralar nasıl tamir edilecek? Pek düşünülmeden yazılmış bu. O nedenle de önemli eksiklikler barındırıyor.

Tabii, özel yetkili mahkemelerin kaldırılması doğru bir adım. Biz bunu daha önce de söyledik. Yetkileri ağır ceza mahkemesine devrediliyor. Bunun anlamı nedir? Bunun anlamı şudur: Bu bir itiraf aslında yani demek ki özel yetkili mahkemeler yanlışmış. Demek ki özel yetkili mahkemelerin yaptığı yargılama, adil yargılamanın ilkelerine uygun bir yargılama değilmiş. Bunun bir kabulü, bunun bir itirafı bu özel yetkili mahkemelerin kaldırılması. O zaman yani mademki özel yetkili mahkemelerin yaptığı yargılama yanlışmış, kaldırıldığına göre, o zaman bu yanlış yargılamanın, bu adil yargılamaya uygun olmayan yargılamanın yol açtığı adaletsizlikleri nasıl kaldıracacağız? Asıl soru bu. Bu adaletsizlikleri... Yani şunu söyleyemeyiz: “Efendim, özel yetkili mahkemeler yanlış yargılamıştır, adil yargılama ilkelerine uygun davranmamıştır ama yaptığı adaletsizlikleri bırakalım, bunlarla uğraşmayalım.” Bunu diyemeyiz biz. Hele hele yani herkes tarafından kabul edildikten sonra, Hükümet tarafından bile kabul edildikten sonra ki bu yargılama, efendim adaletsizliklere yol açmıştır. Hele hele TUBİTAK'ın raporu delil üretildiğini de gösterdikten sonra orada, içeride duran insanlara, işte yani bu adaletsizliğin bir kurbanı yanımda oturuyor ama bu adaletsizliklerin çok başka kurbanları var yanımda oturmaman, başka bir yerde olan, Silivri'de olan çok başka şeylerde olan, çok başka kurbanları var. Yani bunlar için ne yapacağız şimdi? Yani yeniden yargılama yolunu nasıl açarız? Şimdi asıl sorumuz budur. Bu, işte, bizim teklifimizde var, nasıl yapılacağını gösteriyoruz bizim teklifimizde ama yani Adem Hoca başka şeyler öneriyor mesela. Fakat bunu düşünmemiz lazım ve bu özel yetkili mahkemeler kaldırılırken aynı zamanda bu adaletsizlikleri nasıl ortadan kaldıracacağız? Beraber uygulamaya koymamız gerekir diye düşünüyorum.

Çünkü, başka türlü, adaletsizlikler daha büyük olacak. Yani bir taraftan mahkemelerin yanlış olduğunu kabul edip öbür taraftan o insanları hâlâ Silivri'de içeride tutmanın getirdiği adaletsizlik giderek büyüyecek. Bu bir.

Yani bu çelişkiler bakımından baktığınız zaman şunları görüyorsunuz Sayın Başkan: Örneğin 91'inci maddede, gözaltıyla ilgili madde ne diyor: “Suç işlediğini düşündürebilecek emarelerin varlığı yerine suç işlediğini gösteren somut deliller.” getiriyor. Aynı şekilde CMK 100'de de kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut deliller getiriyorlar yani olgular yerine somut deliller getiriyor. Şimdi, bir kere burada böyle bir çelişki var yani gözaltı için daha kuvvetli neden arıyorsunuz, suç işlediğini gösteren delil arıyorsunuz. Tutuklama için daha zayıf bir neden arıyorsunuz, kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut delil arıyorsunuz. Bir kere burada böyle bir çelişki var.

Ondan sonra, gözaltına alınmasının nedeni, amacı gözaltının, soruşturmanın tamamlanması, delillerin toplanması zaten. Yani suç işlediğini gösteren, somut deliller varsa zaten yargılama bitmiş demektir. Yargılamanın en son aşamasında olacak şey bu. Sonra, Sayın Başkan, “Kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut deliller.” dediğiniz zaman burada bir mantık yanlış var. Eğer somut deliller varsa artık şüphe yoktur. Somut deliller varsa şüphe olur mu hiç? Yani böyle bir paradoks var burada.

Efendim, tutuklamanın amacı nedir? Tutuklamanın amacı, suç şüphesinin doğru olup olmadığını araştırmaktır. Suç şüphesi doğru mudur değil midir bunu araştırmaktır. Eğer suç şüphesi doğruysa iddianame yazılacaktır, yargılama başlayacaktır. Suç şüphesi doğru değilse soruşturma sona erdirilecektir. Zaten tutuklamanın amacı budur. Yani bu suç şüphesi falan bunların hepsi efendim, keyfi tutuklamayı önlemek içindir. Yani böyle bir haklı şüphe olması lazım. “Efendim ben seni tutukluyorum.” diyemezsiniz ama hiçbir zaman bu şüphe bir delil seviyesinde değildir, olmaması lazım. Çünkü zaten deliller toplanacak bundan sonra.

Yani buradaki kriter efendim, şudur, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin başvurduğu kriter şudur: Üçüncü bir objektif kişiyi, suç işlenmiş olabileceğine ikna edecek olgular var mıdır? Ama olgulardan söz ediyoruz, delillerden değil tabii. Yoksa delillerden söz etsek böyle bir kritere ihtiyaç kalmaz zaten.

BAŞKAN – Mahkemenin ibaresini bir daha tekrarlar mısınız?

RIZA TÜRME (İzmir) – Yani üçüncü bir objektif kişinin, üçüncü bir kişinin suç işlenmiş olacağına, olabileceğine, kişinin suç işlemiş olabileceğini ikna edecek olgular var mı?

BAŞKAN – Bu, mahkûmiyet gerekçesi.

RIZA TÜRME (İzmir) – Bu, efendim, tutuklama gerekçesi, tutuklamanın başlangıcı için.

BAŞKAN – Gözaltındaki mahkûmiyet gerekçesi.

RIZA TÜRME (İzmir) – Evet.

Yani delil arıyorsanız böyle bir kritere ihtiyaç yok, somut delil varsa zaten mesele yok, şüpheye gerek yok.

Bu 100'üncü maddede bir de mükerrer suçlu eklenmiş yani şüpheli veya sanığın mükerrer, ihtiyati suçlu veya suçu meslek edinen kişi olması durumunda tutuklama nedeni varsayılabilir. Ya burada kuvvetli suç şüphesi de aranmıyor. Eskiden suç işlemiş olması tutuklama için yeterli bir neden sayılıyor.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Olabilir şey mi bu?

RIZA TÜRME (İzmir) – Jecius v. Lithuania Kararı'nda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi şöyle der: "Ceza yargılamasında tutuklama ancak kişiyi suç işlediği şüphesiyle yargıç önüne çıkarmak amacıyla yapılabilir." Tutuklamanın tek bir amacı vardır yargıç önüne çıkarmak. Eğer yargıç önüne çıkarmayacaksanız, geçmişte işlediği suçlar nedeniyle adamı tutuklayamazsınız. Yani önleyici tutuklama kabul edilmemektedir. "Geçmişte suç işlemiştir, ileride de suç işleyecektir." gibi bir varsayımla tutuklama yapamazsınız. Yani Türkiye'deki tutuklama nedenini, tutuklama meselesini çözmek istiyorsanız Sayın Başkan, her şeyden önce 100'üncü maddenin (3)'üncü fıkrasındaki katalog suçları kaldırmanız gerekir. Böyle bir varsayıma dayanarak, kaçacak mı kaçmayacak mı ya da delilleri karartacak mı karartmayacak mı bunu hiç incelemeden o suçu işlemişseniz, kaçacaksınız veya delilleri karartacaksınız, böyle bir varsayımla tutukluluğun devamına karar veremezsiniz.

BAŞKAN – Engizisyon hükmü o.

RIZA TÜRME (İzmir) – Bu olmaz. Olursa işte Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinden ihlaller çıkar. Yani her şeyden önce yapılacak şey katalog suçların çıkarılması. Şimdi, katalog suçlara hiç dokunmuyor bu getirilen kanun teklifi. Katalog suçları bırakıyor, onun yerine birtakım hukuka uygun olmayan, başka, tutuklamayı zorlaştıran nedenler getiriyor. Yani denebilir ki şöyle bir argüman ileri sürülebilir: "Siz şikâyet etmiyor muydunuz tutuklamadan? Biz tutuklamayı zorlaştırıyoruz." Pek güzel ama tutuklamayı zorlaştırırken bunu hukuka uygun nedenlerle zorlaştırmak lazım. Böyle hukukla bağdaşmayan nedenlerle bu iş yapılamaz.

Bu somut delillere dayalı kuvvetli şüphe birçok maddede geçiyor. İşte 116'ncı maddede geçiyor, işte 116'ncı maddede geçiyor, arama, el koymada, başka maddelerde de geçiyor. Bu arama, el koymayla ilgili 10'uncu madde, 128'inci madde... Birçok arkadaş değişti, gerek Sayın Ertuğrul Günay gerek Sayın Kart değişti bunlara. Bu, tabii, çok tuhaf bir madde yani bu devlete bağlı birtakım idari kurumlara yargı yetkisini veriyorsunuz, suçtan elde edildiğine dair rapor hazırlamaları lazım. Yani, o idari kurum bir kere nasıl hazırlayacak? Bu şeylerin elde edildiğini, bu el konulacak şeylerin suçtan elde edildiğine karar verecek olan hâkimdir tabii, hâkimin yetkisini bu idari şeylere veriyorsunuz. Bu çok garip bir şey tabii.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Hâkimin önüne koyuyor.

RIZA TÜRME (İzmir) – Evet, hâkimin önüne koyuyor yani.

Burada, bir de efendim, bu 139'uncu madde var yani tasarının 13'üncü maddesi, o gizli soruşturmacıyla ilgili madde. Şimdi, bu gizli soruşturmacıyla ilgili madde eskiden "Soruşturma konusu suçun işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin bulunması ve başka surette delil elde edilememesi hâlinde görevlendirilir." diyordu. Şimdi yapılan değişiklikle diyor ki: "Soruşturma konusu suçun işlendiği hususunda somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin bulunması"; bir ve buna ilave olarak "Başka surette delil elde edilememesi hâlinde..." Burada da bir çelişki, bir mantık yanlışı var. Yani, başka surette delil elde edilememesi koşulu nasıl gerçekleşecek? Eğer somut delile dayanan kuvvetli şüphe aranırsa... Yani, bir taraftan somut delile dayanan kuvvetli şüphe delil olacak ortada, öbür taraftan başka surette delil elde edilememesi şartını arayacaksınız. Zaten delil varsa ortada, başka surette delil elde edilememesi şartı hiçbir zaman gerçekleşmeyecek. Yani, bu maddenin içinde böyle bir mantık yanlışı var. Üstelik de soruşturmacının görevi delil elde etmek, zaten delilleri araştırarak yani madde kendi içinde çelişkili bir madde.

Evet, ben bunları örnek olarak vermek istedim. Tabii ki bu şey çok tehlikeli bir madde, 15'inci maddedeki kolluk amirleri hakkında inceleme, soruşturma iznini savcıdan alıp Adalet Bakanlığına bağlamak soruşturmanın selameti bakımından, soruşturmanın bağımsız bir organ tarafından yürütülmesi açısından ve adli kolluğun savcıya bağlı olarak görev yapabilmesini önlemek bakımından çok yanlış, çok tehlikeli bir madde. Bizim verdiğimiz bir kanun teklifi var, biliyorsunuz belki de. Adli kolluğu tamamen savcıya bağlıyoruz, yürütmeden bağımsız olarak bir adli kolluk kurup onu savcıya bağlıyoruz. Bunun soruşturmanın daha sağlıklı yürütülmesi bakımından çok daha doğru bir yaklaşım olduğunu düşünüyoruz. Nasıl ki böyle bir yaklaşım, sizin de katıldığınız Uzlaşma Komisyonunda da üzerinde anlaşmaya varılan bir yaklaşımdı.

Ben teşekkür ederim söz verdiğiniz için.

BAŞKAN – Sağ ol Rıza Bey, çok teşekkür ediyorum.

Dilek Hanım...

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Sayın Başkanım, pavyonlar kapandı ha, biz çalışıyoruz daha.

BAŞKAN – Dilek Hanım, buyursunlar.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Başkanım, Adalet Komisyonunun çoğunluğu burada yok, Sayın Bakan da yok burada yani aslında, bir de komisyon toplantı koşullarını kaybetmiştir diye düşünüyorum. Konuşuyoruz ama yani, saat de gecikti, isterseniz burada kapatın, bizim konuşma hakkımız baki kalsın çünkü benden sonra konuşacaklar da var. Bakan yok bizim eleştirilerimizi ya da önerilerimizi duyacak, Komisyonun çoğunluğu yok. Yani, bu durumlarda Komisyon...

HAKKI KÖYLÜ (Kastamonu) – Niye? Komisyon burada Dilek Hanım.

MURAT GÖKTÜRK (Nevşehir) – Burada ya Dilek Hanım, burada.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – İktidar burada, muhalefet eksik Başkanım; maddeleri oylatalım, gidelim.

BAŞKAN – Bir dakika...

Değerli arkadaşlar, parlamento hukukunun bir verisini sizlerle paylaşmak istiyorum. Komisyonlarda toplantı yeter sayısı açılışta aranır, zaten modern parlamento hukuklarında da devamında yeter sayı aranmaz. Bizim 96'ncı madde Genel Kurul için -96'yı galiba, belki yanlış olabiliyim- istisna. Komisyonun o konuda ayrıca müstakar içtihi var, bir kişiyle dahi müzakere yürütebiliriz ama o etik değil. Mesela, ben rahatsız oldum, yoklama için arkadaşlar indi, arkadaşımız konuşuyor -Faruk Bey'di galiba- Faruk Bey konuşurken komisyonumuzdan bizler vardık, o görüntü iyi değil. Ama, şu anda iç hukukumuzun yeteri koşulları var.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Başbakana tweet attım.

BAŞKAN – Peki, atın, ne yapalım?

Şimdi, bir de 39'uncu maddeye göre yetki...

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Sayın Başkanım, Dilek Hanım onu biçimsel olarak almadı, arkadaşlar burada olsaydı anlatacaklarını...

BAŞKAN – Dinlesin, tabii, tabii.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Bakanın da özellikle burada olmasını istiyorum çünkü gündüz bazı önerilerde bulundum...

BAŞKAN – Anladım, o zaman ben sizi atlayayım öbür arkadaşlar konuşsun, Bakan gelince sizi dinlesin, olabilir mi? İzin verir misiniz?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Gelecek mi Sayın Bakan?

BAŞKAN – Burada, burada Bakan, gitmedi, Bakan burada. 39'a göre bürokratin şey etmesi mümkün, dilerse devam edin.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Sayın Bakan gelecekte Bakan geldiğinde görüş bildirmek istiyorum.

BAŞKAN – Peki.

Ali Rıza Bey buyursunlar.

İstedığı zaman çok veciz ve mücmel konuşmasını sağlayabilen yetenekte bir arkadaşımız. Takdir sizin.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Vallaha Başkanım, hiç gaza gelmem.

BAŞKAN – Gaza değil, yok, yok, gaz değil canım.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım; saat şu anda 23.57.

BAŞKAN – Bu Parlamento dörtlere, beşlere kadar çok çalıştı ya, hem de İnönü çalıştırdı.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Yani, bu, kanun yapma bakımından komisyonun sadece şekilsel anlamda, sürecin bir parçası olma görevini şekilsel anlamda yerine getirmesi olarak kullanıldığının somut bir göstergesi. Şimdi, aslında, biz bu komisyonda düşüncelerimizi karşılıklı olarak ortaya koyup tartışabilmeliyiz çünkü getirilen paketin amacı, Başbakan tarafından ya da Adalet Bakanı tarafından tanımlaması demokratikleşme paketi. Bir sürecin ya da bir paketin adını tanımlarken adını veren olgu, esasında o sürecin ana karakterine damgasını vuran olaylardır. Şimdi, “demokratikleşme paketi” denilince, gerçekten de kişi hak ve özgürlüklerinin, temel hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin kaldırılması ve kişinin özgürlüğünün asıl olarak konumlandırılması, kişinin özgürlüklerinin kısıtlanmasının da istisna olarak algılanmasını ben anlıyorum. Oysa bu paketin içerisine baktığımız zaman, gerçekten demokratikleşmenin amacına, ruhuna uygun bir düzenlemeyi ben göremedim, bundan da üzüntülerimi söylüyorum. Her paketin demokratikleşme paketi olarak, her paketin reform paketi olarak Parlamentonun önüne getirilmiş olması demokratikleşme ve reform kavramlarını hafifletmekte, artık bunlar gerçekten bu kavramlarla ifade edilmek istenilen amacı gerçekleştirmemektedir. Yani, Hükûmet “reform paketi” dediği zaman, “demokratikleşme paketi” dediği zaman, ben biliyorum ki Hükûmet ya kendi konjonktürel ihtiyaçlarını gidermek için bir paket hazırlıyor ya da bir konuda sıkıştı, onu çözmeye çalışıyor. Demin Adem Hoca da konuştu; aslında Sayın Sözüer benim önceki teklifi sunarken ki yaptığım konuşmayı doğruladı. Yani, bizim bugün yargıda karşılaştığımız sorunların büyük bir kesimi aslında uygulamadan kaynaklanan sorunlar. Ve aslında bu konuda Sayın Bakanın burada olmasını isterdim. Yeri gelmişken hemen söyleyeceğim.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Hangi bakanın ama?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Pardon, tamam.

Şimdi, Sayın Bakan bu Ceza Muhakemesi Kanunu'ndaki özel yetkili mahkemeleri Cumhuriyet Halk Partisiyle birlikte düzenlediklerini söyledi. Hâlbuki bu konuda iddiada kaybetmişti Sayın Bakan, Parlamento Genel Kurulunda iyi hatırlarlar. Fikret Bila'nın köşesinde bir yazı çıkmıştı, siz o zaman Grup Başkan Vekiliydiniz. Orada Sayın Cemil Çiçek “Biz özel yetkili mahkemeleri Cumhuriyet Halk Partisiyle birlikte yaptık.” dediğinde ertesi gün ben tezkip gönderdim ve benim tezkibimi yayınladı. Siz de Genel Kurulda bu yönde bir konuşma yaptıktan sonra, ben sizin doğru söylemediğinizi söyledim. Bayağı da tartıştık, iddiaya girdik, siz tutanakları istediniz -hatırlıyor musunuz bilmiyorum- tutanaklar geldikten sonra kaçıp gittiniz. Sayın Canikli bana dedi ki : “O kaçtı, anladı hatasını.”

Şimdi, evet, yani hem Ceza Kanunu hem de Ceza Muhakemesi Kanunu genel bir anlayışla, o tarihte, 22'nci Dönemde -zaten Parlamentoda iki parti var, Cumhuriyet Halk Partisi ve Adalet ve Kalkınma Partisi- genel bir uzlaşıyla görüşmeleri sürdürülen kanun. Bu doğru ama onun içerisinde “özel yetkili mahkemeler” gibi bazı düzenlemelere, Cumhuriyet Halk Partisinin o tarihteki Adalet Komisyonu üyelerinin bırakın komisyonda muhalefet şerhi koymayı Genel Kurulda itiraz ettikleri açık ve net olarak ortada.

Bu “özel yetkili mahkemeler” denilen mahkemelerde de -tarih veriyorum Sayın Bakan- 4/12/2004 tarihli Türkiye Büyük Millet Meclisi tutanaklarına bakarsanız bizim Malatya Milletvekili Muharrem Kılıç 250, 51, 52'nci maddeler üzerinde söz istiyor, fakat Meclis Başkanı fark edemiyor sözü vermiyor. Bunun üzerine bir sonraki madde geldiğinde... Tabii o arada Sayın Kılıç bağıyor, “Ben söz istiyorum bu maddeler üzerine.” diyor. Meclis Başkanı “Tamam, onları şeyde söylersiniz.” diyor. Sayın Çiçek de Adalet Bakanı. Ve 250, 51, 52'nci maddelere yönelik olarak, her üç maddeye yönelik olarak bu maddelerin aslında devlet güvenlik mahkemelerinin devamı olduğunu, bu nedenle Cumhuriyet Halk Partisinin böylesine antidemokratik yapıya sahip mahkemeleri kabul etmeyeceğini çok açık bir dille net olarak dile getiriyor. Sayın Cemil Çiçek de Hükûmet adına konuşuyor. Siz de, bunun, ihtisas mahkemeleri, uzman mahkemeler olduğunu söylüyorsunuz. Sayın Çiçek de -Adalet Bakanı- bunu söylüyor. Sonunda tabii CHP'lilerin ret oylarıyla... Açıkça söylüyor kürsüde zaten “Ret oyu vereceğiz.” diyor ve Kemal Anadol da Grup Başkan Vekili olarak açıkça o da söylüyor.

Şimdi, biz, bunları, aslında, hep sizinle tartışmıştık, konuşmuştuk ve bu tartışmadan siz mağlup çıkmıştınız Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda, o tutanakları da bulurum ben. Ama şimdi hâlen daha ısrarla ve inatla “Canım, biz bunu CHP'yle yaptık.” demenizin çok doğru bir siyaset tarzı olmadığını ben söylemek istiyorum.

Değerli arkadaşlar, bu düzenlenen paketin amacının, aslında, gerçekten yargının o tartışılan sorunlarını çözmek, bu sorunları ortadan kaldırmak olmadığı çok açıktır. Bunun, bu getirilen “demokratikleşme paketi” denilen Ceza Muhakemesi Kanunu'nda ve bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin bu kanun toplumsal bir ihtiyacı karşılamaktan da uzak. Bu, sadece, siyaset kanadında, iktidarın konjonktürel ihtiyacını gidermeye yöneliktir. Bu tip düzenlemelerin, aslında, hem hukuka hem siyaset kurumuna çok fazla yararlar getirmediğini, hatta bu düzenlemelerin, yani hukukun ihtiyacından kaynaklanmayan, yargının sorunlarını çözme amacı taşımayan,

sadece konjonktürel olarak ortaya çıkan sıkıntıları aşmak, konjonktürel olarak siyasetin sorunlarına çözüm bulmak için başvurulmuş bu tip yöntemlerin, sonunda hem hukuka hem siyasete bir faydası olmadığı, hatta bu düzenlemeyi getirenlerin de bu tip düzenlemelerden en çok şikâyet ettiği bizim Parlamento tarihimizde bilinen bir gerçektir. Bu tip düzenlemeler hem ceza muhakemesinin dokusunu bozmakta hem de yasa yapma özensizliğini artırdığı için uygulamada başka sorunları da taşımaktadır. Eğer biz gerçekten demokratikleşme yaparsak, bunu “birinci yargı paketi” dediğimiz pakette yapabiliriz. Hadi orada yapmadık ikisinde yapabiliriz, orada yapmadık üçünde yapabiliriz, üçte yapmadık dörtte yapabiliriz. Ondan sonra o buçuk, buçuk, buçuk paketler var biliyorsunuz “paketçik” dediğimiz paketler var, oralarda da yapabiliriz. Hiçbir yerde yapmadık. Şimdi getirdik, tamam, ben şunu söylemek istemiyorum: Canım, özel yetkili mahkemelerin biz 23’üncü Dönemden beri kaldırılmasını savunuyoruz. E, şimdi, siz bunu getirdiniz, bizim dediğimiz yere geldiniz. Hoş geldiniz yani bizim buna hiç itirazımız yok. Yapılması gereken buydu. Gecikmiş bir düzenlemedir, bu gecikmiş bir düzenleme. Aslında, şimdiye kadar, sizin en azından, Sayın Bozdağ olarak, “Bu mahkemelerin hukuk devletinde olmaması gereken mahkemeler.” anlayışına geldiğiniz noktadan itibaren bu tip mahkemelerin kaldırılması gerekirdi, yapılmadı, bugün oldu, bugün getiriyorsunuz. Hem Ceza Muhakemesi Kanunu’ndan kaynaklanan hem de Terörle Mücadele Kanunu’nun 10’uncu maddesinden kaynaklanan yetkilerle donatılan bu mahkemelerin ellerindeki bu özel soruşturma ve kovuşturma yetkilerinin alınmış olmasını, Cumhuriyet Halk Partisi olarak biz doğru olarak, olumlu gelişme olarak kabul ediyoruz. Ancak bunun demokratikleşmeye yetmeyeceğini düşünüyoruz. Şöyle ki: Nedeni ortadan kaldırıyoruz. Bundan sonraki soruşturmalarda ya da kovuşturmalarda en azından evrensel hukuk kurallarının ve Ceza Muhakemesi Kanunu’nda yer alan kuralların uygulanacağı ve en azından özel bir uygulama olmayacağı nedenle bu olumlu. Fakat bunun olumsuz yönü de var yöntem açısından, onu madde üzerinde geldiğimizde söyleyeceğiz. Ama bu mahkemelerin yani böylesine gerçekten antidemokratik yapıya sahip ve olağanüstü hukuk rejimlerinin mahkemesi konumuna sokulan uygulamadaki yaptıkları uygulamalarla böylesine mahkemelerin verdikleri kararlar nedeniyle gerçekten perişan olan, mağdur olan insanlar var. Siyasal düşünceleri ne olursa olsun, mezhepleri, inançları ne olursa olsun gerçekten bu tip mahkemeler aslında en büyük zararı size, bize vermemiştir. Sayın Hâşim Kaplan konuşurken dedi ki: “Bu mahkemelerden biz de şu kadar çıktık siz de şu kadar çıktınız.” Arkadaşlar, bu mahkemelerden, hukuk devletinde olmaması gereken bu mahkemelerden en büyük zararı hukuk görmüştür, hukuk devleti görmüştür, hukuk devleti yara almıştır. Kişilerin, şu ya da bu kişinin buradan çok fazla zarar alıp almaması önemli değildir. İnsanların kimlikleri, kişilikleri, düşünceleri ne olursa olsun hukuk devleti, adalet yara almıştır.

Şimdi, geçmişte bu mahkemelerin yaraladığı bu yaraların kapanması gerekiyor. O nedenle, siz, bir yandan bu mahkemeleri gerçekten antidemokratik hukuk devletinde olmaması gereken mahkemeler olarak kabul ettikten sonra, anlayış bu olduktan sonra, o zaman yapılması gereken, gerçekten, bu mahkemelerin en azından belli bir dönemdeki uygulamaları, özellikle sizin de sık sık dile getirdiğiniz, o tehlikeli örgütün devrede olduğu ya da onun kumpas yaptığı söylenen süreçteki kararlar nedeniyle mağdur olan kişilerin yeniden yargı önünde, objektif, tarafsız yargı önünde yargılanmalarını sağlamaktır.

Şimdi, hukuk devletinin adının kitaplarda, mevzuatta yazılı olması ya da temel hak ve özgürlüklerin gerçekten Anayasa’da, yasalarda yazılı olması, o ülkenin hukuk devleti olduğunun ya da temel hak ve özgürlüklerin özgürce kullanıldığının kanıtı olamaz. Önemli olan Anayasa ve yasalarca güvence altına alınmış olan temel hak ve özgürlüklerin korkusuz ve özgürce kullanılmasını sağlayacak mekanizmaların kurulması gerekiyor. Her şeyden önce bunun sigortası, bağımsız ve tarafsız yargıdır. Bir yargı bağımsız değilse tarafsız olması zaten söz konusu olamaz.

Bağımsızlık ve tarafsızlık yargıçların ve savcılarının, hep söylüyorum, sadece yasama ve yürütme organına karşı tarafsızlık değil, aynı zamanda bu hukuk kurallarını uygulamakla görevli olan kişilerin kendi vicdanlarındaki bağımsızlığı da bence esastır. En önemli şey de zaten budur, kendi iç dünyasından gelen taraflı rüzgârlara karşı göğüs germesini bilmelidir bir yargıç. Yargıçı yargıç yapan özellik zaten budur.

Dolayısıyla, bugün baktığımızda bu var olan sigortanın özgürce çalışabilmesinin bir başka yolu da yargıçların verdiği kararların ya da savcılarının aldığı soruşturma aşamasındaki kararların uygulanabilirliğini sağlamaktır. Bunun da yolu gerçekten yürütme organına bağlı olmayan, tarafsız şekilde yine adliyeyle bağlı olan adli kolluk teşkilatının kurulmasıdır.

Şimdi ben komisyona veya Genel Kurula gelirken bir tasarıyla ilgili olarak, aslında dersimi çalışarak gelmeye çok özen gösteririm ve bu konuda geçmişte kimler ne demiş, ona bir bakarım. Adalet ve Kalkınma Partisi yetkilileri 2005’ten bu yana, Ceza Muhakemesi Kanunu çıktığından bu yana adli kolluk teşkilatının kurulmasından hep söz etmişler. Yani bağımsız ve tarafsız bir yargı oluştururken “Biz işte bunları bunları yaptık, reformlar, en kısa zamanda cumhuriyet başsavcılıklarına bağlı adli kolluk sistemini de

kuracağız.” demişler, bu sık sık söylenilmiş. Yani geçenlerde görüştüğümüz HSYK Yasası’nın bile bundan önceki tartışmalarında sık sık dile getirilmiş.

Oysa geldiğimiz bu konuda gerçekten savcıların hakikaten görevlerini yapabilmelerinin birinci unsuru olan adli kolluğun kurulmamış olması belki bizim yargıdaki sorunlarımızın temel noktalarından da bir tanesidir. O nedenle, bugün adli kolluğu gerçekten Adalet Bakanlığına bağlıyor olmamız ve adli kolluk şeyini savcının isteyebilmesi için emniyet müdürüne ya da validen veya valinin görevlendireceği bir vali yardımcısından izin alınacak yönündeki tartışmaları dikkate aldığımızda bu olay çok vahim bir olaydır.

Değerli arkadaşlarım, bu tasarıda, teklifte gerçekten hukukçu gözüyle baktığımızda aslında kendimiz bireysel avukatlık yaparken ki hâlimizi düşündüğümüzde hiçbirimizin savunamayacağı, savunmaması gereken ilkeler var. Yani bazısı tabii yeniden yazılmaya gerek duyulmuş, yasa maddesindeki konular, ibareler yeniden yazılmış ama bazılarında ise gerçekten aklın, hafızanın kabul edemeyeceği hükümler, düzenlemeler getirilmiş. Maddeler üzerinde bunları tartıştığımızda bunların gerçekten ne kadar sakat bir şekilde yazıldığını göreceğiz. Aslında, bu teklif bir tepki yasası. Yani bir tepki olarak geliyor. Zaten Adalet ve Kalkınma Partisinin yasa yapma anlayışıyla benim çatıştığım en büyük nokta, kendisine yönelik herhangi bir olay ortaya çıktığında ona tepki olarak hemen Parlamentodaki çoğunluğuna dayanarak, o çoğunluğuna güvenerek demokratik hukuk devleti anlayışını bir kenara iterek hemen düzenleme yapmaya gidiyor ve konjonktürün, o andaki ortamın da etkisiyle hemen motor da soğumadan böyle bir düzenleme geldiği için ister istemez tepki düzenlemeleri oluyor.

Bunu ben bir örnekle benzetmek isterim, o da şu: Çin tarihine baktığınızda Çin Komünist Partisinin Lideri Mao Zedong, Çin’deki mücadeleyi yürütürken zaman zaman parti içerisindeki sağcılarla, zaman zaman solcularla ittifak yapıyor ve tepki ittifakları yapıyor. Bu soruluyor kendisine “Niye böyle?” “Efendim, şimdi bak, parti içerisindeki sağ eğilimler güçlendi. O zaman aşırı da olsa, yanlış da olsa ben sol eğilimlerle ittifak yapmak zorundayım.” diyor, tüm gücünü oraya veriyor. Bu sefer bir bakıyor, oradaki tehlikeler güçleniyor, bu sefer dönüyor sağcılarla, sağ kanatla parti içerisinde şey yapıyor, tüm gücünü ona veriyor. Yani hak etmeyecek bir biçimde ortası bir türlü bulunamıyor.

Şimdi AKP’nin getirdiği teklif ya da tasarılar baktığımızda genel olarak karakter olarak söyleyebileceğimiz bir şey şu: Hep tepki, hep bir tepkinin sonucu düzenlemeler geliyor. Tepkiyle yapılan şeyler doğru değildir çünkü öfkeyle kalkan zararlar oturur diye bir atasözü vardır.

Onun için de bu getirilen teklifin de 17 Aralıkta başlatılan yolsuzluk, rüşvet soruşturması olarak adlandırılan soruşturmanın sonuçlarını ortadan kaldırmaya yönelik olduğu konusunda sadece bende değil tüm toplumda çok geniş bir kuşku var. Bunun böyle olduğunu biz bazı maddelerdeki düzenlemelerden de görüyoruz. Örneğin, o yürütmeyi durdurma kararıyla ilgili yapılan düzenlemenin nedeni, bu operasyon yani görevden alınma operasyonu ile ilgili olan bazı polislerin idari yargıya gidip yürütmeyi durdurma kararı almalarıdır.

Yani baktığımız zaman tek tek, hepsinin tepki duyulan bir uygulamaya yönelik olduğunu duyabiliriz. İnsanlar zaman zaman tabii ki kendisine zarar veren insanlara duygusal olarak tepki duyarlar fakat deminden de söylediğim gibi, hukukçuların yapması gereken şey, duygusallıklarından arınarak gerçekten hukukun ihtiyacı olan düzenlemeleri yapmaktır ve şunu söylemek istiyorum: Bu düzenlemeyle, tamam şimdi işte HSYK’daki yapılan o basit aritmetik hesabıyla HSYK’da bunların önü geçiliyor ama Türk toplumu şu sorunun yanıtını ısrarla ve inatla Sayın Başbakan, Hükümetten bekliyor:

Sayın Başbakan o Zekeriya Öz’ü kahraman ilan ederken, altına araç verirken, koruma verirken, zırhlı araç verirken... Ki hiçbir savcıya vermedi. O tarihlerde ben Van’a gitmişim, Van özel yetkili savcının altında Murat arabası vardı ona zırhlı araç verildiğinde. Ben tesadüfen Van’daydım, gittim baktım, Murat arabası var. Akaryakıtını karşılayamıyorlardı. Şimdi o noktadan bu adam, Zekeriya Öz -ben bunu Zekeriya Öz’ü savunmak adına söylemiyorum, kesinlikle yanlış anlamayın- o adam, bugün kararnameyle Bolu Savcılığına getirildi.

Şimdi bizim şunu bilmek hakkımızdır. Hem hukukçu olarak bilmek hakkımızdır hem de komisyon üyesi olarak bilmek hakkımızdır. Bu adam eğer 17 Aralık soruşturmasında rol almamış olsaydı, 17 Aralık soruşturmasını yürütmemiş olsaydı gerçekten bu adamın görev yeri değiştirilecek miydi? Şimdi siz 17 Aralık soruşturmasında başlatan savcılar ya da orada görev alanların hepsini değiştirerek, yerine başkalarını ikame ederek, onlardan bu soruşturmanın kapanmasına yönelik kararlar alarak vicdanlarda oluşacak kanıyı ortadan kaldırılabileceğinizi mi sanıyorsunuz Sayın Bakan?

Böyle bir anlayış olabilir mi? Bugün toplumun yüzde 70'i anketlerde böyle bir yolsuzluğun olduğunu söylüyor ise, kanı buysa o zaman yapılması gereken bu tip düzenlemelerle bunun üstünü örtmek değildir, bunun ucunu nereye dayanırsa dayansın sonuna kadar gitmektir ve soruşturmayı, kovuşturmayı elbette ki hukukun çerçeveleri içerisinde yapmaktır.

Bu yapılmadığı müddetçe, böyle yasalar çıkararak, bunları eleştirenlere tazminat davaları açarak bu olayları örtemezsiniz. Benim hakkımda bugün tazminat davası açıldı. Demirden korkan trene binmez. Kargadan korkan da darı ekmez. O tazminat davasını açan Sayın Bilal Erdoğan'a buradan söylüyorum, açmakla çok kötü şey yapmıştır. Hakkındaki "tape"leri mahkemeye göndereceğim. Onların hesabını orada o verecek. O "tape"lerde neler konuştuğunu o verecek. O "tape"ler var bizde. Onları oraya göndereceğiz. Bugün Genel Kurulda biliyorsunuz şey yapıldı.

Şimdi, şudur mesele: Ben o dava konusu olayı bir daha söylüyorum, Genel Kurulda söylemişim, bir daha söylüyorum, diyorum ki: Bilal Erdoğan ifadeye neden çağırıldı, hangi suçtan çağırıldı? Yolsuzluktan mı, hırsızlıktan ve rüşvetten çağırıldı mı?

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Çağırılmada ne?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Basına düşen şeylerde var, o çağırı kâğıdında da var. Ona ulaşmıştır, tebliğ edilmiştir, edilmiştir. Çağırılmamışsa niye üç gün saklandı, beş gün saklandı, niye babasının arabasında saklandı?

BÜLENT TURAN (İstanbul) - Çağırılmadı. Onlar sizin düşünceleriniz?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Bir dakika, bir dakika. Yapılmamışsa neden avukatı açıklama yaptı, "İstedikleri zaman, şey değiştiikten sonra acaba biz ifade verebiliriz" dedi?

Şimdi, bakın, arkadaşlar, bu yolsuzluk, bu rüşvet, bu hırsızlık olaylarını yasayla, kanunla örtemezsiniz. Bunu buharlaştıramazsınız. Bu, toplumun gündemine oturdu ve bunların, ister istemez bu olayların Sayın Başbakanla alakalı olduğu konusunda herkeste bir kuşku vardır, derin bir inanç vardır. Eğer gerçekten böyle bir yolsuzluk olayı olmadıysa, bu tamamıyla komploysa, o komplo kuranlar hakkında neden soruşturma açılmamıştır, neden bir dava açılmamaktadır? Yine eğer bu komploysa Zafer Çağlayan'ın koluna 700 bin liralık saat takanlar komplo mu yapmıştır? Neden almıştır Zafer? Bunu söylüyor kendisi "Aldım." diye. Bunu söylüyor. İçişleri Bakanının oğlunda, yatak odasında bulunan paraların ne işi var orada? Yatak odasında para kasasıyla mı yatılır ya? Yatak odasında paralarla mı yatılır? Hadi diyelim ki yatak odasında para kasası zevki adamın öyleymiş, bir şey demem, özel durumudur, para kasasını seviyor, paraları da seviyor sıcak tutsun diye. Ee para sayma makinesinin ne işi var kardeşim orada ya? Banka müdürünün evindeki 4,5 milyon doları oraya gerçekten şeyler mi koydu? Bu soruların hepsi yanıtlanması gereken sorulardır. Bu soruları şöyle geçiştirmek mümkün değildir: "Efendim, darbeciler, komplocular bunu yaptı." İşte dediniz geçmişte, Sayın Bakan çok sık dediniz ama bugün geldiğimiz noktada siz de pişman oluyorsunuz. Ergenekon davası görülürken "Efendim, bu darbeciler." denildi, bilmem ne denildi ama şimdi Sayın Başbakan ve Sayın Başbakanın danışmanı Sayın Akdoğan, diyor ki: "Bu kumpastır, bunların yaptığı işlerdir." Ve Sayın Başbakan "Geldiğimiz noktada bir sürü günahsız adam içeride yatıyor." diyor. Ben şunu söylüyorum çok açık ve net olarak: Bütün iddialar aydınlığa kavuşturulmalıdır. Bunu yaparken elbette iki şey olmalıdır. Bir, yargı kişiler için tehdit unsuru olmamalıdır. Yargı gerçekten suç işlediği konusunda çok güçlü deliller bulunan insanlar için, suçlular için bence tehdit, tehlike oluşturmamalıdır. Yoksa hiçbir suç, günahı olmayan bir insan için bir tehdit oluşturmamalıdır. Böyle bir mekanizma olmalıdır. Bunu anlayışla karşılıyorum. Hiç buna bir itirazım yok ama ikinci konuda, en temel meselede yargıda böyle bir düzenleme yaparken, var olan, başlatılan, yansıyan soruşturmanın gerçekten üstü örtülmemelidir, açılmalıdır. Bu ister Başbakanın oğlu olabilir, ister başkası olur. Bakın, İspanya'da Kralın kızı gitti, ifade verdi, kara paranın aklanmasından ve rüşvet olayından dolayı ifade verdi. Bu onun o olayı yaptığı anlamına gelmez. Bir yandan "Karineler, masumiyet karineleri vardır. Sahip çıkılması lazım." diyorsunuz, bir yandan -bunu maddelerde göreceğiz- getirdiğiniz düzenlemelerle ilgili...

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Siz demiyor musunuz Ağabey?

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Ben "Olmuştur." demedim, hep "İddiadır." dedim bak.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Masumiyet karinesine hep beraber inanıyoruz.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Tamam. Ben bir şey söylüyorum. Sayın Bakan, demin de yemekte söylemişti: "İnsanlar işine geldiği zaman, işine geldiği gibi anlıyorlar." Yani şimdi, soruşturulan adama bakıyorlar, ben kendim için söyleyeyim: AKP'iyse ya da onun yandaşıysa "İyi olmuş." diyorum, sen de oradan, senin karşıdaysa sen de "İyi olmuş." diyorsun ama biz hukukçu olarak böyle bakmamamız lazım konuya. Onu ısrarla söylüyorum, bir daha altını çiziyorum: Bir, soruşturmanın yolsuzluk soruşturmasının özellikle üstü örtülmemelidir. Bunun en güvenli bir şekilde yürütülmesi lazım. Yani "Bizim veremeyeceğimiz hesap yok." diyerek hesaptan kimse kurtulamaz. Şimdi orada suçlanan ve o suçlanma iddiasıyla gerçekten ona karışan bakanlar da çıkıyorlar: "Efendim, bizim verilmeyecek

hiçbir hesabımız yoktur.” Tamam, kardeşim, verilmeyecek hesabınız yoksa, hakkınızdaki düzenlenen fezlekeleri Medise getirin, gereği yapılsın, gidin yargıda hesabı verin. Eğer aklaniyorsanız amenna. Bu memlekette Süleyman Demirel Başbakanken yeğeni -rahmetli oldu herhâlde- Yahya Demirel hapishaneye girdi ya. Ya bundan otuz yıl önce oldu bu. Ama şimdi otuz yıl sonrasındaınız, daha demokratik olmamız lazım. Bunu ben söylerken, suçsuz yere Başbakanın oğlu Bilal Erdoğan gitsin, şey olsun demiyorum. Bizim yüreğimiz, vidadımız var, sızlıyor. Bakın, bu ülkede gerçekten 26’ncı Genelkurmay Başkanı içeri gitti. Yani bunu Başbakan getirdi, 1. Ordu Komutanı yaptı, bilmem Genelkurmay Başkanı yaptı ama sizin sıralarınızdan, biz bu adil yargılanmayı savunurken, masumiyet karinesi derken, siz bize diyordunuz ki: “Darbecileri savunuyorsunuz.” Çok kolaydır insanları suçlamak. Yani böyle aslında derinlik bilgisi olmayan insanlar birbirlerini çok kolay suçlarlar. Böyle bu işte “vatan haini”, “darbeci”, yok “namussuz”, yok “şerefsiz” sözleri yerlerde gerçekten sürünüyor. Bunların olmaması gerekiyor arkadaşlar. Bizim hukuka sahip çıkmamız lazım ama hukuku da kendi işimize göre eğip bükmememiz lazım. Ben bunu söylemek istiyorum. Eğer bugün bu uygulamadan, doğru hukuk uygulamasından ben zarar görüyorsam bile onu eğip bükmemeliyim. Bizim hukuk devleti anlayışını bu ülkede yerleştirmemiz lazım. Bunu yapacak olan siyasi kadrolardır. Eğer siz siyasetin gerçekten saygın bir noktada durmasını istiyorsanız, böyle yerlerde sürünmesini istemiyor iseniz öncelikle toplumdaki kurumların güvenliğini bizlerin artırması lazım. Biz kendi kendimize dönüp baktığımızda gerçekten saygınlığı olmayan insanlar konumundayız. Bunu hak etmiyoruz, hiçbirimiz hak etmiyor.

O nedenle, Sayın Bakanım, bu kanunda demin de söyledim, masumiyet karinesini bile gerçekten ortadan kaldırıncı bir düzenleme var. Onu geldiğinde söyleyeceğim size. Yani asla yapılmaması gereken bir şey. Demek ki orada bile bir ihtiyacı karşılama anlayışı var. O ihtiyacın da sanıyorum size şeyde tokat atan veya tokat atmaya çalışan...

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Mahmut Tanal...

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Yok, yok. Bir gösteride...

ATILLA KART (Konya) – Hacıbektaş’ta.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Hacıbektaş’ta.

Ona yönelik eylemlerin önünü almak için mi getirdiniz, onu bilmiyorum. Onu orada tartışacağız.

Evet, Sayın Bakanım, benim sizden ricam, gerçekten konjonktüre göre değil, ihtiyaca göre yasa yapalım. Bu teklifteki düzenlemeleri gerçekten hukukun ihtiyacına göre revize edelim; eğer revize etmeyeceksek o kısımları çekelim. Özel yetkili mahkemelerin, yani çocuğu doğurmuşuz, caminin avlusuna bırakmışız, orada kalıyor çocuk. Ya o çocuk ne olacak? Onun şeyleri var, yaptığı şeyler var. Onları ortadan kaldırmamız lazım. Özel yetkili mahkemelerden, uygulamalarından zarar gören herkesin o zararlarının giderilmesi gerekiyor. Zararların telafisinden daha önce de o kişilerin kişi hak ve özgürlüklerinin güvence altına alınması gerektiğini ben düşünüyorum. Şundan vazgeçelim: İnsanlara böyle dava açarak... Başbakanı da söyleyebilirsiniz. Benimle ilgili çok insanlar küfretti, hakaret etti, benim kızım da hukukçu: “Ya baba niye dava açmıyorsun?” dedi. “Çünkü siyaset adamıyım ben.” dedim. Anlatabildim mi? O kadar şey var ki, cep telefonumda da var. Böyle dava açmakla, onu açmakla, bunu açmakla bir şeye varılmaz veya yasa çıkartmakla hiçbir şey olmaz: bizim görevimiz demokrasiyi bu ülkede herkes için yerleştirmektir. Biz sadece kendimiz için değil, hani bunlar için değil, onlar için de demokrasi istemeliyiz, ötekiler için değil, berikiler için de demokrasi istemeliyiz, herkes için demokrasi istemeliyiz. Başbakanın da bu anlayıştan vazgeçmesi lazım. “Bunlar, bunlar...” dememesi lazım artık bundan sonra. “Hepimiz” demesi lazım, “Herkes” demesi lazım.

Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Ali Rıza Bey.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Sayın Başkanım, ben söz talebimi geri çekeceğim ama bir açarsanız mikrofonu.

BAŞKAN – Neydi efendim?

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Söz talebimi geri çekeceğim.

BAŞKAN – Söz sırası size daha gelmedi.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Öyle mi?

BAŞKAN – Tabii. Dilek Hanım var, Dilek Hanım son söz. Eğer siz konuşacaksanız girin.

Dilek Hanım, buyursunlar.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Sayın Başkan, ben söz talebimi geri çekeceğim.

BAŞKAN – Öyle mi?

Buyurun.

ŞUAY ALPAY (Elâzığ) – Sayın Başkanım, aslında Sayın Ertuğrul Günay buradayken söz hakkımı kullanmak için bunu müteşep hak olarak tutmanızı istirham ediyorum. Hem bizim hem de milletimizin zekâsıyla alay eder gibi tespitler yapıp ondan sonra ayrıldı. Keşke kalsaydı, konuşmamı yapacaktım ama burada bulunduğu bir ortamda konuşma hakkımı kullanmak için söz talebimi bu akşam geri çekiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Dilek Hanım son konuşmacıdır, su içerek konuşmasına başlıyor. Bu demektir ki dildeki harareti düştü, mantıklı bir konuşma yapacaklar.

Buyursunlar efendim.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, sevgili arkadaşlar; bu saatten sonra konuşmak elbette zor bir şey yani herkes çok yorgun, ben de çok yorgunum ama birkaç şeye dikkati çekmek istiyorum.

Yarın -anlaşıyor ki alt komisyona gitmeyecek- maddelere geçeceğiz. Bu önerilerimizin değerlendirmesi amacıyla ben birkaç öneride bulunmak için söz aldım.

BAŞKAN – Ali Rıza Bey, Sayın Bakanın dinlemesini istiyor bak. Özellikle “Bakan olursa...” dedi Dilek Hanım. Konuşmayı onun için ertelediniz öyle mi Dilek Hanım?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Evet Sayın Başkanım.

Şimdi, özel yetkili mahkemeler ve terör mahkemeleri AKP döneminde kuruldu ve şimdi de adil yargılanma ilkelerine aykırı olduğu gerekçesiyle kaldırılması öneriliyor ve kaldırılıyor. Bu, bizim geçmişten beri söylediğimiz, arkadaşlarımızın Parlamentoda söylediği, bizim de hukukçular olarak kendi bulunduğumuz birimlerde söylediğimiz, dile getirdiğimiz bir şeydir. Bu olumlu bir gelişmedir, bu yönüyle bu gelişmeyi desteklemek gerekir diye düşünüyoruz.

Ama, şimdi özel yetkili mahkemelerin niye kaldırılması icap etti, birdenbire nasıl oldu? Yani, özel yetkili mahkemelerin neden olduğu mağduriyetler de söz konusu, bunlara da kısaca değinmek gerekiyor.

Şimdi, biz neden diyoruz “Özel yetkili mahkemeleri siz özel olarak kaldırmaya çalışıyorsunuz ve yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarını ortadan kaldırmaya çalışıyorsunuz, onları örtmeye çalışıyorsunuz.” diye? Çünkü, özel yetkili mahkemelerle var olan mahkemeler, savcılar dağıtılıyor, onların personelleri dahi dağıtılıyor. Aynı zamanda da yine bu yolsuzluk operasyonlarında -hoş tedbirleri kaldırıldı ama- konulacak tedbirlerle ilgili mahkemelerin yetkileri elinden alınıyor ve “MASAK’tan, BDDK’dan ve diğer kurumlardan öncelikle bilgi alınacak, ondan sonra el konulacak.” deniliyor. Bu, mahkemelerin takdir haklarına doğrudan doğruya bir müdahaledir ve el konma olabilmesi için buralardan rapor alınması demek, bu suç konusu malların kaçırılmasının yolunun açılması demektir. Yani, tedbir ne için konulur? Hepimiz de biliyoruz, herhangi bir şekilde zarar görmemesi için, yok edilmemesi için mal varlığının veya diğer suça konu şeylerin yok edilmemesi amacıyla konulur. Yani, ondan sonra elbette insanlar onlara itiraz edebilirler ve mahkeme gerekli görüyorsa o zaman rapor alır ve bunu kaldırabilir ama en baştan mahkemelerin tedbir koyması engellenmiş oluyor. Bu ne için engellenmiş oluyor? İşte bu soruşturmalardaki iş adamlarının ya da bakanların, bakanlarının çocuklarının mal varlığına el konulmasıyla ilgili düzenlemeyi ortadan kaldırmak amacıyla konuluyor. Çok açık seçik bir şey bu. Ardından deniliyor ki: “Kollukla ilgili yapılabilecek soruşturmalar Adalet Bakanlığına bağlıdır.” Yani, kendinize bağlı olan kolluk birimlerini...

Sayın Başkanım, dinliyor musunuz beni?

BAŞKAN – Kesinlikle dinliyorum.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Pek dinlemiyorsunuz. Ben o zaman Sayın Bakana söyleyeyim çünkü Sayın Bakandan taleplerim olacak.

Kendinize bağlı -diyelim- kolluk birimlerini korumak, kollamak istiyorsunuz ama diğer yönüyle de naklen yapılan atamalar, yer değiştirmelerle ilgili verilebilecek yürütmenin durdurulmasının da daha geciktirilmesi söz konusu oluyor çünkü “İdarenin savunmasını almadan yürütmenin durdurulması verilmemeli.” diyorsunuz. Yani, bunların hepsini birlikte düşündüğümüzde biz görüyoruz ki asıl olarak bu yürütülen soruşturmalara doğrudan doğruya bir müdahale, bu soruşturmaları yürüten yargıçların, savcılarının yerlerinden edilmesi ve bununla ilgili düzenlemeler yapıldığını gözlemliyoruz. Yani, bunu gözlemlemek için bizim aklımızla alay edilmesi gerekir yani bunu hepimiz görüyoruz. Bunu, basın da görüyor, sizler de görüyorsunuz, bizler de görüyoruz. O, bir önlem yasası olarak getirilmiş.

Şimdi, bunu bu şekilde getirmişsiniz. Yolsuzluk ve rüşvet operasyonları ayyuka çıkmış, "tape"ler, her gün ses kayıtları, bunların hepsi çıkıyor. Genel Başkanımız bugün grup toplantısında da bunları gündeme getirdi. Yani, artık güneş balıkla sıvanmaz Sayın Bakanım. Yani, bu soruşturmalar mutlaka yapılmalı, bunu bu şekilde örtemezsiniz, yok sayamazsınız. En kötü ihtimalle, yerel seçimlerde alınacak bir yenilginin sonucunda bir hükümet değişikliği olabilecektir ya da bir erken seçim olabilecektir, yeniden bu soruşturmalar açılacaktır. Yani, bu var olan belgeleri, bilgileri, "tape"leri yok sayamazsınız. Böylesi bir şeyi yapmanız sizin Hükûmetinizin daha da çabuk gitmesine neden oluyor.

Şimdi, bunları bir tarafa bırakıyorum. Şimdi, özel yetkili mahkemelerle ilgili ben geçen gün Genel Kurulda da söyledim, insanlara umut verdiniz. Dediniz ki: "Özel yetkili mahkemelerde verilen kararlar yargı içindeki çeteleşmiş kişiler tarafından sahte delillerle, sahte ihbar mektuplarıyla ve ayarlanmış yargıçlarla bu kararlar verildi." Yani, Başbakan söyledi, Yalçın Akdoğan söyledi, bunu bütün yetkililer söyledi neredeyse. Bunlar söylendikten sonra hatta Başbakan dedi ki: "Yeniden yargılanmaya da ben çok sıcak bakıyorum. Bununla ilgili düzenlemenin yapılmasını istiyorum, arkadaşlarıma da bu konuda görev verdim." Şimdi, cezaevinde yüzlerce insan var yani hasta insanlar var, gerçekten mağdur olmuş insanlar var. Sayın Haberal biraz önce söyledi yani nasıl bir mağduriyet içerisinde oldukları çok açık seçik bu insanların. Şimdi, siz diyorsunuz ki: "Belli seçenekler var, bu seçenekler çerçevesinde biz bunu değerlendireceğiz, daha sonra yapacağız ya da seçim sonrası yapabileceğiz." Şimdi, Sayın Bakanım, bu insanların artık bekleyecek zamanları kalmadı, dört yıldır, beş yıldır, yedi yıldır bu insanlar tutuklular. Buradaki yargıçların gerçekten yargıç gibi davranmadıklarını, önyargılı davrandıklarını ve hiçbir delili değerlendirmediklerini hepimiz biliyoruz. Yani, ben bir duruşmaya gittiğimde şöyle bir şey oldu Sayın Bakan, savunma hakkı diye bir şey yoktu orada. Gelen belgelere karşı avukat arkadaşlarımız "Beyanda bulunmak istiyoruz." diyorlar. "Beyanda bulunmak istiyoruz." diyen avukat arkadaşlarımızı Robocop'larla dışarı çıkardı mahkeme heyeti. Böyle bir yargılama olabilir mi? Oradaki yargılama değildi zaten, bir yargısız infazdı. Biz bunları size anlatmaya çalıştık ama ne zaman ki 17 Aralık operasyonları oldu, o zaman siz bunları görmeye başladınız ya da o zaman görmek durumunda kaldınız diyelim, diğer türlü bütün sözlerimize kulaklarınızı tıkadınız, Ali Rıza Bey'in söylediği gibi de darbeci olduk, komplocu olduk biz. Yani, şimdi bu durumda, örneğin, 5 no.lu hard diskle ilgili TÜBİTAK raporu çıktı. TÜBİTAK raporu çıktıktan sonra bu Balyoz davasındaki avukat arkadaşlarımız yargılamanın iadesi talebinde bulundular. 10. Ağır Ceza Mahkemesi reddetti bunu 11. Ağır Ceza "Farlı heyetle bakacaksınız." dedi, yeniden farklı heyetle bakıldı. İşte o ayarlanmış yargıçlarla yeniden reddedildi. Şimdi, 5 no.lu hard disk üzerinde özellikle Balyoz, Ergenekon, askeri casusluk ve bütün davalarda temel teşkil eden bir delildi bu. Bununla ilgili oynanmış olduğu, sahte olduğuna ilişkin bilirkişi raporu alınıyor ama mahkemeler reddediyor. Yani, şimdi, o zaman bu insanlar bu haklarını kullanamıyorlar, yargılamanın iadesinin 311'e göre aslında bunun var olduğunu hepimiz biliyoruz ama bu mahkemeler kabul etmiyor ve biz bununla ilgili hiçbir şey yapmıyoruz, hiçbir şey yapılmasının önünü açmıyoruz yani bunu zamana yayıyoruz, öteliyoruz. Yani, bunun hesabını nasıl vereceğiz? Şimdi, aynı şekilde yine...

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Dilek Hanım...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Bülent Bey, izin verirsiniz... Beni dinlemenizi öneriyorum. Siz bizim kadar bunları takip etmiyorsunuz, ben biliyorum.

BAŞKAN – Bülent...

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Teklif benim ya.

BAŞKAN – Bülent...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Aynı şekilde, Ergenekon davasında Danıştay şeması diye bir şey çıktı, Danıştay cinayetiyle ilgili bir şema çıktı. Bu şemanın da aslında Genelkurmay Başkanlığı tarafından gönderilmediği ve herhangi bir şekilde bu davada dayanak olamayacağı belirtilmiş olmasına rağmen bununla da ilgili şu anda Ergenekon davasında karar bile yazılmadığı için bu da orada duruyor. Yani, bu davaların dayanağı olan hard diskler, bu şemalar, CD'lerin hepsinin de aslında uydurma olduğu -2 bin civarında- sahteliğinin söz konusu olduğu, ayarlanmış ve sahteliği kesinleşmiş veriler olduğu, deliller olduğu anlaşılmışken bunlarla ilgili herhangi bir şey yapılmamasına Sayın Bakan yüreğinizin el veriyor mu buna? Yani, bu insanlara ne diyacaksınız yarın çıkıp?

BÜLENT TURAN (İstanbul) – O zaman niye karşı çıkıyorsunuz?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Bülent Bey izin verin ya!

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Ama cidden kanuna niye karşısınız o zaman?

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Lütfen izin verin!

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Sami miyseniz niye karşısınız kanuna o zaman?

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – İkiş aynı şey değıl ki.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Kanuna karşı değıliz, kanunun eksikliklerine karşıyız.

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Biliyorum, bağırmayın lütfen ya!

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – O zaman beni tahrik etmeyin lütfen. İzin verin konuşayım.

BAŞKAN – Bülent Bey...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Allah Allah! Niye konuşmamız rahatsız ediyor sizi?

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Madem bu kadar yanlış yapıılıyor... Soru soruyorum ben ya.

BAŞKAN – Dilek Hanım'ın sözü iğne bile olsa Hanımefendi...

BÜLENT TURAN (İstanbul) – Polemik yaptı, o sordu önce. Samimi soruyorum, madem bunda yanlış var, dinlemeler problem, aramalar problem...

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Yani, Sayın Başkanım, arkadaşlarımız bizim bu sözlerimizi vicdanlarında yer bulamadığı için bu şekilde engellemeye çalışıyorlar, ben de onların vicdanlarına seslenmeye çalışıyorum.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Yaramaz çocuk gibisin Bülent.

DİLEK AKAGÜN YILMAZ (Uşak) – Yani “Sahteliği açıkça belli olan delillerle bu insanlar mahkûm edildi.” diyoruz. Ondan sonra diyoruz ki “Şimdi bir şey yapamayacağız.” Yani, gerçekten bu insanların eşlerinin, bu insanların çocuklarının yüzüne nasıl bakacağız; biz nasıl bakacağız, siz nasıl bakacaksınız? Buradan bir şey çıkmadı, kusura bakmayın, vallahi hepsi sahteydi yani bu kararlar da yanlış verildi. Bunları biliyoruz, görüyoruz ama bir şey yapamıyoruz. Sayın Bakan, bunu nasıl söyleyeceğiz? Yani, şimdi, bu maddede bu davaların esas olan CMK'daki yanlışlıklar, eksiklikler, bunların hepsi var ama sizin bu getirdiğiniz tasarıda, teklifte bu konularda en ufak bir şey düzeltilmemiş. Gizli tanıklık müessesesinin olmaması gerektiğini biz yıllardır söylüyoruz. Tanık niçin dinlenir Sayın Bakan? Hepimiz, siz de avukatlık yapmışsınızdır mutlaka; tanığın tavrı, tarzı, nasıl ifade verdiği, yalan mı söylediğini, gerçek mi söylediğini hâkim nasıl takdir eder? Önce tanığı görecek, o şekilde takdir edecek. Bizim verdiğimiz yasa teklifinde tanığın korunmasıyla ilgili elbette hükümler var ama savunma hakkına yer verecek şekilde ve hâkimin takdir hakkına da yer verecek şekilde tanığın mahkeme huzurunda dinlenmesi var ama bu konuda en ufak bir şey yok, bizim yasa teklifimiz değerlendirilmemiş. Dijital verilerle ilgili biz dedik ki: “Sadece dijital veriler, diğer delillerle doğrulanmıyorsa dijital verilerle ilgili de herhangi bir şekilde hükme esas teşkil edemez.”

Uzun tutuklulukla ilgili, Sayın Bakan yani şimdi ben şurada bakıyorum, bu CMK çıkarken AKP Grubu adına Semiha Öyüş konuşmuş ve diyor ki “2+1” ağır cezalı suçlarda yani çok açık seçik böyle ama mahkemeler 2+3 olarak bunu uyguluyor ve ardından da bizim yasalarımızda CMK çok daha ileride olmasına rağmen, Yargıtay safhası da olmak üzere tutukluluk olarak görülmesine rağmen, CMK'da çok özel hükümler olmasına rağmen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi hüküm verildikten sonra Yargıtay safhasını buna tabi tutmadığı için bu uzun tutuklulukla ilgili “Kaldırdık.” dediğiniz, “Beş yıla indirdik.” dediğiniz hüküm de hiçbir şekilde uygulanamıyor. Oysaki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin kuralları temel kurallardır ama bundan daha ileri yasal düzenlemeler yapılabilir, bunu hepimiz biliyoruz. Buna Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi neden yaptınız diyecekler mi? Eğer bu konuda yasamızda bir boşluk varsa, yanlış algılamaya müsait bir şey varsa Yargıtay safhası da dâhil olmak üzere bizim anladığımız anlamda, gerçek anlamda 2011'deki o Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararı çıkmadan önceki gibi bir düzenleme yaparsak yani tutukluluk süresi Yargıtay safhasını da kapsar şeklinde bir düzenleme yaparsak beş yıl bile olsa o insanların bir kısmı çıkacaklar ama ne yazık ki bu konuda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bizden daha geride olan hükmüne değer veriliyor ama sanık lehine uygulama, sanık lehine olanların göz önünde tutulmasına ilişkin bizim kendi hukukumuz dikkate alınmıyor. CMK 2'nci madde çok açık Sayın Başkanım, bunun dikkate alınması lazım. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nden daha ileride bir düzenlememiz varsa biz bunu yok sayabilir miyiz, sanık lehine uygulamayı yok sayabilir miyiz? Ama bunu yok sayıyoruz şu anda ve o insanların tutukluluğuyla ilgili en ufak bir şey yapamayız diyoruz. Böyle bir şey olabilir mi Sayın Başkanım? Bunu düzeltmemiz lazım. Alt komisyon derken bunları konuşalım, hocalarımızla konuşalım yani kendi aramızda değerlendirelim, bu olabilecek bir şey arkadaşlar. Biz 2011 yılına kadar uygulamada tutukluluğu nereye kadar görüyorduk ama şimdi neden hüküm verilmesiyle tutuklama kalktı diyoruz? Bunu nasıl içimize sindirebiliyoruz? Yani, evrensel kuralların hepsini de yok saymış oluyoruz.

Onun dışında, Sayın Bakanım, siz diyorsunuz ki: “Biz özel yetkili mahkemeleri kaldırıyoruz, terör mahkemelerini kaldırıyoruz, ayarlanmış yargıçları kaldırıyoruz.” Bakın, 12-13 bin civarında yargıç, savcı var diye biliyorum. Sizin döneminizde 6 bin kişi alındı. Alınan yargıçların ve savcılarının niteliklerini biliyoruz. AKP'den ya da cemaatten torpili olmayan hiçbir çocuk başanlı olsa bile alınmıyor, mülakatla eleniyordu, bunu hepimiz biliyoruz biz. Şimdi, eğer gerçekten yargıç niteliğini haiz insanların olmasını

istiyorsak yargıç ve savcıların alınmasıyla ilgili hükümleri, mülakatı düzenlememiz lazım, Barolar Birliğinin gözlemcisi olması lazım ve görüntülü olması lazım o mülakatın. Yani, bu olmadıktan sonra yine cemaatin ya da AKP'nin ya da bir başkasının hâkimleri, savcılar olacaktır. Biz gerçekten hâkimler, savcılar olsun diyoruz, artık birisinin hâkimi, savcısı olmasın diyoruz. Şimdi, avukatlıktan alınan hâkimler, savcılar, bunların -geçen gün pek çok arkadaşımız da bunu dile getirdi- AKP'nin kadroları Sayın Bakan yani bizim bunları görmememiz mümkün mü? Siz diyorsunuz ki: "Özel yetkili mahkemeler kalkıyor." Ama özel yetkili mahkemeler kalksa bile bütün mahkemeleri neredeyse AKP'nin mahkemeleri hâline dönüştürüyorsunuz. O zaman bu ön yargılı kararlar, bu şekilde sahte delillerle verilmiş kararlar ortadan kalkmayacak ki yani yargının yeniden bağımsız ve tarafsız olabilmesi için gerçekten yargıç ve savcıların yargıç ve savcı gibi davranması lazım, siyasi düşüncelerini bir tarafa bırakması lazım ama siz partizanca davranan insanları almaya özen gösteriyorsunuz. O zaman da bunların çözümlerinin olması mümkün değil zaten. Eğer gerçekten çözüm olacaksa yargıç ve savcılık sınavlarından itibaren bunların düzenlenmesi gerekiyor ve Sayın Bakan yani yattığınızda gerçekten içiniz rahat bir şekilde uyuyabilmeniz için, o çocukların, eşlerin yüzüne bakabilmeniz için, o cezaevindeki hasta mahkûmların yüzüne bakabilmeniz için bu yeniden yargılanmayla ilgili hükmü getirmek lazım. Bizim teklifimizi lütfen dikkate alın ve bunu yarın maddelerin görüşülmesi nde, biz önergeler de hazırlayacağız, bunları dikkate alın; yoksa hesap veremeyiz, siz de veremezsiniz, biz de veremeyiz. O insanlardan bir tanesi hayatını kaybettiğinde bunun vıdan azabını nasıl karşılayacaksınız? Kuddusi Okkır hayatını kaybetti, pek çok insan hayatını kaybetti. Bu nedenle yani intihar eden insanlar oldu. Bunların hepsini yok sayacağız, yeni ölümlerin olmasını mı bekleyeceğiz Sayın Bakan? Yani, ben hepinizden rica ediyorum yani gerçekten bir hukukçu olarak da rica ediyorum yani bu insanların yüzüne bakamayız, bu vıdan muhasebesini hiçbirimiz yapamayız, özellikle sizler yapamazsınız. Bunun çözümünü bulmak zorundasınız. Bu umudu verdiyseniz Sayın Başkanım, bunun çözümünü bulmak zorundasınız, bulmak zorundayız. Yarın biz önerilerimizi getireceğiz. Lütfen bu konuda önerilerimizin dikkate alınmasını istiyoruz yani yoksa Meclisin önüne gelecekler o insanlar, pek çok şey de yaşanacak, ben onu biliyorum ama yani bu insanlar haklı, Meclisin önüne gelmekte haklı yani haklı taleplerini gündeme getirecekler. Onun için Sayın Başkanım, sizden de rica ediyorum yani bu konudaki düzenlemelerin en olumlu şekilde çıkması konusunda bu önerilerimizin dikkate alınmasını özellikle istiyorum.

Çok teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Ben şimdi, tabii, Dilek Hanım'ı, arkadaşlar, dinlerken hangi davalara girdi, avukatlık türünü bilmiyorum ama hâkimler talebini reddetme takdiriyle karşı karşıya kalmaları hâlinde nasıl ret kararı kurmuş olabileceklerini tahayyülde zorlanıyorum. Müthiş böyle yapıyor, müthiş, tabii yasama süreçleri farklı süreçler.

Sayın Bakanım, konuşmalar, söz almalar bitti. Bizim İç Tüzük'ümüzün 29'uncu maddesine göre çünkü bayağı cevaplandırılması gereken kısa veya uzun şeyler olabilir, takdir size ait 29'a göre. Hem komisyon başkanı hem bakan istediği zaman istediği sırada şey yapabilir. Maddelere geçildikten sonra yarın daha salim konuşabilirsiniz veya şu anda konuşabilirsiniz, takdir sizin.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Maddelere geçilmeden şimdi konuşayım çünkü pek çok konu dile getirildi.

BAŞKAN – Peki, takdir sizin, buyurun efendim.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Sayın Başkan, bugün üç buçuktan beri devam eden görüşmelerde burada çok şey söylendi, katıldım, katılmadım, değerlendirmeler yapıldı. Ben bütün değerlendirme yapan arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Öncelikle şunu ifade etmek isterim: Adalet Komisyonu gerçekten Parlamento içerisinde işlerini en iyi yapan komisyonlarımızın başında geliyor, diğer komisyonlarımız da çok iyi çalışıyorlar.

BAŞKAN – Burhan Bey burada.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Burhan Hocam da çok iyi çalışıyor, o teklifi, tasarımı görüşmüş, bitirmiş, öyle gelmiş, öyle anlıyorum. Biz daha henüz başlamadık, onun için Burhan Hocam'ı tebrik ediyorum.

Tabii, konuşma üslubu, bizim derdimizi, meramımızı iyi anlatmak, karşı tarafı ikna etmek için de son derece önemli. HSYK teklifi görüşülürken de başka kanunlar görüşülürken de burada meram doğru dile getirildiği takdirde ne gibi değişiklikler yaşandığı hep gördük ama meram başka türlü dile getirildiği zaman, o zaman burada orta bir yolu, çözüm bulmakta zorlanıyoruz. Şahsen benim, bütün arkadaşlarımızın hepsi için demiyorum ama bazı arkadaşlarım için yani konuşma edep ve adabına bizim hepimizin uyması lazım. Birbirimizi incitici laflar söylemekte yarışa girersek herkes elbette daha fazla incitecek bir cümleyi kurabilir ama bunun bir sonu yok,

kimseye de bir faydası yok. Onun için de ben şahsen şahsıma dönük söylenen incitici laflara cevap vermeye benim edebimin de, ahlakımın da izin vermediğini huzurlarınızda ifade etmek isterim.

Bir husus: Teklifin, HSYK teklifinin Genel Kurulda görüşmelerinin belli bir noktadan sonra durmasının Brüksel’le, yurt dışından gelen tepkilerle ilgili olduğunu değerlendiren arkadaşlarımız oldu. Süreci yakinen bilen, bu teklifin durması konusunda neler yaşandığını bilen biri olarak söylüyorum ki bu külliyen yalandır, kesinlikle, oradan gelen tepkilerle bir alakası yoktur, bunun nedenleri bizde mahfuzdur ama bilinmesini isterim ki tamamıyla kendi değerlendirmelerimiz çerçevesinde bu teklifin bazı maddelerinin teklif metninden çıkarılarak bazı maddelerinin de Genel Kurul görüşmeleri sırasında değiştirilerek, kabul edilerek yasalaştırılması konusunda bir irade ortaya kondu ve o zaman da biz bu irademizi kamuoyuyla paylaştık. HSYK’yla ilgili kısımdaki bazı maddelerin, kamuoyu tarafından eleştirilen bazı maddelerin teklif metninden çıkarılacağı, bazı maddelerin değiştirilerek yasalaştırılacağını söyledik. Biz, bu sözümüzün gereğini Parlamento görüşmeleri sırasında yerine getirme konusunda adımlarımızı atacağız, bunun özellikle bilinmesini isterim. Çünkü, Türkiye Cumhuriyeti güçlü bir devlettir, bağımsız bir devlettir; elbette uluslararası yükümlükleri, taahhütleri neyse bunun arkasında duracaktır -bugüne kadar durmuştur, bundan sonra da durmaya devam edecektir- ama kendi kararlarını kendisini alan, kendisini uygulayan bir ülkedir, Hükümetimiz de aynı şekilde kendi kararlarını Anayasa ve yasalar çerçevesinde alıp uygulayan bir Hükümettir; bunun özellikle bilinmesini istirham ediyorum.

Tabii, yine, buradaki görüşmelerde, Meclis çatısı altında başkaca mekânlarda yapılan görüşmelerde, bizim herkesten daha çok kişi haklarına riayet etmemiz lazım geldiğini düşünüyorum. Bugün, ben fevkalade üzgünüm, esasında erken söz alsaydım orada da ifade edecektim, Genel Kurulda bir siyasi partimizin sayın genel başkanı bazı tapeleri dinletti, canlı yayında da bu verildi.

BAŞKAN - Grup toplantısında mı diyorsunuz?

ADALET BAKANİ BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Tabii, grup toplantısında.

Bu bir suç, Ceza Kanunu’na baktığınızda, haberleşme gizliliğinin ihlali 132/2, kişiler arasında konuşulanların dinlenmesi ve kayda alınması 133/2, özel hayatın gizliliğini ihlal 134/2, verileri hukuka aykırı olarak alma veya ele geçirme TCK 136. Esasında, üzüntüm sadece suç olan bir fiilin mutlak sorumsuzluk kapsamında dahi olsa Parlamento çatısı altında canlı yayında işlenmesi değil, Türkiye Büyük Millet Meclisinde kötü bir geleneğin, kötü bir yolun açılmış olmasıdır. Umarım ki, bunun arkası gelmez.

Biz hepimiz şikâyet ettik, soruşturmanın gizliliğinden şikâyet ettik, insanların masumiyetine saygı gösterilmediğinden hep şikâyet ettik, yargılama süreçlerinin linç kampanyasına dönüştürülmemesinden, kişilerin lekeleneme hakkına herkesin saygı göstermesinden hepimiz şikâyet ettik, yani bunları yapanlar da şikâyet etti, bizler de şikâyet ettik. Ama geldiğimiz noktada, Parlamentoda daha soruşturma evresinde olan ve gizlilik kaydı olan... O gizlilik kaydı olan evrakların ifşası dahi suçtur. Bunların nasıl kaydedildiği adli dinleme içerisinde bile olsa Parlamento çatısı altında bunların dinlenmesi, dile getirilmesi Parlamentomuza, siyasetimize, Medisimize, milletin temsil edildiği yüce bir makama kesinlikle yakışmamıştır, hoş da olmamıştır. Eğer, böyle giderse, yarın başka partiler başka kişilerle ilgili kasetleri buraya getirirse, bugün sesleri dinletenler yarın görüntüler dinletirse o zaman bu Parlamento milleti temsil eden saygınlığını da yitirir.

Ben, özellikle, bütün partilerimizden, bütün arkadaşlarımdan, herkesten bu konulardaki temel ilkeye hem hukuka hem kanuna hem de ahlakın genel kabullerine hepimizin uyması gerektiğini özellikle ifade etmek istiyorum. Aksi takdirde, bunlara uyulmazsa, biz hem Parlamentomuza hem milletimize hem de şahsımıza büyük bir zarar vermiş oluruz. Gelecek nesiller bugünleri hayırla yâd etmez.

Bilemiyorum, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarihinde –Sayın Başkan, siz daha tecrübelisiniz- bugüne kadar böylesi bir hadise yaşandı mı? Ben gerçekten çok üzgünüm. Yani o üzüntümü buradan ifade etmek istiyorum. Böylesi bir kötü yolu açmamak ve işletmemek lazım geldiğini buradan bir kez daha ifade etmek isterim.

Tabii, diğer konularla ilgili maddeler geldiğinde cevaplarım olacak, o maddeler üzerinde değerlendirmeler yapacağım Başkanım ama iki hususa izninizle girmek istiyorum.

Özellikle, İdari Yargılama Usul Kanunu’nun 27’nci maddesinde yapılan, önerilen bir değişiklik var, bu değişiklikle ilgili kısma hepimizin dikkatle bakmasında fayda var. Müsaadenizle, orada kanun diyor ki: “Uygulanmakla etkisi tükenecek olan idari işlemlerin yürütülmesi savunma alındıktan sonra yeniden karar verilmek üzere idarenin savunması alınmaksızın da durdurulabilir.” Bunun birinci cümlesi, “idarenin savunması alınmadan yürütmeyi durdurma kararı verilemez.” hükmüdür. Buna bir istisna getiriyor kanun, diyor ki: “Uygulanmakla etkisi tükenecek bir idari işlem varsa sen önce yürütmeyi durdurma kararını ver, sonra idarenin savunmasını al, idarenin savunmasını aldıktan sonra bu kararını tekrar gözden geçir.” Böyle bir yükümlülük getiriyor. Bunun

uygulanmadaki anlamı, herkesin bildiği gibi, uygulanmakla artık tekrarı mümkün olmayan, yeniden ihyası, eski hâle getirilmesi mümkün olmayan iş ve işlemler içindir.

Örnek olsun diye söylüyorum: İşte, yıkım olayıyla alakalı, böyle bir şey siz yaptığınızda, yıktınız bir yeri, bunu yeniden ihya etmeniz, eski hâle getirmeniz mümkün değil. Böylesi acil bir durum varsa, elbette ki yürütmeyi durdurma kararının da aciliyeti vardır, mahkeme bunu anında vermesi lazım ama bir görevlendirmeye, bir atamayla ilgili işlemin üç gün sonra, beş gün sonra, savunmayı almak için süreler zaten öyle uzun değil, mahkeme kendi takdir ediyor... Üç gün verebilir, on gün verebilir, o süre de onun takdirinde olan bir husus. Üç gün sonra bunu verdiğinde, bu kişinin geri oraya dönmesi -eğer öyle bir karar verecekse- imkânsız hâle gelmiyor, uygulanmakla etkisi tükenen bir işlem yok. İptal edildiğinde veya yürütmeyi durdurma kararı verildiğinde bunun uygulanma kabiliyeti çok açık, çok net ortada.

Bakın, ben, size bir şey vereceğim. Şimdi, arkadaşlar söylüyor. Neden? Çünkü, yasayı uygulayanlar tanımadığı takdirde yasanın altını çizme herkesin bir kez daha yazması lazım yani bir kez daha hepimizin söylemesi lazım. Ben, Adem Hoca burada olsaydı ifade edecektim. Esasında yasalarda yeni şeyler yapmaya gerek yok ama uygulayanlar bunları eğer yasa koyucunun iradesi doğrultusunda uygulamayıp “Benim iradem yasadır, ben kendi irademe göre ortaya koyduğum yasaya göre bir karar veririm.” derse, öyle olur.

Bakın, bir örnek vereceğim. Mahkeme verdiği kararın gerekçesinde diyor ki: “Davalı idarelerin savunması ve ara kararı cevabı alındıktan ya da kanuni savunma ve ara kararına cevap verme süresi geçtikten sonra yeniden bir karar verilinceye kadar dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmiştir.” Dikkat buyurun, ama bunu parantez içinde bir yerde diyor ki - parantezi atlayarak okudum, parantezle beraber yeniden okuyacağım bu sefer- “Davalı idarelerin savunması ve ara kararı cevabı alındıktan ya da kanuni savunma ve ara kararına cevap verme süresi geçtikten sonra yeniden bir karar verilinceye kadar (davacının branşı itibarıyla gördüğü/kritik/kamu hizmetinin yürütülmesinde ortaya çıkabilecek aksaklık ve arızalar göz önüne alındığında uygulanmakla etkisi tükenen nitelikte görülen)” diyor. Burada, yorumla, -yani “davalının görmekte olduğu kritik görev” diyor- Allah aşkına yorumla mahkemeler yasa hükmü ihdas etmeye kalkarsa bu Medis neye yarar o zaman? Bunu bu kadar açık, aleni çiğnediği zaman birisinin bizim yasaya bunun kalın harflerle bir kez daha yazıp hukuku çiğneyenlere, kanunu alenen çiğneyenlere kanunu hatırlatmamız elbette bizim vazifemizdir. Eğer hukukun dışına çıkanlara, hukuku keyfine göre uygulayanlara karşı Medis iradesini ortaya koymazsa o zaman kötü sonuçlar ortaya çıkacaktır. Yani bu keyfi bir uygulamanın, yargı görevi yapan mahkemenin verdiği karar ortada, bunun gibi başka bir sürü karar var. Böyle bir karar verildiği takdirde o zaman Medisin de elbette uygulanmakla etkisi tükenen işler nedir, hangileri bunun kapsamına girmez, sayması lazım ama bunu sayma imkânı yok. Onun için de kötüye kullanılan bu konuda “Bu husus uygulanmada etkisi tükenen işlerden sayılmaz.” deniyor yoksa tamamlanmamış, bitirilmemiş idari bir işlem denilmiyor. “Yazıyı şuraya kadar yazdık, ötekisi böyle olmadı.” bu değildir, bir defa bunun altını özellikle çizmek istiyorum. Böyle bir şey söz konusu değildir.

Tabii, diğer maddelerle ilgili, özellikle oy birliğiyle karar verme konusu çok tartışıldı, yarın gene değişeceğim ama burada çok tartışıldığı için bunu bir kez bu akşam da ifade etmek istiyorum. Tabii, oy birliğiyle karar verme hususu eleştirilen bir husus, herkes de eleştiriyor, kamuoyunda eleştirmeyeni de neredeyse yok. Baktığınız zaman da hakikaten “Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası vermek için oy çokluğu kâfi olurken neden bir tedbire başvurmak için oy birliği aranıyor?” tartışmaları esasında Türkiye’nin yaşadığı sorunlarla da yakından ilgilidir. Kanunlar bir ihtiyaçtan doğuyor, elbette bir ihtiyaç varsa kanunlarda değişiklik yapılıyor, yenisi ortaya konuyor. Dinlemelerle ilgili ortaya çıkan fotoğrafa baktığınız zaman Türkiye’nin bu noktada bir tedbir alma gerekliliği de ortadadır. Herkes şu anda telefonunu yanında bulundurmaktan, telefonla konuşmaktan, İnternet’te iş ve işlem yapmaktan çekinir hâle geldi. Şimdi, o zaman bizim burada “Vatandaşımızın güvenliğini sağlayacak, haberleşme hürriyetini teminat altına alacak, özel hayatın gizliliğini teminat altına alacak, kişi hürriyetini ve güvenliğini teminat altına alacak başkaca adımlar atabilir miyiz?” diye kafa yormamızda da fayda vardır. Şimdi benimle ilgili bir mahkeme ağırlaştırılmış müebbet veya müebbet hapis cezası verecekse aleni bir yargılama sonunda veriyor. Ben kendimi müdafaa ediyorum, avukatlardan yararlanıyorum, başka başka yerlere müracaat ediyor, onlardan beni etkin bir şekilde savunmaları için destekler alıyor ve mahkemede kendimi müdafaa ediyorum. Alınan kararlara itirazlar yapıyorum, temyiz gidiyorum, temyiz yetmediği zaman Anayasa Mahkemesine şartları varsa bireysel başvuru yoluna gidiyorum. Eğer şartları varsa Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine kadar davayı götürüyor ve orada denetim yollarından geçiriyor, lehime bir sonuç çıkması hâlinde de bundan istifade ediyorum ama koruma tedbirleri soruşturmanın gizliliği çerçevesi içerisinde alınan tedbirler olduğu için benim hakkımda alınmış bir koruma tedbirinden benim haberim yok. Benimle ilgili bir tedbir alınıyor, belki o tedbir uygulandığı zaman benim ağırlaştırılmış

müebbet hapis gibi, müebbet hapis gibi çok ağır sonuçlarla karşılaşılma ihtimalim var. Böylesi büyük bir ihtimal benim haberimin olmadığı bir ortamda alınıyor, itirazı yok, ayrı bir denetim mekanizması yok. İşte, kuvvetli şüphe varsa, başkaca herhangi bir delil elde edilemiyorsa mahkeme karar verdiği takdirde beni dinliyor. Peki, biz diyoruz ki: "Mahkeme gene dinlesin ihtiyaç varsa ama bu kuvvetli şüpheyi doğuran bir somut şey de gösterebilir yani suçu ispat eden değil şüpheyi ispat eden bir somut delil ortaya koysun." Yoksa "Benim şüphem var." Nereden şüphen var? "İşte, ben öyle düşünüyorum." Bu, neden şüphe ettiğini en azından talepte bulunduğu yere "Şöyle şöyle elimde şeyler var ama bunları suçu tam işlediğine dair yeterli başkaca delil yok ama bu deliller benim kuvvetle bu suçun işlendiğine dair şüphe duymama neden oluyor. Onun için izin verin." demesi lazım. Mahkeme de bu noktada bir karar verecek. Kararın ağır ceza mahkemesi tarafından verilmesi, heyet hâlinde görüşülmesi, daha yetkin bir makam tarafından detaylı bir şekilde değerlendirilmesi, kişi hürriyeti ve güvenliği bakımından elbette daha güvenceli bir sistemdir. Oy birliği kararı alınması, bu kararın verilmesi hâlinde burada oy birliği de var, burada demek ki çok önemli bir husus var, bu anlamda da bir sonuç ortaya koyacağı için son derece önemli olduğunu düşünüyoruz.

El koymayla ilgili de bir iki cümle ifade etmek istiyorum. Şimdi, ben iş adamıyım veya içimizden birisi iş adamı. Benim alacaklarım var, şirketlerim var, borçlarım var, taahhütlerim var, bir sürü işim var, milyar dolarlık işler yapıyorum, ulusal ve uluslararası taahhütlere girmişim, bankalardan kredi kullanıyorum, bir yandan yatırım yapıyorum. Şimdi, benim kişisel olarak alacaklarıma, haklarıma, taşınmazlarıma el konma kararı verildiğinde ortaya çıkan fotoğraf ne? Bankalar bana dönük kredileri kesiyorlar, durduruyorlar. "Bekir Bey'in başına işler geldi. Biz kredi vermeyelim, şu anda risk alanına girdi." Daha önce aldığım kredilerle ilgili bankalar geri çağırma yoluna gidiyorlar. Taahhütte bulunduğum firmalar artık taahhüdünü iptal ediyorlar. "Yani senden biz mal almayacağız, sen ona göre şeyini yap." Ben bu sefer işçilerime, başka insanlara borçlarımı çeviremiyor, sistemi ilerletemiyorum ve Türkiye'nin en güçlü sermayedarı olsam dahi bir kararla benim bütün ekonomim yok oluyor. Onun için de burada yatırım güvenliği bakımından hem yerli sermayenin hem uluslararası sermayenin ihtiyaç duyduğu hukuk güvenliği bakımından da elbette çok ciddi bir durum var. Böylesi bir durumda soruşturmanın da gizliliği dikkate alınarak soruşturma evresinde bu konuda daha fazla bir hassasiyet gösterilmesinde, efendim, büyük bir fayda olduğu ve bunun bir kurala bağlanması gerekliliği çok çok açıktır. Yarın bunlarla ilgili detay şeylere elbette değineceğim ayrıca.

Sayın Başkanım, bir de sınavlarla ilgili bir konu dile getirildi. Bir defa bu sınavların doğru yapılması, her türlü güvenlik şartları içerisinde yapılması, kimsenin hakkının hukukunun çiğnenmemesi bizim de arzumuzdur. Bu olaylar ortaya çıktığı zaman ÖSYM sınavı iptal etti, Adalet Bakanlığı da mülakatı iptal etti ama konu idari yargıya taşındı. İdari yargı mülakatın yapılması, sınavın iptaline ilişkin hususlarda kararlar verdi ve bu karar uygulanmak durumunda kaldı. Öte yandan da suç duyurusunda bulundu ve suç duyurusu, bildiğim kadarıyla, şu anda bir takipsizlik kararı geçmişte verilmiş arkadaşlarıma bana aktardığına göre ama daha sonra yeniden bu soruşturmanın başlatıldığını duyuyoruz. Umarız ki bu soruşturma sağlıklı bir şekilde işler ve sonuçta bu işi yapan kimlerse tespit edilerek yasal cezası neyse ona çarptırılırlar, bu bizim dileğimizdir.

Bir başka husus, sayın bakanlarla ilgili, Sayın Başbakanımızla ilgili burada dile getirilen hususlar oldu. Burada olmayan kişilerle ilgili birtakım iddialar dile getirildi. Ben tabii, iddiaların gerçekmiş gibi dile getirilişinden de rahatsız olduğumu, bunun doğru olmadığını burada bir kez daha ifade etmek isterim. Zira bunlar soruşturma evresinde olan şeyler ve gizli olan şeyler, daha kamuoyuna da yansımamış. Şimdi, dosyalardan işte, tapelerden, dinlemelerden şuradan buradan bahsediliyor. Tabii, bunlar nasıl elde edildi, nasıl birilerinin eline geçti, o da ayrı bir konu ama sonuçta bunun hukuk açısından doğru olmadığını ifade etmek isterim. Ayrıca soruşturmanın durdurulması, engellenmesi, üzerinin örtülmesi diye bir şey kesinlikle söz konusu değildir, olamaz da çünkü bir soruşturma başlatıldığı zaman bunun nasıl neticeleneceği bizim hukukumuzda gayet açıktır, gayet nettir. Bu çerçevede içerisinde soruşturmalar devam edecek ve hukuka uygun şekilde nasıl hareket edilmesi gerekiyorsa elbette usule uygun, kanuna, nizamına uygun bir hareket tarzı da ortaya çıkacaktır. Bizim ona müdahale etmemiz, onu engellememiz, durdurmamız, üzerini örtmemiz kesinlikle söz konusu değildir, böyle bir şey düşünmemiz de söz konusu değildir. Bunların hepsi usul dairesinde işleyecek, ne tür kararlar çıkar bilmeyiz ama bir kesinleşen kararlarda da sonuçlanacaktır. Bunun dışında bunu sonuçlandırmanın imkânı yoktur, bunun özellikle altını çizmek isterim.

Bir de El Kaide ve El Nusra gibi terör örgütlerine Türkiye'nin destek verdiği yolunda birtakım değerlendirmeler oldu. Ben daha önce HSYK görüşmeleri sırasında da açıkça ifade ettim, Türkiye Cumhuriyeti devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti terörle etkin mücadele etmektedir. Bugüne kadar hiçbir terör örgütüne destek vermemiştir, bütün terör örgütleriyle mücadele etmiştir. Bundan sonra da aynı kararlılıkla mücadele edecektir. Gerek El Kaide terör örgütü olsun, gerek El Nusra terör örgütü olsun, gerek "İŞİD" denen

terör örgütü olsun, kim olursa olsun, bunlara karşı devletimizin ve Hükümetimizin duruşu nettir. Ama Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ve Türkiye Cumhuriyeti devletini teröre destek veren ülkeler konumuna düşürmek isteyen art niyetli çabaları da biz biliyoruz. Bunların beyhude gayretler olduğunu da buradan bir kez daha ifade etmek isteriz. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti devleti ve Hükümeti teröre destek veren değil, dünyanın neresinde olursa olsun her türlü teröre karşı etkin bir mücadele yapan ülkedir. Ben bunları ifade ediyor, diğer hususlara maddeler görüşülürken görüşlerimizi ifade edeceğimizi belirtiyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakanım.

İki arkadaşımızın söz talebi var.

RAMAZAN CAN (Kırıkkale) – Sayın Başkanım, oylamalara geçelim.

BAŞKAN – Efendim, bir dakika efendim.

Maddelere geçiş oyluyorum. İki arkadaşla söz vereceğim.

Maddeleri geçiş yüksek oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Alt komisyona gönderme talebi vardı, oylatacağımı ifade etmişim. Bu teklifin alt komisyona gönderilmesi önerisini oylarınıza sunuyorum: “Gönderilsin.” diyenler... “Gönderilmesin.” diyenler... Gönderilmemesine karar verilmiştir.

35’inci maddeye göre, bilhassa 26’ncı maddeye göre benim resen bir yetkim yok.

Teşekkür ediyorum.

İki arkadaş sözlerini bitirdikten sonra ben oturumu kapatacağım.

Buyurun Üstadım, buyurun.

ATILLA KART (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanın yürütmeyi durdurmayla ilgili açıklaması aydınlatıcı olmuştur, onun için teşekkür ediyorum ama o konunun müzakeresini yapacağız.

BAŞKAN – Yarın müzakere ederiz tabii.

ATILLA KART (Konya) – Ayrıca yapılacak.

Bunun dışında, Genel Başkanımızın bugün grup konuşmasında yaptığı sunuşa ilişkin değerlendirmesiyle ilgili bir değerlendirme yapmak istiyorum. Genel Başkanımızın yaptığı açıklama tamamen yasal dinlemelere dayalı kayıtları açıklamıştır.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Hayır, onlar suç ve gizlidir. Gizlidir şu anda, aleni değildir ve açıklaması da suçtur. Açıklayamaz.

ATILLA KART (Konya) – Açıklayayım Sayın Bakan. Hayır, açıklayayım müsaade edin.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Olur mu öyle şey!

ATILLA KART (Konya) – Siz bir görüş beyan ettiniz, ben de karşı görüşümü beyan edeceğim.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Açıklayamaz.

ATILLA KART (Konya) – Nedir? Yasal dinlemelere dayalı bir. Bir de orada o konu...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Gizli şu anda, gizli olan şey soruşturmanın gizliliğini ihlal değil mi bu?

ATILLA KART (Konya) – Sayın Bakan, anlatayım yani konuşayım gene siz itirazınızı yapın.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Yani birileri suç işliyor diye biz de mi işleyelim onu!

ATILLA KART (Konya) – Bakın, bir Adalet Bakanı olarak böylesine bir önyargı içinde olmanız açıkçası...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Ben önyargılı değilim bak, üzüntümü ifade ettim, çok net söyledim. Ben kimseyi incitmedim.

ATILLA KART (Konya) – Ben bir konuşmamı tamamlayayım Sayın Bakan.

Bakın, birincisi şu Sayın Bakan: Yasal dinlemeler söz konusu. Yasadışı dinlemeyi aktarmak söz konusu değil.

İkincisi nedir? Bu dinlemeler artık kamuoyuna mal olmuş ve aleniyet kazanmış. Bu sebeple, bakın, sözünü ettiğiniz 4 maddede ifade edilen “ifşa etmek”... İfşa etmek nasıl olur? Kamuoyunun bilgisi dâhilinde değildir, siz onu ilk kez açıklarsınız ya da aleni olmayan... Aleniyet kazanmış, dolayısıyla o 4 maddedeki suç unsuru olabilecek hususların hiçbirisi yok Sayın Bakan. Burada nedir? Soruşturmanın gizliliğini ihlal etmek o ayrı bir kavram. Burada aleniyet kazanmış ve ifşa edilme sınırı aşılmış...

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Nasıl aleniyet kazanıyor? Soruşturma gizli, onların dosyada olup olmadığını nereden biliyoruz anlatır mısın bana, dosyada var mı, yok mu bu? Hukuka uygun bir dinleme mi, değil mi?

ATILLA KART (Konya) – Bakın, ne yapacaksınız Sayın Bakan? Soruşturmanın gizliliğini ihlal eden mekanizma neyse, varsa o cesaretiniz o mekanizmanın üstüne gideceksiniz, onu ortaya çıkaracaksınız ama yıllardır bunu yapmadınız çünkü o mekanizmayı ürettiniz, himaye ettiniz.

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Onun için gene grup toplantısında...

ATILLA KART (Konya) – Bunun dışında...

BAŞKAN – Sohbeti bırakalım.

ATILLA KART (Konya) – Bunun dışında diğer konulara ilişkin değerlendirmelerine Sayın Bakanın yarınki müzakereler esnasında ayrıca cevap vereceğiz.

BAŞKAN – Ali Rıza Bey, buyurun.

ALİ RIZA ÖZTÜRK (Mersin) – Sayın Başkan, ben de Sayın Bakanın Genel Başkanımızın Cumhuriyet Halk Partisi Grubunda yaptığı, o gösterdiği gösteriyle ilgili düşüncelerine karşı söz almıştım. Sayın Kart da belirtti.

Tabii, ben şunu söylemek istiyorum. O gösterinin yapıldığı yer Cumhuriyet Halk Partisi Grubudur. Siyaseten yöntem bakımından Bakana göre yanıltır, yapan kişiye göre doğrudur ama ben orada bir suç unsuru olabilecek herhangi bir konu bulamıyorum ancak şunu söylemek istiyorum Sayın Bakan. Nasıl ele geçirildiğini vallahi ben de bilmiyorum, Ergenekon davası, Balyoz davasında o mahkemenin bilgileri nasıl kamuoyuna sızdırıldıysa sanıyorum şimdi de bu davada aynı yöntemlerle, aynı kişiler tarafından belki sızdırıldığını siz de biliyorsunuzdur. Sayın Kart'ın da belirttiği gibi artık o videolar da var ama yasaklandı her hâlde. Sadece onlar değil pek çok şeyler var, konuşmalar yayınlanıyor. Ha, bu konuşmalar gerçekten orada geçen kişilerin sözü değilse o ayrı bir konu, onun gereğini yapar arkadaşlar. Ama burada ayıplanması gereken husus, karşı çıkılması gereken husus böylesine konuşmaları yapan insanların, bir kere, ayıplanması lazım. Ha, tekrar söylüyorum, o konuşmaları yapanlar... Başbakanın değilse mesela o sözler, Sayın Bilal Erdoğan'ın değilse tazminat açar Bilal Erdoğan bana açtığı gibi, "O konuşmalar benim değil." der. Onları ben mahkemeye göndereceğim zaten merak etmeyin.

Teşekkür ediyorum.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Ben tek cümle, bir cümle...

BAŞKAN – Buyurun.

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Şimdi, Sayın Bakan bir soru sordu, size yönelik olarak ben de bir soru sormak istiyorum. Sayın Bakan, Atilla Bey'in ve Ali Rıza Bey'in bahsettiği gibi Cumhuriyet Halk Partisi Grubundaki tape'lerin açıklanmasıyla ilgili bunun örnekleri olmuş mudur diye sizin Parlamento deneyimize yönelik bir soru yöneltti. Ben hem size hem Sayın Bakana yöneltiyorum, tüm Türkiye'nin değil, tüm dünyanın kamuoyu gözü önünde, açıkça yaşanan bir yolsuzluk operasyonu var.

BAŞKAN – "Bir cümle." dedin ya!

ALİ İHSAN KÖKTÜRK (Zonguldak) – Bakın, Anayasa'da bakanlarla ilgili fezlekelerin Adalet Bakanlığı ve Başbakanlıkça tutulmasının mümkün olmamasına rağmen Parlamento'ya bir türlü fezlekeler gelemiyor. Ben size şunu soruyorum: Parlamento tarihinde bunun bir örneği var mı?

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Soru sormak Ali İhsan Köktürk'ün, cevap verip vermemek Başkanın ve Bakanın hakkıdır.

ATILLA KART (Konya) – Hayır, hakkı yok, görevi o, sorumluluğu o. Böyle hakkı olur mu!

BAŞKAN – Arkadaşlar, yarın saat 13.30'da toplanmak üzere toplantıyı kapatıyorum. Sabrınız için teşekkür ediyorum, çok sağ olun, saygılar sunuyorum.

Kapanma Saati: 01.20